மாதர் மஞ்சரி: மலர் - 3

புகழேந்திப்புலவர்

இயற்றிய

அல்லியரசாணிமாலை

சித்திரப்படப் பதிப்பு.

MADRAS

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,

(Madras Times Printing & Publishing Co., Ltd)

BY

W. F. GRAHAME ESQ. I.C.S. (RETIRED) AT 22 MOUNT ROAD

1913

முகவுரை

நூலாசிரியர் வரலாறு

பல்லியங்க ளார்ப்பரிக்கப் பல்லாண்டு வாழ்த்தெடுத்துச்
சொல்லியற் கவிவாணர் தோத்திரங்கள் செய்திருக்க
வில்லியலில் வல்லவராய் வியன்மதுரை ஆண்டிருந்த
அல்லியின் கதைதன்னை அரிவையருந் தாம்படிக்க
நல்லியற் றமிழ்தன்னில் நயமாகச் செய்துவைத்த
வல்லியற் புலவர்வெண்பாத் தமிழ்வளத்தில் மிக்கவராம்

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம் கர்ணபரம்பரையில் பலரால் பலவாறாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அவர் காலம், நாடு, நகரம், சாதி இவைகளிவையென்று துணிந்து சொல்ல முடியாது. ஆயினும் அவர் கம்பர் காலத்தில் இருந்தவரென்று கூறுகிறார்கள். படிக்காசுப்புலவர் பாடிய தொண்டைமண்டலசதகம் என்னும் நூலில் புகழேந்திப்புலவர் தொண்டைநாட்டிற் செங்கற்பட்டுக் கருகிலுள்ள பொன்விளைந்தகளத்தூரிற் பிறந்தவரென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, முன்னே சொல்லியபடி கர்ணபரம்பரையில் வழங்குகிற அவருடைய சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாய்க் கூறுவோம்.

வரகுணபாண்டியன் என்றோர் அரசன் மதுரையில் அரசு செலுத்திவந்தான். புகழேந்திப்புலவர் அவனுடைய சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்தார். அக்காலத்தில் உறையூரில் குலோத்துங்கசோழன் என்றொரு மன்னன் இருந்தான். இந்த மன்னனுக்கு வித்தியாகுருவும், சமஸ்தான வித்துவானுமாக இருந்தவர் ஒட்டக்கூத்தர் என்பவர். இவரைச் சோழன், பாண்டியநாடு சென்று பாண்டியன் மகளைத் தனக்கு மணம்பேசி வரும்படி அனுப்பிவைத்தான்.

ஒட்டக்கூத்தரும் அவ்வாறே பாண்டியனிடம் சென்று சோழனுக்கு அவன் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று

கேட்டார். அப்பொழுது பாண்டியன் ஒட்டக்கூத்தரை நோக்கி "உமது சோழமன்னன் எமது பெண்ணைக் கொள்ளத்தக்கவனோ? எவ்வகையில் அவன் எங்களிலும் ஏற்றமானவன்?" என்று பரிகாசமாகக் கேட்டார். இதைக்கேட்ட கூத்தர், கவிஞராதலால் பாண்டியனை நோக்கி "உமது நாட்டு வைகையாறு, எங்கள் காவேரி நீர்த்தத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது சந்திரகுலம் களங்கமற்ற எங்கள் சூரியகுலத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது மீன்கொடி எங்கள் புலிக்கொடியாகுமா?" என்ற இதுபோன்ற இன்னுஞ் சில கருத்துக்களை யமைத்து,

கோரத்துக் கொப்போ கனவட்டம் அம்மானை
கூறுவதுங் காவிரிக்கு வைகையோ வம்மானை
ஆருக்கு வேம்பு நிக ராகுமோ வம்மானை
ஆதித்த னுக்குநிக ரம்புலியோ வம்மானை
வீரர்க்குள் வீரனொரு மீனவனோ வம்மானை
வெற்றிப் புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோ வம்மானை
ஊருக் குறந்தைநிகர் கொற்கையோ வம்மானை
ஒக்குமோ சோணாட்டுக்குப் பாண்டிநா டம்மானை

என்ற பாடல் ஒன்றைச் சொன்னார்.

இந்தப் பாட்டைக் கேட்டார் புகழேந்திப்புலவர், 'பாண்டியன் சமஸ்தான வித்துவானாக நாமிருக்க, நம்மெதிரே நமது மன்னனைக் குறைவுபடுத்தி ஒரு புலவன் பேச நாம் சும்மாயிருப்பதா?' என்றெண்ணி, ஒட்டக்கூத்தர் பாட்டுக்கு எதிர் பாட்டாக "சம்பந்தர் இட்ட ஏடு எதிரேறிப் போனது காவேரியிலா வைகையிலா? சிவன் முடியில் ஏறுவது சூரியனா சந்திரனா? திருமால் அவதாரங்களில் ஒன்று புலியா, மீனா?" என்ற இதுபோன்ற வேறுசில கருத்துக்களையும் அமைத்துப் பாண்டியனை உயர்த்தி,

ஒருமுனிவ னேரியிலோ வுரைதெளித்த தம்மானை
ஒப்பரிய திருவிளையாட் டுறந்தையிலோ வம்மானை
திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ வம்மானை
சிவன்முடியி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ வம்மானை

ரண்டு வருஷமாக மழையும் குன்றியது. குடிகள் வலசை வாங்கிப் போனார்கள்.

பாண்டியன் நாட்டில் தங்கியிருக்க மனமில்லாத சொக்கநாதர், மீனாக்ஷி சமேதராய்க் கானகஞ் சேர்ந்தார். அங்கே அருமையாய்த் தழைத்துப் பசென்றிருந்த தனி வில்வ மரத்தின்கீழ், இருவரும் தங்கி இளைப்பாறினார்கள். அப்போது அந்த மரத்தின்மீதிருந்த நீர்க்காக்கை ஒன்று ஆகாசத்திற் பறந்து தண்ணீர் தெளித்தது. அதனாற் குளிர்ந்த சொக்கநாதர், பட்சியேயாயினும் பக்தர்க்கு இரங்குபவர் ஆகையால், மகிழ்ந்து, அந்தப் பறவையை அழைத்து அது அந்த வில்வமரத்தைக் காத்துவந்த உத்தம கைங்கரியத்துக்காக மானுடஜன்மம் கொடுத்தருளினார். அதனால் அது ஒரு பெண்ணுருவடைந்து பாண்டியன் வீட்டு வெள்ளாட்டியாயிற்று. இவ்வெள்ளாட்டிக்கு நீன்முகன் என்னும் ஆண்பிள்ளை பிறந்தது. சித்திராங்கதபாண்டியன் உள்ளிட்ட ஆறாயிரம் பாண்டியரும் தவஞ்செய்து பிள்ளை வரம் பெறும் பொருட்டு ஆரணியத்திற்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது வெள்ளாட்டியின் புத்திரனாகிய நீன்முகன் பாண்டிய ராசியத்தைத் தான் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தான். பாண்டியர் தவத்தால் அம்மையார் இரங்கி இவர்களுக்குப் பொதுவில் ஒரு பெண்மகவு அளித்தனள். இக்குழந்தை, மீனாக்ஷி யம்சமாய் அல்லியிலே அவதரித்தது. அக்காரணத்தால், அல்லி என்ற பெயர் பெற்று 'இது பெண்மகவானாலும் வீரதீரங்களில் ஆண் என இருந்து, ஏழாம் வயதில் நீன்முகனைக் கொன்று பட்டங் கட்டி அரசாளும்' என அம்மையார் வரந் தந்திருந்தபடியால், பாண்டியர் இக்கன்னிகையை நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தார்கள்.

நீன்முகன், பாண்டியர்களை மதியாமல், அவர்களிடத்திற் பகுதி வாங்கிச் செருக்குற்றிருந்தான். ஆகையால் ஏழு பிராயத்தில் இதனை உணர்ந்த அல்லியம்மாள், நீன்முகனை எதிர்த்துச் சங்கரித்து, தானே பட்டங் கட்டிக்கொண்டு பெண்ணரசியாய் மதுரையை ஆண்டிருந்தனள்.

ஆனையும் பெண்ணானை
ஆட்டங்களும் பெண்ணாடுகள்
குதிரையும் பெண்குதிரை

கூட்டமெல்லாம் பெண்கூட்டம் ஆகித் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க, மங்கைப்பருவம் அடைந்து மாவீரதீர பராக்கிரமத்தோடு அல்லி யம்மை அணிமதுரையை அரசாண்டு அமர்ந்திருந்தாள்.

தீர்த்தயாத்திரைசென்ற அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணனும், வேட்டைமேற்சென்ற அல்லியை, மதுரையருகில் கானகத்திற் கண்டார்கள். அர்ச்சுனன் அல்லியை மணக்கவிரும்பிக் கண்ணனோடு யோசித்தான். கண்ணபிரான், அவளை அவன் மணப்பது அசாத்திய மென்கூறி, அவனுக்குக் காதல் அதிகரிக்கச்செய்தனர். அவர் அல்லிபோற் படமெழுதிக் குளத்தோரத்தில் மரத்திற் கட்டி வைத்துவிட்டு, அர்ச்சுனனை அங்கு தண்ணீர்கொண்டுவரச் சொன்னார். அவன் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபடியே, மையல் அதிகரித்து மயங்கியிருந்துவிட்டான்.

‘பெண்மயக்கம் பொல்லாது பேய்பிடித்தாற் போலெவர்க்கும்
உண்மயக்கும் செல்வமொழி விக்கும்’

என்றபடி அல்லி மயக்கத்தால் அர்ச்சுனன் வாடினான். இதனை யுணர்ந்த கண்ணபிரான் தானொரு வனக்குறத்தியாய் வடிவெடுத்து

தினதெந்தினா தினதெந்தினா தினதெந்தினா தினனா
தென்னாதி நாதினனா தினதெந்தினா தினனா.

எந்தனது திருநாடு கேட்கிறாயோ தம்பி
மற்றுமுள்ள இந்திரனா ராஜமெங்கள் நாடு
சந்திரர்கள் சூரியர்கள் தவம்புரியும் நாடு
தவமுனிவர் ருஷிகளெல்லாம் வாழுமெங்கள் நாடு
கொச்சிமலை குடகுமலை எங்களது நாடு
குமரேசர் வாழுவதும் எங்களது நாடு
பச்சைமலை பவளமலை எங்களது நாடு
பரமசிவன் வாழுவதும் எங்களது நாடு
வங்காளஞ் சிங்காளம் மகதமெங்கள் நாடு
வளம்பாடிக் குறியுரைக்க வந்தேனடா தம்பி

பசிகால மானாலே பழங்கூறி வருவோம
பரமசிவ னுமையவட்குக் கையாரக்குங் குறத்தி
ராமக்காள் லட்சுமகக்காள் பொம்மக்கா ளென்போ
நலமறிந்து குறியுரைப்போம் நாட்டணையாய் நாங்கள்
உண்மையாயக் குறியுரைப்போம் உன்றனக்குத் தமபி
என்றனை உன்றனை என்றவளுஞ் சிரித்தாள்
சிரித்துக்கொண்டே,

திங்களாறத் திறை தந்தே சிவனுடைய மகனை
திருத்தணிகை வாழ்முருகா சேவையருள் வேண்டும்
வனக்குறத்தி வள்ளியம்மை வந்துதவ வேண்டும்
மலையாள பகவதியே வாக்கருள வேண்டும்
அலர்மேலு மங்கையரே மலைமேலுஞ் சிந்தை
அனை வோரும வந்து குறி அன்புதர வேண்டும்
ஆகாய வாணிதுரந்கை ஐயனார் பிடாரி
அமமைவல்லி யுமையவளும அரியகுறி சொல்லும
பொங்கல நாயினருக்களும பொற்கொடியே தெய்வம
பூவாடைக் காரியம்மை புகழ்ந்து குறி சொல்லும
தெய்வங்களை நினைந்தாலே சிலிர்த்துக்கொள்ளுது உடம்பு
தேகமெல்லாம் மயிர்க்கூச்சல் இடுகிறதே தமபி

என்று அர்ச்சுனருக்குக் குறிசொல்லி, அல்லியம்மையை வசப்படுத்த மருந்துகொடுத்தார். அர்ச்சுனன் அப்பொய்மருந்தை மெய்மருந்தாக நம்பி, அல்லிக்குளத்தில், அல்லியின் பேரைச்சொல்லி, அவளுடைய தாதியர் அறியத் தண்ணீரில உரைத்தான். அதனை அறிந்த அல்லி, அர்ச்சுனற்கு ஆக்கினையிட்டாள், வெப்ப வெயிலில வெம்பாமணலில அர்ச்சுனனை உருட்டுவித்தாள். கண்ணன் கிருபையினால அர்ச்சுனற்குக் கெடுதியில்லை. அல்லியின் தாதியர்கள், தூக்குமரஞ் செய்பணிட்டு அர்ச்சுனனை ஏணிமேலேற்றித் தூக்குக்கயிற்றில மாட்டிக்கொள்ளத் தூண்டினார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி பெண்சசாமி ரூபங்கொண்டுவந்து ஏணியைத் தள்ளிவிட்டார். அர்ச்சுனனுக்குப் பதிலாக ஏணிமேல ஏறியிருந்த தாதி, செங்கமலம் எனபவள தூக்கில் மாட்டிக்கொண்டு தொங்கி மடிந்தாள், அர்ச்சுனனைக் காளிக்குப் பலி

யிடக்கொண்டு சென்றார்கள். **கண்ணன்** கிருபையால் காளியம்மை, ஆண்பலி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அர்ச்சுனன் பிழைத்தான். பிறகு, தாதியர்கள், அவனைப் பூதக்கிடங்கில் போட்டடைத்தார்கள். **கண்ணன்** கிருபையால் அங்கேயும் அர்ச்சுனனுக்குக் கெடுதியில்லை.

தெய்வப் பெண்போல [1]ஸ்ரீராமா வடிவெடுத்தார்
செக்கச் செவேலெனவே தீவுக கிளிபோல
மின்னுகிற காந்தியைப்போல வேரிற பவளம்போல
காய்க்கும் பிராயம்போல கன்னிகட்டும் பிராயமுடன்
பூக்கும் பிராயமுடன் பிஞ்சுவிடுங் காலமதாய்
கொஞ்சம் வயதுவிட்டுக் கொழுந்தெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
பாதிப் பிராயமவள் பக்கமெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
இருண்டெழுந்த சோலையிலே சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல
குன்றின்மேல் சந்திரன்தான் குதித்தெழுந்த பாவனைபோல
அழகு நடைகுலுங்க ஆனந்தங் கொஞ்சிடவே
முத்து நடைகுலுங்க முகமெங்கும் ஒளிவீச
மதுரைத் தெருவினிலே வந்தாளே தெய்வகன்னி.

வந்து அங்குள்ள பெண்களை நோக்கி,

அக்கைமாரே தங்கைமாரே அம்மைமாரே பாட்டிமாரே
எட்டுநாள் ஆயிற்றம்மா என்கணவன் வீடுவிட்டு
ஆரோ தெரியாது அடக்கி வச்சுக்கொண்டார்கள்
(என்) கணவனைக் காணாமல் கலங்கித் திரிகிறேனே
அறிந்தால் உரையுங்கள் அக்கைமாரே என்றழுதாள்

அவள் அழுத குரல்கேட்ட தாதியர்கள் அல்லிக்கறிவித்தார்கள். அதுகேட்ட அல்லி, அதனை நம்பி, அர்ச்சுனனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தாள். பிறகு **கண்ணன்** கிருபையால், அர்ச்சுனன் நாணற் பூபோலே நரைத்த கிழவனைப்போல வடிவெடுத்து அல்லியைப் போல் படமெழுதி வைத்துக்கொண்டு அவள் வீட்டுவாசலில் உட்கார்ந்திருந்தான். அல்லி, அவனைக் கொல்வதற்குப் பாம்புகளையும் யானையையும் ஏவினாள். அவைகளால் அவன் இறக்காமையால்,

---

[1] ஸ்ரீராமா = கண்ணர்.

அல்லி அதிசயித்து, அவன் விரும்பியபடி அவனுக்குத் தனது சேலையிலே ஒருமுழத்துண்டு தானஞ்செய்தாள். அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட அர்ச்சுனன், கண்ணனோடு கலந்து, தான் ஒரு பாம்பாகவும், கண்ணன் பாம்பாட்டியாகவும் வேடம்பூண்டு அல்லியிடத்திற் சென்றான். பாம்பாடும் அதிசயத்தைக்கண்ட அல்லி, அதன்மேல் ஆசைப்பட்டுப், பிடாரன் அனுமதியோடு அதனை ஓரிரவு தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டாள். கண்ணன் மாயையால், அன்றிரவு அல்லிக்கு மாறாத நித்திரை பொருந்தியது. அப்பொழுது பாம்பாகிய அர்ச்சுனன் தனது நிஜவடிவங் கொண்டிருந்தான். மறுநாள் எப்போதும்போலப் பாம்பாகி இருந்த அர்ச்சுனனைக் கண்ணனாகிய பிடாரன் மறுபடியும் அல்லியிடத்திலிருந்து மீட்டுக்கொண்டுபோனான். அதுமுதல் அல்லி, கருவுற்றிருந்தாள். அது அவளுக்கே தெரியாது. மறுபடியும் கண்ணன் மாயையால், அல்லி வேட்டைமேற் சென்றாள். அங்கே இளைப்படைந்து கானகத்தில் திரிந்த அல்லி நீர் வேண்டி வருந்தினாள். அதற்கு முந்தியே அவ்விடத்தில் அர்ச்சுனன் ஒரு கிழப்பிராமணனாகவும், கண்ணபிரான் ஒரு பிராமணத்தியாகவும் வடிவெடுத்துத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்திருந்தார்கள். அர்ச்சுனனாகிய வேதியன் கிழவன், இவனுக்குக் கண்ணபிரானாகிய வேதிய மாதரசி இளையாள். இவர்களுடைய தண்ணீர்ப்பந்தலில் தாகந்தணித்துக்கொண்ட அல்லி இவர்கள் வரலாற்றை வினவினாள்.

அதற்கு, அந்த வேதியமாது,

> "தெய்வலோகம் தன்னில்வாழும் தெய்வப் பிராமணத்தி
> (நான்) வாழ்ந்த பெருமைகளும் மகிழ்ச்சிகளும் மெத்தவுண்டு
> ஆண்டி பரதேசி அமுதுக்கு வந்தார்கள்
> அள்ளிப் பதரையிட்டேன் அநியாயஞ் செய்ததனால்
> இந்தவிதமாக இருக்கின்றேன் பெண்ணரசே
> சங்கரனார் சாபத்தால் தவிக்கின்றேன் மாதரசே
> சாபந் தொலைவதற்குத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தேனம்மா
> அண்ணனில்லை தம்பியில்லை அரிய மனிதரில்லை
> மாமனில்லை மாமியில்லை மற்றும் ஒருவரில்லை

தாங்கி நுழைவதற்குத் தாழ்வாரம் இல்லையம்மாள்
எட்டி நுழைவதற்கு இறவாணம் இல்லையம்மாள்
வாரிவன்ன நுழைப்பதற்குப் பணித்த சொருவில்லை
தோலும் நரம்புகளும் தொங்குகிற கிழவனுக்கு
மாண்டு கிழவனுக்கு மாலையிட்டேன் ஆபசியமே
இந்தக் கிழவனினனும் இறந்து படியவில்லை
பாவம் தொலையவில்லை பத்தினியே என்னசெய்வேன்
எல்லாப் பணிகள் செய்வேன் எங்காகிலும் பிழைப்பேனே"

என்று கூறினாள். அதைக் கேட்ட அல்லி, அவளை அவள் கணவனுடன் தனது அரண்மனைக்குக் கொண்டு சென்றாள். அங்கே, அர்ச்சுனன், கண்ணன் மாயையால் அல்லிக்குத் தாலிகட்டி, அவளுடைய விருந்தருந்தத் தருமபுரம் போய்விட்டான். தாலிகட்டினவன் அர்ச்சுனன் என்று தெரியாத அல்லி, பல தேசத்து மன்னர்களையும் வரவழைத்துச் சத்தியஞ் செய்யச் சொன்னாள். எல்லாரும் சத்தியஞ் செய்தார்கள். அங்கு வந்திருந்த வீமன் மட்டும் அங்ஙனம் செய்யாமல் நெய்க்கொப்பரையில் கையை வைப்பதற்கு மாறாக வாயைவைத்து நெய்யெல்லாங் குடித்துவிட்டு யாருக்குந் தெரியாமல், கண்ணனோடு தருமபுரம் போய்விட்டான். அல்லியரசி, அதற்காக மிகவும் கோபித்து, பாண்டவர் மேற் படையெடுத்துச் சண்டைக்குச் சென்றாள். அங்கே, அல்லியை எதிர்த்த பீமனும் கிருஷ்ணனும் தோற்றோடிப் போனார்கள். பிறகு, சகாதேவன், புலிக் கூண்டு கொண்டுவந்து, தந்திரமாக அல்லியைப் பிடித்துக்கொண்டான். பிடிபட்ட அல்லியரசி, திரௌபதை முதலியோருடைய தூண்டுதலால், மனந்திரும்பி, அர்ச்சுனனுக்கு மாலையிட்டாள்.

உ

கணபதி துணை

அல்லியரசாணிமாலை

காப்பு

விநாயகர் தோத்திரம்

ஐநது கரததோனே அருளுமையாள புததிரனே
அறுமுகறகு மூதததொரு யானைமுகப பிளளையாரே
விததைக களஞசியமே வேழமுகப பிளளையாரே
தொநதி விநாயகனே தொபபைக கணபதியே
பானை வயிறறோனே பழமேநதுங கையோனே
மூல முதலே முனனடகக வேணடுமையா

சரசுவதி தோத்திரம்

நாவிற சரசுவதியே நானமுகனா தேவியரே
சதுாமுகனா தேவியரே தாயே சரசுவதியே
வாக்கு வரமருளவாய மறையவனா தேவியரே
நாவு தவறுமல நறகருததுத தாருமமமா
இநதக் கதைதனககு இனிகருத்தைத தாருமமமா
பூவி லமாநததொரு பொறகொடியே நானசரணம
சரணமென றடிபணிநதேன தறகாகக வேணடுமமமா
தப்புக ளுண்டாயின் தாயே யருளபுரிவாய்
குற்ற மிருநதாலுங கொணடணைகக வேணடுமமமா
அல்லி கதையுரைக்க அருளபுரிய வேண்டுமமமா.

நாட்டுச்சிறப்பு

[illegible]ருகுஞ் சோலை தெனனன வளநாடு
[illegible]ஞ் சோலை கனமதுரை நனனாடு

வடகாஞசி முத்திறஙகும வடமதுரைப பட்டணமாம
தென்காஞசி முததிறஙகுந தெனமதுரைப படடணமாம
வாழை வடக்கினும வடமதுரைப படடணமாம
சோலை கிழக்கினுந துயயபலா மேறகினும
வாழை வடக்கினும வாஙகமுககு மேறகினும
கருமபு மிளநீருங கணதிறநது மடைபாயும
கடடுக கலஙகாணுங கதிருழககு நெறகாணும
அரிதா ளறுததுவா மறுதாள பயிராகும
அரிதாளின கீழாக ஐஙகலநதேன கூடுகடடும
ஆனைகட்டுந தாளும வானமடடும போராகும
மாடுகடடிப போரடிததால மாளாது செநநெலென று
ஆனைகட்டிப போரடிககும அழகான தெனமதுரை
தாணுகத தானவளாநது தழைததோஙகுந தெனமதுரை
சோலை மலருடைய சொககா கிருபையினலை
அஙகயறகண மீனாடசி அமமை யருளாலே
மாதமொரு மும்மாரி வருஷிககுந தெனமதுரை
மும்மாரி பெய்யும முறைமையுள்ள தெனமதுரை
பஞசை பனாதி பரதேசி கிடையாது
பஞசங கிடையாது பாணடி வளநாடடில்
கருபபுக கிடையாது கனததொரு மதுரையிலே
கூலி குறையாது குறைமாககா ளாககாரகள
அங்காடி கூடை யதிரவிலே கூறுாகள
ஏழை பரதேசி யிலலறங குடிவாழக்கை
தழைததோஙகி வாழவாாகள சஙகான கிருபையினலை
எஙகெங கணுமிருநது ஏழைபா தேசிகளும
அடுபபாா பரிசனஙகள அநத மதுரையிலே
மதுரையை யடுததவாகள வாழவரசு பெறறிடுவாா

பாண்டியன் பெருமை

நீதி மனுமுறைகள நெறிதவறு மனனவனும
செஙகோல பிடிததசிததி ராஙகத பாணடியனும
மகுட முடிசூடும மனனனசிங காதனததில

தங்க முடிசூடி தரணிபதி யாண்டிருந்தான
சொககா வலிமையுண்டு துரைராஜ பாண்டியறகு
மீனுடசி வலிமையினுல மேனமையுட னுண்டிருந்தான
ஆறி லொருகடமை யரசனவன வாஙகுவது
சககர நெறிபபடியே தரணிதனை யாண்டிருந்தான
சொககா திருவிழாச சோராமற செயதிடுவான
ஐயன திருவிழா ஆனநத மாயநடததி
உலகந தழைததோஙக உததம னுண்டிருந்தான
தாழவுக ளிலலாமற றழைததோஙகி வாழநதிருந்தான
அபபடி வாழநது அரசாளுந நாளையிலே

சோழராஜன் வறுமை அல்லது சிறுமை

சோழராஜன் தனனுட்டிற சொானகிரிப் படடணததில
மழையுந கிடையாது மனனனது சீமையிலே
தூறல் கிடையாது சோழனது சீமையிலே
பயிருந விளையாது பறவைகள நாடாது
குடிககஜலங கிடடாது குருவிகள நாடாது
தீயநதன பயிாகளெலலாந தேசஙக ளததனையும
காயநதன மரஙகளெலலாங கனியுந கிடையாது
ஏரி குளஙகளிலே இறைககஜலங கிடடாது
பூமி தனிறபுலலு பூணடுங கிடையாது
சருகுபோ லுலாநதனரே தனிசசோழன படடணததில
அன்னங் கிடையாது அரிய மனிதருககு
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
எலலாருந பரதேசி யேழைகளாயப போனுாகள
பெணடுடனே பிளளைகளுந புருஷ ஜனஙகளெலலாந
இனியிருநதா லிவவிடததி லிறநது மடிவோமெனறு
சொலலாம லோடுகிறுா சோழராஜன சீமைவிடடு
† வலசைவாஙகிப போனுாகள மனனா பரிஜனஙகள
குடிவலசை வாஙகினுாகள குடிததனக காரரெலலாந
அணடிப பிழைககவெனறு அனைவோரு மோடிவிட்டாா

† ‘வலசை’ வாஙகல = ‘குடிசையை விடடோடல’

வநதுமிகச சோநதாாகள மதுரைவள நனாட்டில
பாண்டியன தேசமதிற பரிசனஙகள வநதடுததா
அபபோது சோழமனனன அவனுடைய பட்டணஙகள
பாழடைநது போயிறறே பரிசனஙக ளிலலாமல
சோழனது சீமையிலே தூாககுறி யடைநதனவே
பனனிரணடு தன்வருஷம பாரிலமழை யிலலாமல்
மாடு கிடையாது மனிதருங கிடையாது
தஙகநிழல கிடையாது தரிததிரமே பெரிதாசசு
என்னசெய வேனெனறு எணணமிடடான சோழனவன
வாடி மனநதளாநதான வாடும பயிரதுபோல
செடியினகீழப புலலதுபோற செழிதத திருமுகஙகள
களாநிலததுப புலலதுபோற கருகி நிறஙகுலைநதான
எண்ணுது மெணணி யேஙகி மனநதளாநது
ஆரை யடிததோமோ அநியாயஞ செயதோமோ
கூலி குறைததோமோ குறைமரககா விடடோமோ
பசுவைப பசுவிகளைப பறககவடித தோட்டினேமோ
அநதணா வேதியறகு அபசாரஞ செயதோமோ
தெய்வததின தனசெயலோ திருவுளததின சோதனையோ
ஆரை யடுபபோம அணடிப பிழைததிடுவோம
எவரை யடுபபோம இககுறையைத தீாததிடுவோம
தேசமும பாழாசசு ஜனஙகளெலலாம பறிபோசசு
அனைவரும போயடுததா ரணிமதுரைப பாணடியனை
பாணடியன் தேசமது பதவி யடைநததுகாண
சொககா கிருபையினுற சுகமாயிறறு தெனமதுரை
மீனுட்சி வலிமையினுல மேனமைபடடான பாணடியனும
தெய்வச செயலாலே சீாபெறறுன பாணடியனும
நானு மவருடைய நாதரடி தாளபணிநது
பாணடிய னனுமதியாற பகவானை நாமவணஙகி
சொக்கர் மீனுடசியரின துணையடியை நாமபணிநது
பாண்டியனைக கணடு பகவானுக் கறிககையிடடு
ஐயா் கிருபையினு லதிஷ்டம பெறவேணடும
இதுதான வயணமலலால இதைவிட வேறேயுணடோ

மகாதேவர் கண்திறநதால மழைககுக குறைசசலுண்டோ
தழைத்திருக்குஞ சீமையெனறு தரணிபதி எழுநதிருநதான
மதுரைககுப் போகவெனறு மனன னெழுநதுவநதான
சிநேகநதான செய்துகொளவோம தெனமதுரைப பாண்டியனை
எனறு பயணமிட்டான இடருநகளைத தானதொலைகக
கொஞசமுளள சேனைகளைக கூடத துணையாககி
பூவின முடிதுலஙக பொனனு பரணமினன
வாளுங் கடகமும வயிரமணி டாலதுலஙக
புரவியின மேலேறிப புறபபட்டான சோழனவன

சோழராஜன் பாண்டியனைக் காண்கிறது

பாணடியன தேசததிற பகருவமாய வருகிறனே
வெகுதூர மாய்நடநது வேஷ்டைகள தானபட்டு
தொலைதூர மாய்நடநது தெனமதுரை வநதானே
மதுரை வளநாட்டில வநதுவிட்டான சோழனவன
கோட்டைககுள ளேநுழைய கொறறவனு சோழனவன
தூதுவாக ளோடிபபோயச சொனனாகள பாணடியறகு
சநதோஷங கொணடு தனிமதுரைப பாணடியனும
வரசசொலலு மெனறு மனனன கொலுவமாநதான
அப்போது தூதுவாவந தறிககையிட்டார சோழனுககுக
கொலுமுகததைத தேடி கொறறவனுந தானடநது
பாணடியனைக கணடு பரிவுடனே தணடனிட்டான
தணடனிட சோழனுமே சிததிராங கதராஜன
திடுககிட டெழுநதிருநது சிஙகாதன மேடைவிட்டு
கூடவே கையெடுததுக கும்பிட்டான பாணடியனும
கட்டித தழுவி களிகூரந துறவாடி
கூட்டிவநது கொலுமுகததிற கூடவுட காரவைததான
இட்டசிம மாசனததி லிருநதானே சோழராசன
சிநேகிதன முகமபாாததுத தெனபாண டியராசன
சோழன முகமபாாததுச சொலலுகிறன பாணடியனும
எஙகேவநதீ ரெனனசேதி எனனுயிரக குயிரததோழா
அவசரமாய் வநததெனன ஆட்களபடை யிலலாமல

வோவை பொழிநதிடவும வேறறுமுக மாவதெனன
சிநதை கலஙகத திருமுகந தானவாட
பூமாலே தானகசஙக பொனமகுடந தானகருக
அழகுமுற றுமமாறி யனலிலிடட மெழுகதுபோல
உருமாறி வநததெனன வுணாவுடைய மனனவரே
எனறனுககுத தானதெரிய இயமபிடுஙகா ணெனறுரைகக

சோழராசன் பாண்டியனிடத்தில் சொல்வது

அவவாாததை தானகேட்டு அபபோது சோழனவன
தனககுளள வருததமதைச * சாஙகமாயச சொலலலுறறாா
பனனிரணடு வருஷமாகப பாரிலமழை யிலலாமல
தவிககிற தேயுலகந தாஙக முடியவிலலே
நிருவகிகக மாட்டாமல நிலேககாம லோடிவிடடாா
தாள முடியவிலலே தனிமதுரைப பாணடியரே
நானினேததுப போனால ஙனமையோ வுனறனுககு
உமமுடைய ராசசியநதா னொருகுறைவு மிலலாமல
தாழவுக ளிலலாமற றாணிகள தானதழைகக
தேசஞ செழிககச சிறபபுடனே நீாவாழக
எளியவன போலேநான இநதச சிறுமைபட
பாாககமனம வநததோ பாராளும பாணடியரே
என, தேசஞ செழிகக ஜனஙகளுந மீடேற
அவ்வளவு நீருதவி அனுககிரகஞ் செயதாலே
நனறி மறபபேனே நானுளள நாளவரைககும
சகாய மறபபேனே தாரணி யுளளளவும
உதவி மறபபேனே வூழியுளள நாளவரைககும
இநதச சகாயமதை யெபபோதும யானமறவேன
சஞசலந தீரவைபபாய தனிமதுரைப பாணடியரே
அவவச னஙகேட்டு அழகுளள பாணடியனும
சோழன முகநோககிச சொலலுவா னொருவசனம
எனனாலே யாகுமோ இவவுலகந தானதழைகக
கமடாலே யாவதுண்டோ நாடுகள தழைததோஙக

* சாஙகம = (ஒழுஙகு), சாஙகோபாஙகம

உனனுலு மெனனுலு முலகந தழைததிடுமோ
தேவாதி தேவா திருவருள தானிருநதால
நாத ரதுதயவு நமககு இருநததெனறால
சொகக ரதுதயவால தொலலுகந தானறழைககும
அவருடைய செயலலலா லாசனு லாவதுணடோ
தெரியாதோ வுனறனுககுத தெளிவறிநத சோழமனனு
நாதரா லெனனுடைய நாடுந தழைநததெனறான
அவவச னஙகேட்டு அருஞசோழ னே நுரைபபான
உமது தயவாலே உரிமைபட வெனறனுககு
நாதருககுச சொலலி நாடு தழைககவையும
சொககருககுச சொலலித தேசம செழிககவையும
எனறுமிக வேணடி னுன இராசனநது பாணடியனை
அபபடியே நலலதெனறு ஆனதொரு பாணடியனும
வேநதன வளவனுககு விருநதமுது செயதுவைதது

பாண்டியனும் சோழனும் சொக்கரிடம் வந்து கண்டது

இருவருங கூடி ஈசரது ஆலயததில
சொககரது கோவிலுககுத துரிதமுடன வநதாரகள
நாதரது சனனிதிககு நலமுடனே வநதாரகள
சுவாமியைக கணடுதொழு தடிகளைப பணிநதாரகள
சாஷடாஙக தணடன சரணமென றடிபணிநதார
இருவருமே யடிபணிநது ஈசரைத தோததிரிததார
கைகட்டி வாய்புதைததுக காததரைத தோததிரிததார
தும்பைமலா சூடுகினற சொககரைத தோததிரிததார
ஆல விடமுணட ஐயரைத தோததிரிததார
நஞசை யமுதுசெய்த நாதரைத தோததிரிததார
இடருகளை நீககிவிடும ஈசனே சரணமெனறார
துனபததை நீககிவிடுஞ சொககரே சரணமெனறார
ஏழைமுகம பாருமையா ஈசனே சரணமெனறார
அபபோது சொககலிஙகா அநத மொழிகேட்டு

சொக்கர் சொல்வது

புனசிரிபபு கொணடாரே பொனமுடிக கைலாசா
ஏது வகையாக இருவருமாய வநதீாகள
வநத விவரமதை வகையாகச சொலலுமெனறா
அவ்வச னஙகேட்டு அழகுள்ள பாணடியனும
சொககரைச சேவிததுச சொலலுகிறன ராஜனவன
மதுரையி லேவாழும மகதேவா ஆணடவனே
எனறனுககுக குறைவிலலை புனற னருளாலே
இநதசோழ ராஜனுககு வநதஇத துனபநதான
சொலலத தொலையாது துயரமிகுத தோனறுதையா
மழையும கிடையாமல வையகமும பாழாகி
உலாநத சருகதுபோ லுலகஙக ளததனையும
வாடித தவிககிறாகள மணிதாக ளெலலோரும
அனனங கிடையாது அரசனது பட்டணததில
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
மிகவும வருததமுறறன வேநதனும சோழராஜன
தயவு புரிநது தறகாகக வேணடுமையா
மனது களிதது மழைபெய்ய வையுமையா
நாடு செழிபபதறகு நாதரே கணபாரும
பூமி செழிபபதறகுப புனிதரே கணபாருமட
கணபாாகக வேணடுமெனறு காததரே தணடனிட்டோம.

சொக்கநாதா சொல்வது

அவ்வச னஙகேட்டு ஆணடவரு மேதுரைபபாா
அரசா களேநீஙகள அஞசவே வேணடாஙகாண
எவனெவன றனறனககு எநதவதி காரமுணடோ
அநத வதிகாரம அவனவனே செயகிறது
எனககநத வதிகாரம இல்லைகாண பாணடியனே
வருண பகவானும மனதுவைததா ராலே
பேயா மழைபெய்து பெருகவைபபாா பூமியெலலாம
சாகர மழைபெய்து தரணியெலலாம பெருகவைபபாா
வருணனுக கதிகாரன வானவாகோ னிநதிரன்காண

மேகத்துக் கதிகாரன் மேலான இந்திரனகாண்
இந்திர னைநீங்க ளிருவரும வணங்கிடுங்கள
தேவேந் திரனைத தெரிசித்தீ ராமாகில
உங்கள் குறைவதனை யுரையுங்க ளிந்திரற்கு
மனதிரங்க வேணடியே வணங்கினீ ராமானால
வருணனைத தானழைதது மழைபெயய வைப்பானகாண
மேகததைத தானழைதது விடைகொடுப்பா னிந்திரனும
இந்திரன தனதயவால எங்குந தழைததோங்கும
தெய்வலோகம போங்களெனறு சிவனாா விடைகொடுததாா
அவவச னங்கேட்டு அழகுதுரை பாணடியனும
சொககா விடைகொடுககச சோழனும பாணடியனும
நலலதென றேசொலலி நாத ரடிபணிந்து
இருவருமாய நடநதாாகள ஈசாா கோயிலவிட்டு
ஆலயத தைவிட்டு அபபால நடநதாாகள

இந்திரலோகங் காண்கிறது

தெய்வலோ கமபோகச சீககிரமாய நடநதாாகள
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய நடநதாாகள
இந்திர லோகததிறகு இசைநது நடநதாாகள
தெயவ பதியதறகுச சீககிரமாய்த தாமநடநதாா
அமராா பதிதேடி அரசாகள தாமநடநதாா
வானுல கங்கிட்டி வருமநத வேளையிலே
ஆயிரங கண்ண ரரசி லமாநதிருநதாா
முபபதது முககோடி முனிவாகளுந தேவாகளும
நாறபதது எணணாயிரம நலமான ரிஷிகளுடன
தும்புரு நாரதருந துாவாச மாமுனியும
கிமபுருடாா கினனராகள கெருடாாந தருவருடன
கினனரி வீணைகள கீதங்கள பாடிநிறக
மேனகை ரமபையும மெலலி திலோததமையும
ஊாவசி நாட்டியங்க ளுசசிதமாய்ச செயதுநிறக
இந்திராணி தேவியுடன இந்திரன கொலுவிருநதான
அநதச சமயததி லழகுளள பாணடியனும
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய வநதாாகள

இந்திரன் கொலுதேடி யிருவரும வருகையிலே
கண்டானே இநதிரனும காவலாகள வருகிறதை
பூலோக ராசாககள பொன்னுலகம வருகிறாகள
நரமனித ராசாககள நாடிவரக காரணமேன
இவாவலுவால வருவாரோ ஈசுவரனா தமமருளால
சொக்க ரருளபெறறு சொாககபதி வருகிறாகள
நலலதென் றேசொலலி நலமுடனே பாாததிருநதாா
பாண்டியனுஞ சோழனுமாய்ப பதிகொலுவில வநதாாகள

இந்திரனைக் கண்டது

சொாககலோக இநதிரனைச சோழனவன தானபாாதது
மிகவும பயநது மேனமையுளள இநதிரறகு
அஞசிப பயநது அடிதொழுது தண்டனிட்டான
சாஷ்டாஙக தண்டனிடடான சசிதேவி நாயகறகு
தெணடனிடட சோழனைத தேவேநதி ரனவாழ்ததி
வணங்கிய சோழனை வாயாரத தானவாழ்ததி
பொறபீடம போடுமென்றா பூலோகச சோழனுககு
எட்டுப படியின்கீ ழிட்டாாகள பொறபீடம
அநதமுளள பீடததி லமாநதானே சோழனவன
மதுரையாளும பாணடியனோ வணஙகாமல தானிருநதான
ஏனென்[illegible]ல நமமைபபோலே யிவனொரு ராசனலலோ
இநதிரனை நாமும எபபடி வணஙகுவது
பூலோக இநதிரனபோற பொனமதுரை யாளுகிறோம
சஙகரன் கிருபையினாற றரணியை யாளுகிறோம
ஈசன தயவிருகக இவனைநாம வணஙகுவதோ
சொக்கா மகததுவததால் தொழாம லெதிரேநின்றான
எதிாநின்ற பாணடியனை இநதிரன தானபாாதது
வநதிருககும பாணடியனறான வணஙகாம லிருபபதெனன
நமமை மதிக்கவில்லை நரனான பாண்டியனும
எதனால மதியாம லிருக்கினறான பாண்டியனும
சொக்கர் வலிமையினாற றொழாம லிருககின்றான
நாதர் உதவியினால் நமமை மதிக்கவிலலை
பூலோக மன்னனுக்குப் புகழ்மைகள தானுமுண்டோ

கெருவம் படைத்தோற்குக கேடுவருந தெரியாது
இவனுடைய மகததுவததை யினியறிய வேணடுமென்று
நலல தனத்திலே நடுங்கவைகக வேணடுமென்று
உபாயத திறலே யொடுங்கவைகக வேணடுமென்று
மாமததைக கொண்டாராம வானவர்கோ னிநதிரரும
ஆரடா தூதுவரே யருகிருககுங காவலரே
சரியொதத பாண்டியறகுச சரிபீடம போடுமெனறார
எதிராகப போட்டாரகள இலஙகுபொற சிமமாசனம
குநதுமென்றார பாணடியனைக கொலுககூடச சபைதனிலே
சரியாகக குநதினன தனிமதுரைப பாணடியனும
ஆரடா தூதுவரே யரசாளும மனனனுககு
வநதொரு மனனனுககு மாலையொனறு போடுமெனறார
கணகாட்ட இநதிரருங கனமுடனே மலலருககு

இந்திரன் கெண்டிமாலை சூடினது

பாணடிய ராஜனுககுப பதிததமுததுக கெணடியொனறு
ஆயிரம போசுமக்கும ஆணிமுததுக கெணடியொனறு
கொண்டுவநது போடுமெனறார கூடலவாழ பாணடியறகு
அபபடியே ஓடினாரகள அநதபபுறந தானுழைநது
ஆயிரம போமலலா ஆள்பிடிததுத தோளேனறி
நெககி யெடுததாரகள நேரான முததுககெணடி
இததோடே பாணடியனறன ாரல நடுஙகிடுவான
தூக்கிகொண்டு வநதாரகள சூரராம மலலாகளும
இநதிரன கணகாடட எதிரவநதார மலலாகளும
பாண்டியறகு வெகுமதியாய்ப பாரமாலை சூடுமெனறார
போட்டாரகள கழுததிலேதான் போமலல ராயிரம்பேர்
அப்பெரிய மாலையைததான அழகுளள பாணடியனும
நாதரது கிருபையினால நடுககமே யிலலாமல
சொக்கரைத துதிசெய்து தோளிலே தாஙகிககொணடான்
மார்பை நெளிதது மாலையைத தாஙகிககொணடான்
கண்டார்க ளெலலாருங் கனமான பாணடியனை
தேவேநதி ரன்கண்டான் திறமையுளள பாண்டியனை

இவனாலே யொன்றுமில்லை யீசனார் தமபலன்தான்
அறிவோ மிவனுடைய ஆங்கார வலிமையெனறு
பாணடியன மேலே பகைவைததா னிநதிரனும
ஒருவருககுந தெரியாமல உளளததிற பகைவைததான்
பாண்டியன முகமநோககிப பணபுடனே இநதிரரும
சோழனும நீருமாய்ச சொககபதி வநததெனன
வநத வயணமதை வகைபிரிததுச சொலலுமெனறா
அபபோது பாணடியனும அருளபுரிநது ஏதுரைபபான
ஏனறன அனுவலினு லிவவிடததில வநததிலலை
சோழனுககா யிஙகுவநதேன சொககாதி பதியோனே
அவவரச னலுவலகொணடு அமராபதி வநதேன
தொநதரை படுகினறன தோழனிநத சோழனுமே
மழைமாரி யிலலாமல வருததஙகள மிகவாகி
கமமுதே ராசசியமும கருகுதே பூமியெலலாம
பரிசனங்க ளெலலாரும பரதேசி யானாகள
பனனிரணடு வருஷமாயப பாரிலமழை கிடையாது
அநத விசனததா லடுததுவநதா னெனறனைததான
என்னாலே யாகாதெனறு ஈசரணடை போயுரைததேன
உமமணடை போக உததரவு செயதாரகாண
ஈசன் விடைபெறறு இவ்விடததில வநதோமநாம
உமமாலே யான உதவிசெயய வேணடுமெனறன
அநத மொழிகேடடு ஆயிரஙகண ணிநதிரரும
சோழன முகமபாரததுச சொலலுவா ரிநதிரரும
ஏதுககும அஞசாதே இனபமுளள மனனவனே
ஈசா கிருபையினு லினபசவுக கியமுணடு
அப்படியே செயவிபபேன அஞசாதே சோழாநீ
நெறிமுறைமை தானறிநத நீதியுளள மனனவனே
நாதர்தன் வாாததைககு நானெனறும பேசுவேனோ
அப்படியே யானடபபேன அரசனே நடவுமெனறா
தேவேநதி ரனசொலலத திடுககென றெழுநதிருநது
சாஷ்டாஙகத தண்டனிடடுச சரணமென றடிபணிநதான
வாழ்ததி விடைகொடுததாா வானவாகோ னிநதிரரும

உத்தரவு பெற்ருன்காண் உலகாளுஞ் சோழராஜன்
பாண்டியனு மப்போது பகருவமா யெழுநதிருநது
இநதிரரே விடைதாரும எங்க ளிருவருககும
போய்வாரு மென்று போக விடைகொடுததார
அதிக மனமகிழவாய் அரசாக ளிருவருமாய
தெய்வ லோகமவிட்டுத திருமபிஞா பூலோகம
மதுரை வளநாட்டில மனனவாகள வநதாாகள
வநதசோழ னுககுவெகு மதிகளசெய தனுபபிடவே
பாணடியன விடைபெறறுப பாரமனனன சோழனவன
சொககரைத தரிசிததுச சோழன நடநதானே
தனனுடைய ராசசியததிற றனஞசயனுந தானடநதான
இபபடி யாகசசோழன இருககுமநத நாளையிலே

இந்திரன் கோபித்துச் சோழன் பெருமைபடவும் பாண்டியன் சிறுமைபடவுஞ் செய்தது

ஆகாச இநதிரஞா அனபுடனே யேதுசெயதாா
பாணடியன வநததுவும பாாசோழன வநததுவும
தனனை வணஙகாமற றயிரியமாயப போனதுவும
நாஞன பாணடியனும நமமை வணஙகாமல
மதியாமற போனதெனன மடடககு வேணடுமென்று
கோபமும கொண்டானே கொழுநதணலபோ லிநதிரனும
எரிபறநத கணகளுடன இநதிரஞ ரேதுசெயதாா
மேகங்க ளேழினையும மேனமையுடன வரவழைததுச
சபதயேக மததனையுந தானே வரவழைதது
வருண பகவானை வரவழைதது இநதிரனும
கேளுஙகள நீஙகள கெடியான எனவசனம
இன்றுமுதல நீஙகள ஈடழிவான் மதுரையிலே
கால்வைக்கக் கூடாது கருமுகிலே நீங்களெல்லாம
அநதவான் மதுரையிலே அடிவைககக கூடாது
தூறலவிழப போகிறீாகள துனமாககன் மதுரையிலே
எட்டியடி வையாமல இடைநதுமே பெய்யுஙகள
பாண்டியன் சீமையிலே வருஷிககப போகாது

மதுரையிலே நீங்கள்போய் மழைபெய்தீ ராகுககால
கால்விலங்குங கைவிலஙகுங் கழற்றுப பெருவிலங்கும
தாளவிலங்கும தோளவிலஙகும தரிககாப பெருவிலஙகும
விலஙகுகள போட்டு வெட்டி யெறிநதிடுவேன
வாாததையைத தடுதது வருஷிககப போகிறீாகள
சோழனது சீமையிலே சொானமழை பெயதிடுஙகள
மாத மும்மாரி வருஷியுஙகள சோழனுககு
முபபோகந தானவிளைய மும்மாரி பெயதிடுஙகள
கலகந தெளியவேதான கருமுகிலே பெயதிடுஙகள
எநநாளுஞ சோழனுககு இடையூறு வாராமல
அவனுடைய நாட்டிலே அமாநது பொழியுஙகள
என்று விடைகொடுததா ரிநதிரனு ரபபோது
நல்லதென றேசொலலி நலமான மேகமெலலாம
மதுரையை நாடாமல வருகிறதே மேகமெலலாம

சோழராஜன் பெருமைபட்டது

சோழனது சீமையிலே சொலிககிறதே மினனலகள
கடலிரைசசல போலே கமறிறறே மேகஙகள
குமுறிறறு மேகமெலலாங குடஙகொணடு வாாததாறபோல
இரைகிறதே மேகஙகள ஏகவெளளம பெருகிடவே
சோனை மழைபபோலே சொரிகிறதே மேகமெலலாம
நல்லமழை பெயவதனால நாடுஞ செழிததனவே
பூமி குளிாநதனவே பொய்கை நிரமபினவே
ஏரிகள் நிரமபி யெதிாககிறதே மேகவெளளம
மடுவுகள நிரமபி வழிகிறதே வெளளமெஙகும
ஆறுகள் நிரமபுவதால அடைபடும வெகுசனஙகள
கழனிகள் நிரமபி காலவாய்கள தாமநிரமபி
ஊற்றுகள் தாமசுரநது ஓடிறறே சலமவிசையாய்
தடாகங்கள் தாமநிரமபி தாமரைகள பூததனவே
வயல்கள நிரமபி வாயககாலுந தானோடி
உலாநத மரஙகளெலலாம உயிருணடாயத தளிாததனவே
அடியற்ற மரஙகளெல்லாம அஙபாயத தளிாததனவே
இலையுந தளிர்களெலலாம ஏகமாய்த தளிாததனவே

காடு செடிகளெல்லாம் கனக்கவே தானறமைழக்கும்
செடிகள் மரங்களெல்லாஞ் செழித்துத் தழைத்தனவே
பூக்கா மரங்களெல்லாம் பூத்துச் சொரிந்தனவே
காயா மரங்களெல்லாம் காய்த்துச் சொரிந்தனவே
கிள்ளப் பழுத்தனவே கிளிகள்வந்து சேர்ந்தனவே
அள்ளப் பழுத்தனவே அளிகள்வந்து பாய்ந்தனவே
செந்நெல் விளைந்தனவே தேசஞ் செழித்தனவே
பயிர்கள் விளைந்தனவே பலனைக் கொடுத்தனவே
சோலைகள் சாலைகள் சூழ்ந்த தடாகங்களில்
குயில்க ளடுத்தனவே குருவிகளும் வந்தனவே
மயில்க ளடுத்தனவே வான்கோழி வந்தனவே
தாராவும் உள்ளானும் தாவி யடுத்தனவே
அன்னங்கள் பேடைகள் ஆநந்தை யடுத்தனவே
கொக்குவக்கா கூச்சலிட்டுக் கோகிலங்கள் பாடுவன
பண்டுகள் தின்று பட்சிகள் பாடுவன
கனிகளைத் தின்று களித்தன பறவையெல்லாம்
ஏருகட்டி யுழுவாரும் இளநாற்று நடுவாரும்
பயிரிடுங் குடிகளெல்லாம் பலப்பட்டுப் போனார்கள்
ஓடுங் குடிகளெல்லாம் ஊரைவந்து சேர்ந்தார்கள்
பரதேசி யாதேசி பஞ்சை பனுதியெல்லாம்
சோழராசன் பட்டணத்திற் சுகப்பட்டு வாழ்ந்தார்கள்
பிச்சைக்கார ரெல்லாரும் பெருமை யடைந்தார்கள்
சோழமண் டலங்களெல்லாஞ் சுகமாய்த் தழைத்தனவே
சோழ மகாராசன் தொலைத்தான விசனமெல்லாம்
கீர்த்திக ளைப்பெற்றான் கிருபைக் கடலானான்
இந்திரனைத் தன்மனத்தி லெண்ணி நினைந்திருப்பான
மாதமு மும்மாரி வருஷிக்கு மண்டலத்தில்
சோழமண் டலமென்று சொல்வார் கவிவாணர்
அப்படி யாகவாழ்ந்தான அழகான சோழமன்னன்

பாண்டியன் வறுமை யடைந்தது

பாண்டிய நாட்டார்கள் பரதேசம் போகிறார்கள்
மழையே கிடையாது மதுரைநகர் சீமையிலே

தூறறல் கிடையாது தொனமதுரைச சீமையிலே
துளிகள விழுவதிலலை சொககா மதுரையிலே
காய்நது உலாநதனவே கனமதுரைப பட்டணததில
எரிநது புகைகிறது ஈரங கிடையாமல
குடிககநீா கிடையாது குளஙகள மடுககளெலலாம
காகங குடிபபதறகுங காணடிசலங கிடையாது
ஆறுகள வறணடன ஆறறுமணற சூடெழுமபி
ஏரிகள வறணடன ஏறறககோ லாழமடடும
பூமிகள சூடெழுமபி பொஙகிறதே தணலாக
விளைவு கிடையாது வேநதன மதுரையிலே
களையும கிடையாது கனமதுரைச சீமையிலே
பொனமதுரை நாட்டிலே புழுதி யடைநததுவே
சருகுபோ லுலாநதனவே தழைதத மாஙகளெலலாம
பூமி யுலாநததே பூணடு கிடையாமல
பறவை கிடையாது பாணடியன தேசததிலே
குடிவலசை வாஙகிறாகள கொடிமதுரை யுளளவாகள
பஞசை பஞசியாய பரதேசம போகிறாகள
அனனங கிடையாது அழகுளள மதுரையிலே
மதுரையைச சுறறுமுளள வனஙகள செடிகளெலலாம
காய்நது மிகததீயநது கருமபுகைசசல கொணடனவே
தஙகநிழல கிடையாது தனிமதுரைச சீமையிலே
ஊரிலே யுள்ளவாகள உறககஙகள கொணடாாகள்
பாழடைநத முகமானா பாணடிய நாட்டிலுளளோா
அனன விசாரம அதுவே பெரிதாசசு
பனனிரணடு வருஷமாய்ப பாாகருப பாயிறறு
சரீரம வெளுததாாகள சலலடைககண ணானாகள
பெணடுகள புருஷர்கள பிளளைக ளொருதேசம
திககுகள கெடடுத திசைமாறிப போனாகள்
அபபடி யெலலாம அணிமதுரை யலைநதோட
இநதிர னாலே இடாகள நோநதனவே
ஆயாசத துடனநத அணிமதுரைப பாண்டியனும
மழையில்லா நாடு வையகந தானோமோ

என்று விசனமா யிருக்குமந்த வேளையிலே
சப்தமே கமபொழியுந தனிசசோழன சீமையிலே
மேகங் குமுறி மேலாகப போயவிடுமாம
மதுரையை நாடாமல வகையுடன போயவிடுமாம
இப்படியா யோடும்போது இதிலே யொருமேகம
குட்டிமே கமொன்று குறுககிட்டோ டும்போது
வருகிற திசைதனிலே மதுரையென்று தெரியாமல்
பொழிந்துகொண்டே யோடிறறு போகும திசைதனிலே
அந்த மழைவெள்ளம அணிமதுரை பெருகிறறு
வெள்ளம புரண்டதே வேநதன மதுரையிலே
வையைப பெருககெடுதது மாவெள்ள மோடுதையா
கண்டானே பாண்டியனுங கடுக வெழுநதிருநதான
துரிதமா யெழுநதிருநதான சுநதரப பாண்டியனும

பாண்டியன் வைகையாற்றை அணைகட்டியது

ஓடுகிற வெள்ளததை யுள்ளடககவேணுமென்று
அப்புறம போகாமல அணைகட்ட வேண்டுமென்று
ஆரடா தூதுவரே அணிமதுரைப பட்டணததில
வீட்டுககு ஓராளதான விடுபட்டு வரவேணடும
அவரவா வீட்டுககு ஆளொருவன வரவேணடும
ஆளனுப பாவிட்டால ஆககினை செயவேனென்று
அணைகட்ட வரசசொலலி அடியடா தமுககென்றான
அப்படியே தானடிததான ஆனதொரு சாமபுவனும
அந்தத தமுககடிக்க அணிமதுரை யுள்ளவாகள
வீட்டுககோ ராளாக விடுபட்டு வருகிறாகள
அவரவா தமமுறைககு ஆளொருவா வருகிறாகள்
மண்வெட்டி கொண்டு வருகிற ரணைகட்ட
பங்குவீ தமாகப பாறைகொண்டு ஓடிவநதார
அவரவர்க குபபஙகு அளநது கொடுததாகள
அளநதிட்ட பஙகுதனில அதிலே குறைவுபட்டால
பஙகுவீ தக்காரனைப பட்டாவுக கிரையிடுவேன
என்றுதிட் டஞசெய்தான இராஜனநதப பாண்டியனும
அவரவர் பங்குவீதம அணைவருங கட்டும்போது

மதுரையி லேயொருததி வாணிசசி யெனபவளாம
அவளுககு யாதொரு ஆணதிககு தானுமிலலை
அவளுக கொருபஙகு அணைகடடச சொனனாகள
பிடடு சுடடுவிறறுப பிழைககுமநத வாணிசசி
எனனசெய் வேனெனறு எணணமிடடாள வாணிசசி
ஆளுங கிடையாது ஆருமறற பாவிநான
எனககிடட பஙகுதனை எபபடிச செயவேனயான
அணைகடட எனறனுககு ஆளுங கிடையாது
ஆளிலலை யெனறால அரசனுங கேடபானே
எனறு விசனமுடன எணணி யிருககையிலே

வாணிச்சி பிட்டுக்குச் சொககா மண்சுமந்தது

அவளுடைய விசனததை யாறறவே வேணடுமெனறு
ஆணடா ளுளுசொககா ஐயரவ ரேதுசெயதார
அவளுககு ஆளாகி அணைகடட வேணடுமெனறு
ஒட்டனைப போலே உருவெடுததுச சொககலிஙகர
தடடுடனே மணவெடடி கலலமேலே தாமெடுதது
வாணிசசி யண்டையிலே வநதுநினறு ரொட் டனுக
ஒட்டனைக கணடாளே உததமியாள வாணிசசி
ஆரடா வொட்டாநீ அணைகடட வநதாயோ
எனபஙகுக காளாகி யெனககணைநீ கடடுவையா
கட்டுவே னெனறாரே சனமதுரை யொடடனவா
கேடட தொருகூலி கிளாசசியுடன தருவேனெனறாள
அவவாாததை யைககேட்டு அநதவொடட னேதுசொலவார
கூலிககுப பிடடு கொமபனையே நீகொடுததால
உதிரநதுவிடும பிடடதனை உததமியே நீகொடுததால
பிடடுககு மணசுமநது போடுகிறே னணையாக
அபபடியே நலலதெனறாள அககிழவி யமமாளும
பிட்டு சுடுமபோது பிடடு உதிரநததுகாண
உதிரநதபிடடு தானெடுதது உததமியாள கைகொடுததாள
வநதி மடியிலவைதது ஈசுவரனா ஒடடனவா
வாணிசசி பஙகுககு வநதாரே அணைகடட
உதிரநதபிட டைததினறு ஒருகூடை மண்சுமநது

போடுவா ரொருதடடு பிடடுஞ சரியாகும
மறுபடியுந தானவருவாா வாணிசசி யணமைடயிலே
பிடடு சுடுவாளாம பொடிபொடியா யுதிாநதிடுமாம
உதிாநதொரு பிடடுககு ஓடடாவநது நிறபாராம
பிடடெடுதது தானகொடுபபாள போரான வொடடருககு
பிட்டுதினறு போவாராம போடுவாா தடடுமணணு
ஒருதடடு மணணுககு உதிாநதபிடடு சரியாகும
வாணிசசி தனனிடததில வநதுநிறபா ரொடடருமே
பிடடு சுடுமபோது பொடிபொடியா யுதிாநதிடுமாம
உதிாநதொரு பிடடுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிடடைக கொடுபபாளாம போவாராந தினறுகொணடு
தடடுமண போடுவதில சரியுதிாநத பிடடுககு
மறுபடியும வருவாராம வாணிசசிப பிடடுககு
ஒருபிடடு சுடடாலும உதிராம லிருபபதிலலே
சுடடபபடட பிடடீனததுஞ தூளதூளா யுதிாநதுவிடும
உதிாநதொரு பிடடுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிடடுதின றுகொணடே போடுவா ரொருதடடு
பிடடுவிலே யாசுவிலலே ஒடடனவேலே சாயவிலலே
பாதியணே யாயிறறு பாதியினனங கடடவிலலே
அவரவாகள பஙகுககு அணேகடடி யாயிறறு
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுகடடித தீரவிலலே
பிட்டுகளேத தினகிறதும போகிறதும வருவதுமாய
ஒடடன திரிவதிலே உதிாநதபிடடுஞ சரியாசசு
பொழுது மறைநதது பொனமதுரைப பாணடியனும
கடடின அணேகளேக கனமுடனே பாாககவநதான
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுஇனனங கடடவிலலே
ஆருதடா இநதபபஙகு அணேகடடித தீரவிலலே
எவாது இநதஅணே யெனறுனே பாணடியனும
அரசனுககுச சொலலுகிறாா அணேகடடு மனனவாகள
இநதகரிற பிட்டுசுட்டு எலலோாககும விறபவளாம
நனனிலேசோ வநதியாம நஙகை யொருததிபஙகு
வாணிசசி பஙகுககு வநதானொரு ஒடடனவன

அவனுடைய பஙகிதுதான அணைகட்ட வில்லையென்றா
கோபமும கொணடானே கொறறவன பாணடியனும
எஙகேய டாஒட்டன இழுததுகொணடு வாருமென்றுன
அடிககுஙகோல கையிறகொண டருகிலநினற சேவகாகள
திடுககெனறு தானபயநது தேடினூா ஒட்டனையும
ஒட்டனைப பிடிததுவநதாா உலகாளும ராஜனணடை
கணகள சிவபபேறி கனமதுரைப பாணடியனும

சொக்கர் பிரம்பா லடிபட்டது

பிட்டுககு மணசுமநத பெமமானென றறியாமல
ஒட்டனென றேசொலலி உததமனும அபபோது
கைபபிடிதத பிரமபதனைக கரகரெனறு தானசுழறறி
ஒட்டன முதுகினமே லோஙகி யடிததானே
ஐயாநதச சொககருககு அநத அடிபடவே
வருததமிகக கொணடாரே மதுரைசொகக நாதருமே
அநத அடியுநதான அலலவாககும படடதுவே
அவரவாகள தமமுதுகில அடிததழுமபு நோநததுவே
திககுத திசைகள தீவாநத ரஙகளெலலாம
அணடஙகள தீவுகள ஆகாய மெவவிடததும
சகலசீவ செநதுககுந தழுமபுமிக வுணடாசசு
பாணடியன் முதுகினமேற பாரத தழுமபாயிறறு
எலலா ருமபயநதா ரிநத அடியாலே
பாணடியன அபபோது பயநது நடுநடுஙகி
எஙகேயநத வொட்டனெனறு ஏறெடுதது பாாககுமபோது
எஙகெஙகுந தேடினூனே எழிலமதுரைப பாணடியனும
காணூத திஞலே காவல னிடிவிழுநதான
வநதவா ஒட்டாலலா மாயாணடிச சொககரவா
ஆணடவ ராகவேணடும ஆளடிமை செயயவநதாா
தெரியாமற போசசுதெனறு சிநதை மிகவாடி
தீவினைககு ஆளானேந தெயவமெனறு பாராமல
வலவினைககு ஆளானேம வரனென றறியாமல
இநத விதிபபயனை யெபபோது தொலைததிடுவோம
வந்தது நமக்கு மதிமோச மெனறுசொலலி

எநத விததகிலேயும ஈடேறப போவதிலலே
தெரிநதது நமககெனறு தெனமதுரைப பாணடியனும
மெதத விசனமாய் விடுதிககு வநதுவிடடான
அழகிய சொககரவா ஆண்டவனா அபபோது
ஒட்ட னுருவமதை யுததமனர் தானமறைதது
ஆலயததி லேவநதார அடடாளுஞ சொககலிஙகா
வருததத துடனே வநதுநினறு ராலயததில
அப்போது மீனாட்சி யணடையிலே ஓடிவநது
ஏதுதான சுவாமி இபபடிககு வநததென்று
அலேயக் குலேயவநத அககுறையைச சொலலுமெனறாள
கேளாயென நாயகியே கிளிமொழியே மீனாடசி
வாணிசசி தனககாக மணசுமககப போயிருநதேன
பிட்டுககு மணசுமககப பிரமபடி படடுவநதேன
அடிததான பிரமபாலென னஙகந தழுமபேற
கொடுததான் முதுகினிலே கொடுமபாவி பாணடியனும
சகாயஞ செய்யபபோனேன அபாயம வநததடி
அபாயமே செய்தவனே யாதரிககப போவதிலலே
எனறுரைக கசசொககா எடுததுரைபபாள மீனாடசி
அறியாமற செய்தபிழை பெரியோா மனமபொறுபபார
மாறு ரூபஙகொண்டு மணசுமககப போனதினுல
ஆளடிமை யென்று அடிததான பிரமபாலே
ஐயரெனறு தானறிநதால அடிபணிநது தொழுதிடுவான்
தெரியாத வன்செயதால சிததததில வையாமல
ஆதரிகக வேண்டுமெனறாள அஙகயறகண மீனாடசி
அவளவச னஙகேட்டு அழகுசொகக ரேதுசொலவார
என்னே யடிததஅடி எலலாககும படடதுகாண
உலகததுக கெலலாம உறைததததே பிரமபடிதான
சிததாகள முனிவாகள் தேவருக்கும பட்டதுவே
வானவ ரொடுரிஷிகள மாயவற்கும படடதுவே
சபத ரிஷிகளுடன தபோதனாக்கும படடதுவே
கனனியாகள கொபபக கருவுககும படடதுவே
இந்தப பழிபாவம எபபடித தொலேயுமடி

இநதப பழிககுநான மைநதன வரஙகொடுககேன்
அநதப பழிபாவம அததோடே தொலையுமடி
எனறே இவருரைகக ஏநிழையும பேசாமல
மவுனமாய்த தானிருநதாள மதுரைமீ னாடசியரும
இபபடிச சிலகாலம இருககுமநத நாளையிலே
பாணடிய நாடடுப பரிசனஙக ளெல்லவரும
அரச னதுநாடு அருமைமழை யிலலாமல
ததத்ளிததுப போகிறதே தனிமதுரைச சீமையெலலாம
அரனுரைத தானடிதத அககொலைப பாதகமும
கமழுதே நாட்டிற கதறுதே பூமியெலலாம
மைநதனு மிலலை மகுடமுடி யரசனுககு
பிளளையு மிலலை பேரான மனனனுககு
அபபடி யாகததுனபம அரசனும படடிருநதான
ஆரையும வணஙகானே அசசிததி ராஙகதனும
சிறுததே னெனறுசொலலி பெருததவரைப போயடுககான
தெய்வமே கதியெனறு தேசததை யாணடிருநதான
சொககரே கதியெனறு தோததிரஙகள் செயதிருநதான
பனனிரண டுவருஷம பாரிலமழை யிலலாமல
துனபங களுடனே துரைததனம பணணிவர

சொக்கரும் மீனாட்சியுங் காளகம் வநதது

மதுரையி லேவாழும மகாதேவா சொககலிஙகா
அஙகயறகண மீனாடசி அமமனுஞ சொககருமாய
இருவரு மபபோது ஏகாநத வேளையிலே
தேவிய ரைபபாாதது சுவாமியவ ரேதுசொலவாா
பெணணேகணணே மீனாட்சி பொறகொடியே ஆலயததில
தணலா யெரிககிறது தனிககாற றடியாமல
சூடுககமே யாகிறது உளமதுரைப படடணததில
காறறுவா டைககுநாம காளகததிற போய்வரலாம
மதுரையைச சுறறியே வருவோமநாம பெணமயிலே
வாருமென றேசொக்கா மயிலணையைத தானழைகக
அபபடியே நலலதெனறு அஙகயறகண மீனாட்சி
சம்மதப பட்டு சதியும புருஷனுமாய்

இடபததின மேலேறி யீசுவரனும ஈசுவரியும
எருதின மேலேறி யிருவரும வெளியானா
ஆலயத தைவிட்டு ஐயாவெ ளியானா
மதுரையை விட்டு மகாதேவா வெளியானா
மதுரையைச சுறறி வநதாாக ளிருவருமாய
பட்டணங களசுறறி பாாதது வருகையிலே
அழகு மறைநதது அழகான தெனமதுரை
அணட வொருநிழலும ஆதரிககக கிடடாது
ஒனற நிழலிலலை யொருமாமுங கிடடாது
தோடடங கிடையாது துறவுகள தூாநதிருககும
நிறக நிழலுமிலலை நிலததில தாிபபோமெனறால
கானகஙக ளததனையுங கடடையா யுலாநதிருககும
செடியும கிடையாது செடடும கிடையாது
தழையும கிடையாது சறறே யிருபபோமெனறால
வெய்யி லுறைககிறது வெஙகானல வீசிடுமாம
கான லுறைககிறது கடுஙகானல வீசிடுமாம
வோவை பொழிகிறது விமலருககும பாாவதிககும
அணடமுடி கூடவிலலை அககினி வாடையது
அககினி வாடையது அனலகொணடு வீசுதையா
நடுககாட்டில வநதாாகள நாதரும தேவியுமாய
அநத நடுககாடடில அலைநது வருகையிலே
அஙகொரு விலவமாம அடாநது தழைததிருககும
பசுமையா கததழைததுப படாநது நெருஙகிருககும
சநதுகள தெரியாமல தழைததிருககும விலவமாம
எநநேர முஞசலஙகள இலையிற படாநதிருககும
காயததுப பழுதது கனிக ளுதிாநதிருககும
பூததுப பழுததுப புடபம பரிமளிககும
தெனற லதுவீசுந தேகங குளிாநதிருககும
அநத மாமொனறு அவவிடததிற றழைநதிருககும
அவவிடததில வநதாாகள அரனும உமையவளும
தேகமுந தானகுளிாநது சோபந தெளிநதாாகள
இநத நடுககாட்டி லிதுதழைதத அதிசயததை

கண்டறிவோ மென்று கடுகியே கீழிறங்கி
எருதை நிழலிலவிட்டு இறங்கினா மாததருகில
ஆயாசந தீரவதற்கு அவ்விடததி லுட்காாநதாா
சவுக்கிய மானாாகள தஙகள் சரீரததில
இருவரு முடகாாநது ஏகாநத மாயிருகக
பட்டப் பகலிலே பகலான வேளையிலே
உசசியிற் சூரியன் உருமததின் வேளையிலே

நீர்க்காக்கையைக் கண்டது

அங்கொரு நீர்க்காகம அலைகடலிற போய்முழுகி
கடலில முழுகியே கடலஜலததைத தானவாரி
செபபட்டை யில நிறைய ஜலஙகொணடு வருகிறதாம
கடலநீரை ரககையிலே காகமது கொணடுவநது
விலவ மாததினமேல மேலாகத தானபறநது
மேலாகத தானபறநது மேலிருநது வீசினது
மழைபெய்வ தேபோலே வருஷிககுங காகமது
வருஷிதத துஜலமும மகாதேவா மேறபடவே
குளிாநதது தேகங் கூடலவளா சொககருககு
அங்கயற்கண் ணமமனுககும அஙகங் குளிாநததுகாண்
ஏதிநத ஜலமென்று ஏறெடுததுப பாாததாாகள
சங்காருஞ சஙகரியுந தலையெடுததுப பாாககையிலே
நீர்க்காகஞ ஜலமபொழிநது நின்று பறநதது
அநதநலல காகததை ஆண்டவனா தானபாாதது
பார்த்தாயோ பெண்ணேநீ பட்சியின் தனனறிவு
கண்டாயோ பெண்ணேநீ காகததின் தன்னறிவு
இநத மரத்துககு இககாகம நீாதெளிகக
எதனால் தெளிக்கிறதோ இதையறிய வேண்டுமென்று
காகத்தைத் தானகேட்டு காரிய மறிவோமெனறாா
அப்படியே யழையுஙகள அறிவுளள காகமதை
என்றே உமையுரைகக ஈசுவரரு மபபோது
ஆகாசத் தைப்பாாத்து அநதநீாக காகமதை
கைகாட்டித தானழைத்தாா கைலாய நாதருநதான்
கண்டது காகமுங் கைலாய நாதரென்று

அஞசிப பயநது ஆகாயம விடடிறஙகி
தாயதகபபன வநதாரோ தறகாகக நமமையெனறு
சீககிரமாய்த தானிறஙகி திடடெனவே யோடிவநது
முககால வலமவநது முடிவணஙகித தெணடனிடடு
நாறகால வலமவநது நமஸகரிததுத தெணடனிட
தெணடனிட்ட படசியைச சிவனுருந தானவாழததி
அடிபணிநத காகமதை யானுருந தாமவாழததி
இநத மாதததுககு இறைபபதெனன நீசலததை
இநத மாததிலே இததனை வருததமெனன
வருததததோ டிஙகேநீ வநதுநீ தெளிபபதெனன
சொலலுமெனறு கேடடாாகள சொககருமம அமமனுமாய்
கணடது காகமது கனகக மிகபபயநது
சொலகிறது காகமது சொகக ரவாகேடக
தஙகளுக கேயுகநத தனிததமா மெனறுசொலலி
விமலாக குகநததாம விலவமா மெனறுசொலலி
அதனுற கடலநீரை அளளிவநது யானதெளிததேன
நாடோறும யானதெளிததேன நாதருககு ஏறறதெனறு
இதுவுமவந தெனறனுககு ஈசுவரனா கடடளைதான
அவவாாததை யைககேடடு அரனுரும அமமனுமே
பூரிததா ரிருதோளும புததியுளள காகமெனறு
ஆநநதமாயப பூரிததது அறிவுளள காகமெனறு
கட்டித தழுவியே காகததை முததமிடடு
எநதமக கேறறதொரு இநதமா மெனறறிநது
களையாக வநதவாககுக களையாறறி வைததாயே
இநதச சகாயமதை யெஙகளுககுச செயதாயே

சொக்கர் நீர்க்காக்கைககு வரங்கொடுத்தது

உனக்கோா சகாயமாய உதவிசெயவே னெனறுசொலலி
எனன வரமவேணடும இனபமுட னுனறனுககு
கேட்டவாந தருவேனெனறாா கிருபை களிகூாநது
அபபோது காகநதான அரனுரைச சேவிததது
சொலகிறது காகமது சொககருககுத தெணடனிடடு
கைலாய நாதரே கணமுன றுடையவரே

எனமனததி லேயிருககும எணணததைச சொலலுகிறேன
கனணிகைப பெணணுகிக கனமதுரைப பாணடியனை
சேரவே வேணடுமெனறு சிநதையில நினைததிருநதேன
எனனுடைய பாலனுககு இசைநதுபடடந தரவேணடும
அநத வரமெனககு அருளபுரிய வேணடுமையா
காகமது சொலலுவதைக கணடாரே சொககலிஙகா
ஆறு லொருவாததை அனபான காகமேகேள
கனணிகைப பெணணுகித கனமதுரை நீபோனால
மனனனைச சோநதாலும மலடியாயப போயவிடுவாய
உனனைபபெண ணுககிமே ஒருமாதக காபபிணியாய
அனுபபிவைபபே னுனலும அவசர மாகவநது
ஆரெனறு கேடபானே அணிமதுரைப பாணடியனும
ஆருமறற பாவிநான அணடிவநதே னுமமைமெனறு
சொனனுயே யாமாகில தோழியாய வைததுககொளவான
தாதியா யிருநதாயானல தையலரே யுனறனைததான
வசநதநா ளானலதான மருவ மனஙகொளவான
ஆரு மறியாமல அணைவானே உனறனைததான
உனவயிறறி லேபிறககும உறுதியுளள பாலனுககு
படடந தரிபபான படடணததி லொருபஙகு
அநத வரமளிததேன அபபடியே நடவுமெனறா
சமமதிததுக காகமது சநதோஷங கொணடதுவே
காகததைப பெணணுககி கருபபமு முணடாககி
நீகாககை யெனறே நேரிழைககுப பேர்கொடுததார
நடவுமென்று விடைகொடுதது நாதரவா போயவிடடார

நீர்க்காக்கை பெண்ணுகிப் பாண்டியனை யடுத்தது

அப்போது நீககாககை யரிவையநதப பெணணணஙகு
மதுரை நகாதேடி வநதாளே பெணமயிலாள
பாணடிய னிடததிறகுப பககுவமாய வநதுநினறாள
அபபோது பாணடியனும அரிவையரைத தானபாாததா
சுநதரமும வடிவுமு ளள தோகையரைத தானபாாதது
ஆரடி பெணணேநீ யறிய வுரையுமெனறுன
அவவச னஙகேடடு ஆரணஙகும ஏதுசொலவாள

ஆருமில்லாப பரதேசி அணடிவநதே னுமமையெனறுள
ஒருமாதம கருபபம உததமியா ளெனறனுககு
ஆருமறற எனறனைநீ ஆதரிபபீ ரெனறுரைததாள
அவவச னஙகேடடு அநதநலல பாணடியனும
காபபமான மஙகையிவள கனிமொழியா ளாகையினால
காபபாறற வேணடுமெனறு கனனியரே யஞசாதே
அபபடியே செயவேனென றரிவையரைக கூடடிபபோய
தனனுடைய தேவியணடை தாதியாய வைததுவிடடான
சகல விசாரணைககுந தாதியாயத தானிருநதாள
அழகுந திருமேனி யலஙகார மாயிருபபாள
புததியுளள குணவதியாயப பூவையருந தானிருநதாள
பாணடியன தேவிககும படசமாயத தானிருநதாள
சுநதரமும யவவனமுஞ சொலலத தொலையாது
வாலிபமாய்ப பெணமயிலும மனனனது தேவியணடை
அதிகாரம பெறறுககொண்டே அவளிடத திருககையிலே
வசநதமா னகாலம வநதுமிக நேரிடவே
மனமத வேதனையால மனனனநதப பாணடியனும
தனனுடைய தேவியாந தையலரணமனைககு
மாளிகை தேடியே வருகினற வேளையிலே
வாசற படியிலே மயிலபோலே தாதியவள
பொறபதுமை போலே பொனனு பரணமினன
நினறாளே நீககாககை நேரமையைத தானபாரததான
அதிகமையல கொணடானே அநதமுளள சுநதரிமேல
ஒருவாக கொருவா உடனபட டிருவருமாய
ஆசையுடன சேரவதறகு அரிவையரைத தாமழைததான
அதறகநத நீககாககை அரிவையருஞ சமமதிதது
எனவயிறறி னிறபிறககும இனிதான மைநதனுககு
படடங கொடுபபீரா பாணடியரே யென்றாளாம
நாவி லொருபஙகு நடததுவேன மஙகையரே
அபபடிககே சமமதிததாள அரிவை யிளமாதும
ஆரு மறியாமல அஙகொருவா காணாமல
கூடி யணைநதானே கோலவிழி மாதரசை

ஆரணா வரததாலே ஆசைகலி தீரநதாளே
சுகததுட னேசோநது தரிதமுடன பாணடியனும
தேவியிடம பாணடியனுஞ சீககிரமாய நடநதுவிட்டான
இபபடிச சிலகாலம இருககுமநத நாளையிலே
அபபோது நீரககாககை யரிவை யிளமபிறையும
மாதமும பததாகி வருநதி மிகததளாநது

நீர்க்காக்கை நீன்முகனைப் பெற்றது

பிளளையைப பெறறாளே பேரான மதுரையிலே
மைநதனைப பெறறாளே மாதநத நீரககாககை
தாதி வயிறறிற சநததி பிறநததெனறு
சநதோஷஙகள கொணடு சருககரை வழஙகினாரகள
நீரககாககை பெறறெடுதத நேரான பாலனுககு
நீனமுக னெனறே நோததியாயப பேருமிட்டார
பிளளையிலலா மாளிகையிற பிளளை பிறநததெனறு
பாணடியன தேவியும பட்சமாய்த தானவளாததாள
பிளளையும வளாநது பேரான மாளிகையில
தாதியின பிளளையெனறு சலஙகைக கொலுசுமிட்டு
காபபுங கட்கமிட்டு கணட சரமணிநது
ஆடை யணிநது ஆபரணந தானபூட்டி
வயதுமைந தாகவேதான வளாததுவரும நாளையிலே
ஐநது வயதாகி அமாததினா பளளியிலே
பனனு தமிழவிததை படிககவைததாா பளளியிலே
சகலமுங கறறு சாமாததிய மானபினபு
அமபும பிடிததறிநதான ஆயுதமும தொடுததறிநதான
அவனுககு வேறே யரணமனை யமாததிவைததாா
வெளளாட்டி பெறறெடுதத வீரிய நீனமுகனும
மீறி வளாநதிருநதான வீரன மதுரையிலே
இபபடியா யிருகக எழிலான பாணடியனும
நமககுபிளளை யிலலையெனறு ராஜனநதப பாணடியனும
சிமமா சனமீதிற செங்கோலுந தானபிடிகக
பட்டததை யாளவதறகுப பாலக னிலலையெனறு
விசனததைக கொணடானும வேநதனநதப பாணடியனும

சித்திராங கதனுடனே சேர்ந்திருந்த பாண்டியர்கள்
ஆறுயிரம் பேர்கள் அணிதிரளாம் பாண்டியர்கள்
பிள்ளைக ளில்லாத பெருமலடாயப் போனார்கள்
ஆறு யிரவர்க ளனைவோரு மலடானார்
அவர்க ளுடன்கூட ஆராரோ தானமலடு
ஆணமலடு பெணமலடு அனைத்துயிரந் தானமலடு
பாண்டியர்க ளேறிவரும் பட்டத்தா னைமலடு
கொட்டாய் நிறைந்ததொரு குதிரையெல்லா நமமலடு
பாட்டை நிறைந்ததொரு பாறபசுக்கள் தாமமலடு
தொழுவம் நிறைந்ததொரு துள்ளாடு தாமமலடு
இறப்பிலே யிருக்கின்ற எலிகளெல்லாந் தாமமலடு
தெருவிலே கூடுகட்டுஞ் சிறுகுருவி தாமமலடு
தெருவிலே தாமிருக்குந் தென்னைமா முமமலடு
கொல்லையிலே தானிருக்கும் கொன்றைபுன்னை யுமமலடு
வாசலிலே நிற்குமந்த வாழைமரந் தானமலடு
அழுக்கெடுக்கும் வண்ணானும் அம்பட்டனுந் தானமலடு
வளர்க்கின்ற நாயகளுடன் வாழ்பூனை தானமலடு
மைந்தனு மில்லாமல் மாபாவி யானார்கள்
பிள்ளையு மில்லாமற் பெருமபாவி யானார்கள்
குழந்தைக் குரல்கேளாக் கொடும்பாவி யானார்கள்
மைந்தனபெற வேணடுமென்று வருந்தியே பாண்டியர்கள்
சாலைகள் போட்டுவைப்பார் சத்திரங்கள் கட்டிவைப்பார்
நட்பாயி திருக்குளமும் நல்லதண்ணீர் கிணறெடுப்பார்
தவித்து வருவார்க்குத் தண்ணீர்பந்த லிட்டுவைப்பார்
பசித்து வருவார்க்குப் பாலமுதம் செயதுவைப்பார்
ஆலயங்க டோறு மணிமதிற கட்டிவைப்பார்
கோயில்க டோறுங் கோபுரங்கள் கட்டிவைப்பார்
காணாத கோவில்கட்குக் காணிக்கை யனுப்பிவைப்பார்
செங்கல்லைக் கண்டவுடன் தெய்வமென்று கைதொழுவார்
கருங்கல்லைக் கண்டவுடன் காத்தனென்று கைதொழுவார்
எத்தருமஞ் செயதாலு மேதாலும் பிள்ளையில்லை
தவசுக்குப் போகவென்று தங்கள் மனதிலெண்ணி

நீன்முகனுக்குப் பட்டங்கட்டி பாண்டியர்கள் தவசுக்குப் போனது

வெள்ளாட்டி பெறறெடுதத வேலவேநத னீனமுகனை
மதுரையை யாளவதறகு மனனனுககு பட்டஙகட்டி
நீனமுகனைத தானழைதது நீதியுளள பட்டஙகட்டி
ஆதி சிவனைநோககி யருநதவசு செயயவேணடிய
மைநதன வரததைபபெறறு வருகிற நாளவரைககும
எலலியர சாணுமெனறு இனியபட்டங கட்டிவைததார
ஆயிரம பாணடியாக ளையமார ரனைவோாகள
ஆணபெண ணடஙகலு மரியதவஞ செயவோமெனறு
போகிறாா பாணடியாகள பொனமலையைத தானதேடி
வனமாய வனஙகடநது வருகிறாா பாணடியாகள
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதொலைதது
சிறுவத பருவததைதச சோநதாாகள பாணடியாகள
ஆறாயிரம பாணடியரும அவருடைய தேவியரும
தாபபா சனமபோட்டுத தவசுகள செயகிறாாகள
கணணிரணடும மூடியே கையிரணடு மேநதிககொணடாா
பரம சிவனைநோககிப பாரதவம பணணுகிறாா
மைநதனை வேணடியலலோ மாளிகை மறநதாாகள
புததிரனை வேணடியலலோ பூமியை மறநதாாகள
பாணடியாக ளேறிவரும பட்டதது வெள்ளானை
ஆறு யிரவருடன யானைதவஞ செயகிறது
நாறகா லுயரெடுதது நடுவொரு துமபிககையால
துமபிககை நாட்டியலலோ துயயதவஞ செயகிறது
இபபடி யாகவே இவாகளதவம பணணுகிறாா
அபபோது பரமசிவன அரிய கயிலையிலே
ஆவணி மாதததிறறு னனபான நாளையிலே
பிட்டு திருநாளுககுப புறபபட்டாா சொககலிஙகம
தேவாதி தேவருடன தெருசுறறி வலமபெறவே
அரகரா வெனறசததம அலைகடலபோற கோஷமிட
சிவசிவா வெனறசததந தேவருககுங காததடைககும
அசசததந தானகேட்டு அஙகயறகண ணேதுசொலவாள

எனசுவாமி யெனகுருவே எனனுடைய காததாவே
அரகரா வெனறசததம அலைகடலபோற கேடகிறது
சிவசிவா வெனறசததஙகு செவியடைநது போகிறது
இவவனந தனிலிநத இரைசசலெனன ஆணடவனே
எனறுதான கேடடாளவ லீசுவரு ரேதுசொலவார
ஆறுயிரம பாணடியாக ளரியதவம பணணுகிறா
மதுரை நகராளும வாழபாணடி நாடடாரகள
புததிரனை வேணடியே பூசைதவம பணணுகிறா
மைநதனை வேணடியே வருநதிதவம பணணுகிறா
கோவிலுககுப போவோமவா கோமளமே யெனறழைததார
இவவாரததை தானகேடடு ஈசுவரியு மேதுசொலவாள
தவசுபணணும விநதைதனை சாமியே நானறியேன
ஏதுதவம பணணுகிறு ரீசுவரே போயபாரபோம
வாருமெனறு றுவனுடன வநதாளாம பாரததியும
அமமனும ஐயருடன அனைவருங கூடிவநதார
ஆறு யிரவாகளின அருநதவசு பாரததாரகள
புறறுமூடிப போனதுவும புழுகரையா னரிததுவும
புலலுமூடிப போனதுவும புழுகி யடைநததுவும
ஆனை தவசிலே யருநதவசு பணணுவதுப
உறறுறறுப பாரததாளே உததமியா ளீசுவரியும
ஐயா பரமரே ஆறு யிரவருககும
புததிர னளிததுவிடும புகழான பாணடியாககு
மைநதன வரஙகொடுபபீர மகாதேவா எனறுசொலல
ஆறறகேள பெணமயிலே அவாகளசெயத கொடுமைகளை
கூலி குறைததவாகள குறைமரககா விடடவாகள
அஙகாடி கூடைதனனை யதிரவிலே யிடடவாகள
படடையில நெறகளிலே பதரைக கலநதவாகள
பசிததார முகமபாரார பாலடைககுப பாலவாரார
தவிததார முகமபாரார தாகங கொடுததறியார
ஆணடிபா தேசியைபபோ லஙகொருநாள வடிவெடுததேன
பாணடிய ராஜாகள பருமுத தளகசையிலே
சிவதருமம மெனறுசொலலி சோநதுவநது பிசசையெனறேன

பதரான முததெடுதது பாவிகள இட்டாாகள
சொததைமுதது போடடாாகள தோஷரநதப பாணடியாகள
பதரிட்ட பாவிகடகுப பாலன கொடுபபதிலலை
பிட்டுககு மணசுமநதேன பிரமபா லடியுமபடடேன
• எனனதவம பணணினுலு மேதாலும பிளளையிலலை
ஏழு பிறபபிலேயு மிபபிறபபிற பிளளையிலலை
எனறது தானகேட்டு ஈசுவரியா ளேதுசொலவாள
எபபாவஞ செயதாலு மீசுவரனே மனமிரஙகி
புததிர னளிககவேணடும புகழான பாணடியாககு ( )

பாண்டியர்க்கு ஈசுவரி புத்திரிவரங்கொடுதத து

ஈசுவரரே உனசிதத மிரஙகாமற போனுலும
பெணணேனுமளிபபேனெனறு பேருலகிற பாணடியர்ககு
அஙகயற கணணமமை யவளதிக மனமகிழநது
அலலியுங கொடியுமா யடாநததொரு பொயகைபிலே
செநதாமரை வெணடாமரை சோநததொரு பொயகைபிலே
வானவரு மிநதிரருமு வநதிருககும பொயகைபிலே
சநதிரருஞ சூரியருமு சநதிபணணும பொயகைபிலே
தாமரைப பொய்கையிலே தணணீா தடநதனிலே
தோடசதை யைககிளளி தூர வெறிநதுவிடடாள
அலலி யிலைமேலே வநது விழுநததுகாண
கையாகி காலாகி கணணுமுக முருவமாகி
குவ்வாகுவவா வெனறுசொலலி குழநதை யழுகிறது
சநதிர னைபபோலே தளுமபியது பொயகைபிலே
சூரிய னைபபோலே துலஙகுகிற தககுழநதை
மேகதது மினனலைபபோல மினனுகிற தககுழநதை
இபபடி யாகவேதா னிருககினற வேளையிலே
அஙகயற கணணமமை யவளு மனமகிழநது
குழநதைதனக கேறறபடி குமரி வரஙகொடுததாள
ஏழாம பிராயநதனி லிளவரசு படடமெனறு
பனனிரணடாம பிராயததிற பாாததனுககு மாலையிட்டு
எலலையெலலாமரசாண டிருகக வரஙகொடுததாள
அமமன கழுததததனி லணிநத பதககமுடன

சுவாமி கழுத்திற் றரித்த பதக்கமும்
வாங்கித் தரித்தாளே வரிசையுள்ள குழந்தைக்கு
அல்லியென்று பேருமிட்டு அங்கயற்கண் மீனாட்சி
பாண்டியரைத் தானழைத்து பார்வதியு மேதுசொல்வாள்
ஆறு பிரவரே யணிதிரளாம் பாண்டியரே
அல்லி யிலைமேலே யழகுமைந்த னிருக்கிறது
ஆணுமது பெண்ணுமது ஆறுபி ரவருக்கும்
எடுத்துப் போகுமென்று ஈசுவரியும் போய்மறைந்தாள்
அப்போது பாண்டியரும் அரனுரைத் தானவணங்கி
தவசு நிலைகலைந்து தானெழுந்தார் பாண்டியர்கள்
அல்லி யிலைமேலே யழுதிருந்த மைந்தனைத்தான்
தாங்களெடுத் ததுபோலே தழுவி யெடுத்தார்கள்
வாரி யெடுத்தார்கள் மார்போ டணைத்தார்கள்
மதுரை நகர்நோக்கி வருகிறார் பாண்டியர்கள்
ஆளோட விட்டார்கள் றிக்கையிட்டார் பாண்டியர்கள்
மஞ்சனைப் பேறுபெற்று வருகிறார் பாண்டியர்கள்
புத்திரனைப் பேறுபெற்று புண்ணியர்கள் வருகிறார்கள்
நீன்முக ராஜனுக்கு நீதியுடன் சொல்லுமென்று
தூதனுடன் சொல்லியே தூதுவிட்டார் பாண்டியர்கள்
ஒற்று ளொருவனுந்தா னுத்தமற்குச் சேதிசொன்னான்
கேட்டந்த நீன்முகனும் காவ மதிகமாகி
ஆரடா தூதுவரே அகங்கார மல்லர்களே
பாண்டிய ராஜருடன் பாங்காக வார்த்தைசொல்லும்
நீன்முக ராசனவன் நிலைகொண்டான் ராச்சியத்தை
நீங்கள் தரித்துவைத்த நிரணயப் பட்டமது
பட்டங் குறைவதில்லை பாருலகை விடுவதில்லை
மதுரைக்கு வந்தாலே வல்லுயிரை வாங்குவேனியான்

நீன்முகராசனுக்குப் பாண்டியர் பகுதிகட்டத் தீர்மானித்தது

எங்கேநீங்க ளிருந்தாலு மென்றனக்குப் பகுதிகட்டி
வருஷத்துக் கொருதரம் வரவனுப்பும் பாற்குடங்கள்
ஆறுபிரம் பாற்குடங்க ளனுப்பவேண்டு மென்னனக்கு

அனுப்பாமற் போனுககா லாககினைகள செய்திடுவேன
நீன்முக ராசன நிசசயமாய்ச சொனனுனென று
பாண்டிய ராசருககுப பாஙகுடனே சொல்லுமெனறுன
ஒற்று ளொருவனவ னேடினன ராசரணடை
ஆறுயிரம் பாண்டியாக ளையருககே தெணடனிட்டு
நீன்முகன் சொனனசெயதி நிகழததினா தூதாகளும
எங்களால வநதவினைக கெவரெனன செய்வாாகள
அவனை வெறுக்கவெனறு லதிகமே பாவமவரும
வடமதுரைப பட்டணததில வநது குடிததனமாய
உழவு குடித்தனமா யுததமாகள வாசமபண்ணுா
வருஷத்துக கொருதரநதான வரவிடுவாா பாறகுடஙகள
இநதவித மாகவேதா னிருநதாாகள பாணடியாகள
சொக்க ரருளாலே சுநதரியா ளலலியறகு
மாணிககத தொட்டிலிட்டு வளாததாாகள பாணடியாகள்
ஒருமாத மிருமாத மொனறிரணடு மூனறுசசு
ஐநதா மாததததிலே அலலிகவிழந தாளதவிழநதாள
ஒருவருஷ மிருவருஷ மொனறிரணடு மூனறுசசு
சிற்றுடை கட்டுவாளாஞ சிறுகமபி கோலிடுவாள
பவாடை கட்டுவாளாம பநதுவினை யாடிடுவாள
அமமனா பநதுகளு மழகான புளளடிபபாள
ஐநதாம வருஷமதி லழகாகப பளளிவைததாா
ஏழு பிராயமட்டு மிளஙகொடியாள தானபடிததாள
வேத மொருநான்கும வேழம பரியேறறம
அமபுவிததை விலவிததை யாஸ்தான விததையெலலாம
காணலாவு பநதயஙகள கற றுககொணடா ளலலியரும
பள்ளியினக ணேதி பகறபாட மொபபிவிதது
தொகைக்கணக்கு வாசகஙகள தோகைநலலா ளொபபிவிதது
பகலமுத முண்ணுகைககுப பததினியாள வருதலுறறுள
அபபோது நீனமுகனறு னுறுயி ரவாரணடை
ஆறுயிரந தூதுவரை யனுபபினன நீனமுகனும
ஆறுயி ரங்குடததி லபபட்ட மானபாலாய
வாங்கிவரச் சொலலியே வரவிட்டான தூதுவரை.

மலைகளுடன றலைகொடுககும மலலாவெளிப படடாாகள
காறறிலும வேகமான கடுநதூதா வநதாாகள
தஙகக குடமெடுததுத தானவநதாா மலலரெலலாம
பாண்டிய ராசரணடை பாலகுடனே வநதாாகள
பகுதிகளைக கட்டுமெனறு பாறகுடஙகள முனனேவைத்தாா
அரணமனைக கேககவேணடு மனுபபுஙகள பாலையெனறாா
அவவாாததை தானகேட்டு அஞசி பயநதெழுநது
காராம பசுமபாலைக கறநதுவநது பாணடியாாகள
ஆறுயி ரஙகுடததி லனபாக நிரபபிவைததது
மஞசளதுணி மேலேகட்டி மாலைதனைச சுறறிவைததாா
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
பதினாயிரந தூதருககுப பாலோடு போசனஙகள
போசனஞ சமைககவுறறாா புகழான பாணடியாாகள
அரிபபதும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத விதமாக இருககினற வேளையிலே
அநதச சமயததி லலலியமமாள வநதுவிடடாள
பதினாயிரந தூதுவரைப பாலகுடஙகள பாாததாளே
அரிபபதுவும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத மகிழசசிகணடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித சமபிரமஙகள
இன்று அதிசயமா யெனறனுககுத தோனறியது
இநத உறனமுறையா ரெஙகிருநது வநதவாகள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித மானவரை
இனறு புதிதாக இஙகுவநத தாாகாணும
இவ்வாாததை தானகேட்டு ஏதுசொலவாா பாணடியாகள்
அவ்வாாததை யுநதனுககே னமுதுணணப போடியமமா
பாலமுத முண்டுநீயும பளளிககுப போவாயெனறாா
அவ்வார்ததை தானகேட்டு அலலி மனதுநொநது
(இது) சொலலாமற போனீராலை நலலதொரு பாண்டியரே
வலல பிராணனைநான கலலோடே மோதிடுவேன்
செததது மடிநதிடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன வைகுநதஞ சோநதிடுவேன

அவ்வாரததை தானகேட்டு ஆருயி ரவாசொலவாா
ஆருயி ரவருமே யாணமலடு பெணமலடாய்
மைநதனை வேணடியலலோ மகாதவம பணணுமமமா
என்னதவம பணணிணு லு மேதாலும பிளளையிலலை
மகாமுனிவா தவசுபணணு மாமலையைத தானதேடி
நாஙகள தவததிறகு நகாவிடடுப போவதறகு
வெளளாடடி பெறறதொரு வீருன நீனமுகனை
படடந தரிததுவைததுப பாரத தவசுபோணுமெ
சிறுவத பருவததிற சோநதுதவம பணணுமமமாள
மீணுடசி தயவாலே மிககசொகக ரருளாலே
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகைப பெறறெடுததோம
(ஒருவா) வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செய்ததிலலை
ஓடுகிற தண்ணீரில யுளமணற சேறுமுணடு
அடிககிற காறறதனி லலைகாறறில தூருமபுணடு
காலகால கணடருககுக கணடததிற கறுபபுமுணடு
குன்றுமணிக காணுலுங கொஞசங கறுபபுமுணடு
சநதிரறகு மாசுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
(உனககு) மயிரே கறுபபொழிய மறறக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழிய பினனை கறுபபுமிலலை
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகே நீபிறநதாய்
வாததிறை பேறுபெறறு வநதாயே தெனமதுரை
வெளளாடடி பெறறெடுதத வீருன நீனமுகனும
ஊரிலவா வொட்டாம லோடடிவிட்டா னபபுறததே
உழவு குடியாக வூரிற பிழையுமெனருன
ஆருயிரம பாணடியறகு ஆருயிரம பாறகுடமும
வருஷததிற கொருதரநதான வாஙகுகிருன பகுதியவன
உனனைப பெறவேணடி யூரிழநதோம பதியிழநதோம
செஙகோல துரைததனமும சீமை யிழநதோமமமா
ஏழு வருஷமமமா இபபடி யனுபபுகிறோம
இநத வருஷமுமே யிஙகுவநதாா மலலரவா
பாறகுடம நிரபபிவைததோம பாலமுதம செயகிறோமயாம
பாலமுத முணடுநீ பளளிககுப போவாயெனருா

அல்லியம்மாள் மல்லர்களை யவமானஞ் செய்தனுப்பியது

அவ்வார்த்தை தானகேட்டு அலலிமிககக கோபமதாய்
எட்டிப் பழமபோலே இருகண சிவநதாளே
கோவைப பழமபோலே சூரிய கணசிவநது
வெள்ளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாமோ
எருது பசுவாமோ இளைதத புலியுமுணடோ
உயரப பறநதாலும ஊாககுருவி பருநதாமோ
கொசுவும பருநதோடு கூடப பறநதிடுமோ
விரலே யுரலாகு லுரலெனன ஆகுமையா
வெள்ளாட்டிப பையனைததான வெட்டித தலை தள்ளாமல
பாணடிய ராஜாககளே பாராள வைததீாகள
உங்களைபபோல ராஜாகக ளுலகததில நானறியேன்
என்றுமிகக கோபமுட னெழுநதாளே அலலியமமாள்
எழுநதிருநது அலலியமமாள எழிலான பாறகுடததை
இடதுகால தனனாலே யெட்டி யுதைததாளே
ஆறுயிரம பாறகுடததை யகஙகொண டிடறிவிடடாள
ஆரடா மலலாகளே யழையும பிடாரனைததான
ஓடி யழையுமெனறு ளொருநொடியில வாருஙகள
அஙகிருககு மலலரவ ரதிதுரித மாகவோடி
பாமபுப பிடாராகளைப பறநதோடி யழைததுவநதாா
வாழ்வரசி அலலியறகு வநதுதணடம பணணினாகள
எமமை யழைத்தவகை யேது கருமமென்றாா
காட்டுக்குப் போய்நீஙகள கணணிபுறறு மருநதுவைத்து
கருநாகஞ செநநாகம கணணாடி விரியனொடு
மண்ணுளி தாசரியு மலையேறி விரியனுநதான
ஊது சுருட்டைபபாமபும உரகமிரு தலைமணியன
நீககத்து குட்டிநாகம நீதியுளள பாமபுகளும
வானவானப பாமபுகளும வகைவகையாய்த தாமபிடிதது
ஓட்டம் நடையாக வொருநொடியில வாருமெனறாள
அவ்வாாததை தாமகேட்டு அநதபபி டாரரெலலாம
ஓட்டம நடையாக வோடிவநதாா பிடாரரெலலாம

காட்டுக்குப் போனார்கள் கண்ணிபுற்று மருந்துவைத்தார்
வண்ணவண்ணப் பாம்புகளை வரிசையுடன் தாம்பிடித்தார்
பெட்டி நிரம்பவே பிடித்தார்கள் பிடாரரெல்லாம்
காடு செடிதாண்டி கடுகியே யோடிவந்தார்
அல்லி யரசாணி யாரணங்கு முன்புவந்தார்
பாம்புகளை முன்னேவைத்துப் பணிந்தார் பிடாரர்களும்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்கு மேதுரைப்பாள்
பாற்குடங்கள் தன்னிலேதான் பாம்பை யடையுமென்றாள்
பஞ்சவானச் சீலையின்ற பானைவாய் கட்டுமென்றாள்
ஆறுயி ரங்குடத்தி லடையுமென்றாள் பாம்பையெல்லாம்
பஞ்சவானச் சீலைகட்டி பைங்கிளியின் முன்னேவைத்தார்
அல்லிப் பெருமாளு மாரணங்கு மேதுரைப்பாள்
அம்பட்ட ரைத்தேடி யழையுமென்று ளல்லியரும்
ஓடி யழைத்தல்லோ வோட்டமந்டை யாகவந்தார்
ஆறுயிரந் தூதுவரை யழகுமொட்டை செய்யுமென்றாள்
தாடி சிரைத்தவரை தலைபோடி பண்ணுமென்றாள்
மீசை அடியுமென்றாள் முன்போடி பண்ணுமென்றாள்
கரும்புள்ளி செம்புள்ளி கலந்தழகாயக் குத்துமென்றாள்
அல்லியம்மாள் சொற்படியே யழகுமொட்டை யிட்டார்கள்
முன்மீசை தான்சிரைத்து முகமேலத்தும் பொட்டுமிட்டார்
ஆரடா தூதுவரே அன்பான வார்த்தைகேளும்
நீன்முக ராஜனுக்கு நீங்கள்போய் சொல்லுங்கள்
பாண்டிய ராஜனுக்குப் பட்சமுள்ள அல்லியம்மாள்
இந்த வரிசைகளை யனுப்பினு ளென்றுசொல்லும்
(உன்), தொண்டைக்குத் தூண்டிமுள் தொப்புளுக்கு வீராணி
(அவன்), மண்டைக்குக் கோடாலி மார்புக்குச் செப்புலக்கை
கழுத்தடியிற் கத்தியவள் காமாட்சி யம்மையென்று
ஊட்டி யறுக்கவந்த வுண்மைப் பரஞ்சோதி
தலைமாட்டிற் பாம்பல்லவோ தாய்ந்த அல்லியென்று
சொல்லுங்கள் தூதுவரே துரையான நீன்முகற்கு
வெள்ளாட்டுப் பையனுக்கு விந்தையைச் சொல்லுமென்றாள்
ஆறுயிரம் தூதுவர்க ளக்குட மெடுத்துக்கொண்டார்

வருகிறார் மதுரையது வடமதுரை தானவிடுதது
தெனு மதுரையது தெனமதுரை வருகிறாகள
தெததுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
மகாராசன கொலுதனிலே வநதாாகள தூதுவாகள
அபபோது நீனமுகனு மபபிஙஙன மாடுகைககு
சனியெண்ணெய் மணடபந தானமாநதான வாழமாாபன
எணணெயிட டுககொணடே யிருககிற வேளைதனில
பாறகுடதகை முனனாலே பாாமீ திறககிவைததாா
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
வநதிருககுந தூதரெலலாம வரிசையாய நினறாாகள
இதுஎனன வதிசயஙக ளெவாசெயத வனமையிது
எடடிப பழமபோலே யிருககணணுந தாமசிவநது
கோவைப பழமபோலே கூாவிழிக கணசிவநதான
இபபடிச செயதவரை யெனககறியச சொலலுமெனறான
பாலவாாத தனுபபாமற பாமமைப படைததலெனன
ஆரடா தூதுவரே யறிய வுரையுமெனறான

நீன்முகராசனுக்குத் தூதர்கள் சேதி சொல்லுதல்

அவ்வாாததை கேடடவாக ளஞசி யுரைககலுறறாா
ஐயாவே நீாகேளும அடியே மொருவாாததை
ஆறுயிரம பாணடியாககே யரிய வொருமகளாம
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகு பெணபிறநதாள
ஏழு பிராயமுணடு இளஙகொடியாள மாதுகனனி
பாண்டிய ராஜரைநாம பகுதிபோய்க கேடடவுடன
பகுதியுங் கட்டினாாகள பாறகுடஙகள தாமநிறைததாா
எஙகளுககுஞ சாபபாடு இனபமுட னேசமைததாா
அவ்வளவி லலலினலலா ளானநத வாழமாரி
பளளிககூ டமபடிததுப பகலமுத முணணவநதாள
எஙகளைக கணடவுட னிவாகளா ரெனறுகேடடாள
பாறகுடஙக ளேதையா பாணடியரே சொலலுமெனறாள
அவ்வளவிற பாணடியாக ளஞசிப பயநதுரைபபாா
(உடனகு), பட்டுந தரிததுவைததுப பாாதவம போனதுவும
அலலியளைப பெறறதொரு அதிசயததைச சொனனாாகள

அதுகேட்டு அலலியவள அதிகமான கோபமுடன்
வெள்ளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாசசோ
ஆறுயி ரங்குடததை யரைநொடியி லிடறிவிட்டாள
பாமபைப பிடிததுவநது பாறகுடததி லேயடைததாள்
வாருமென் றமபட்டரை மழுஙகமொட்டை யாககுமெனறாள்
தலைபோடி பணணிஞாகள தனிபபொட்டு மிட்டாாகள
கருமபுள்ளி செமபுளளி கலநதழகாய்ப பொட்டுமிட்டார்
(உன்,) தொணடைககுத தூணடிமுளளு தொபபுளுககு வீராணி
மண்டைககுக கோடாலி மாாபுககுச செபபுலககை
கழுததடியிற கததியவள காமாட்சி யமமனென்றாள்
ஊட்டி யறுககவநத உணமைபராு சோதியெனறாள
உனறனுககுச சொலலுமெனறு உததமி யனுபபிஞளே
தருமதுரை மகராசி தபபவிட்டா ளெஙகளைததான
பிழைதது வநதொஙகள் பெரியோாசெய புணணியநதான
என்றுசொல லககேட்டு எழுநதானே நீனமுகனும

நீன்முகராசன் அல்லியின்பேரிற் படையெடுத்தது

ஆரடா தூதுவரே யழையுஙகள் மநதிரியை
இனறுவெளிக கூடார மியலுடனே போடுமென்றான்
பாளையஙக ளுளளதெலலாம பயணமிட்டு வாருமென்றான்
சண்டைக கொடிபோட்டு சணடைமுரா சடியுமெனறான
தேரை யலஙகரிததுச சீககிரமாய வாருமெனறான
ஆறுயிர மநதிரிக ளலலவரும பயணமெனறான
காலாள் பரிசேனை கடுகியே பயணமெனறான
ஆறுயிரம் பாணடியரை அதமபணணிப போட்டுவிட்டு
அல்லியெனும பெண்ணரசை யரைநொடியிற பிடித்துவந்து
தலைபோடி பண்ணியே தமபலஞு சுமககவைபபேன்
எண்ணெயிட்ட வெனறலைககே யியலபா யரபபிடுவேன
அபபோது ஸ்நானமா யாடுவே னபிஷேகம
என்றே எழுநதானே இயலபுளள நீனமுகனும
கட்டினது கசசுமலல கைதனிலே விலலுமலல
முகததிலே மீசையலல முனகட்டுச சீலையலல
தலையிலே பாகையல்ல தரிததது ஆடையலல

எனறவனு மாரபைதடடி யெழுநதானே நீனமுகனும
முதகி னுறுமாலை முகமறகாயக கடடினனே
அமபறாத தூணிமுது கணிநதமபு விலலெடுததான
காஙகுககசசை தானணிநதான கததிவாளும தொஙகவிடடான
தேரைசசுறறி நமஸகரிததுத தேரினமே லேறினனே
ஏறின தேரமேலே யெடுததார நெடுஙகுடைகள
கானல தனககெடுததார கறபுநலல கூடாரம
வெயயிலுக கெடுததாரகள வெளளைநலல கூடாரம
பனிகளுக கெடுததாரகள படநலல கூடாரம
கறபுநிசான* சிவபுநிசான கலநது பறநதது
அடிபடும ரணமுரசு அனைவருககும கேடடெனன
கோடைகாலத திடிபோலே குமுறுதே பேரிகையும
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிட
அதிரதருஞ சமரதரும அததரதர வருகிறாரகள
கலிஙகர தெலுஙகருடன கனனடரும வருகிறாரகள
துலுககர மலுககருடன சோனகரும வருகிறாரகள
வனணியருஞ சகணியரும மாடடியரும வருகிறாரகள
வருகிற சனஙகளாலை மடடு மிதஙகளிலலை
கொககு வெளுததது போல கடமலை பூததது போல
வானங கவிநதது போல மலலிகை பூததது போல
நீனமுகன சேனையெலலாம நெருஙகி வருகிறது
செநதூ ளெழுமபுதது தெருவெலலாஙக கபபுதது
கருநதூ ளெழுமபுககுது கதிரோனைக கபபுககுது
கோடடை கடநதாரகள கொமபெனவே வருகிறாரகள
அபபோது பாணடியரகள அறிநதாரகள சேதிகளை
நீனமுகன வருஞசேதி நிமிஷததிற றறிநதார
ஐயோ மகளேயெனறு அலறலுறறார பாணடியரகள
தவசுபணணிப பெறறோமே தவஙதலைய நாளாசசு
பாரதவம நாஙகளசெயது பாலகியைப பெறறோமே
நீனமுகன கையாலே நீமடிய நாளாசசோ
வருகிறான நீனமுகனு மடடிலலாச சேனையுடன

நிசான = கொடி

என்னசெய்வோம மகளே யென்று விழுந்தழுதார
அல்லிய பெருமாளும ஆரணங்கு தானகேட்டு
அஞ்சாதீ ரையமாரே அவனைபலி கொணடுவேன
மாணடு மடிவேனென்று மனததிலேநீர நினையாதீர
செதது மடிவேனென்று சிநதைதனில வையாதீர
அரைநாழிக ளுளளேயவ னுஙகார நானழிபபேன
எனசமாததைப பாருமென்று எழுநதாளே யலலியமமாள

அல்லியம்மாள் சொக்கரையும் அம்மனையுந் தொழுது வரம்பெற்றது

உலலிக குளமுழுகி யலாதா மலாயெடுதது
சொககாது ஆலயததிற சுநதரியும போயபபுகுநதாள
கோவில வலமவநது கும்பிட்டுக தணடனிட்டாள
கொணடுவநத பூமலரைக கொமபனையும பூசைசெய்தாள
(ஒருவர) வயிற்றில பிறவாமல வனகொடுமை செயயாமல
கூடலிற பிறவாமல குலககொடுமை செயயாமல
அலலியிலே மேலெனனை யாயசசியரே பிறபபிததாய
பொறறு மனையிலேதான பிறபபிததா யீசவரியே
நீனமுகனைக கொலலவேணடும நீலியடடங கடடவேணடும
மாறறானைக கொலலவேணும வைபகததை யாளவேணும
வாழததியே தோகொடமமா மநதிரவாள கைகொடமமா
எனறு வணஙகியே இரஙகி நமஸகரிததாள
மாணிககச சொககா மனது மிககுளிாநது
அகிலாணட நாயகியா ளஙகயறகண மனமகிழநது
மதுரைமீ னாடசியுநதான மஙகை மனமிரஙகி
மசசு ரதஙகொடுததாள மநதிரவாள கைககொடுததாள
தீவிசசு கைககொடுதது திருநீறு மனளியிட்டாள
வணணலடசந தூதாகளை மகாதேவா தானவிடுததார
அலலியறகுத துணையாக அநேகமபோ வநதுவிடடார

அல்லியம்மாள் நீன்முகனைச் சங்கரித்தது

காலாளுஞ சேனைகளுஙக கடுகியே பயணமாசசு
தேரைசசுறறித் தணடனிடடுத தேரினமீ தேறினளே

அமபுவிலலுங கைபபிடிதது ஆயுதமுங தோளிலவைதது
மநதிரவாள கைபபிடிதது மசசுராநத திருபபிவிடடாள
தேவதூந துமிமுழங்க தேனமொழியாள வருகிறாளே
சிததிரத தேருமசெருககளததே வருகிறதே
வநது வளைததாளே வலலிடிபோ லலலியரும
விலவளைதது நாரிபூடடி விலகுணைத தொனிகளசெயதாள
மாரி சரமபொழிநதாள மகாசேனை யுள்ளவாமேல
தொடடாளே விலலதனை ச சொரிநதுவிடடாள பாணமது
விடடாள சரபாணம மேனிபெலலைாந தானமமறைய
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலுங கொலலலுறறாள
யானைத தலைகளெலலா மபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒடடகத தலைகளெலலா மோலமிடடுக கீழவிழவே
குதிரைத தலைகளெலலாங கொககரிததுக கீழவிழவே
ஆனைமே லிருநதவாக ளபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒடடகததின மீதிருநதோ ரோலமிடடுக கீழவிழுநதார
குதிரைமே லிருநதவாகள கொககரிதது மணணைககவவ
தெனனங்காய போலாகச சேனைதலை யுருளவிடடாள
பனங்காய்கள போலாகப பாரதனிலே தலையுருள
செணடுசெணடாய வேணதலை செருககளத துருளவிடடாள
அறுநத தலைகளெலலாம அமமானை ராடுகுது
ஆலைவாய்க கருமபதுபோ லரைதது ரசமபிழிநதாள
கருமபுக கரனைபோலே கணடிததாள வேணதலை
மதபபடட யானைகளதா மடுவைக கலக்கிறதுபோல
குடடிமத யானைகளுங் குளஙகலககி விடடதுபோல
கிணணியிலே சநதனததைக கூடடி வழிததுபோல
நீனமுகன சேனையெலலாம நிரததூளி பணணலுறறாள
பிடாரியமமன கோவிலுககுப பலிகொடுககும பாவனைபோல்
அமமையார கோவிலுககு ஆடுவெடடும பாவனைபோல
அரைநாழிக குளளே அதமபணணாள பாளையததை
சணடைபணண மாடடாமற றளாநதோடிப போகிறாகள
பணடார மெனபாரும பரதேசி யெனபாரும
நாமத்தைக் காணபிதது நானதாத னெனபாரும

பூநூலைக காணபிததது பிராமணா னெனபாரும
சமாககுவா விலலையெனறு சலாஞசெயது ஓடுவாரும
தணணீா தணணீ ரெனறுசொலலி தவிககுதுமாம பாளையஙகள
வடுகரெலலாம நீளெனபாா வைறமிழா தணணீரெனபாா
துலுககரெலலாம பாணியெனறு சொலலிபபுலமபுகிறாா
இவவிதமாயப பாளையததைத இறககடிததா னலலியமமாள
நீனமுக ராசனணடை நேரிமையும வநதெதிாததாள
ஆரடா நீனமுகனே யறிவுகெடட பாதகனே
வெளளாடடிப பயலே வீரிய முனககேணடா
தமபல வடடிலேநதுந தாநிடெறற மகனோ நீ
மதுரம புளியாமா வைகாசி தையாமா
எருது பசுவாமா எதிாததுவநதா யானைபிளளையாய
உனனைக கெடுபபேனே உனககுமொரு சேவகமோ
உயரப பறநதாலும ஊாககுருவி பருநதாமோ
கொசுவும பறநதாலும கூடப பறககுமோடா
அணிபபிளளை யசககினாலும அரிகடடி நிழலிழுமோ
ஒதிபெருததாற றூணாமா ஒடடாஙகசசி முனையாமா
கொலலவெனறே பூவுலகில அலலியிலே பெணபிறநதேன
பொறறு மரையிலே பிறபபிததா ளீசுவரியாள
(உன) தொணடைககுத தூணடிமுளளு தொபபுளுககு வீராணி
மணடைககுக கோடாலி மாாபுககுச செபபுலககை
கழுததை யறுககவநத உணமையாளு சோதியடா
உனகுல தெயவமடா ஓஙகார அலலியமமாள
அறியாமற போனையடா அறிவுகெடட நாயததலையா
அரைநாழிக கொளளையிலே அநதகனூா சோககிறேனபாா
காலநாழிக கொளளையிலே கைலாயம சோககிறேனபாா
உணடஉபபு மாணடதோ ஊறறுபபாா மூாசசுதோ
தினறஉபபு மாணடதோ தெருவுபாா மூாசசுதோ
காலனுயரவநது கைககாடடி யழைததானோ
இயமனு ருயரவநது இஙகேவா வெனறானோ
ஆகையினாலேயடா அமருககு வநதுவிடடாய
என்சமாததுனு சேவகமு மிபபோ தறிவாயபாா

தேரைத தாததிவிட்டாள செஙகையிலே விலலெடுததாள
கேட்டநத நீனமுகனுங காவ மதிசுமுமாய
நெறறிககண ணீசுவராா நிமிாநதுவிடட பாாததது போல
வலதுபகக மீசையது வலலயமபோ லேதுடிகக
இடதுபகக மீசையது ாடமபோ லேதுடிகக
மீசை துடிககிறதுபட முனகோப மாகிறதுபா
சாணுணடே பெணணேயநீ சமாததாகப போகிறாய
சவுரியததை நானழிபபேன தபபஙகை ளாநதனைபபேன
வலலமையைப பாரெனறு வளைததானே விலலதனை
இவவிருவா தேருமிருநிலததி முனசுழல
மாணிககச சொககரையு மனததில நினைததாளே
அஙகயறகண ணுமையினை ஆதிபா மேசுவரியை
மனததில நினைததலலோ வாஙகிவிட்டாள பாணமதை
பாவியநத நீனமுகனும பதறிச சரமபொழிநதான
விட்டான சரபாணம மெலலிநலலாள மேனியிலே
கோடான கோடிபாணம குறிததானே நீனமுகனும
அலலிப பெருமாளும அதிகமான கோபமுடன
ஒனறுககுப பததுககீண யொருநூறுக காயிரமாய
சரமேற சரமபொழிநதாள சாமாததா முனனகனனி
வாயுவி னஸதிரஙகள வருணனது அஸதிரஙகள
தீயநலல அஸதிரஙகள தீரககமுளள அஸதிரஙகள
சணமுக னஸதிரமாகு சநதிர னஸதிரமாம
பானுவி னஸதிரமாம பாாவதி யஸதிரமாம
வகாதநத னஸதிரமாம வருணனது அஸதிரமாம
இடிபகவா னஸதிரமாம இநதிர னஸதிரமாம
ராமசசநதா னஸதிரமாம நவசசநதிர னஸதிரமாம
பிரமனுட அஸதிரமாம பெருமாளி னஸதிரமாம
காாததிகை மாதமதில கனததமழை பெயததுபோல
ஐபபசி மாதமதில அடாநதமழை பெயததுபோல
சோனை மழைகளுமே சொரிநததுபோல தூவிவிட்டாள
விட்டதொரு பாணமது மட்டுமி தஙகளிலலை
நாளுநாள மட்டும நலலசணடை பணணுறாா

விறபிடிதத கைகளது மெததகிவப பேறியது
அமபிழுதத கைகளாறு லலலிபபூ வாணமாசசு
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிடுங கொபபளஙகள
இநத விதமாக இருவாசணடை பணணிறூாகள
அபபோது அலலியமமாள அமமனைத தோததிரிததது
இடியாஸ திரமதனை யெடுததுமநதர தூாபமிடடு
மாாபளவு வாஙகியேதான தோளபிளகக வேதொடுததாள
வாயகளில நெருபபெரிய வநது விழுநததுவே
தேரு முடைநததுவே செமபுரவி செததததுவே
போடடசடடை வசசிரகபாய பொடியாகத தானழிநது
சட்டைதமான வசா*கபாய தவிடுபொடி ஆசசுது
சலலடைக கணபோலே சரீரஙகள தொளையாகி
பதாதியாய நினறுனே பராககிரம நீனமுகனும
எடுததான வளைதடியை ஏறறினன கேடயததை
கணடாளே அலலியமமாள கணசிவநது கோபமுடன
கேடயமும வாளெடுதது காசசிததுக கீழகுதிததாள
எலியைககணட பூனையைபபோ லெழுமபினு ளலலியமமாள
பசுவைககணட புலியதுபோற பாயநதானே நீனமுகனும
யானைகணட சிஙகமேபோ லலலி யெழுமபினளே
கொககைககணட ராஜாளிபோற குதிககிறான நீனமுகனும
மானைககணட சிவிஙகியைபபோல வருகிறு ளலலியமமாள
உனனைவிடு வேனெனறு உனமனததி லெணணுதே
நீனமுகா வுனதலையை நிமிஷததில வாஙகுவேனபாா
இடசாரி வலசாரி இருவரும சுழலுகிறூா
சககாஞ சுழலவதுபோற சமாததாகச சுறறுகிறூா
வணடுதுமபி போலாக வடடமிடட கருடனைபபோல
முனகநது பாயநதலவோ முதுகினமேல வெடடுவாளாம
தட்டி உததறிநிறபான தாககுவா னலலியரை
எமனும எமனபோல இநதிரனு மிநதிரனபோல
மலையும மலையோடு வநதெதிாதத பாவனைபோல
புலியும் புலியுடனே பதுஙகி யெதிாததததுபோல

* நீல அஙகி

நான்குநா ழிகைமட்டும நலலசணடை பணணிணாகள
பொறறு மனைதனிலே பிறநதெடுதத அலலியரும
ஆலவாய்ச சொககரெனனும ஆணடவரைத தாணினைநது
மதுரைமீ னாடசியை மனதிலே தாணினைநது
முனகநது பினகநது முபபததி ரணடுகநதும
பககவள வாகவநது பாயசசனுட னேயெழுநது
வீசினாள வாளாலே வேறிரணடு துணடாக
கருபபங கணையைபபோற கணடிததுக கிழவீழததி
ஏறினாள தோமே லெடுததாள நெடுஙகுடையை
நீனமுகன் விழுநதானெனறு நீளசநத கானதொனித்தாள்
தேரைத திருபபிவநதாள தேனமொழியா ளலலியமமாள
நீனமுகன மாாமீதில நீலிரத மோடினாளே
ஐயஙகள ஐயஙகளெனறு ஐயபேரி போட்டுவநதாள

அல்லியம்மாள மதுரைக்குவந்து பட்டங் கட்டிகொண்டது

எழுபது சேனுபதி யெலலாரு மோடிவநதார
தபபிப பிழைததவாகள சகல ஜனஙகளெலலாம
அலலிபெரு மாளுககு அடிபணிநது தணடனிடடார
அடைககல மாய்சசியெனறு அடிபணிநது தணடனிட்டார
தேவதுந துமிமுழஙக தேவாபூ மாரிபெயய
ஆயி ரவரெனனு மையனமாா தாமறிநதார
சநதோஷப பட்டஙகு தாரவேநத ரோடிவநதார
மகளதனனைப பாாததலவோ மகிழநதாாகள பாணடியாகள்
மதுரைத தெருவனைததும மாவிலை யாசிலையால
தோரணங கடடுமெனறுள துரைமக ளலலியரும
அரைநாழி கைககுளளே அலஙகரிததார படடணததை
எஙகு மலஙகரிதது எததிசையும நீாதெளிதது
வாழை கமுகுமாம வாசலெலலாம நடடாாகள
சேனைகள சூழநதுவர ஐயபேரி யடிததுவர
மேளஙக ளாாபபரிகக மொயகுழலி வருகிறுளே
மதுரைத தெருவைசசுற றி மாளிகையில வநதமாநதாள

சிம்மாசனத்தினமீ தேறினாள் தேனமொழியாள்
ஆறுயிரம் பாணடியரா மையமாரானவாகள
பட்டந் தரித்தார்கள் பத்தினியா ளலலியறகு
சீமைத் துரைத்தனமுஞ் செஙகோலுந் தந்தாரகள
பொமமைமை விருதுகட்டிப் பூததலைக கட்டிவைத்து
அலலிக கொடி கட்டி யரசு நிலை யாளுகிறாள
மதுரையைமபத் தாயகாதம மாதுமையா ளாளுகிறாள
ஆணபட்டங் கட்டியே யரசு நிலை யாளுகிறாள
பெணபட்டங் கட்டியே பூமியர சாளுகிறாள
இந்த விதமாக வலலியா சாணடிருந்தாள
இபபடி யாகவேதான இருந்தரசு ஆளுகையில
ஆறு லழுதமனன அருச்சுனனும் போயது
இந்திரப பட்டணததில வந்து நிலை நிற்ட
பசு திருடிப போனசெய்தி பார்ததீரதான ரிந்து
அமபோடு வில்லெடுதது அரசனமனையி பயநுழைந்து
ஏழாம நிலையினமேல இனபமபோ ரிறை
தருமநந்து பார்ததிருநது நவிவிவ யாகிகையில
குஙகுமபூ மேடையிலே கூப்பிற்ற வாடிநோகள
கலந்திருந்த வணணமதைக் கணணாலே கணடுவிட்டான
முனனிட்ட காலையவன பினனிட்டு வாயிறகனை
மந்தாக குந்தியனை மாதாவைத் தேடி வந்தான
ஆயசியா தமமாத்த மாயவணஙகித் தெணடனிட்டான
வாழ்த்தி விடைகொடுத்து வாணிகததாள குந்தியமமாள
ஆயசியரே யெனத்தோ யடியே னெருவாரததைத
அணணனுந தேவியரு மனமாக மெத்தையினமேல
கலந்துவிவா யாடிவதைக் கணணாலே கணடேனமமா
சருவிமய லானைகயிலே சடதிதியிலயான கணடுவிட்டேன
பாராதத படியினாலே பாவமவந்து நேரநததமமா
ஆகாத பாவததுக்கு ஆளானேனையசியரே
பொலலாத பாவமவந்து போதப பலிததகமமா
இபபாவந தீரவதறகு எததலஙகளுமயாததிரை
கோதா வரியமுனை குமரி சரஸவதியும

கஙகை நருமதை காவேரி துஙகபதரி
காசிஸநானஞ செயயவேணடுங கஙகாவந தீரவேணடும
பாராத ஸதலஙகளெலலாம பாரதது வருகிறேனயான
சிவஸதலம விஷணுஸதலந தரிசனம செயவேனயான
காலகொணட தூரமெலலாங கணடு வருவேனயான
போகவே வேணடுமெனறு பொனனடியைத தணடனிட
அவவாரததை தானகேடடு அழுது புலமபலுறறாள
உனனையான பாராமலொரு நிமிஷம் நிறகமாடடேன
பாரா திருபபதறகுப பாவி மனமவருமோ
செதது மடிநது செலவழிநது போவேனெனறாள
அழுது புலமபலுறறாள ஆணஙகு குநதியமமாள
அழுத குரலகேடடு அததருமராயாவநதார
சநதன வடிவழகன தருமராயா வநதுவிடடார
ஏதுக கழுவதுதாயெனறு தாயே சொலலுமெனறார
அரசசுனன சொனனதெலலா மாயசசியருந தாமுரைததாள
மாதா மொழிகேடடு மறவிமைநதன மனமநொநது
சொறபேசசு கேளானே சுநதரப பூமுடியான
எனவாரததை கேடகானே இளவிஜய ராசனெனறு
யாரை நினைததானோ அளவறற சிநதையிலே
எவரை நினைததானோ இனபமுளள சிநதைதனில
எமபெருமாள மேகவணணு ஏழுலகளநதவரே
அடியளநத மாயவரே ஆதிமூலம வாருமெனறார்
இவவேளை பிசசமயம இஙகேவா சுவாமியெனறார
தருமா நினைததததனை சுவாமி பிறிதுவறிநதார
ஏழை யழுதகணணீர வாரா யறுதது தேவே
தருமா நினைததது தான குபபாமற றுமறிநது
வடடமாங கருடனேறி வநதுவிடடார எமபெருமாள
சிவநத கருடனேறி ஸ்ரீராமா வநதுவிடடார
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி யதிகவனந தானகடநது
சநதன வடிவழகன தருமராணடை வநதுவிடடார
வாகனம விடடிறஙகி வநது சரணமிடடார

என்னை யழைத்ததுகா ணேது கருமமென்றார்
சிம்மாசன மேபோட்டு சீரா யிருமென்றார்
இட்டசிம்மா சனத்தில் எம்பெருமா ளீற்றிருந்தார்
சந்தன வடிவழகர் தருமராய ரேதுரையார்
ஆணு லழகுமன்னன் அர்ச்சுன ராசனவன்
தீர்த்தயாத் திரைபோகச் சிந்தையில் நினைந்தானே
காசியாத் திரைபோகக் கருத்தில் நினைந்தானே
யார்சொல்லுங் கேளாமல் அர்ச்சுனன் போகலுற்றான்
தனியே அனுப்புதற்குச் சற்றுமனந் தோன்றவில்லை
அர்ச்சுனற்குத் துணையாக அரிராமா போய்வாரும்
கூடத் துணைபோங்கள் கோபால சுவாமியேநீர்
கும்பிடுந் தெய்வமேநீர் குழைத்திடு நாமமேநீர்
உன்னையே நம்பியநான் உயிர்கொண் டுலாவுகிறேன்
யாரைச் சதமென்பேன் அண்ணியாரைத் தஞ்சமென்பேன்
எவரைச் சதமென்பேன் இனியாரைத் தஞ்சமென்பேன்
உம்மையல்லால் வேறுதுணை உண்டோவிம் மாநிலத்தில்
அர்ச்சுனனார் பின்சென்று அழைத்துவந்து சேருமையா
போய்வாருஞ் சுவாமியென்றார் பகழ்வேந்தன் தருமலிங்கம்
மாதாவாங் குந்தியம்மாள் வாழ்த்திச் செலவுதந்தாள்
மாயனு மருச்சுனனும் வணங்கி யெழுந்திருந்தார்

மாயவனும் அர்ச்சுனனுந் தீர்த்தயாத்திரை போகிறது

காஷாயந் தானுடுத்துச் சந்நிவேஷங் கொண்டார்கள்
சந்நியாசி வேஷங்கொண்டு தவமுனிபோல் வடிவெடுத்தார்
அம்புவில்லுங் கைப்பிடித்து அரியமுனி போல்நடந்தார்
தருமாபுரம் வீமாபுரங் கரணியுந் தாங்கடந்தார்
இந்திர வனங்கடந்து இனியவனம் போகலுற்றார்
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தான்தாண்டி
* காசிநதி போய்முழுகித் தண்ணீர்த்த மாடினார்கள்
விசுவநாத சுவாமியைத்தாம் வேண்டித் தொழுதார்கள்
துங்கபத்ரி கோதாவரி தொலைதீர்த்த மாடினார்கள்

---

* காசிநதி = கங்கை

நருமதை சரஸவதியில ஸநானமுஞ செயதாாகள
மலலிகாாச சுனமவநது மகேசுவரனைப பூசைபணணா
திருபபதியே வநதாாகள தெரிசனமே செயதாாகள
வேடனது எசசிலைததான விருமபியுணட விததகனா
கணணபபன காடசிபெறற காளததி வநதாாகள
காளததி நாதனைக* கா ஞமபாளுடன கணடாாகள
திருபபாலை வனநதனிலே சீருடனே வநதாாகள
பாலீச நாதனைததாம பணிநதுதணடந செயதாாகள
வானமீகா பூசைசெயத மருநதீச னாநதொழுதாா
திருவொறறி யூரிலவநது தியாகரைப பூசைசெயதாா
கழுககள வலமவநது கடைநயினா பூசைசெயத
திருககழுக குனறபபதி தேடியே வநதாாகள
வேதகிரி லிஙகததை வேணடி சரணமிடடாா
வணணாப பெணணுககா மணமபோறு ரெனறுசொலலி
அணணு மலையாரை யாணமுகா தேடிவநதா
அருணகிரி நாதனைததா மடிபணிநது தெணடனிடடாா
புறபபிடங கொணடதொரு பொனதிரு வாரூாபோயத
தியாகரைத தரிசிததுத திருமபிணு ரிருவருமாய
சிதமபரந தனனிலேதான சபாபதியைத தொழுதாாகள
மாயூரங குமபகோணம வநதுதரி சிததாாகள
ஸ்ரீரஙகம வநதலலோ ஸ்ரீரஙகரைப பூசைசெயதாா
ஜமபுகேசுவ ரததிலேதான ஜமபுலிஙக னரததொழுதாா
இராமேசு வரததுககு இருவருமா நடநதாாகள
சேதுவில ஸ்நானஞசெயது சேதுலிஙகம பூஜைசெயது
பிடடுககு மணசுமநத பிததனைக காணவெனறு
மதுரை நகாதேடி வருகிறா ரிருவருமாய
வருகிற வழிதனிலே வாணிய னொருவனவன
அலலி யரசாணி யாரணஙகு மாதினுககு
நிததமவன முததளககும நீதியுளள வாணியனதான
அனறுடட முததததனில அளவு குறைநததெனறு

---

* கானமமை = ஞானமபாள = ஞானபபூஙகோதை ஞானம எனபது கானம எனறு சாதாரணமாய வழஙகுகிறது.

படிமுதது குறைநததெனறு பதறிப புலமபுகிறுன
வாயி லறைநதுகொணடு மணணிற புரளுகிறுன
அழுத குரலகேடடு அஙகுவநதா ரிருவருமாய
ஆரடா தமபியரே அழுது புலமபுவதேன
(உனனை,) அநநீதம பணணவா ரழுநதுப பறிததவாரா
இபபோதுன னுடைமைகொளளை யிடடார செவவாய நாளும
அழுது புலமபுவதே னவவயணஞ சொலலுமெனருர
வணஙகிரியுஞ சநநியாசி வாாததையதை துஙகனுஙகேள
ராஜாததி வாாததையதை நாலுபாககச கூடடாது
சொனனேனே யாமாகிற சுகபாககப போறீரோ
உஙகளா லாவதெனன ஞாவழியே போஙகளெனருன
அவவாாததை தானகேடடு அருசசுனனு மேதுசொனனாா
சொனனுற குறைவுமுணடோ சுகமபெறுவீா வாரியரே
பெரியோரககுச சொனனதிறை பிழையுணடோ வுனறனககு
(உன) மனது குறைவகறறி வகைமானஞ செயதிடுவோம
அழுத வயணமதை யறிய வுரையுமெனருர
ஆறுறகேள சநநியாசி யவவயணஞ சொலலுகிறேன
ஐயா பெரியவரே ஆணடவரே கேளுமையா
மாணு மதுரையது வடமதுரைப படடணததில
தெனமதுரை யாளுகினற தேனமொழியா ளலலியமமாள
ஆருயிரம பாணடியாககு அரிய துரைமககளகாண
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செயததிலலை
ஓடுகிற தணணீரி லுளடணற சேறு முணடு
அடிககிற காறறதனி லலைகாறறிற துருமபுமுணடு
சநதிரறகு மாசுமுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
குனறுமணிக காறலுங கொஞசங கறுபபுமுணடு
புருவங கறுபபொழிய பினனை கறுபபுமிலலை
மயிரே கறுபபொழிய மறறக கறுபபுமிலலை
ஆருயிரம பேரும அரியமைநத னிலலாமல
மாளுவோ மெனறுசொலலி மலைமேற றவமிருநதாா
மாளாதே யெனறுசொலலி மலரி லவதரிததாள

பொற்று மனைதனிலே பிறந்தாளே மாதுகன்னி
அல்லி யிலைமேலே அருமையாய்த் தான்பிறந்து
அல்லியென்று பேருமிட்டு ஆரணங்கு பெண்வளர்ந்தாள்
ஏழு பிராயமதி லெதிர்த்துவந்த நீலமுகனை
நீள்முகனைக் கொன்றவளும் நீலிபாட்டங் கட்டிக்கொண்டாள்
பொம்மை விருதுகட்டி பூமியர சாளுகின்றாள்
அவ்வார்த்தைத் தான்கேட்டு அர்ச்சுனன்று மேதுமையா யான
அழகில மிருந்தபெண்ணே ஆண்டுகள் சொல்லுமென்றான்
அவளழகும் பாவனையு மையாகே ள் சொல்லுகிறேன்
எல்லாத் தலைமயிரு மிருமுழமு மொருமுழமாம்
எல்லாத் தலைமயிரு மிருபாக மொருபாகம்
ஆரணங்கு கூந்தலது அறுபத்து மூன்றுமுழம்
வண்டுமுது கோடுபோலே மயிர்நிறமா யிருக்கிறது
தேயபிறைச் சாயலைப்போல் திருநெற்றிக் கண்ணழகும்
வேப்பிலைச் சாயலைப்போல் மேற்புருவ வந்தழகும்
கூரிய மூக்கழகுங் குளிர்ந்த முகத்தழகும்
முத்துப்போற் பல்வரிசை முருக்கிதழ்போற் செவ்வுதடும்
* நீர்முட்டைக் கண்ணழகும் நெரித்தபுரு வங்களுடன்
சங்கு கழுத்தழகுஞ் சாதிலிங்க மேனிகளும்
கற்பகச் சாயலைப்போற் கைத்தல மிரண்டழகும்
ஆலிலை போலாக அமர்ந்த திருவயிறும்
சிங்கத் திடைபோலச் சேர்ந்த இடையழகும்
இளவாழைத் தண்டதுபோ லிருதொடை வடிவழகும்
முத்துச்சிப்பி போலே முழங்கா லிரண்டழகும்
புத்தகஞ் சேர்த்ததுபோற் புறங்காலின் பேரழகும்
சுவரி லெழுதலாகுஞ் சித்திரம்போற் பார்க்கலாகும்
பட்டத்தி லெழுதலாகும் பதுமையைப்போற் பார்க்கலாகும்
வேரிற் பவளங்கள் மின்னுகிற காந்தியவள்
மின்ன லொளிபோலே மெல்லிநல்லாள் தன்நிறங்கள்
கொம்பனையாள் வார்த்தையது குயில்கள் குரலோசை
காய்க்கும் பிராயமையா கன்னிகட்டுங் காலமையா

* நீர்முட்டை = நீர்க்குமிழி

பூக்கும் பிராயமையா பிஞ்சுவிடுங் காலமையா
அவளைப்போ லழகுடையா ளாருமில்லை வையகத்தில்
கட்டழகி மாதினுக்குக் கலியாண மாசசுதாட்டா
மாலைப பசுங்கிளியு மணமுடிக்கா தத்து செய்தனளோ
ஆண்பிறக்கேள் சந்நியாசி யவ்வாறாதனைநீ சொல்லுகிறேனை
கொள்ளவந்த மாப்பிள்ளைக்குக் குறட்டா கொடுப்பேனென்றாள்
ஆளவந்து சம்பந்தியை யடிப்பேனென்றாள் * சேருபந்தால
கலியாண மென்றவரைக் கண்ணைப் பிடுங்கிடுவாள்
முனைவாசற் படிதனிலே முசுகோட்டா கட்டி வைத்தாள்
பாலைக் கறந்துதான் பட்டணத்தில் வைத்தாக்கால
பறக்கின்ற காகமது பார்த்து தலையொடித்து
ஆண்காற் றடியாது அல்லியம்மாள் கோட்டைதனில
ஏறுவதும் பெண்குதிரை இருப்பதுவும் பெண்சேனை
பன்னிரண்டு வயதாச்சு பாலப் பிராயமையா
நித்தங்கல முத்தளப்பேன் நீதியுள்ள மாதினுக்கு
(அவளுக்கு) அன்றுட முத்தத்தனில் அளவு குறைந்ததையா
ஆசையி னாலேயா னழுது புலம்புகிறேன
வெட்டி யெறிந்திடுவாள் வீரமணி வாளினாலே
கொல்ல நினைப்பாளே குடிகேடு வந்திடுமே
ஆசையி னாலேதா னழுது புலம்புகிறேன
அவனுக்கா தாவுசொல்லி யப்புறமே போகையிலே

அருச்சுனன் அல்லியின்மேலாசை கொண்டது.

அருச்சுன ராஜனவ னதிகமோகங் கொண்டானே
அப்புறம நடக்கறியான் அருச்சுன ராஜமன்னன
அல்லியாமே லாசையது அதிகமோகங் கொண்டானே
காமவி காரத்திற் கலைதாங்கிப் போனானே
மன்மத னெய்தகணை மார்பைப் பிளக்கிறதே
சித்தசன தொடுத்தகணை சிறுமார் புருகிறதே
மோகம அதிகரித்து மோசசைப்பட்டுப் போனானே
பாணங்க ளைந்தும பட்டுநெஞ்சு சுருக்கிறதே

* சேருபந்து = சோபந்து = கசை = சவுக்கு

மாரனவிடும பாணமது மாா புருகிப போகிறதே
ஆயன் பெருமாளே அடியே ஞெருவாா்தனதை
கட்டின விருதுகளைக கடுகி யவிழககவே ணும
அலலியரை மாலையிட்டு அழகுமணஞ செயயவேணடும
எநதவித மாளுலு மினைமாலை சூடடவே ணும
மாலையிட்டா லலலாது மாயவனே வருவதிலலை
செதது மடிவேனையா செலவழிநது போயவிடுவேன
அவவாா்தனதை தானகேட்டு அா்சசுனா ரேதுசொலவாா
கட்டென்ன காவலென்ன காவல்தி காரமென்ன
ஆருயி ரவாகளா மையனமாா சேனையென்ன
சேவக மிருநததொரு தேனமொழியா ளலலியரும
கலியாணம பணணுதறகுக காணமோ பா அதுமோதான
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
செதது மடிவாயே செலவழிநது போயவிடுவாய
தேசததிற பெணகளோடா சேனைபோ கிட்டாரோ
சாதியி லொருபெணணைத தாலிகட்டி வைபபேனடா
குலததி லொருபெணணைக கோலமாபணணி வைபபேனடா
மாதுடைய வாா்ததைதைதான மறநதுவிடு வாளவிசயா
பெணணெனற வாா்ததையை நீ போட்டுவிடு வாளவிசயா
அலலியரை மாலையிட ஆகாது உனனாலே
செதது மடிநதிடுவாய செலவழிநது போயவிடுவாய
நசசுநசசு எனனாதே நாமபோவோம ராசாவே
தீாததயாத திரைவநது சேனைநா ளாசசுதடா
தருமருந தமபியருந தவிததுப புலமபுவாரே
ஆரணிய வாசமவநது அநேகநா ளாசசுதடா
எனறது தானகேட்டு ஏதுசொலவான வாளவிசயன
(நான) செதது மடிநதாலுஞ செலவழிநது போனாலும
மாணடு மடிநதாலும வைகுநதஞ சோநதாலும
செதத விடநதனிலே செஙகழுநீா பூபபேன
மாணட விடநதனிலே மலலிகைப பூபபேன
பஞசணை மெததையிலே பநிககைமல ராவேனயான
கொணடைககுப பூவாவேன கொசவணததிற பையாவேன

நெறறிககுப பொடடாவேன நீலவிழி மையாவேன
முனறானைத தொஙகலிலே முளளாகி யொடடுவேனயான
காலுககு * மிஞசிபோலுங கைவளையல தானாவேன
மாலையிடடா லலலாது மாயவனே வருவதிலலை
கலியாணஞ செயதுவைபபர கரியமா லெமபெருமாள
(உ-ள,) புணணியததி னிலேநான பிழைககவழி பாருமையா
பாததிபன மாலினது பாதமப பணிநதானே
ஆயர பெருமானும அருளாள ரேதுசொலவார
புததிகெடடு நானுமுனறன பினனாலே வநதேனடா
அறிநது மிருநதுமநான அறிவழிநது வநதேனடா
பெணகளைப பாரததுநீ பேதைபோற புலமபுகிறாய
அலலியாமேற சிநதைவைதது அருசசுனனுஞ சோபமானான
காமக கணைபடடுக கையாரிக கிறவிழுநதான
ஆயன பெருமானும ஆலோ சனைசெயதார
மாதெனறு மலலியரை வாவழைகக வேணடுமெனறு
மாயததால மிருகஙகளை மாயவருண டாககிவிடடார
காடடானை சிஙகஙகளுங காடடுப புலி யாளிகளும
மானு முயலகளுடன மடடற்ற பனறிகளும
மயிலுங குயிலனனமும வணணவணணப படசிகளும
அநேக மிருகஙகளை யரிராம ருணடாககினாரோ
மதுரைச குடிபபடைகள மசசினனுக காததனையும
காடடிலவாத நாமபயநது கணணிநலலாள முனனேவநதார
அலலியககுத தணடனிடடு அடிபணிநது வநதுரைபபார
இததனை நாளபிழைததோம இதுசமயமிலலை யெனறிருநதோம
எனனகுறை செயதோமோ எணணவொணணா மிருகஙகள
காடடுககுப போவோமெனறு கனகக மிருகமமமா
பொலலாத மிருகஙகள புலிகள துரததுகமமா
எதாற பிழைபபோமெனறு நெலலாரும தாமழுதார
அலலிப பெருமாளும ஆணைகக மேதுரைபபாள

* மிஞசி = காலமோதிரம

அல்லியரசாணி வேட்டைக்கு வருகிறது

மிருகத்தால மடிவமெனறு மிகவும பயப்பட்டாகீா
வேட்டைககு நானேபோய வேண மிருகமெல்லாம
அரைநாழி கைககுளளே அதமபணணிப போடுகிறேன
அஞசாம லெல்லாரு மாணமனைககுப போஙகளெனறாள
அததணட போகளெல்லா மாணமனைககுப போனபினபு
ஆரடி தாதியரே யலஙகாரச செஙகமலம
வேட்டையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனறாள
குறவாபெணகள மறவாபெணகள கூட்டிவாரும தாதியரே
வில்லியா பெணகளைநீ விரைநதோடி யழைபபுமெனறாள
குதிரைமேற சீனிகட்டுங கொபபனவே தாதியெனறாள
அவவாாததைத தானகேட்டு ஆரணஙகு தாதியவள
இலாயததில கட்டிவைதது இருககினற புரவிகளில
பாராசாரி புரவிதனனைப பாஙகுடனே தானவிழததது
குதிரை குளிபபாட்டி கொணடகடி வாளமிட்டு
நாலுகாறகும வளையமாம நடுககழுததிற கொலுசுகளும
பககததி லஙகுபடி பதியவைததா ாபபொழுது
கணணாடி *சலலி கவரிமான சுங்குவிட்டு
முததுததுரா கலிஙகததுரா முனனாலே தானசொருகி
இமாமபட்டு பிறகுதனனை பியலபாகத தானசொருகி
குதிரையை யலஙகரிததுக கொணடுவநது முனபுவிட்டாா
அமபுவில்லுங கைபபிடிதது அமபறாத தூணிகட்டி
பதினாயிரந தோழிமாாகள பாஙகாகச சூழநதுவர
ஆயிரம யானைசேனை அல்லிபுடன பயணமாசசு
வெளளித தமுககடிததாா வெணகலககொம பூதினாாகள
பொனனுத தமுககடிததாா புறப்பட்டாா பெணகளெல்லாம
வேட்டைநாய சஙகிலியும விருதுகட்டி வருகிறாாகள
மானவலையும வலலயமும வளைதடியுஞ சககரமும
காறசெருபபுந தோறகுலலா கைதனில சில்லாககோல
அநதவிதப பெணகளெல்லா மல்லியரைச சூழநதுவர
அபபோது அல்லியமமா ளாரணஙகு தானெழுநது

---

* சலலி = தொஙகல

புரவி யருகிலவநதாள பெணகொடியாள மாதுநஙனி
புரவிதனைச சுறறிவநது போதவே சாணஞசெயதாள
கழுதது மயிரபிடி ததுக கடிவாளங கைபபிடித்தாள
தட்டினாள புரவிதனைச சடுதியிறறு னேறினளே
அடிவயிறறில கட்டினதால அபாரியா யோடியது
ஆயிரங குதிரைகளு மலலியுடன கூடவிட்டார
ஆயிரங குதிரைகளி லலலியாமமாள குதிரையது
காறறுயப பறநதலவோ கடுகியே வருகிறது
பட்டணங தானகடநது பாரவனங தானபுகுநதாள
காட்டை வளைததாரகள ககராயைச சூழவிட்டார
செடியை வளைததாரகள செநகாயைச சூழவிட்டார
கோணககொம புதுவாரகள கொமபெனத தமுககடிபபார
ஆயன பெருமானும அாசசனனைத தானெழுபபி
வருகிறாள அலலியரும வனநதனிலே வேட்டையாட

அலலிககு அருசசுனன அமபு பொறுககித் தருவது

(அவள்) எயகிற பாணமெலலா மெறிநதிசையா மெபொறுககி
அமபுகள தாமபொறுககி யலலியாககு கொடுதது
வலலமையாய வநதாலே மாலையிட்டு வைபபேனெனறார
அநத மொழிகேட்டு அருசசுனன தானெழுநதான
மாய மிருகமது வநததைத அலலிமுனபு
புளளிமான றனனையே பொறகொடியாள கணடுவிட்டாள
மானைததுரததியேதான வருகிறா ளலலியமமாள
காறறுயப பறநதுவே கானகததில மானதுதான
குதிரை சவாரிவிட்டு கொமபனையே துரததலுறறாள
கூடத தொடாநதானே கோபாலன மைததுனனும
அலலியா சாணியவள அமபுக ளெயததெலலாம
பொறுககித தருவானே போாவிசய னாசசுனனும
காடெலலாம வேட்டையாடி களைததாளே அலலியரும
விடுவிடு நோமது வெயிலான வேளையிலே
ஆல மாததடியி லஙகே யிறஙகிவிட்டாள
ஆரடி தாதியரே ஆசனம போடுமெனறாள
அரைததுணியைத தானவிழதது அாசசுனனும கீழபோட்டான

குதிரையைக் கட்டுமென்று கொடுப்பனவே தானபடுத்தாள்
அங்கமாந் தன்னுடனே யண்ணைந்து கைக்கு நாள் குதிரைதன்னை
பாக்கியரே என்னுடைய பாதம் பிடியுமென்றான்
அரசுன ராசதுரை அல்லியாக கேதிரேவந்து
அல்லியம்மாள் தன்பாதம் மாசுனனை பிடிக்கலுற்றான்
கைக்கால் பிடிக்கையிலே கனையாழி கழற்றிக்கொண்டான்
ஆரடி தாதியரே பலங்காரந் தோழியரே
(நீங்கள்) கற்ற கதைதனிலே கதையொன்று சொல்லுங்கள்
கனைகள் தெளியவேண்டும் கதையொன்று சொல்லுங்கள்

அருச்சுனன் அல்லியாகக் கதை சொல்லல

ஆறு லழகுமன்னன லல்லியாகக கதையுரைப்பான்
குருகுல வங்கிஷமாம் குந்திமகன் ளந்துபோர்
துருவாசர் மந்திரத்தால் துலங்கவந்த நவமணிகள்
சந்திர குலம்விளங்கத் தருமரவ ரைந்துபேர்கள்
பாண்டுராசன் பெற்றெடுத்த பஞ்சவர்க ளைவருண்டு
தருமருக்கு நேரிளையான் நாகருடைய வீமராசன்
வீமருக்கு நேரிளையான் வில்வாங்கு மருச்சுனன்தான்
நெருப்பிற் பிறந்ததொரு நேரிழையாள் துரோபதையை
எட்டாத வில்வளைத்து இளங்கொடியை மாலையிட்டான்
மீசை முறுக்கழகன் விழியிலே கற்பழகன்
நாவுதனில் நட்சத்திரம் நயன்விழிப் பார்வையுள்ளான்
தோளிலே துளசிமாலை யழுந்தகலசம் தொப்புளிலே
பலவிற பாசவீணை பாதத்திற செந்தாமரை
முதுகிலே மச்சரேகை மாணிக்கம் முழங்காலில்
முன்னிலும் பின்னழகன் மோகக்கன்னி மணவாளன்
பின்னிலும் முன்னழகன் பெண்களுக்கு மணவாளன்
அருச்சுனனைப்போலே அழகுடையா ரரருமில்லை
திக்குநல்ல பாலகரை ஜெயம்பண்ணும் சேவகனாம்
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டா ளிளங்கொடியா ளல்லியம்மாள்
என்னகதை சொன்னுயென்று ஏறமுகம் பார்த்தாள்காண்
மீசைகட்டும் பாவனையும் விழியழகும் கண்டுவிட்டாள்

அருச்சுனன்பேரில் அல்லியரசாணி கோபித்தது

ஆரடா ஆண பிளளையெனறு ஆயுதததைத தானெடுததாள
காறறுயப பறநதானே கடடழகன அருசசுனனும
கததி யெடுககையிலே காதவழி யோடிவிடடான
திறகத தரியாமல நீலவணணன பககம வநதான
அஙகே நடநதசேதி யாணடவறகுந தானுரைததான
கதைகளுஞ சொனனேனயான காலும பிடிததேனே
கணையாழி மோதிரததைக கழறறிவநதேன மாயவனே
காலும பிடிததேனே களளகள தெரியவிலலை
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வையுமையா
உளள முருகிறதே யுறறசீவன போகுதையா
ஆவி யுருகிறதே யாணசீவன போகுதையா
ஐநதுபாணந தைததலவோ அடியேனநெஞ சுருகிறதே
பஞசிலிடட தீயேபோற பதைததுநெஞ சுருகிறதே
அவளைபபோ லழகுடையா ளவனியிலே நானறியேன
பாாதது மறியேனையா படததிலேயுங கணடறியேன
எழுததுத தசசனவ னெழுதிவா விடடானோ
மேலநாடடுத தசசனவன விளைததுவா விடடானோ
ஏதாயசி ருஷடிததானோ இயலான பிரமதேவன
அலலியெனபான மெலலியெனபா னனநதலிலே பெணணோனபான
காமக கணையாலே களைதாஙகிப போனனே
மூாசசைபடடு விழுநதானே முடிமனன னருசசுனனும
அபபோது தாதியாகள அததனைபபோ தோழிகளும
பாஙகிமாா தோழியரும பததினியா ளருகிலவநதாா
ஆரடி தாதியரே யருகிலவநத செஙகமலம
ஆரோ ஒருவனவ னுனையப பிறநதவனென
காலும பிடிததானே கதைகளுரைததானே
ஆஙகாரப படடவனை யாககினைகள செயயவேணடும
ஆயிரந தோழிகளை யஙஙனமே தேடவிடடாள
எஙகெஙகும தேடியேதான இனியவிட மாராயநதாா
களளன திருடனைததான காணோமெனறு வநதுரைததாா
பேயோ பிசாசோ பினதொடாநது வநததமமா

ஆணுருவாய்த தோனறிறஞ்ரு ஆயசரியரே யுநதனககு
அதனுற பழுதுமிலலை யாயசரியரே யெழுநதிருஙகள
ஏறினுள புரவியினமே லேகசனரு சூழநதுவர
பாஙகியருந தோழியரும பககம புடைசூழ
காடு செடிகளதாணடி கரியமலை தானகடநது
மாளிகை வாசலெனறு மணடபமபோயச சேரநதானே

கிருஷ்ணபகவான படமெழுதி குளததோரம மரததில கட்டிவிட்டு அாசசுனனைத தண்ணீர கொண்டுவரச சொனனது

அபபோது எமபெருமாள ஆலோசனைகளசெயது
அலலியைப போலாக அழகு படமெழுதி
படஙக ளெழுதியே பாரளநதார தானுமஙகே
குளததங கரையிலுறற கோஙகு மாநதனனில
உயாநத மரமதனில உலகளநதார கடடிவைததார
தணணீரில நிழலதெரிய சுவாமியஙகே கடடிவைததார
அருசசுனனைத தடடியே அரிராமா தானெழுபபி
காணடீபா எநதனுககுக களையாய வருகிறதே
தணணீருங கொணடுவநது தநதாயே யாமாகில
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வைபபேனயான
எனறுசொல லககேடடு எழுநதா னருசசுனனும
கமணடலததைத தானெடுததுக கடுகியே யோடலுறறுன
வனததிற குளநதேடி வருகிருனே அருசசுனனும
தணணீர் விறஙகுமபோது தையலரைக கணடுவிடடான
அலலியரைத தானபாாதது அருசசுனனு மேதுசொலவான
தணணீரிற போயிருககத தையலரே காரியமேன
எனனிலும புருஷனடி எஙகே கிடைபபாாகாண
கடடிலுணடு மெததைபுணடு காலபிடிககப பெணகளுணடு
ஆடவெனறு ஊசலுணடு அமாநதிருகக மெததையுணடு
பநதாடி செணடாடி பளளாங குழியாடி
அமமானை யாடியேதான அருகிலநீ வீறறிருபபாய
தேனே பசுஙகிளியே சிஙகாதனம வீறறிருபபாய

உன்சொல்லே மேலாக உத்தமியே வீற்றிருப்பாய
உன்னாசை கொண்டதனால் உழன்று திரிகிறேனே
(உன்) மாய மருந்தாலே தாயை மறந்தேனடி
அண்ணனைத் தம்பிமாரை அவ்வவரை நானமறந்தேன
காமன் கணையாலே களைத்தாங்கிப் போறேனடி
ஆசையெல்லாம் உன்மேலே அலைபுத்தடி யென்சீவன
வாயைத் திறவாயோ மறுவார்த்தை சொல்லாயோ
முத்தான வாய்திறந்து ஒருத்தருக்குச் சொல்லாயோ
தாளைத் திறவாயோ தனிவார்த்தை சொல்லாயோ
வாயைத் திறந்தாயானால் வச்சிர முத்திருமடி
வச்சிர முத்தினதாலே வாரி யெடுக்கிறேனடி
முத்து முத்தினதாலே முந்தானை பேந்துறேனடி
தாளைத் திறந்தாலே தங்க முத்திருமடி
தங்க முத்தினதாலே தட்டி யெடுப்பேனடி
உன்-சித்திர வாய்திறந்து சொல்லாயோ ஒருவார்த்தை
எத்தனை நேரமட்டும் இத்தனைகள் சொல்லுவேனயான
கல்லுங் கரையுமடி கற்றூணு மிற்றுவிடும்
(உன்)-மனது கரையவில்லை மாலைப்பசுங்கிளியே
தண்ணீரில் யானிறங்கி தழுவிப் பிடிப்பேனடி
என்று குதித்தானே இளவிஜய ராஜனவன
முதலைப் பிடித்தவனும் முழுகித் தடவலுற்றான
ஜாமநேர மட்டாகத் தண்ணீரில் தடவினனே
தவளையும் பாம்புகளுந் தடவி வலிந்தெடுத்தான
அலைந்து சலித்தவனும் அருச்சுனன் வெளியிலவந்தான
கரையின்மேல் வந்தவனுங் கலைந்துப் புலம்புகிறான
என்றைக்கு மோசஞ்செய்து எங்கேபோனாளென்றறியேன
போன விடமறியேன போய்ப்பதுங்குந் தாவறியேன
தங்கு மிடமறியேன சஞ்சரிக்குந் தாவறியேன
என்று விசாரமிட்டு இறங்கியவன பார்க்கையிலே
தண்ணீர் தெளிந்தல்லவோ தையலரைப் பார்த்துவிட்டான
இந்நேரந் தடவினேனே யெங்கிருந்தா யேந்திழையே
என்னவித்தை சூஸ்திரங்கள் இளங்கொடி கற்றவள்காண

மாய மறிந்தவளோ மந்திரங்கள கற்றவளோ
மலையாள வித்தைகளை மந்திரத்தைக கற்றாயோ
எந்திழையே யுனைப்பிடிக்க என்னையிலாகாதோ
மறுபடியுங குதித்தானே மன்னன்துரை ராசாவும
அவ்வளவில மாயவனு ரங்கனமே யோடிவந்து
பட்டத்தை யவிழ்த்தவரும பாரளந்தார போய்மறைந்தார
நாலுநா ழிகைவரையில நலவிஜய ராசாதுரை
குட்டி மதயானை குளங்கலக்கி விட்டதுபோல
மூழ்கித தடவினனே முடிமன்ன ராஜனிவன
அலலியரைக காணாமல அலைந்து விசாரிட்டான
வந்துவெகு நேரமாச்சு மாயவரென சொலவாரோ
கனத்த விசாரமுற்று கமண்டலத்தில பிறந்து
மாயவனார தமமருகில வந்தானே யருச்சுனனும
எனகாணு மருச்சுனரே இந்நேர மேதுசெய்தாய
சாமநெடு நேரமாச்சே தண்ணீர்கொண்டு நீவாராயோ
என்ன அதிசயமா யிருந்ததுகாண ருச்சுனரே
ஐயா பெருமானே அடியேனொரு வார்த்தைசொல்வேன
தண்ணீருக்குப போனபோது தையலரைக கண்டேனையா
தண்ணீரி லிருந்ததுபோல தரித்தத நெருந்ததற்கு
குதித்துத தடவினேனையான கொடியிழையைக காணவில்லை
முழுகித தடவினேனையான மெய்யதுழைந்த காணேனே

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான நித்திரைசெய்ய அர்ச்சுனராஜன அல்லியரைக தேடிபபோனது

அவ்வார்த்தை தானகேட்டு அரிராமரேதுசொல்வார
அலலியாமேற சிந்தையதா அசரவில்லை யருச்சுனரே
பலவிகளை யாகிறது பார்த்தீபா எந்தனுக்கு
நித்திரை செய்தபினபு நேரிழையை யுந்தனுக்கு
மாலைப பசுங்கிளியை மாலையிட்டு வைப்பேனடா
வாளவிஜயன தொடைமேலே மாயனுந தானபடுத்தார
கள்ளக குறட்டைவிட்டு கரியமால தூங்குகிறார
அப்போது வாளவிஜயன அருச்சுனனேதுசெய்வான
சிரசை நழுகவிட்டுத தோவிஜயன தானெழுந்தான

பாராங்கல்லைத் தூக்கிக்கொண்டு பார்த்தீபன் வருகிறானே
எம்பெருமான் மாயவரும் எண்ணாது மெண்ணுகிறார்
தலைமேலே கல்லைப்போட்ட தாரவிஜயன் தானினைத்தான்
என்று கலங்கியே எண்ணமிட்டுத் தானிருந்தார்
கல்லை யெடுத்துவந்து நாணமடையன் அருச்சுனனும்
தலைக்குயரம் வைத்தானே சுவாமியைப் படுக்கவைத்தான்
அல்லியாமேற் சிந்தைகொண்டு அருச்சுனன் போகலுற்றான்
மதுரைக்குப் போகவென்று மாதுதனைக் காணவென்று
காடு செடிதாண்டி கடிக்கி வருகையிலே
அருச்சுனனேகுஞ்செயதி அறிந்தாரே மாயவனார்
அருச்சுன ராசனுக்கு அனர்த்தமவந்து நேர்ந்ததென்று

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் குறத்தியுருக்கொண்டுவருதல்

மாயன் பெருமானும் வடிவெடுத்தா ரென்னவென்றால்
செக்கச் செவலையாய சிறுபெண் குறத்தியானார்
அக்குமணி கொக்குமணி அழகான பவளமணி
பச்சைமணி பவளமணி பாங்கா யலங்கரித்து
குறத்தியைப் போலாகக் கூடை யிடுக்கிவந்தார்
கண்டானே குறத்தியைக் கட்டழக னருச்சுனனும்
ஆய்ச்சி குறத்தியரே அடியேனையான தெண்டனம்மா
கைபார்த்து குறியுரைக்கக் கட்டழகி வல்லவியோ
மனதில் நினைத்தகுறி சொல்வாயோ மாதாவே
எந்தவூ ருங்களது எனக்கறியச் சொல்லுமென்றான்

குறம்

தினத்தெந்தினா தினத்தெந்தினா தினத்தெந்தினா தினனா
தென்னாதி நாதினனா தினத்தெந்தினா தினனா
எந்தனது திருநாடு கேட்கிறையோ தம்பி
ஏற்றமுள்ள இந்திரனா ராளுமெங்கள் நாடு
சந்திரர்கள் சூரியர்கள் தவம்புரியும் நாடு
தவமுனிவர் ருஷிகளெல்லாம் வாழுமெங்கள் நாடு
கொச்சிமலை குடகுமலை எங்களது நாடு
குமரேசர் வாழுவதும் எங்களது நாடு

பசசைமலை பவளமலை எஙகளது நாடு
பரமசிவன வாழுவதும எஙகளது நாடு
வஙகாளஞ சிஙகாளம மகதமெஙகள நாடு
வளமபாடிக குறியுரைகக வநதேனடா தமபி
பசிகால மாறலே பழஙகூறி வருவோம
பரமசிவ னுமையவடகுங கைபாரககுங குறத்தி
ராமககாள லடசுமககாள பொமமககா ளெனபோ
நலமறிநது குறியுரைபபோம நடடணையாய நாஙகள
உணமையாய்க குறியுரைபபோம உனறனககுத தமபி
எனனுணை உனனுணை எனறவளெந திரிநதாள

வேறு

ஆறுறகேள கட்டுவசசி அடியே ஞெருவாரதகை
தெயவக குறததியெனறு செபபுங குறியெனககு
உண்மைக குறியுரைததால உசசிதஙகள தருவேனடி
காதிலிடுங குணடலமுங கையிறபு வநதிரமும
(நான) உடுதது முடைமானம உநதனுககுத தருவேனடி
கைபாரததுக குறியுரையுங கடடழகி யெநதனுககு
நாமக குறததியவள நலமாக வுதுசொலவாள
வணமைக குறததியவள வாய்திறநது வுதுசொலவாள

குறத்தி அருச்சுனனுககுக குறிசொன்னது

குறம்

தினதெநதிஞ தினதெநதிஞ தினதெநதிஞ தினஞ
தெனஞதி நாதினஞ தினதெநதிஞ தினஞ
திஙகளமதி பிறைசூடுஞ சிவனுடைய மகனே
திருததணிகை வாழமுருகா சேவையருள வேணடும
வனககுறததி வளளியமமை வநதுதவ வேணடும
மலையாள பகவதியே வாககருள வேணடும
அலாமேலு மஙகையரே மலைமேலுஞ சிநதை
அனைவோரும வநதுகுறி அனபுதர வேணடும்
ஆகாய வாணிதுாககை ஐயனார பிடாரி
அமமைவலலி யுமையவளும அரியகுறி சொலலும

பொஙகலஙபி ளுருகளுமம பொறகொடியே தெயவம
பூவாடைக காரியமமை புகழந துகுறி சொலலும்
தெயவஙகளை நினைநதாலே சிலிரததுககொளளு துடமபு
தேகமெலலா மயிரககூசசல இடுகிறதே தமபி
வாடைமணம வீசுதடா மயிலவாவந தாறபோல்
மயககுகினற தெனனுடமபை சனனதஙகொண டதுபோல
கூடைகொணடு கவியுதடா கொறறவனே யெனககு
கோலவிழி துடிககிறது குறிகளசொலவேன கேளு
சநதிரகுல ராசாககள தருமரைவா நீஙகள
தரணிமுழு தாளுகினற தருமா தமபி நீதான
சிலைநுதலின வடிவழகன தோலிஜயன நீதான
தீரததயாத திரைபோகத தோழனுடன வநதாய
வடிவழகி சிலைநுதலாள் தெனமதுரை வாழும
மாதரநத அலலியினமேல மையலகொணடாய நீயும
ஆருயிரம பாணடியாககும அரியதுரை மகளாம
அலலியினமே லாசைகொணடு அலைகிறடா இபபோ
பொயயோடா எனகுறிகள மெயயோ நீ புகலவாய
புணணியனே தருமா தமபி புததமையுடன சொலவாய
எனறவனைத தானபாாததது இணைவிழியால மிரடடி
இளஙகுறததி தனைபபோலே இடைதுவள நகைததாள்

வேறு

மெயதானகா ளுயசசியரே விளமபினு யெனதனககு
கணடது கணடாறபோல கட்டுவசசி சொலலிவிட்டாய்
பாாததது பாாததாறபோல பகூஷமாய நீயுரைததாய
தெயவக குறததி நீ தெளிவான கடடுவசசி
உளள குறியெனககு உததமியே நீயுரைததாய
அலலியரை மாலையிட்டு அழகுமணஞ சூடடுவேனே
(என) மனதுக கிசைநதபடி வருவாளோ அலலியவள
எனமீதி லிசசைகொணடு இசைநதுவரப பாருமமமாள
பாதம பணிநதானே பாாததீபன அருசசுனனும
ஆறறகேள தமபியரே அலலி வருவதறகு
மூன்றுவிததக குளிகையது முடிமனறு நானதருவேன

அமமருந்தை நீவாஙகி அலலிபுரம போயசசோநது
தெனமதுரைப படடணமரீ திருககுளம போயசசோநது
(நான) தநத மருநதெடுதது தணணீரில நீயுரைததால
அலலியமமாள பேரைசசொலலி அமமருநதை நீயுரையும
மருநது கரையுமபோது அவளமனது கரையுமடா
குளிகை கரையுமபோது குணமுந திருமபுமடா
அலலி மனதுவநது அழுகுமணஞ செயதிடுவாள
பொமமககா பேரைசசொனனால திமமககா நோநதுவிடும
ராமககாள பேரைசசொனனால லடசுமககாள நோநதுவிடும
பொயயலல எனமருநது புணணியனே நானதருவேன
உனறனுடைமான முடிததியதைதத தாருமெனறாள
காதிலிடுங குணடலமும கையிறபவுநதிரமும
கசசுகளுந தடடிகளுங கழறறிக கொடுததானே
பகூமா யிமமருநது பலியாமற போனககால
தெரிஙகெஙகே உனனைககணடு தேடுவேன ஆயசசியரே
ஆனாலகேள தமபியரே அறபமே யாசசுதானால
நாலு மலைகளுககு நடுவேயடா ஏனகுடிசை
ஏழு குடிசைகளில எதிர்குடிசை எனறனடா
ராமககாள பொமமககாள லடசுமககா ளெனறழைததால
உனனுடைமை யானதருவேன உததமனே யஞசாதே
அருசசுனன தரிததிருநத ஆபரண முளளதெலலாம
படடுகுலலா தடடி கசசு பலவித வுடைமைகளும
வாஙகி நடநதாளே மலைககுறததி தனைபபோலே
ஆண லழகுமனனன அருசசுனன வழிநடநதான
உளளங குளிரநதவனும உததமனும போகலுறறான
காடு செடி தாணடி கடுகிவநதான தெனமதுரை
அலலிப பெருமாளும அவளபிறநத பொயகைககணடான

அருச்சுனன் திருக்குளத்தில் மருந்திழைத்தது

பவளககடடுத திருககுளததின படிமிறி லிறஙகியவன
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலுறறான
அனநதனிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான

மருநது கரையுமபோது மனமுங கரையாதோ
குளிகை கரையையிலே குணமுந திரும்பாதோ
சிதத மிரஙகியே தேடி வருவாளோ
எபபோ மனமவருமோ எனனருகில வாராயோ
காமன கணையாலே களைதாஙகிப போகிறேனே
மனமத பாணமபடு மாாடைபப பிளககுதடி
சிததசன தொடடகணை சிமமா புருதுதடி
உனனுசை கொணடுநான உழனறு திரிகிறேனே
அனநதலிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறு னாசசுனனும
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலுறறுன
அலலிப பெருமாள அவளுடைய தாதியாகள
ஆயிரந தாதிமாாகள ஆணஙகு தாமெழுநது
தஙகக குடமெடுதது தணணீாககு வருகிறுாகள
பவளககடடுத திருககுளததின படியோரம வநதாாகள
மருநதுரைககும வணமைகளும வாாததைகள சொலகிறதும
அலலியரை வைகிறதை அவவாாததை கேடடாாகள
இடிவிழுவான சொனனசொலலை எலலவரும கேடடாாகள
அலலிப பெருமாளை அரசாளும நாயகியை
வமபுதுமபு சொலவாாகள மணடலததி லாருமிலலை
அலலியெனற பேரைசசொனனுல அழுதபிளளை வாயமூடும
ஆகிடுமபு வாாததைதயெலலாம ஆயசசியாககே சொலலவெனறு
ஓடடம நடையுமாக ஓடி வநதாா தாதியாகள
அலலியமமாள முனனலே அடி பணிநது தெணடனிடடாா
ஆாபணியுந தாதியாரே அறிய வுரையுமெனருள
ஆாபணியு மலலநான அடியேன திருபபணிதான
தஙகக குடமெடுததுத தணணீாககுப போனேமமமா
பவளககடடுத திருககுளததின படியி லொருவனமமா
வணண மருநதுகளைத தணணீரி லுரைககிறுனே
ஆகடியஞ சொலலுகிறுன அழுமபுகளும பேசுகிறுன
வமபுதுமபும பேசுகிறுன வாயபபழுது சொலலுகிறுன

காதாரக கேடடோமமமா கனஙகுலைநது வநதோமமமா
அவவாாததை தானகேடடு அலலிவெகு கோபமதாய
எடடிப பழமபோலே இருகணகள தானசிவநது
செநதலை நாகமபோற சீறியவள கோபமதாய
ஏழு பிராயமதில எதிாததுவநத நீனமுகனை
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடட மாணடேனே
அடிபெணணே அலலியெனபாா ஆரு மொருவரிலலை
பொமமை விருதுகடடி பூமிநக ராளுகிறேன
பாலைக கறநதுதான படடணததில வைததாலும
பறககிற காகமது தலையெடுததுப பாராது
ஐமபததாறு காதமுமென னுகைகீனகள மெததவுணடு
அஞசாமல வநதுமிஙகே அழுமபுசொனனு ராபடி தான
பாஙகியிலும நலலவளே பவளசேனை நீகேளுமம
(அவனை) எனன விதமாக ஆககினைகள செயதிடுவோம
எனறு மவளகேடக எதுசொலவாள பவளசேனை
கடடும விருநதுணது கலியாணஞ செயவதறகு
மணடலதது ராசாவோ வானவரோ தேவனோதான
மணஞசூடட வநதவனபோல மாநரசே காணகிறது
எணணறத யோசனைகள எணணியவள தனமனதில
அலலிபபெரு மாளதனககு ஆலோசனை எதுசொலவாள
விடுவிடு நோததிலே வெயிலான வேளையிலே
வெமபா மணலிலேதான அமபாகக கூறுகைககு
ஆகிடுமபான தனனைநாம ஆறறிற புரடடிஞலே
சென்ம முருகியவன செததுமடிநதிடுவான
ஆரடி தோழியரே ஆயிரமபோ கூடிவநது
ஆறறு மணலதனிலே அவனைபபுரடடுமெனருள
வெமபா மணலதனிலே வீழததிப புரடடுமெனருள
கடடி யுருடடுஙகள களளன திருடனைததான
செததுமடிநதபினபு சேதிவநது சொலலுமெனருள
அவவாாததை தானகேடடு ஆயிரநதாதியாகள

அருச்சுனனுக்கு அல்லியரசாணி, முதலாவது ஆக்கினையிட்டது

ஓட்டம நடையுடனே ஓடிவநதாா தாதியாகள
ஆயிரந தாதியாகள அருசசுனரைத தூககினாாகள
ஆறறு மணலதனனில அருசசுனரைப போடடவநதாா
காணடீபன அருசசுனறகு கனமோசம வருகுதெனறு
ஆயன பெருமாளும அநநேரந தானினைததாா
தினகா பகவானைத திருமாலும தானினைததாா
கான லுறைககவேணடாங காணடீப னருசசுனறகு
பூமிதேவி பெணணரசே போதமண லுஞசுடாமல
அருசசுனரைக காருமெனறு ஆயனுந தோததிரிததாா
அபபோது தோழியாகள ஆறறருகில வநதுநினறு
ஆறறு மணலிறபோடடு அருசசுனனைப புரடடினாாகள
கொறறவனாா அருசசுனறகுக குளிாநதலலம போலிருககும
ஆயிரந தாதிகடகும அககினியாயப பறறுதஙகே
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிறுங கொபபுளஙகள
சஙகம பழமதுபோற சரீரமெஙகும கொபபுளமாம
அததணட தோழிகளும அலைகுலைநது ஓடுகிறாா
அபபோ தருசசுனரும ஆணமுக தேதுசொலவாா
அலலியரும நானுமாக அமாநதுவிளை யாடுதறகு
மருவிவிளை யாடுதறகு மணடபந தானகிடடாதோ
ஆறறிலே வநதோரி அமாநதுவிளை யாடடிருபபாய
எபபோது தானவருவாள எனனுளைச தீாவதறகு
மனது வருவதெபபோ மருவி யணைவதெபபோ
சிததம வருவதெபபோ தேவியணைவ தெபபோ
எனறு தெளிநதிடுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
எனறு புலமபுகிறாா இயலான அருசசுனரும
அபபோது தாதிமாாகள ஆரணஙகு ஓடிவநதாா
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு மேதுரைபபாா
வெமபா மணலதனிலே வேகவே புரடடினோமயாம
ஆறறுமண லிறபோடடு அருசசுனனைப புரடடும்போது
(எஙகள) சரீரஙக ளெலலாமுஞ சஙகமபழம போலாசசு

நெலலிப பழமபோலே நீககொபபுள மாசசுதமமா
வாடடம வததககமிலலை மகாபாவி யவனறனககு
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறுன பாவிமகன
உனமேலே சிநதையாகி உருகிப புலமபுகிறுன
அலலிப பெருமாளுமே ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
வானளு சுழலவோதான மருநதுணடோ பாவிகையில
பூமி சுழலவுதறகுப பொடியுணடோ அவனகையில
எனன மருநதறிவான இடிவிழுவான பாவிபவன
எனன விததகிலலே இவனைநாம கொலகிறது
பாஙகிகளில நலலவளாம பவளசேனை ஏதுசொலவாள
தூககு மரததிறபோடடு தூககிவிடச சொலலுமெனறுள
செஙகமலத தாதியரைத தோழியரைத தானழைதது
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
தூககுமரளு செபபணிடடு தோழியரே போடுமெனறுள

அருச்சுனனுககு அல்லி, இரண்டாவது ஆககினையிட்டது

அவவாததை தானகேடடு அருகிருநத செஙகமலம
திககெனறெழுநதிருநது தோழியரும தானுமாக
தசசன மகளாரைத தையலருஙகூடடிவநது
தூககுமரளு செபபுணிடடு சோடிதது வநதாாகள
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
கொணடுவநது தூககுமரங கொபபனவே நடடாாகள
ஏணியுளு சாறறினாாகள கயிறதனில மாடடினாாகள
அருசசுன ராசாவை அஙகே யெடுததுவநதாா
சுறறி வளைநதாாகள சூழநதாாகள தாதியாகள
ஏணிமே லேறுமெனறா இயலான மனனவனை
கயிறறைக கழுததததனில கடடியே போடுமெனறுள
அபபோ தருசசுனரும ஆணழகரேதுசொலவாா
பாாதது மறியேனடி பாருலகிற கணடதிலலை
கணடு மறியேனடி காதாரக கேடடதிலலை
போடடு மறியேனகாண் புதிதாகத தோனறுகுது

எனககுத தெரியுமவகை இனபமாயக காணபியுஙகள
ஏணியினமே லேறிநினறு கயிறெடுததுப பூட்டிககொளளுமம
இநதவித மெனறுசொலலி யெனறனககுக காணபியுஙகள
அறியாத எனதனககு அறியவே காணபியுஙகள
தெரியாத எனதனககுத தெரியவே காணபியுஙகள
இவ்வாரததை தானகேட்டு எழுநதாளே செஙகமலம
சொரணைகெட்ட பாதகனே தெரியாதோ இநநடககை
இதோபாரு மெனறுசொலலி ஏணிமே லேறினளே
கயிறறை யெடுததவளும கழுததிலே பூட்டிக கொணடாள

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பெருச்சாளிரூபங்கொண்டு வந்து ஏணியைத்தள்ளிவிட்டது

அதுசமயம பாரததாரே அரிராம மெமபெருமாள
பெருசசாளி போலேவநது புரட்டி விட்டா ரேணிதனனை
சுருககு வலிததுககொணடு தொஙகுகிறாள தோழியவள
காலகை யுதறிககொணடு கணவிழி பிதுஙகிககொணடு
நாவை யிழுததுககொணடு நலலுயிர்தான போசசுதுசாண
செதது மடிநதாளே செஙகமலத தோழியவள
காணடீபன அருசசுனருங கட்டழக ரேதுசொலவார
காலை யுதறுவதுங கணபிதுஙகி நிறபதுவும
நாககைப பிடிஙகிககொணடு நலல* ஊஞச லாடுவதும
இவ்வளவோ சூஸ்திரஙகள எனககுத தெரியவரும
இனிமேல தெரியவரும இறஙகினா தோழியரே
ஐயோகோ தெய்வமெனறு அழுகிறார தோழியாகள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதா ராயசசியணடை
மகுடத துரைசசியரே மாதாவே நீரகேளுமம
தூககு மரநதனிலே தோழியவள போட்டபோன
செஙகமலத தோழியவள தூககில மடிநதாளே
அவவாரததை தானகேட்டு அலலி மனதுநொநது
பாககியிலும நலலவளே பவளசேனை நீகேளுமம
எனன விதமாக இவனைநாம கொனறிடலாம

---

* ஊஞசல = ஊசல

ஆரடி மநதிரியே ஆலோசனை சொலலுமெனறுள
அபபோ பவளசேனை ஆலோசனை சொலலுகிறுள

அருச்சுனனை மூன்றுந்தரம் காளிக்குப் பலியிடச் செய்தது

வடவாசல் செல்லியமமன மாகாளி யமமனுககு
பொஙகலை யிட்டுநீஙகள பொலிபோடடு வாருஙகள
அவவாரததை தானகேட்டு ஆயிரந தோழிமாாகள
சீககாயு மெணணெயுடன தேஙகாயு மிளநீரும
புதுபபானை யரிசிகளும புஷபமுஞ சநதனமும
கறபூரஞ சாமபிராணி காளிககுக கொணடுவநதாா
ஆரடி தாதிகளே அழைததுவா ஒசசபபெணணை
அவ்வளவில தாதிமாாகள அவாமுடிகி யோடுவாாகள
ஆயன பெருமாளும அவவாரததை தானறிநது
கரிமேக வணணனுருங காளியணடை ஓடிவநதாா
வாருமமமாள தஙகையரே வாாததையொனறு நீரகேளும
அலலிப பெருமாளை அழகுமணஞ சூடடவெனறு
காளையநத அருசசுனனுங கனவேஷங கொணடுவநதான
அருசசுன ராசனெனறு அறியாமல அலலியமமாள
காளியமமா ளுனறனககுக காவுதரச செலவுதநதாள
பொஙகலிட் டுன்றனககுப பொலிபோடச செலவுதநதாள
ஒசசபபெண போலே உததமியே வருவேனமமா
பூசையான பிறபாடு பொஙகலிடடுத தீாநதபினபு
எனமேலே சனனதமா யிநதபலி வேணடேனனபேன
எனவாாததை கேடகாமல உனவாாததை கேடபாாகள
நானுரைதத பாவனைபோல நாயகமே நீருரையும
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தாலககால
வெறறி மதயானை வீமனுனனைப பிழைககவிடான
வசர கதையாலே மணடியிடடுத தலையுடைபபான
தண்டா யுதமெடுததுத தலையறுபபான வீமராசன
துணடநதுணட மாகவுனனைத துணிததிடுவான வீமராசன
கத்தி யெடுததுனனைக கழுததை யறுததிடுவான
காளியெனறும பாராமல கனததவுயிா வாஙகிடுவான

காளியாககுத தா முரைததுந கரியமால தானடநதார
ஓசசபபெண போலாக உலகளநதார வடிவெடுததார
ஓரகததி வாசலிலே உடகாாந திருககிறுளகாண
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார தாதியாகள
கோவிலுககுப போகவேணடுங தூசசெயதுநா வாருமெனறுள
திறவுகோல தாமெடுததுக தேனமொழியாள போகலுறறுள
கடுகி முடுகியே காளிகோவில வநதாரகள
கோவில கதவுதனனைக குசசிடடுத தானதிறநதாள
குளததில முழுகிவநது கொமபனனையாள பூசைசெயதாள
அபிஷேகஞ சூடடி வைததாள அஙகாரக காளியாககு
செநநெல லரிசிகொணடு தேவியாககுப பொஙகலிடடாள
கோவில திருவிளககுத துறையிலலா தேறறினாகள
தேஙகா யுடைததாாகள தீபதூபந தானகொடுததார
ஆசசுனனைக கூடடிவநது அமமனுக கெதிரே வைதது
மணபிறககு முனபிறநத வழககாடும நலலசெலவி
யுகமபிறககு முனபிறநத உததணட பததிரகாளி
காயநத மழுவேநதும காததவுட தேவியரே
எரிநத மழுவேநதும ஈசுவரனு தேவியரே
வடவாசல செலவியமமாள மனிதபலி *யோவைகொளளு
வருணிககும போதையிலே வநதுவிடுஞ சனனதஙகள
ஓசசப பெணமேலே உததுறுகுது தெயவமவநது
ஆணகாற றடியாதே அலலிமலா நாயகிககு
அவளுடைய எலலைககும ஆஙகாரக காளியலலோ
மதுரையைக காததிருககும மணணுறு பிடாரியலலோ
அலலியருக காகாதது செலவியமமநது ஆகுமோடி
இநதப பலிவேணடேன ஏாவையிலலை யெனறனககு
பெணபலி எநதாலே பூசையதூ ஏாவைகொளவேன
ஆணபலி எநதாலே அநாததபபாணிப போடடிடுவேன
மதுரைக குடிபடையை மாளபலி கொணடிடுவேன
இவவாாததை தானகேடடு எதுசொலவாா தாதியாகள
நீசொனன வாககியஙகள நிசசயமு மாகாது

---

* ஏாவை = எலலை = எறறுககொளளல

காளியமமன வாயாலே கடுகி யுரைததாலே
ஈசுவரியாள வாககுரைததால எலலாரககும நிசசயஙகாண
எனறு பணிநதாாகள இயலான காரியாநம
அபபோது காளியமமன அபபடியே வாககுரைததாள
அஞசிப பயநதாாகள அலலியிட மோடிவநதாா
மகுடத துரைசசியாககு வநதுதெணடம பணணினாாகள
காளியாககுப பூசையுடன கனததபொஙகல இடடோமமா
உசசபபெணமேற சனனதஙகளோாளமாய வநததமமா
ஆணபலி வேணடேனெனறு ஆடுஞான சனனதததாய
அமமொழி நமபாமல அமமனமசொலலை வேணடுமென
அபபடியே காளியமமன ஆணபலி வேணடே மெனறாள
அலலிப பெருமாடகு ஆணகாறறு ஆகாது
எனறனககு மாகாது எனறுரைா ராணியாரும
ஆணபலி தநதாலே அநதததமமனாரி விடுமெனறாள
மதுரைக குடிபடையை மகாபலி கொளவோமெனறாள
இவவாாததை கேடடவுடன எழுமசொலவாா அலலியமமாள
வானஞ சுழலவததறகு மருநதரிததைக கறறவரோ
பூமி சுழலவதறகுப பொடிக எறிநதவரோ
எனன மருநதறிவான இடிவிழுவான கானிரிவன
எநத விததததிலே யெநதிறையோ தெரியவிலலை
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளமேனி யோடிவிடடாளாம
பூககிடஙகிலே போடடடையுமாகாளம
பூதம பிடுஙகிததினறுமெ [illegible]

அருசசுனனுககு நாககாதுததனை யோசிபபடடது

ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழியாள
பூதக கிடஙகததனிற போடடடையு மெனறுசொனனாள
எமபெருமாள மேகவணணா இவவணணந தாமறிநதாா
பூதஙகள தனனருகே பெருமாளு மோடிவநதாா
மாயவரைக கணடவுடன வணஙகிறதே பூதமெலலாம
ஆரடா பூதஙகளே அகஙகாரா ராடசதரே
அருசசுனரைக கொணடுவநது அடைககவருவாாகளா
பாாததீபன அருசசுனாககுப பணிவிடைகள செயதிடுஙகள

சஙகீதந தனனுடனே சநதோஷமாய வைததிருஙகள
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தாலுககால
வெறறி மதயானை வீமராசன தானறிநதால
வசர கதையாலே மணடியிடடுத தலையுடைபபான
தணடா யுதமெடுததுத தாககுடைய வீமராசன
அஞசாறு துணடமாக அறுததிடுவான வீமராசன
பூதஙக ளுககுசசொலலிப பெருமாளும போயநடநதார
அபபோது தாதிமாரகள அருசசுனனைக கூடடிவநதார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததார அருசசுனனை
ஆரகாணும பூதஙகளே அலலியமமா * உததாரம
பொலலாத பாதகனைப பலியது கொணடிடுஙகள
இவனைப பலியாக எடுததுப † பொசிததிடுஙகள
தளளிக கதவடைததுச சஙகிலியைப பூடடினாரகள
முதுகிலே மசசரேகை கணடதே பூதமெலலாம
மெதத நடுநடுஙகி வேநதரவா அருசசுனாககு
பஞசணை மெததைபோடடு பாரததிபனை யிருககவைதது
அததணட பூதமெலலாம அருசசுனாககுப பணிகளசெயயும
வெணசா மரைபோடும விஜயாநத அருசசுனாககு
கைபிடிககுஞ சிலபூதம காலபிடிககுஞ சிலபூதம
பாதம பிடிபபதுவும பாடடுகளைப பாடுவதும
கூததுக ளாடுவதும கொணடா னடிபபதுவும
தாரவிஜயன அருசசுனறகுச சஙகீதம பாடுவதும
ஆடடத கேளிககையும அருமபவனி நாடகமும
சஙகீதம பாரததுககொணடு தாரவிஜயன தானிருகக
கணடாரகள தாதியாகள கனமான பேயககூததை
அலலிப பெருமாளின அருகாக ஓடிவநதார
சாஷடாஙக மாகவேதாம சரணமிடடு ஏதுசொலவார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததோம பாதகனை
பூதப பசாசனைததும பணிவிடைகள செயகினறன
பாதம பிடிககிறதும பணிவிடைகள செயகிறதும

---

* உததாரம = உததரவு எனபதன மரூஉ

† பொசிததிடுஙகள = புசிததிடுஙகள

கூததுக ளாடுவதும கொணடா னடிககிறதும
பாாததுவநதோம ஆயாசசியெனறு பாதம பணிநதாாகள
அலலிய பெருமாளும ஆரணங்கு மேதுசொலவாள
எனன மருநதறிவா னிடிவிழுவா னெனறறியேன
வானஞ சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
பூமி சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
எனறு விசாரங்கொணடு இருநதாளே அலலியமமாள
மாயன பெருமாளும மலோாம ரேதுசெயதாா
அருசசுன ராசாவை யழைததுவா வேணடுமெனறு
எனன வடிவெடுததாா எமபெருமாள மேகவணணா

கிருஷ்ணா பகவான பெணருபங்கொணடு அருசசுனனை அழைபபது

தெயவப பெணபோலே ஸ்ரீராமா வடிவெடுததாா
செககச செவலேபோலே தீவுக கிளிபோலே
மினனுகிற காநதியைபபோல வேரிற பவளமபோல
காயககும பிராயமபோற கனனிகட்டு பிராயமவள
* பூாககும பிராயமவள பிஞசுவிடும் காலமதாய
கொஞச வயதவட்டுக கொழுநதெலலாம பிஞசுவிடும
பாதிய பிராயமவள பககமெலலாம பிஞசுபோலே
இருணடெழுநத சோலையிலே சிவநதெழுநத சூரியனபோல
குனறினமேற சநதிரனதான குதிததெழுநத பாவனைபோல
சுழததுத தசசனவன எழுதிவை விடட துபோல
மேலநாட்டுத தசசனவன விளைநதுவா விடடதுபோல
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரஞ செயதவளாய
பட்டு பளபளெனன பாட்ககால சோதிமினன
தெயவப பெணமணிபோல ஸ்ரீராமா வருகிறுரே
அழகு குலுஙகிடவும ஆனநதங் கொஞசவேதான
உடலகுலுஙக மாயவனு ரோடி வருகிறுரே
காடு செடிதாணடி கடுகியே வநதுவிடடாா
மதுரைத தெருவிலே வநதாரே யெமபெருமாள
† அககமாரே தஙகைமாரே ஆரடி தாயமாரே

---

* பூாககும = பூககும † அகக = அககா = அககாள

செககச செவலையமமா சிறுவயது எனககாவன
பிததன வெறியனமமா பினததிக திரிவானடி
வெறிபிடிதத மனனவனகாண வீதி திரிவானடி
அலலியலலி எனபானவன அநதககிலே பெணணேஎனபான
தணணீரகணட விடநதனிலே தனனைத மறநதுரைபபான
எடடிநா னாசசுதமமா எனககாவன வீதியிடடு
ஆரோ தெரியாது அடககிவாரா தொமடடாரகள
(கள) கணவனைக காணமற கலஙகித திரிகிறேனே
புருஷனைக காணமற புலமபித திரிகிறேனே
அறிநதா லெனககுரையும அககமாரே யெனறழுதாள
மாது புலமபுவதை மதுரையுளளோரா காமகேடடார
தாதியாகள தோழியாகள தாமறிநது ஓடிவநதார
அலலிப பெருமாடடு அறிநதயிடடார தாதியாகள
பூதத கிடஙகதனில் போடடடைதத பாதகனை
(அவன்) மாலையிடட தேவியாரும வநதா ளாறுதியாகவே
வாணததுரமமையாயாளை மாலையணிவாயாக தேற்றுகிறாள்
கணவனைக காணோமெனறு கதறிப புலமபுகிறாள்
சொலலியழுகிறாள் துககம பொருததயமமா
அவவாறதைத தானகேடடு ஆரமமாதேதுசொலவாள
ஆரணஙகு மாதமாதே அழைததுவாரு மெனறாள்
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார தாதியாகள
ஆரடி கனனியரே அழுதுபுலமபுவது
(எஙகள) ஆயசசியு முறைவணணிமார் தமைததுவரச சொனனாளகாண
அலலிப பெருமாணடு அழைககிறாள் வாருமெனறாள்
எதுக கழைககிறாள் இனமதெரிய மாதுமாலை
எனறு நடநதாளே எநதிழையாள மாளிகைக்கு
வாசற படியேழும வாசலுந தானகடநது
அலலியாககு முனனேவநது ஆரமமாதெணடனிடடாள
தெணடனிடட கனனியரைத தேனமொழியு மேதுசொலவாள
எநதவூ ருஙகளுககு எஙகிருநது இஙகுவநதாய
எதுக கழுகிறாய எனககறியச சொலலுமெனறாள்
எனனுடைய ஆயசசியரே யெனபாவங கேளுமமமாள

தூரம வடககேயமமான துவாரகா புரிதேசம
திருமலை நாயககனபெறற சீரான பெணணிருவா
ளனபேருமெலலியாதாள எனதநதை யலலியமமாள
எனனைமணஞ கூடடிகொணடு தநதைசொல விசசைகொணடான
பெணடுமேல பெணடிமலலோ கொடுபபாரோ பூமியிலே
அலலியாமே லாசையததாய ஆசைமுகம வெறியெடுதது
பிததம பிடிததவனபோல பினதொடநது திரிகிறேனே
கணணீரைக கணடாலே கலஙகும பததினிமாரான
அலலியெனபாள மெலலியெனபாள அறிவுகெடத திரிகிறேனே
வீடுவாசல தஙகாமல வெளியிலுடடுப போயவிடுவாள
தேடித திரிகிறேனே சீரான மனையாடடியை
கணடு பிடிததவரைக கடடியணைத கொணடுபோவேன
எடடுநா ளொருவாரம இருபபானே மனைபிடிதது
மாதுமேல நினைவெடுததால மாளிகையில நிறபாளான
பநதாடிப பட்டணததில பாவியொருதத பெணணைப பெறறதேனோ
செலவத தலைதனிலே செரவே எழுதினதார
அலலறப பிறநதுபோமோ அமைததானே பிரமனவன
கதியைத தொலைபபேனடி காவேரி நீநதிடுவேன
விதியைத தொலைபபதறகு வெலலவலலார நானறியேன
வடிவு மறககாமல மனனவரா னெனகணவா
ஆரோ தெரியாது அடககிவசங கொணடாரகள
எனபுருஷன தனனையமமா இனிகாணப போறேனோடி
எனறது தானகேடடு எதுசொலவா ளலலியமமாள
அலலியெனறு பேரைககொணடு அவனிதனில மாணடேனே
எனபேரைச சொலலியவனை எடுதது மருநதூடடுதான
ஆகடியஞ சொனனதிலை அடைததேனே சிடஙகிலேதான
பாதகியக காரனெனறு பழுதிலலை எனதனககு
ஆறுலழைததுபபோநீ அனுபபிவிடச சொலலுகிறேனே
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
கிடஙகைத திறநதவனை கொபபனவே போகவிடும
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரத தோழியாகள
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார கிடஙகருகில

கிடங்கைத திறந்தாரகள கொப்பணவே விட்டுவிட்டார
அப்போது தெயவகன்னி ஆளன முகமபாரத்து
வாடா * குடுப்பானீ மதிபழிவா னென்றுரைத்தாள
அலலிமெலலி யென்றுசொலலி ஆணழகன தானவருவான
எப்போ வருவாரோ என்றுசை தீருமெனறான
மனமத பாணமது மாபுருவப போகுதெனபான
சிததசன தொடடசணை சிறமாரப புருநதுதெனபான
† ஆறுருகு பாணமது மாபுருவப போகுதெனபான
அஞசுருகு பாணமது நெஞசுருவப போகுதெனபான
அருசசுனரைக கூடடியே அரிராமர போகலுறறார
மதுரையைத தாணடியே வநதாரே கானததில
மாயன பெருமானும மாயையாயப போகலுறறார
ஆலமரததடியில அரிராமர பளளிகொணடார
களளக ‡ கொருககைவிடடு ஏரியமால தாஙகுகிறார
ஆயனருகாக அருசசுனனும வநதுநினறார
பாரளநதார பாதஙகளைப பாரததேபின பிடிககலுறறான
அலணடு புரணடதுபோல அரிராமர கணவிழிததார
ஆணு லழகுமனனு அருசசுனரே கேடடீரோ
காணாத சொறபனததைக கணடேனநான அருசசுனரே
எனனைத தனியேவிடடு எஙகேயோ போனதுவாய
கானக குறததியுமுன கைபாரததுச சொனனதுவாய
வணண மருநதுனககு மலைககுறததி தநததுவாய
அமமருநதைத தீவாஙகி அலலிபுரம போனதுவாய
வணண மருநதெடுதது தணணீரில உரைககககணடேன
§ அலலியுட தாதிமாரகள ஆயிரமபேர ஓடிவநது
அருசசுனரே புனையெடுதது ஆறறிலே போடககணடேன
தூககு மரநதனிலே தோவிஜயா போடககணடேன
காளியமமன கோவிலிலே காவு கொடுககககணடேன
பூதக கிடஙகுதனில போடடடைககக கணடேனே

* குடுபபான = கெடுபபான = கெடுவான = அழிபபவன † ஆறு + உருகு = ஆறுமுறை உருககி வாரதத எஃகு ‡ கொருககை = குறடடை
§ அலலியுட = அலலியுடை = அலலியுடைய

ஆரோஒரு தெய்வகன்னி அழைத்துவரக் கண்டேனப்பா
என்னருகே வந்திருக்கக் கண்டேன் கனவாக
என்னகாண் மைத்துனரே இப்படிக் கனவுகண்டேன்
வாள்விஜயக் கோமானும் மாயனுக்கு ஏதுரைப்பார்
பித்த முயர்ந்ததினால் போதக் கனவுகண்டீர்
அல்லியாமேற் சிந்தையது ஆசை மறக்கவில்லை
மாலையிட்டு அல்லியரை மருவி யணைவதெப்போ
கோபால மைத்துனரே கூட்டிவைப்பாய் துணைப்பாரும்
அப்போது மாயவரும் அருச்சுனன் முகம்பார்த்து
ஏற முகம்பார்த்து எம்பெருமாள் ஏதுசொல்வார்
பட்டுக்குல்லா குண்டலமும் பவுத்திர மோதிரமும்
பட்டுத்தட்டி ஒட்டியாணம் பசும்பொன்னூல் * சமுதாடும்
தாமரைப்பூச் சல்லடமும் சந்திரகாந்தி † தட்டிகளும்
உத்திராட்சம் வல்லவாட்டும் உத்தமனே வேணுமென்றார்
அஞ்சிப் பயந்தவனாய் அருச்சுனனு மேதுசொல்வான்
ஆயர்பெரு மாளேநீர் அனந்தல் நித்திரை போதையிலே
மாதினது பட்டணத்தை மதுரையைப் பார்ப்போமென்று
மாதுமேல் தன்னினைவாய் வழிபிடித்துப் போனேனையா
வழியி லொருகுறத்தி வந்துகுறி சொன்னாளப்பா
வண்ண மருந்துதந்து தண்ணீரி லுரையுமென்றாள்
மருந்துரைக்கும் போதிலவள் மனதுரையுமென்றாள்
குளிகை கரையும்போது குணமுந் திரும்புமென்றாள்
மருந்தும் பலியாமல் மாயவரே போச்சுதப்பா
நாலு மலைகளுக்கு நடுவிலவள் குடிசையென்றாள்
இராமக்காள் பொம்மக்காள் இலட்சுமந்தா ளவள்போராம்
அங்கேவந்து கேட்டாலே ஆபரணந் தருவேனென்று
மருந்தைக் கொடுத்துவிட்டு வாங்கிப்போனாள் நடைமைகளை
(அவள்) கொடுத்த படியேதான் குணமாச்சே அருச்சுனரே
சொன்ன படியாகச் சோந்தாரோ அல்லிநல்லாள்
ஒருலாபங் கண்டறியேன் உன்னாலுநான் வந்தேனையா
பொம்மக்கா பேரைச்சொன்னால் நிம்மக்கா நோந்ததையா

---

* சமுதாடு = ஒருவிதக்கத்தி † தட்டி = கச்சை

உடமை பறிகொடுத்து உழன்றுநான் வந்தேனே
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அரிராம ரேதுசொல்வார்
குறத்தி யிருப்பிடத்தை கொற்றவனே தேடியேபோய
உன்னுடைமை யுள்ளதெல்லாம உத்தமனே வாங்கிவாரும
கடுகியே வாங்கிவாரும கட்டழகா வென்றுரைத்தார்

அருச்சுனன் குறத்தியிடஞ் சென்று தான் கொடுத்ததை வாங்கினது

ஆயாது சொற்கேட்டு அருச்சுனனுந் தானடந்தார்
குறத்தியைத் தேடிக்கொண்டு கொப்பனவே வருகிறாரே
நாலு மலைநடுவே நலவிஜயன் தேடிவந்தான
இராமககா பொம்மககா லட்சுமககா வென்றழைத்தான
ஆயன பெருமாளும் அந்தக் குறத்தி போலேவந்தார்
ஆரடா தமபியரே அழைத்த கருமமென்ன
(நீ) கொடுத்த மருந்ததனில் குணமில்லை யாயசியரே
தந்த மருந்ததனில் சற்றுமபல னில்லையடி
பொம்மககா பேசைசசொன்னால் நிமமககா சோர்ந்ததடி
உன் பேசசை நானசேட்டு உதைபட்டு வந்தேனடி
(நான்) கொடுத்த வுடைமைகளை கொப்பனத் தாருமென்றான்
எனவார்த்தை நீகேளீா இயலான தமபியரே
கட்டழகா வுன்னுடைமை கடையிலே விற்கபபோனேன
காசுக் கடைதனிலே கண்டதலை யாரிசேனை
கன்னமிட்டு வந்தேனென்று கட்டி யடித்தார்கள்
திருடிவந்தே னென்றுசொல்லித் துணியும பறித்தார்கள்
அடியுதையும பட்டேனே அலைச்சலபட்டு வந்தேனே
உடமை பறிகொடுத்து ஒடுத்தின துணியிழந்தேன
எங்கிருந்து நானகொடுப்பேன இனிய வுடமையது
அவ்வார்த்தை தானகேட்டு அாசசுனனு மேதுசொல்வான
உடமை கொடுக்காமல் உன்னைவிடேன கட்டுவசசி
மடியைப் பிடித்திழுத்தான மாயன குறத்திதனை
குயயோ முறையோவென்று கூவினாள் குறத்தி
புறநீசல போலவேதான புறப்பட்டார் சிறுகுறத்தி

சிலனுபோல லெனறுசொலலி சிறுவராயக கூடினாகள
ஆளுககொரு குததுவைதது அடிததாரே அருசசுனனை
அருசசுனனா தரிததிருநத ஆபரண முளளதெலலாம
கொணடுவநது தநதாளே கொமபனையா ளநதுறநதி
அலலியாககாயப பட்டகளை அருசசுனாககு। போதுமையா
பெணணுலே பட்டகளை போதுமெனறா அருசசுனருமா
அருசசுன ராஜனுநதான ஆயரிடம வநதுவிடடான
வாஙகிவநதே னெனறுசொலலி வணஙகியே தெணடனிடடான
அபபோது மாயவனா அருசசுனாககு ஏதுசொலவார
மாளிகைககுப போவதறகு மனமுணடோ அருசசுனரே
தருமா தவிபபாரே தமபிமாா புலமபுவாரே
காணுதே யுனனையசசி கலஙகித தவிபபாளே
வநதுநெடு நாளாசசே வாளவிஜயா இபபோது
பெண்ணுசை கொணடுநீ புலமபித தவிககிறாயே
மாதாமே லாசைகொணடு மயஙகுகிறாய அருசசுனரே
ஆணு லழகுமனனன அருசசுனனு மேதுசொலவான
எநதவித மாணுலும இளஙகொடியா ளலலியனை
தாலிகட்டி வைபுமையா சுவாமி பெருமாளே
மாலையிட்டு வைபுமையா மாயன பெருமாளே
எனறு பணிநதானே இயலான வாளவிஜயன
ஆயன பெருமாளும அரிராமா ஏதுசொலவார
ஆணு லழகுமனனு அருசசுனரே நீகேளும
ஆணடி வடிவாக அலலியினறன வாசலிலே
மடலூாநது வநதையாகில மாலையிட்டு வைததிடலாம
அபபடியே போயவருவேன ஆயா செலவருளும

அருசசுனன் ஆணடிவேஷங்கொண்டு மடலூாநதது

ஆயன பெருமாளும அரிராமா அபபொழுது
ஆணடியைப போலாக அருசசுனாககுச செலவுதநதார
எனன வடிவெடுததார இளவிசய ராசதுரை
தொணணூறும பததுஞசென ற துவணட கிழவனைபபோல்

துமபைபபூ போலே துவணட கிழவனைபபோல
பணைபபூ போலே பழுதத கிழவனைபபோல
நாணறபூ போலே நரைதத கிழவனைபபோல
தோலும நரமபுகளும தொஙகிறறு கிழவனுககு
பழுதத பழமபோலே பாரததீபன வடிவெடுததான
காவிகா ஷாயமுடன கைததனிலே மாததிரையும
திருநீறுந தாமணிநது திரிகணட மாலைதாறறி
ருததிராடசத தாவடமும ருததிராடச மாலைகளும
அனறுரிதத மானதோலும அழகான புலிததோலும
தொடட பிக்ஷையும தோளிலவைதத கினனரியும
மாததிரை கோலபிரமபு மயிலகுசசு கடடலமும
வேலாயுதமு சூலாயுதம விருதுகணட சோடாலி
கெவுரிநலல பாததிரமும கேதாரக கஙகணமும
திருவோடு பாததிரமும திருநீறு கோபபிகளும
சஙகுசெய கணடிகையுந தரிததாரே பூஷணஙகள
சடையு முடியுமாக நமபிரானைப போலானார
ஆதிசிவன போலாக அருசசுனனார வேஷஙகொணடார
கைலாச நாதனைபபோல காணபபன வடிவெடுததார
வேஷஙகள பூணடானே வீராதி வீரனுநதான
அலலியரைப போலாக அழகு படமெழுதி
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளரேகை நாயகியை
கூட வெழுதினாராங கோவிநத னபெருமாள
படததை மடிததவருமப பாரததீபன கைகொடுததார
அலலியது வாசலிலே அஙகே படமவிரிதது
(அவன) உடுததியபா வாடை தனனில ஒருமுழம பிசசைவாஙகி
வநதாயே யாராகிலு மாலையிடடு வைபபோனடா
போயவாரு மெனறுசொலலி பெருமா ளனுபபிவைததார
வணணப படமெடுதது வாளவிசயன வழிநடநதான
தளளாடித தளளாடித தளாநது மெளள வழிநடநதான
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
அலலி யரணமனையாம ஆசார வாசலவநதான
ஆரடி தாதியாரே அரணமனைககுப போகவேணடும

காசியி லிருநதலலோ இராமேசுரம போகவேணடும
பிசசைகேடக வநதேனமமா போக வழிவிடுஙகள
பொறகொடியாள வாசலிலே போயவருவே னையசசியெனறாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
நீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
ஆணகாற றடியாது அலலியது கோடடையிலே
போனறு பழுதுவரும போகாதே சாமியெனறாள
ஆணடி பரதேசி ஐயமெனறு வநதவனை
வழியை மறிபபாரகள வையகததி லாருமிலலை
தொணணூறறு செனறதமமா துவணட கிழவனாய
தோலு நரமபுகளுந தொஙகுதே எனதனககு
(எனனை) பாரததவாக ளெலலாரும பணிநதிடுவார தபபாது
போகச செலவுகொடும புணணியந தபபாது
தருமததி னாலேயமமா தாழவுவொரு நாளுமிலலை
போகச செலவுகொடும போயவருவே னையசசியெனறான
வாசற றடைகாரர வழிவிடடார சஙகமறகு
அவவாசல வாசலது அருசசுனனுந தாணடிவநதான
முததுசெமபொற படிவாசல மூனறுகடநது தானதாணடி
ஐநதாம படிததளததில அருசசுனனார வநதுவிடடார
புலியா சனமபோடடு பொறபடடததை முனனேவைததார
ஆசனததின மேலிருநது அலலிபடந தானவிரிததான
மானசெவியுங கணணிரணடும மறைததாரே மாயவனார
கணணிரணடும தெரியாமற காதிரணடும கேளாமல
அலலும பகலும அறுபது நாழிகையும
அறுபது நாழிகையும அலலிமெலலி யெனபாரே
அலலிமேற சிநதையதாய அருசசுனன புலமபலுறறான
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலியெனபான
உனனாசை கொணடேனடி ஊராசை போமறநதேன
தாயாரை யானமறநதேன தமையனது போமறநதேன
தமபி தமையனமாரச சகலரையும நானமறநதேன
உனனாசை கொணடுநான உழனறு திரிகிறனடி
மனமத பாணமது மாரபைப பிளககுதடி

சிததசன விட்டகணை சிறுமார புருகுதடி
காமன கணையாலே கரைந்தாங்கிப போகிறனடி
அஞசுருகு பாணமது நெஞசுருகிப போகுதடி
ஆறுருகு பாணமது மாபுருகிப போகுதடி
மாரபோடே மாரபணைந்தால மகாவிடாய தீருமடி
என்று தெளிந்திடுமோ எககாலஞ சென்றிடுமோ
அலலிமேற சிந்தைபதாய அருச்சுனன புலமபுகிறான
அவவாசல காககினற ஆயிரந தோழியாகள
அவவாரததை தானகேட்டு அதிக விசாரங்கொணடார
(இது) எனனகா லககேடோ எதறிவோம தோழியரே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை தனனருகில
ஓட்டம நடையுமாக வோடிவந்தார தாதியாகள
பவளசேனை பாதததிலே பணிந்தவாகள் தாமசொலவார
யாரோ ஒருகிழவன ஆணடிபர தேசியவன
பிச்சையென்று வந்தானே போகவழி விட்டோமே
அஞசாஙகட்டு வாசலது அரணமனையில வந்தாரகாண்
அலலியரைப போலாக அழகு படமெழுதி
உனனையும கூடவே ஒருமையாய வைததெழுதி
வணணப படமவிரிததது வலலமையாயப படிககிறானே
அலலியாமே லாசையதாய அலைந்து புலமபுகிறான
வாடியென்றும போடியென்றும வமபுதுமபு சொலலுகிறான
ஆகடியம பேசுகிறான அழுமபுகளுஞ செயபுகிறான
செயபுகிற வாரததையது செவிகேட்க முடியாது
இவவாரததை தானகேட்டு எதுசொலவாள பவளசேனை
அலலிப பெருமாளை அழகுமணுஞ கூட்டமென்று
மாறுவேடங கொணடவனும மாலையிட வந்தவனகாண
ஆணடிபர தேசியாலே அழுமபுகளுஞ சொலவாரோ
எலலா மறிந்திடுவோம இபபோது தோழிகளே
ஓரைந்து தாதிமாரகள ஒருநிறமா எழுந்திருஙகள
ஒருநிறமாயப பணிபூணடு ஒருநிறமாயப பட்டுடுததி
ஐந்துவிதத தட்டுகளை அலங்கார மாயெடுதது
பொன்னொரு தட்டிலேயும பூவொரு தட்டிலேயும

ஆபரணத தடடோடு ஆடையொரு தட்டிலேயும
ஒனபது ரததினமும ஒருதடடில தானெடுதது
பணடார முனனாலே பாஙகியரே கொணடுபோஙகள
ஐயருககு முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடு
ஐநதுபோ பெணகளிலே யாரவேணடுமென்று சொலலுமெனறு
ஆடையும ஆபரணம ஆசையெனறு லெடுததுககொளளும
பெணகளமே லாசையெனறால பினனாலே வருவோமையா
ஐயரைக கேடபதறகு ஆரணஙகே போஙகளெனறாள
அககணமே தோழியாகள அதிவிரைவா யோடிவநது
ஐநதுபோ தோழியாக ளலஙகாரஞ செயதுகொணடார
ஐநதுவிதத தடடுகளில ஆபரண பூஷணமும
முததுகளும வஸதிரமும முனனாலே கொணடுவநதார
ஐயரது முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடார
ஐயா பெரியவரே அடியோம சரணமெனறார
ஆயசசிய ருனதனககு அனுபபிவைததார பூஷணஙகள
ஐநதுபே ருனதனககு அனுபபிவிததார சஙகமரே
ஆசையுளள பெணகளைநீர அழைததால வருவோமையா
இவவளவு ரததினததை பெறறுககொளளுஞ சஙகமரே
எனறநதப பெணகளுமே இரஙகியே தெணடனிடடார
ஆணு லழகுமனனன அருசசுனரு மேதுசொலவான
அலலிமேற சிநதைபதாய அலலிமெலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலியெனபான
எபபோ வருவாளோ எனனாசை தீரததிடுமோ
மனமத பாணமடி மாருருவிப போகுதடி
சிததசன விடடகணை சிறுமாருருகுதடி
காமன கணையாலே கனோதாஙகிப் போசசுதடி
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறான சஙகமனும
கேட்டநதத தாதியருங கிலேசஙகொணடு தானடநதார
பவளசேனை தனனருகில பககததில வநதாகள
ஆயசசிஉனதன சொறபடியே ஐநதுபெணகள போனோமமமா
அலஙகாரந தனனுடனே ஆபரண முனபுவைததோம
ஏனெனறு கேடகவிலலை யேறறுகம பாககவிலலை

அலலிமேற சிநதையதாய அலைகிறுன சஙகமனும
வெகுநேரம நினறுமே விருமபாததால வநதுவிடடோம
இவவாாததைத தானகேடடா ளிளஙகொடியாள பவளசேனை
எணணுத வெணணமெலலாம எணணி யிளஙகொடியாள
ஐயமெனறு வநதவொரு ஆணடிபர தேசியலல
(அவன) கடடின விருததறததுக கலியாணம பணணவநதான
தேவனெனறு நாமறியோம சிவராஜ னெனறறியோம
தனமனதி லேயடககித தானடநதாள பவளசேனை
அலலிநலலாள பககமவநது ஆரணஙகு தெணடனிடடாள
ஏது பவளசேனை இநநேரம வநததெனன
வோகக விருவிருகக வெணதுயிலுந சோாநதுவநதாய
உசசி யுருமததிலே உததமியே யெஙகுவநதாய
ஆயசசியரே கேடடிலையோ ஆணடி அதிரயததை
நாடு சுகபபடவே நாளாசசேசா ஆயசசியரே
உனககுவரும பாககியஙகள ஒருவருககுந தெரியாது
ஆதி சிவனைபபோலே ஆணடியிங கொருவாவநதாா
படமபடிககும பணடாரம பரமசிவன போலேவநதாா
மாணிககச சொககலிஙகம வநதாறபோல காணுதமமா
சடையு முடியுமாகத தமபிரானபோற காணுதமமா
கணடு மறியேனமமா கலியுகததில நானறியேன
தோலு நரமபுகளுந தொஙகுதே கிழவனுககு
அஞசாஙகடடு வாசலிலே ஐயாவந திருககிறுரே
தெரிசனை பணணுமாகில திருமபமா தோஷமிலலை
பாாததால பசிதீரும பணடாா மானவரை
ஆயசசி யெழுநதிரமமா ஐயரைபபோயப பாாபபதறகு
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியரும
ஆணகாற றடியாதே அரணமனை வாசலிலே
ஆணடியிஙகே தானவருக அதிகார மாசசுதடி
ஆணடி பரதேசி ஐயமெனறு வநதாலும
கொடுததனுபப லாகாதோ கொமபனையே யெனதோழி
எனனுடன சொலவானேன எழுநதிரு தாதியெனறுள
பாாககியிலும நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள

பிசசை கொடுககிறது பெருமையெனறு பாராதே
நலலோர பெரியவரை நடநதுபோயச சேவிததால
காசிககுப போவானேன காமந துலையாதோ
பெரியவரைச சேவிததாற பிழையொனறும வருவதிலலை
கைலாச நாதனைபபோற காணகிறது ஆயசசியரே
எனவாாததை தளளாதே யெழுநதிரு போவோமெனறாள
மருடடத துரைசசியவள வாழவரசி யேதுசொலவாள
ஆண்டியைப பாாபபதறகு அஞசுகிறே யெனதோழி
ஆணும பழுமுமிலலை அரசுங கிழமுமிலலை
சுரைககாய பழுமுமிலலை சொனன கிழவனிலலை
(எனனைக) கணடானே யாமாகில காமங கொளுததிவிடும
பரிகாசஞ சொனனாலே பாஙகியரே யெனனசெயவேன
வீரமணி வாளாலே வெடடி யெறிவேனெனறாள
அபபடி யாகுதமமா ஆயசசி யெழுநதிருஙகள
சிஙகா தனததைவிடடுத தேனமொழி தானெழுநது
படடுப பளபளெனன பாடககாற சோதிமினன
நெறறிசசுடடி சோதிமினன நீலவிழி மைதுலஙக
காலபீலி கலகலெனன கைவளையல கலகலெனன
முநதாணி மிலமபுரள மோதிரஙகள கலகலெனன
தோழியரைத தோளணிநது தோகை நடநதாளே
பாஙகிமார தோழிமார பககமே சூழநதுவர
வாசற படியேழு வாசலது தானகடநது
ஆணடி யிருககுமது அஞசாஙகடடு வாசலவநதாா
அலலி வருமபோது அருசசுன ரேதுசொலவார
ஏனகாணு மலலியரே எபபோ மனமிரஙகும
எனறைககுக காணுவேன எனனாசை தீருமடி
மாானவன எயதகணை மாாபைப பிளககுதடி
சிததசன தொடடகணை சிறுமாா புருககுதடி
மாலை யிடுவதெபபோ மருவி யிருபபதெபபோ
கூடி யிருபபதெபபோ குறையெனததுந தீரவதெபபோ
அலலிஅலலி எனறுசொலலி அருசசுனன புலமபுகிறான
மருவி யிருபபதறகு வருவாளோ அலலியெனபான

கட்டழகி யலலியமமாள காதாரக கேட்டுவிட்டாள
உருககிய செமபொனது உதிரமபோற கணசிவநது
பிறநது வளாநதுநான பூமிபாரம ஆணடேனே
நீனமுகனைக கொனறுநான நீவிபட்டம ஆணடேனே
வாடியென றழைததவாகள வையகததி லாருமிலலை
அடியென றழைததவாகள அவனியி லொருவரிலலை
ஆணடியது வாயாலே அலைசசலபட நாளாசசோ
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போடவெனறுள
எருபெரிசை பெரியகததி எடுததுவா தாதியரே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிய பெருமாளே பதறுதே ஆயசியெனறுள
எழுதிவநத நறபடததை எடுததுவா தாதியெனறுள
அநதபடங கொணடுவநது ஆயசசி யருகேவைததாா
கணணுடி யெதிரேவைதது கணடாள படததழகை
தனனழகும படமழகும சரியாகத தோனறிறறு
எனனழகும பாவனையும எஙகேகண டெழுதினரோ
உநதிச சுழியழகும உரோமததின பேரழகும
மயிரழகும பாவனையு மாபாவி யெஙகேகணடான
முகததின திருவழகும மூககழகும யெஙகேகணடான
கணணின விழியழகும * கழுசிறையா னெஙகேகணடான
பவளமபோ லெனனிதழும பலலழகு மெஙகேகணடான
மாாபின வடிவழகும மசசமு மெஙகேகணடான
இடையழகுந தொடையழகும எனறி எஙகேகணடான
ஆபரணந தனனழகும ஆடையும பேரழகும
வடிவழகு மொபபனையும மாபாவி யெஙகேகணடான
எனனை யெழுதிவநத தலலாம லெனதோழி
உனனையுங கூடவவன உடனே யெழுதிவநதான
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போடவெனறுள
பககச சனைதகளெலலாம பதைககிறதே அலலியாககு
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
ஐயமாா பட்டதொரு அடைவுபோ லாகுமிது

* கழுசிறையான = கழுவில ஏறறததககவன

பாண்டியாகள படடதொரு படுகளமபோ லாகுமிது
ஆணடியை வெடடிவிடடால யாராா தலைபோமோ
அநதக கதையெனககு ஆரணஙகே சொலலுமெனறுள

பவளசேனை பாண்டியாகளடைந்த துன்பததை அல்லியரசாணிக்குக் கதையாகக் கூறினது

வைகை பெருககெடுதது மடுவெளளம போகையிலே
யாராலும வைகைதனனை அடைகக முடியாமல
பாணடிய ராசாககள பகுநதுகரை போடடாரே
ஆணுயப பிறநதவாகள அரைஞாணகள கடடினபோ
பெணணுயப பிறநதவாகள புடவை யுடுததினபோ
அவரவறகு ஒருபஙகு அளநதுகரை போடடாாகள
அவரவாகள பஙகுககு அடைததாாகள வைகைதனை
அதிலேஒரு பஙகதனை அனறுடம பிடடுசுடும
ஆயிரம பிறைகணட ஒளவைபோ லோாகிழவி
அவளுக கொருபஙகு அளநதுகரை போடடாாகள
பஙகுககா ளிலலாமற பாதவிததுத தானழுதாள
மணணுரு சுமககறியாள மனஸதாபப படடழுதாள
வாணியக கிழவியவள மனததுயா மாகையிலே
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா தாமறிநதாா
அடடாளும சொககலிஙகம ஆதிசிவன தானறிநது
ஒளவையாா மனததுயரம ஆயாசந தீரககவெணடு
ஒடடனைப போலாக உலகளநதாா மைநதுனரும
கனனங கறுததவாபோற நடுகி வடிவெடுததாா
தடடுத தலையிலவைதது கெசககோலைக கையிபிடிதது
மணவெட்டி தோளிலவைதது மகாதேவா வருகிறுரே
மதுரைத தெருவிலே வநதாரே சொககலிஙகம
அபபோது சொககலிஙகம ஆதிசிவன கூறிவாராா
மண்ணுல சுவாவைபபேன வைபபீரோ கூலியாளாய
மணணெடுதது ஆறடைபபேன வைபபீரோ கூலியாளாய
எனறது சொலலிககொணடு ஈசுவரனாா கூறிவாராா
கூறிக்கூறி வநதாரே கொபபனவே வீதியெலலாம

ஔவையார தனனருகில ஆதிசிவன வநதுவிடடார
உறறஔவை யாருமபபோ ஒடடனுக கேதுசொலவாள
ஆரடா ஒடடாநீ ஆணழகா கேளுமெனறாள
அனறுடம பிடடுசுடடு அஙகாடி விறபேனடா
நூறறொரு பிடடுசுடடால ஒருபிட டுகிருமடா
உதிரநததோ பிடடுனககு உததமனே யானதருவேன
மணணெடுதது ஆறறடைதது வருவாயோ மனனவனே
உதிரநதுபோகும பிடடுகளை உனனககே யானதருவேன
சததியந தபபாமல தருவேனயான போடாவெனறாள
பிடடுககுலை கடடுமமமா போயடைதது வருவேனெனறா
ஔவையாரும தானெழுநது அபபூதி மூடடினளே
பிடடுககுலை கடடினளே போததச சமைககலுறறாள
இருபது பிடடுசுடடு எடுததாளே கூனகிழவி
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதா சொககலிஙகம
காலா றடைததுவநதேன கனனி பசிககுதெனறா
சுடடீரோ பிடடுகளைச சொலலும உதிரநததுணடோ
இருபது பிடடுசுடடேன எலலாம முதிரநததடா
எனககெனறு எஙகிருநதாய படடிவான ஒடடாநீ
இநதாரு மெனறுசொலலி ஈநதுவிடடாள பிடடதனை
குறையடைதது வருவேனயான கொபபனவே பிடடுசுடும
புறககடையிற போவாராம புனனைமர நிழலிலவநதா
கொணடுவநத பிடடுகளைக கொபபனவே உணடுவிடடா
ஒருநாழி கைதரிதது ஓடிவநதா சொககலிஙகம
அரையா றடைததுவநதேன ஆயசசி பசிககுதெனறா
சுடடீரோ பிடடுகளதான சொலலும உதிரநததுணடோ
ஐமபது பிடடுசுடடேன அனைததும உதிரநததடா
இநதாரும அபபாவெனறு எடுததுக கொடுததுவிடடாள
வாஙகியநத பிடடுதனை வழிநடநதா சொககலிஙகம
கொனறை மாததடியிற கொணடுவநது தானபொசிததா
ஈரணை நாழிசெனறு எழுநதவரு மோடிவநதா
மாாமேலும தோளமேலும மணவாரி போடடுககொணடா
மூககாலா றடைததுவநதேன மெததப பசிககுதடி

சுட்டீரோ பிடடுகளுஞ சொலலுமே உதிரநததுணடோ
நூறறொரு பிடடுகளுஞ சுடடாளே அககிழவி
ஒருபிட்டுத தானதவிர மறறபபிட டுதிரநதனவே
உதிரநதிருநத பிடடெலலாம உததமனா கைககொடுததாள
வாஙகியநதச சொககலிஙகம வழிநடநதார பொடடனவே
குருநத மாததருகே * கொபபெனவே வநதமாநதார
கொணடுவநத பிடடுகளைக கொபபனவே யுணடுவிடடார
தலைககுயரந தடடுவைததுச சஙகரனா பளளிகொணடார
ஆனநத நிததிரையும அதிசிவன போகிறாரே
ஒருபிடடு விறறாளே உததமியாள கூனகிழவி
நூறுபிடடு லாபமெலலாம நேருடனே கணடுகொணடாள
ஆறாயிரம பாணடியரும ஐயமாா வநதாாகள
வைகைக கரையைபபாாததுவருகையிலே பாணடியாகள
கொஞசமாய ஜலமபெருகிக குறையாறு வருவதனை
கணடநதப பாணடியருங கடுததான கோபமுடன
ஆருதடா பஙகிததான அடைககாமற போனதெனன
எவருதடா பஙகிததான வதூக நடைககவிலலை
பிடடுவிறகும வாணிசசியாம பொறகொடியாள பஙகிததுகாண
அநதக கிழவிதனனை யழைததோடி வாருமெனறாா
ஆளபேருஞ சேவகருமதிகமா யோடிவநதாா
ஔவையாரைத தானுமஙகே யழைததுவநதா ராசாணடை
வநதுதெணடன பணணினளே வாழபடதுமைப பாணடியாககு
வாடிநீ ஔவையாரே வாணியக கிழவியரே
அவரவா பஙகுகளை அடைததாரே வைகையிலே
உனபஙகை யடையாமற போனதெனன வுததமியே
ஆரோஒரு ஒடடனையா ஆறடைபபே னெனறுசொலலி
நூறுபிடடு வாஙகித்தினறு நேரா யடைபபேனெனறான
பிட்டுதினற பாவியைததான பினபுவரக காணேனே
ஆறடைததா னெனறிருநதே னநீதம பணணிவிடடான
அவவாாததைத தானகேடடு ஆறாயிரம பாணடியரும
ஆரடா சேவகரே அவனைபபிடியுமெனறாா

* கொபபென = விரைவாக

தேடிப பிடியுமென்றார் சீரான ஒட்டனைத்தான
அப்போது சேவகர்கள் ஆராய்ந்து தேடலுற்றார்
கடையுங கடைத்தெருவுங கருமார வீதிகளும
மதுரைத தெருவுகளும வனஙகளுந தோப்புகளும
தேடி வருகிறார்கள் சீரான ஒட்டனைத்தான
மரத்தடியிற பள்ளிகொண்ட மனனவனைக கண்டார்கள
கண்டு பிடித்தவர்கள் கடுகியே கூட்டிவநதார
பாண்டிய ராசாக்கள் பார்த்தவருங கோபமதாய
வாணிச்சி கிழவியைநீ வகைமோசஞ செயதாயடா
ஆறடைப்பே னென்றுசொல்லி பிட்டெல்லாந தின்றாயடா
மண்ணெடுத்து போட்டுவைக்க கரையடையு மென்றார்கள
தட்டிலே மணவாரித தலைமேலே யெடுத்துககொண்டு
அடிமே லடிவைத்து அஞசி நடைநடக்க
ஆண்டவ னென்று அறியாமற பாண்டியர்கள
பிட்டுதின்ற மயக்கத்தினாற போகமன மில்லையடா
என்றுசொல்லிப பாண்டியனும ஈசுவரரைத தானடித்தான
பாரப பிரமபாலே பாண்டிய னடித்துவிட்டான
அடிபட்டு சொக்கலிஙகம அம்மணனைப போட்டுவிட்டார
ஆறு மடைத்துவிட்டார அரூபியாயப போயமறைநதார
அந்த அடியலவோ அனைவருக்கும பட்டதுகாண
ஆறாயிரம பாண்டியர்க்கும அடி முதுகிற பட்டதுவே
ஆறுமாதப பிண்டத்துக்கும அந்தஅடி பட்டதுகாண
எறும்புகடை யானைமுதல எண்பதது நானகுலட்சம
அத்தண்ட சீவனுக்கும அல்லவர்க்கும பட்டதம்மாள
அப்படிப்போ லாகுமிது அல்லியரே மிஞசாதே
கிழவனைக கொன்றாலே கேடுவரு மெல்லோர்க்கும
ஆண்டியைக கொன்றாலே யாரார தலைபோமோ
பண்டாரக கிழவனாலே பழிவநது நேருமம்மா
(ஊன) கையாலே கொல்லாதே கட்டழகி சஙகமனை
கொலவாரை விட்டுநீ கொல்லவிடு சஙகமனை

ஆண்டியைச் சர்ப்பங்களாற் கொல்ல நினைத்தது

பாம்புகளைக் கொண்டுவந்து பார விஷமேற்றி
சர்ப்பங்களை விட்டுநீ சங்கமரைக் கொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அல்லிப் பெருமாளும்
ஆரடி தாதிகளே அலங்காரத் தோழிகளே
பாம்பு பிடாரர்களைப் பறந்தோடி யழையுமென்றாள்
ஓட்டம் நடையுமாக வோடி யழையுமென்றாள்
அவ்வார்த்தை தாம்கேட்டு ஆரணங்கு தோழிமார்கள்
ஓட்டம் நடையுமாக ஓடிவந்தார் தாதியர்கள்
பாம்பு பிடாரப்பெண்ணே பத்தினிமா ரானவரே
அல்லிப் பெருமாளும் அழைத்தோடி வாருமென்றாள்
வாருங்க ளென்றுசொல்லி வரவழைத்தார் தாதியர்கள்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அலங்காரப் பெண்களெல்லாம்
மகுடக் குழலூதி மாவிருது கட்டினார்கள்
பெட்டியைத் தோளில்வைத்துப் பெண்கள் வருகிறார்கள்
வீதியும் வீதிவிட்டு மேலைத்தெருக் கடந்து
அல்லியம்மாள் வாசலிலே அனைவோரும் வந்தார்கள்
மகுடத் துரைசியாக்கு வந்துதெண்டம் பண்ணினார்கள்
எங்களை யழைத்தவகை யேதுக் குறையுமென்றார்
உங்களை யழைத்ததனால் ஒன்றல் குறைவுமில்லை
காட்டுக்குப் போங்களடி கன்னிபுற்று மருந்துவைத்து
கருநாகஞ் செந்நாகம் * காலகூட விஷங்களெல்லாம்
மண்ணுளிப் பாம்புகளும் மலைவிரியன் தாசிரியும்
மட்டில்லாப் பாம்புகளை வகைவகையாய்ப் பிடித்துவந்து
ஆண்டியைக் கொல்வதற்கு அதிவிரைவில் வாருமென்றாள்
உசிதங்கள் வேண்டுமட்டும் உங்களுக்கு நான்தருவேன்
பாம்பு பிடாரப்பெண்கள் பாங்குடனே போகலுற்றார்
அத்துவானக் கானகங்கள் ஆரணியம் வந்தார்கள்
புற்றுக்கு மருந்துவைத்தார் பெரும்பாம்பு தான்பிடிக்க
மந்திரத்தைச் சொல்லிச்சொல்லி மகுடக்குழ லூதினார்கள்

* காலகூடம் = திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது சிவனுண்ட விஷம்

புறறீசற போலாகப புறபபடட பாமபுகள்தான
கருநாகரு செநநாகங காலகூட பாமபுகளும
ஆடிவரும பாமபுகளும அமாநததே பெட்டியிலே
சீறிவரும பெருமபாமபு செநநாக முளளதெலலாம
மட்டிலலாப பாமபுகளும வகையுடனே தானபிடிததாா
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகியே வருகிறாாகள
விருதுகளைக கட்டிககொணடு வெகுமகடி யூதினாாகள
காடு செடிதாணடிக கடுகிவநதாா தெனமதுரை
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிட்டு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனைககுள வநதாாகள
வாசற படியேழும வாசலகளுந தானகடநது
பததினிககுத தெணடனிடடு பாமபுபெட்டி வைததாாகள
வகைககொரு பாமபாக மாதேநாம பிடிததுவநதோம
கொணடுவநதோ மெனறுசொலலிக கொமபனைமாா தெணடனிட
மகுடத துரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
பாலும பழஙகளையும பாமபுகடகு வையுமெனறாள
அபினி மருநதுகளும அனனான சாராயம
முடடை களையுடைதது முனனாலே வையுமெனறாள
கொணடுவநது வைததாாகள கொமபனைமாா பாமபுகடகு
அததணட பாமபுகளும ஆகார முணகிறது
கணகள சிவநதனவே காநதாள மாயினவே
அவவலரிக கணகளெலலாம செவவலரி பூததனவே
பாமபுகளைப பாாததுவிடடுப பததனியா ளேதுசொலவாள
அஙகயாகண ணமமையவள அருளாலே யானபிறநதேன
பட்டமுஞ செஙகோலும பாதிரா டாளுகிறேன
வாடியெனறும போடியெனறும வமபுசொனனா ராருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனே
சாதிகெடட ஆணடியிவன தாறுமாறும பேசுகிறான
(என) அஙக முருகிறதே ஆவிதண லாகிறதே
செலவங குலைகிறது சிநதைதனி லாகுதமமாள
ஆணடியைக கடிககவிடடு அரைநொடியிற கொலலுமெனறாள

கும்பிட்டுத் தெண்டனிட்டாள் கோலவிழி யாய்ச்சியரும்
அல்லி யுரைகேட்டு அத்தனை பாம்புகளும்
செந்நாக முள்ளதெல்லாஞ் சீறி யெழுந்தனவே
கருநாக முள்ளதெல்லாங் கதறி யெழுந்தனவே
இருதலைப் பாம்புகளும் எழும்பிவருகின்றனவே
மூன்றுதலை நாகப்பாம்பு முடுகி வருகிறதே
ஐந்துதலை நாகந்தானும் அதிர்ந்து வருகிறதே
சீறிவரும் நாகமெல்லாம் தோவிசய னைப்பார்த்து
ஆடிவரும் பாம்பனைத்தும் அர்ச்சுனனைக் கண்டனவே
ஆணு லழகுமன்னன் அருச்சுன வீரியற்கு
முன்னழகும் பின்னழகும் முதுகிலே மச்சரேகை
பல்லிற் பாசவீணை பாதத்தில் செந்தாமரை
மீசை முறுக்கழகும் விழிநல்ல பார்வைகளும்
அவரழகைக் கண்டவுடன் அருச்சுன னென்றறிந்து
நாககன்னி மாலையிட்ட நல்விசய ராசனல்லோ
தருமரது தம்பியாந் தனஞ்செயனு மாச்சுனாகாண்
வெற்றி மதயானை வீமருக்குத் தம்பியாச்சே
மாயனது மைத்துனராம் வாள்விசய னிவாகானும்
அல்லியரைக் கன்னமிட ஆண்டிகோல மானரே
மாலையிட வேண்டுமென்று வடிவுகொண்டு வந்தாாகாண்
மாப்பிள்ளையைக் கொல்லவென்று மருந்திட்டா ளல்லியரும்
கணவனைக் கொல்லவென்று கட்டழகி மருந்துவைத்தாள்
அல்லியின் சொற்கேட்டு அருச்சுனனைக் கொன்றுவிட்டால்
பொற்கொடியாள் நாககன்னி போதரசிறை யாவாளே
கைமோசம் வந்துவிடும் கன்னிசெய்த காரியங்கள்
செல்வ மருமகற்குச் செங்கானல் வீசுதென்று
வெய்யி லுரைக்குதென்று வெண்கானல் வீசுதென்று
ஐந்துதலை நாகம்வந்து அருச்சுனற்குக் குடைபிடிக்கும்
மூன்றுதலை நாகம்வந்து முடிமேற் குடைகவியும்
தோள்மேலே யேறுவதும் தும்பி பறப்பதுவும்
கீதங்கள் பாடுவதுங் கொண்டா டிப்பதுவும்
அரும்பவனி கூத்துகளும் ஆடும் சிறுநாகம்

மருடத துரைசசியவள மாதருா பாாததுவிட்டாள
பாமபு மயஙகவேதான பாவியவன மருநதுவைததான
வானரு சுழலவதறகு மருநதுணடோ இவனிடததில
பூமி சுழலவதறகுப பொடியுணடோ இவனிடததில
மாதரை மயககவொரு மருநதறிய மாட்டாரோ
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
வெளளிப பிரமபாலே வீசுஙகள பாமபையெனறாள
பாரப பிரமபாலே பாமபை யடியுமெனறாள
தாதிமா ரோடிவநது சவுககெடுதது வீசலுறறாா
மாறி யடிககலுறறாா வனனவனனப பாமபுகளை
அபபோது சாபபமெலலாம அலலியரைப பாாததுரைககும
மாபபிளளையும நீயுமாக மணமுகூாததஞ செயதபினபு
அனனலூசல போடுகைககு அழைததால வருவோமோ
எனறநதப பாமபுகளதாம எகிறிப பறநதனவே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை நீகேளும
எநத விதததினாலே எனதோழி கொலவோமடி
ஆணடியைக கொலவதறகு ஆலோசனை சொலலுமெனறாள
ஆனறகே ளாயசசியரே ஆலோசனை சொலலுகிறேன
நீபிறகக தவசுபணண நீதியுளள காட்டானை
யானையை யழைததுவநது ஆனநத மேறறியபின
கொலல விடலாமே கொமபனையே சஙகமனை
அவவாாததை கேட்டவுடன அலலியரு மனமகிழநது

யானையினால் ஆண்டியைக்கொல்ல வகைதேடினது

ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
காட்டானை தனனையிபபோ கடுகி யழைததுவாரும
ஆயசசியரே நீாகேளும அடியோ மொருவாாததை
நீபிறககத தவசுபணண நீதியுளள யானையது
வெறிததுத திரிகிறதே வெஙகா னகநதனிலே
தனனிழலை யேபாாததுத தானமதம பொழிகிறது
கொமபினு லேமலையைக குததிக கிளபபிவிடும
மலைகள பருவதஙகள மணணோடே போததெறியும

மணிதனைக கணடாலலலோ வாரி யறைநதுவிடும
மதபபடடுத திரியுதமமாள மாதாவே அநதயானை
எமமையுங கணடதானால எடுததது அறைநதுவிடும
செததது மடிநதிடுவோம செலவழிநது போயவிடுவோம
போனோமே யாமாகிற பினனை பிழைபபதிலலை
இவவாரததை தானகேட்டு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
கணையாழி மோதிரததைக கழறறிக கொடுததாளே
முததிரை மோதிரததை மொயககுழலே கொணடுசெனறு
யானையின முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடு
(நீ) பெறறமக ளலலியமமாள புலமபி யழுகிறாளே
(உனனைப) பாாகக மனதாகிப பததினியா ளிருககிறாளே
அழைததோடி வாருமெனறு சொனனாளே யானைதனனை
கணையாழி கணடவுடன கடுகிவரும யானையெனறாள
ஓடடம நடையுமாக வோடுஙகள தாதியெனறாள
மததகஜந தானபிடிககும மாவெடடிப பெணகளவா
கணையாழி வாஙகிககொணடு கடுகி நடநதாாகள
தஙக ளரணமனையிற சடுதியிற போயநுழைநது
புததிர ரானவாககுப புததி மிகவுரைதது
யானையுந தானபிடிகக அதிகவனம போகிறோமே
சாவோம பிழைபபோமோ சாமிசெய லெபபடியோ
பிழைததுவநதோ மாமாகில பிளளைமுகம பாாககபபோறோம
இலலாமல போசசுதானால ஈசனபாதஞ சேருகிறோம
பிளளையைக கூடடிவநது பெரியோாகையி லொபபுவிதது
வாயககரிசி தானெடுதது மடியிலே கடடினாாகள
மதுரா புரிகடநது மலைகாணிற போகலுறறாா
காடு செடிகளெலலாங கடுகியே தேடலுறறாா
இருணட வனஙகளெலலாம எஙகெஙகும தேடலுறறாா
மலையோரம படுததிருநத மதயானை கணடதுவே
யானையது பிளிறிககொணடு அகஙகார மாயெழுநது
தனனிழலைத தானபாாததுத தரையில நடககுமது
கொமபினா லேமலையைக குததிக கிளபபினது
கணடு பயநதாாகள கடடழகிப பெணகளவா

யானையைக கணடவுடன அடிபணிநது தெணடனிடடார
கனையாழி முனனேவைதது கனனியாக ளேதுசொலவார
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு நாயகியாள
(நீ) தவசுபணணி பெறறதொரு தையனலலா ளலலியரும
(உனனைக) காண விருபபமாகிக கலஙகித தவிககிருளே
பாரகக மனதாகிப பதைததுப புலமபுகிருள
போசனமு முணணுமற புலமபித தவிககிருளகாண
உணணு ளுடுககாளே ஒருபோதும நீராடாள
படுகைகை பொருநதாளே பததினியா ளலலியரும
அழுதகணணுஞ சிநதையா யழைததோடி வாருமெனருள
(நீ) வாராமற போவாயாளுல மாணடு மடிவேனெனருள
செதது மடிநதுமவள செலவழிநது போவேனெனருள
கடுகி வருகவென று கடடழுகி தெணடனிட்டாள
கேடடநத மதயானை கொசசிததுத தானவருமாம
யானை வருமபோது ஆரணஙகு மாதாகளும
தெற்குத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
அலலியமபாள தனனருகே ஆரணஙகு மோடிவநதார
யானை வருகுதெனறு அடிபணிநது தெணடனிடடார
மருடத துரைசசியவள மாதுகனனி தானகேடடு
கருமபுக கழிவாஙகிக கடடுகடடாய வையுமெனருள
தெனனமடடை வாழைபபடடை சீராக வையுமெனருள
பசசரிசி தேஙகாயும பாஙகிகளே வையுமெனருள
ஐஙகலச சாராயம அறுகல மெடடிககொடடை
எழுகலச சாராயம எணகல மெடடிநகொடடை
கஞசா அபினிகளுங கடுககககொணடு வாருமெனருள
இடிபருநது பாஷாணம இளஙகொடியே வையுமெனருள
கொணடுவநது வைததாரகள கொபபனையாள முனனுலே
வாழ்மதுரைப படடணததில மதயானை வருகிறதாம
யானை வருகுதெனறு அமமதுரைப படடணததார
மதுரைக குடிபடைகள மாளிகையிற போயநுழைநதார
திடி யொளிபபாரகள உததமாக ளெலலோரும
அபபோது மதயானை அகஙகார மததகெஜம

தெற்குத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிட்டு
கடையுங கடைததெருவும கருமார வீதிவிட்டு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனையில வநததுவே
யானையைக கணடவுடன அலலியவ ளெழுநதிருநது
மதயானை முனனேவநது வணஙகியே தெணடனிட்டாள
யானைககு முனபாக ஆகாரம வைததாாகள
வயிறார வுணடதுவே மயககம பெரிதாசசு
கணகள சிவநதனவே கனமயககங கொணடதுவே
அலலிப பெருமாளும அடிவணஙகி யேதுசொலவாள
நானபிறகக வேணடுமெனறு நலலதவஞ செயதீரே
(நீ) தவசுபணணிப பெறறமகள தடுமாறி நிறகிறேனே
(அனறு) ஏழு பிராயமதில எதிாததுவநத நீனமுகனை
வெட்டித தலையெறிநது வீரபட்டங கட்டிககொணடேன
நீனமுகனைக கொனறபினபு நீலிபட்டம ஆளுகிறேன
வாடிபெணணே யெனபவாகள வையகததி லாருமிலலை
அடியென றழைததவாகள அவனிதனில யாருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனயான
சாதிகெட்ட பணடாரம தாறுமாறாயச சொலலுகிறான
செபபாதுஞ செபபுகிறான செனம முருகுதமமாள
பொறுதது முடியவிலலை பெருமபாவி சொனனதெலலாம
கேட்டு முடியவிலலை கெடுகாலன சொனனதெலலாம
செலவங குலைநதுதமமாள சீரழிநது நினறுவிட்டேன
ஆணடிதனைக கொலவதறகு அழைபபிததே னையசசியரே
அலலியது வாாததைகேட்டு அகமிகுநத கோபமதால
கணசிவநது காட்டானை காளையரைக கொலவதறகு
தும்பிககை மேலெடுததுச சுழறறி யறையவரும
முதுகிலே மசசரேகை முனனமறகுங கணடதுதான
மசச வடிவுகணடு மயஙகிறறு யானையது
மசசரேகை படைததவாகள மணடலததில யாராகாணும
அருசசுன னொருவனலலால அவனியிலே யாருமிலலை
வாளவிஜய னலலாமல மணடலததில யாருமிலலை
தேவேநதிரன புததிரனகாண திருமாலின மைததுனனகாண

திரௌபதியை மாலையிட்ட தோவிஜய னிரொ காணுமே
அலலியரைக கனனமிட ஆணடிகோல மாகிவநதாா
தையலரை மாலையிட சஙகமனை போலேவநதாா
மாதுகனனி யலலியாககு வாயததமணா வாளனலலோ
அலலியாககு ஏறறதொரு அழகு புருஷனிவன
மாபபிளளை சாவதறகு மருநதிடடாள மாயாவி
கணவனைக கொலவதறககு கடுகிமருந திடடாளே
அலலி மொழிகேடடு அருசசுனனைக கொனறுவிடடால
ஆயன பெருமானும அறிநதாற பழுதுவரும
வீமன அறிநதாலே வெகுமோசம நோநதுவிடும
அலலியாககு ஏறறதொரு ஆளைக கணவனலலோ
மகளாரை மாலையிட வையகததில யாருமிலலை
செலவ மருமகனறன சீரழியக காரணமேன
அருமை மருமகனறன அலைசசல படுவானேன
தும்பிகளை யாலேதான சுழறறி யெடுததுககொணடு
குமபல தலததிலவைதது கூததாடும யானையது
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியே கோபமதாய
மதயானை தானமயஙக மருநதறிநதான பாவியிவன
காடடானைத தானமயஙகக கனமருந தறிநதவனடி
எனனை மயககவகை யிவனறிய மாடடானே
ஆரடி தாதியரே அடியுஙகள யானைதனனை
மாறி யடியுமெனறாள மதயானை நஙகையவள
அபபோது மததகஜம அலலியமமை பாாததுரைககும
மாபபிளையு நீயுமாக மணககோலம வருமபோது
எனனை யழைததாலும வருவேனே எநதிழையே
வேணடி யழைததாலும வருவேனே மெலலியரே
எனறு நடநததது இருணட வனஙகளுகசு
மதயானை போனபினபு மாயவனு மேதுசெயவாா
மான்செவியுங கணகளையும மாயன தெரியவைததாா
கணணுங தெரிகிறதே காதிரணடுங கேடகிறதே
அலலிப பெருமானுட ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
பாஙகியிலும நலலவளே பவளசேனை நாயகியே

இநதக் கிழவனைநான என்னசெயவேன ஆயசசியெனறுள
செலவங குலையுதடி சேடியரே யென்னசெயவேன
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிய பெருமாளே பதறாதே சறறேநிலலு
அறிநது நானவநது ஆயசசியரே சொலலுகிறேன
தெரிநது நானவநது செயபுகிறே னுஙகளுககு
என்று பவளசேனை எழுநது வருகிறாளே
சஙகம னருகிலவநது தையலாு மேதுசொலவாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
புதிதாய்த தபசுபணணி புததிமிகக கறறவரே
எஙகிருநது வநதீகாண இஙகே புலமபுகிறீா
ஏது வகையாக இஙகேவநதீா சொலலுமையா
ஆகாலும ஆய்சசியரே அருகிலவநது கேடகிறது
மலலிகாாச சுனமிருநது வநதே னிநதவழியால
துஙகபதரி கோதாவிரி துயயகிருஷணு நதியுடனே
கஙகை சரசுவதியுங காசிநீாதத மாடி வநதேன
பாராத ஸதலஙகளிலலை பணியாத கோவிலிலலை
முழுகாத தீாததமிலலை மிதியாத வனஙகளிலலை
புணணிய தீாததமாடி ராமேசுவரம போகிறேனே
மதுரை நகரமவநது வைகைநீா தத மாடினேனயான
பிடடுககு மணசுமநத பிததரையும பணிநதேனமமா
நூறுபததுஞ் சென்றதமமா நோககுவா யெனவயது
தோலும நரமபுகளுந தொஙகுதுபா ரெனதனககு
இபபோதோ பினனைதாஞே இனனமரை நாழிகையோ
எபபோதோ எனசடலம இறபபது நானறியேன
அலலிய பெருமாளும அரசாளும நாயகியாள
கனனிகை யெனறாகள கடடழகி மாதரைததான
பததினியா ளென்றிவளை பலபோகள சொனனாகள
ஆகையி லுலேதான ஆரணஙகைத தேடிவநதேன
(எஙகள்) முபபாடடன நாளையிலே தைததபழஞ் சோளியிது
அடசய பாததிரநதான அடிபபீற லாசசுதமமா

சோளிககுப பழஞசேலை கேடகவநதேன சுநதரியே
உடுததுக கிழிநதிருககும உளளாடை யொருமுழநதான
(எனககு) தையலா கையாலே தநதாலே போறேனமமா
அவ்வாரததை தானகேடடு ஆரணஙகு வநதுவிட்டாள
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
மகுடத துரைசசியாககு மனககோபம கொணடதுதான
ஐயா பெரியவாமே லாயாச பட்டீரே
(அவா) முபபாட்டன் நாளையிலே தைததபழஞ சோளியது
அட்சய பாததிரநதான அடிபபீறல கொணடதனால
சோளிககைககும பழஞசேலை கேட்கிறா சுநதரியே
பிச்சை கொடுததனுபபும போயவிடுவா சாமியெனறாள
அவவாரததை தானகேடடு அரசுதுரை நாயகியாள
அறுபது முழபபுடவை அழகான பசசைவடடம
எடுததுக கொடுஙகளடி யிடிவிழுவான பாவியறகு
நசசுநசசு எனகிறது நரைககிழவன போராட்டம
எபபோ தொலைவானோ எடுததுபபோயக கொடுஙகளெனறாள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதா தாதியாகள
பசசைவடம கொணடுசெனறு பணடாரம முனபுவைததா
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
சோளிககுப பழஞசேலை சுநதரியைக கேட்டீரே
முப்பது முழபபுடவை முனனாலே வைததோமே
ஆரடி யாயசசியரே ஆரணஙகே நீகேளும
இபபடிககு வேணடுமாகில எனககுக கிடையாதோ
நாட்டிலே நானகுலடசம நமககுக கொடுபபாாகள
பததினியாள கட்டினதோா பாவாடை உளளாடை
உளளாடைச சேலையிலே யொருமுழம வேணடுமெனறா
அவவாரததை தானகேடடு அலலியரசு கோபமதாய
இபபடிககுப பிசசைகேடடா ரிவவுலகந தனனிலுண்டோ
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை ஏதுசொலவாள
ஆயசசியரே யுனதனககு அதனால பழுதுமிலலை
கொடுபபதினாலேயமமாள குறைவொனறும வருவதிலலை
அழுககில மசஙகியுளள ஆடைதநதால சேதமெனன

கொடுக்காமற் போனலவன கொஞசததிற போவதிலலை
சனியன் துலையவேண்டுஞ சறறே கொடுததுவிடும
அபபடிககு நான்கொடுததால ஆணடியவன போவானே
கேட்டுவா தாதியரே கொபபனவே ஆணடிதனனை
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யோடிவநதாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
உளளாடை சீலையது ஒருமுழந தநதாககால
போறீரோ பெரியவரே புணணியரே சஙகமரே
ஆறுறகேள ஆயசசியரே அதிலு மொருவயணம
ஏநதிழை பிசசைதநதா லிருகையால வாஙகிககொளவேன
தேனமொழியாள கைததலததைத நீணடியே நானபிடிதது
அள்ளியே நீறிடுவேன ஆனநத மாரியாககு
இருகையினுல வாஙகியநத யேநதிழையாள தரிககவேணடும
உலகததி லுளளபடி உததமியே தபபாது
அவ்வாரததை தானகேட்டு ஆரணஙகு தாதியாம
மகுடத துரைசசியாககு வநதவளுந தெணடனிட்டாள
ஆசசியரே நீரகேளும அடியே னொருவாரததை
ஐயருககுப பிசசையது ஆரணஙகு தநதபினபு
(உன) கைததலததைத தானபிடிததுக கடுகியே நீறிடுவார
வாஙகித தரிததுககொணடால வாழததியவர போய்விடுவார
உலகததி லுளளபடி உனககுக குறைவுமிலலை
தலையி லெழுததிதுவோ தையலரே எனதோழி
உடுததிய சேலையது உளளாடை தானகிழிததாள
இநதாருஞ சாமியெனறு ஈநதாளே அலலியமமாள
வாஙகியநதச் சஙகமனும வாழவரசி முகமபாரதது
அளளியே நீறுமிட்டார ஆரணஙகு கைததலததில
பததினியை வாழததியேதான பலலொளிவைக காட்டினரே
அடிவான மினனலைபபோல அலலியாககுத தோறறியது
கணடு மயஙகிவிட்டாள கட்டழகி சோபமானள
கட்டழக னருசசுனனுங காறறாயப பறநதானே
தெறகுத தெருககடநது சீரான காட்டிலவநதான

மாயன இருபபிடததில வநதுவிட்டா னருசசுன னும
அலலியது வாசலிலே அதிசயஙக ளுளளதெலலாம
மாயனுடன சொலலிககொணடு மனஸதாபப பட்டானே
மாலை தரிபபதெபபோ மனககுறை தீரவதெபபோ
கூடியிருபப தெபபோ குறைகளெலலாந தீரவதெபபோ
மனமத பாணமது மாாபுருகிப போகுதெனறான
அபபோது அலலியரு மவளசோபந தீரநதெழுநது
ஆரடி தோழியரே ஆயிரமபோ வாருமடி
ஆணடியைத தானபிடிதது அதிவிரைவில வாருமடி
ஆணடியைக கொணடுவாரும ஆககினை செயயவேணடும
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
சநதிரனே சூரியனே சதுாமுகப பிரமனதானே
ஆதிபா மேசுவராதாம ஆணடியைபபோல வநதாரோ
எஙகேயெனறு தேடுவது இயலான சஙகமனை
போனாலும போறானவன போவோ மரணமனையில
அலலியரைக கூட்டிககொணடு அரணமனைபிற போனாாகள
மாளிகை வாசலது மணடபமபோயச சோநதாாகள

கிருஷ்ணபகவான் பாமபுபபிடாரனைப்போலவும் அருச்சுனன் பாம்பாகவும வடிவங்கொணடு வந்தது

அபபோது பெருமாளும ஆயரெனன வடிவுகொணடாா
பாமபுப பிடாரனைபபோற பாாளநதாா வடிவெடுததாா
தொணணூறும பததுஞசெனற துவணட கிழவரைபபோல
பணணைபபூ வைபபோலே பழுதத கிழவராவா
பததுவிதப பாமபுகளைப பாாளநதா ருணடுபணணா
வாளவிஜய னருசசுனரை மாணிககப பாமபாககி
போாவிஜய ராசாவைப பெட்டியிலே தாமடககி
முப்பது விருதுகட்டி முன * மகடிக குழலெடுதது
பாமபுபெட்டிக காவடியைப பாாளநதாா தோளிலவைதது
மகடிக குழ லூதி வருகிறா ரெமபெருமாள

* மகடி = பாமபாட்டிகள முதலியோா ஊதும ஒருவிதச சுரை அலலது மூஙகிறகுழல

அல்லி யவள்பிறந்த அழகான பொய்கையிடம
ஆல மரத்தடியில் அரிராமா வந்தமாந்தா
நடுக்காட் டிடைச்சியாகள் நானூறு கன்னியாகள்
பாற்குடங்கள் தாமெடுத்துப பத்தினிக்குக் கொண்டுவந்தாா
காராம பசுமபாலுங் கபரணங்கள கட்டிவைத்தாா
ஆல மரநிழலில் அல்லவரும வந்தமாந்தா
பெண்ணரசி மாதரெல்லாம பிடாரனைக் கண்டாாகள
ஐயா பெரியவரே அழகான பிடாரரேநீா
எந்தவூா எந்தநாடு எங்கிருந்து வந்தீரையா
ஊரேது பேரேது உத்தமரே சொல்லுமென்றா
கொங்கு மலையாளம கொச்சிதேச மெங்களூது
பாமபு பிடிக்கிறது பவனியாடி வைபபோமென்றா
ஆறுறகே ளையாவே அடியோ மொருவாாத்தை
என்னென்ன பாமபுவித்ம எடுத்துமெள்ள ஆட்டுமென்றா
பசியா யிருக்குதமமா பாமபுக ளாடாது
ஐந்துநா ளாச்சுதமமா ஆகாரந் தானபொசித்தது
போஜனங்க ளில்லாதே † புயங்கங்கள ஆடாதமமா
பாலது குடித்தாலே பசியது தீாந்தபினபு
அபபோது விளையாடும அழகான பாமபிதுதான

பாற்குடங்களைத்திறந்துள்ள பாலையெல்லாம் பாமபு உண்டது

அவ்வாாத்தை தாமகேட்டு ஆரணங்கு மாதரெல்லாம
கொஞ்சமபால ஊற்றுகிறோம குடிபபியு மையாவென்றா
கணபாாக்கக் குடியாது கட்டழகி யிபபாமபு
பக்கந் திரைவளைத்துப பாற்குடத்தை முன்னே வைத்தால
உண்டு பசியாறும உத்தமியே யிபபாமபு
அத்தண்ட பெண்களெல்லாம அவ்வாாத்தை தானகேட்டு
பாற்குட முள்ளதெல்லாம பாலதிறந்து வைத்தாாகள
சுற்றிலுந் திரைபோட்டு சீரான பாமபைவிட்டாா
பக்கந் திரைபிடித்து பாமபுதனை யுள்ளேவிட்டாா
ஆறு லழகுமன்னன அருச்சுன வீரியனும

† புயங்கங்கள = பாமபுகள.

பாலைக் குடிததுவிட்டுப பானை யுருட்டிவிட்டான
திரையெடுததுப பாாததாாகள திகிலடைநதாா பெணகளெலலாம
ஐயகோ தெயவமெனா அடிததுககொணடாா ரடிவயிறறில
பாவி கெடுததாயே பாலெலலாம போசசுதடா
இததனை பாலையது எபபடிக குடிதததடா
அலலி யறிநதாலே ஆககினைகள செய்வாளே
* தாமணி போட்டுவாள தலையைத தறிபபாளே
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
ஆரடா பாதகனே அறிவுகெட்ட பாமபாட்டீ
கொஞசமபால குடிககுமெனறு குடமெலலாம வைததாயே
நரைததலையை நாயபிடுஙக கிழததலைககுக கேடுவர
எமமைக கெடுததாயே எமபாவங கொணடாயே
என்று புலமபியலலோ இளஙகொடிமா ரெலலவரும
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய ஆரணஙகு போகலுறறாா
அலலியமமாள தனவாசல அரணமனைபோயச சோநதாாகள
அலலியாககு முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிட்டாா
ஆயசசியரே எனதாயே அதிசயததை நீரகேளும
மதுரா புரியருகே வைகைக கரையோரம
ஆல மரததடியில அஙகே யொருகிழவன
பாமபுப பிடாரனவன பாருலகில யானறியேன
பததுவிதப பாமபுகளிற பஞசரததினப பாமபதுதான
சநதிரனைப போலேதான தளுமபுதே யெனனுயசசி
சூரியனைப போலே துலஙகுதே யெனனுய்சசி
வேரிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே விளஙகுகிற தபபாமபு
பசியா யிருககிறது பாலவாாததுப போஙகளெனறான
பாறகுடததைக கிழிறககிப பாலவாாகக வநதோமமமா
கணணாலே பாாததாககால காணடிபபால குடியாது
திரைபோட்டு வைததாலே சீராய்ப பொசிககுமெனறான

* தாமணி = கயிறு, இதுவே, கழுததுக கயிறு எனறு வழஙகுகிறது முறகாலததில இநது அரசாகள், குறறவாளிகளைக கழுததிற கயிறு கட்டி ஒரே காலததில வெட்டுவது வழககம

பக்கந் திரைபோட்டு பாறகுடததை வைததோமமமா
அததனை பாலையுநதான அபபாமபு உணடதமமா
பாலைக குடிததுவிடடுப பானையை யுருடடினது
இவவாரததை தானகேடடு ஏதுசொலவாள அலலியமமாள
இநத வதிசயததை யெஙகு மறியேணடி

அல்லியரசாணி பாமபுபபிடாரனை வரவழைக்கச் சொன்னது

அரவ மதைபபாரபபோம அழையுஙகள பிடாரனையும
அநதக கிழவனையும அழைததோடி வாருமெனறாள
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரத தாதிகளும
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதார தாதிகளும
ஐயா கிழவனுரே ஆய்சசி யழைககிறாளகாண
பாமபுதனை யாட்டிவைததாற பாககியஙகள தநதிடுவாள
வேணடுமெனற திரவியஙகள மெலலியுந தானகொடுபபாள
வாருமையா வெனறுசொலலி வருநதினார தாதியாகள
அபபோது பிடாரனவன அரிராமா தானெழுநது
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகி வழிநடநதான
மகடிக குழலூதி வநதுவிடடான தெனமதுரை
கடையுங கடைததெருவுங கருமார வீதிவிடடு
அஙகாடி வீதிகளும அரணமனைத தெருககடநது
அலலியின தனகோடடை அரணமனை போயபுகுநதான
வாசற படியேழும வாசலும தானகடநது
சிஙகா தனநதனககு முனபாக வநதுநினறான
உததமியைக கணடவனு மொதுஙகியே தெணடனிடடான
வநது பணிநதவனும வணங்கியே நிறகலுறறான
ஐயா பிடாரனேநீ அபபாமபை யாடடுமெனறாள
வணணவிதப பாமபெடுதது வகைவகையா யாடலுறறான்
ஆடாத கூததுகளை ஆடடிவைததான பிடாரனவன
ஐயா கிழவனுரே அனபான பிடாரனேநீர
வேரிற பவளமபோல மினனுகிற பெடடியிலே
சந்தர வெளிசசமபோலே தளுமபுகிற பெட்டியிலே

சூரிய வெளிச்சம்போலே துலங்குகிற பெட்டியிலே
என்னபாம் பிருக்கிறது எடுத்துநீ யாட்டுமென்றாள்
ஆயச்சியரே நீர்கேளும் அடியே ஒருவார்த்தை
என்னோடே தான்பிறந்த என்கிளைய தங்கையவள்
தங்கை வளர்க்கிறது கயவான பாம்பிதுகாண
மந்தப்பாம் பெடுத்தாலும் அந்தப்பாம் பெடுக்கமாட்டேன்
பெண்டுகளைக் கண்டாலே பிரியமுடன் ஓடிவரும்
மார்மேலுந் தோள்மேலும் மடிமேலும் புரண்டாடும்
தோளின்மீ தேறுமது துமபி பறக்குமது
மார்பின்மே லேறுமது மடியிலி ருக்குமது
முகத்தோடே முகமணைந்து முத்தங் கொடுக்குமது
மார்பின்மே லேறியது மருவிவிளை யாடுமது
கீதங்கள் பாடுமது கொண்டா டிக்குமது
ஆடாத கூத்துகளும் அரும்பவனி யாடுமது
வெட்டும் பிள்வெடுத்து மெத்தனவே வாயிலிடும்
வெற்றிலைச் சுருளெடுத்து மெத்தெனவே தான்கொடுக்கும்
பஞ்சரத்னப் பாம்பிதுதான் பத்தினியே நானெடுக்கேன்
உன்னையே கண்டாலே ஓடிவந்து மடியிலேறும்
இந்தப்பாம்பை நானெடுக்கேன் என்றானே பிடாரனவன்
ஆறைகே ளையாவே அன்பான பிடாரநீ
அப்பெரிய பாம்பினது அதிசயத்தைப் பார்க்கவேண்டும்
சற்றே யெடுத்துவிடு சந்தேகப் படவேண்டாம்
உத்தமனே வேண்டுமென்று * வுசகிதங்கள் யானதருவேன்
மெத்த வருந்தினாள் மெல்லிநல்லா ளல்லியரும்
அப்போது பிடாரனவன் அப்பாம்பைத் தானெடுத்தான்
பெட்டி திறக்கையிலே பேரான வாளவிஜயன்

அருச்சுனன் பாம்பாயிருக்கொண்டு அல்லியரசாணியை மருவினது

அல்லி மடிமேலே அருச்சுன னேறினனும்
மார்மேலுந் தோளின்மேலும் மருவிவிளை யாடுகிறான்

* சகிதங்கள் = வெகுமதி

முகத்தோடே முகமவைதது முததம கொடுககிறானே
போதும பெருமாளே போயவாரு மெனறுசொனனான
மாயனைக் கணகாட்டி வழிபிடிததுப போஙகளெனறான
துமபி பறக்கிறதுஞ சோரநதுவிளை யாடுவதும
கொண்டா னடிககிறதுங கூததுக ளாடுவதும
வெற்றிலை பாககெடுதது மெலலக கொடுபபதுவும
பாரதது மகிழநதாளே பததினியா ளலலியமமாள
கணடு மகிழநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
ஐயா பிடாரனாரே அனபான மனனவரே
இனறிரவு எனறனிடம இருககடடு மிபபாமபு
நாளைககு இஙகுவநது வாஙகிபபோம பாமபையெனறாள
அவவாரததை கேடடவனும அனபுட னேதுசொலவான
எனனுடைய தஙகையவள இனபமுளள நாயகியாள
பஞசணை மெததையிலே படுததிருககும போதையிலே
கூடப படுததுககொணடு குலாவுகிற பாமபிதுகாண
பககம பிரிநததிலலை பததினியாள தஙகையவள
காணாமற போனாககால கலஙகித தவிப்பாளே
பாராமற போனாககால படுககை பொருநதாளே
உணணாள குளியாளே உறககஙகள வாராது
அலலவென றனனிடத்தில ஆயசசிநான விடடுபபோனால
பாமபு கரைநதுபோகும பததினியே யெனனசெயவேன
அரைபபலங குறைநதிடுமே ஆயசசியரே யிபபாமபு
கரைநது உருகினாலுங கனகந தருவேனே
தராசு நிறையாக நிறுததுபபோம பாமபையெனறாள
அபபடியே சமமதிததான ஆயன பிடாரனவன
எடுததுத தராசிலவைதது எடைகணடு தானகொடுததான
பாலும பழவகையும பசியாமல வையுமெனறான
நாளை வருகிறேனென நாயகமே போறேனிபபோ
பாஷையி னாலேயவன பாரததீப னேதுசொலவான
எடடுநாள போனபினபு இஙகேவா மைததுனரே
இநத விசுவாசம எனககுத தெரியுமெனறான
போஙகாணு மெனறுசொலலிப போயவிஜயன தெணடனிடடான

பாமபைக கொடுததுவிடடுப பாரளநதார போய்மறைநதார
பாலும பழவகையும பாமபுககு வைததாாகள
பாாததீப னருசசுனனும பசியாறித தாணிருநதான
அநதிகாலம வநததனால ஆதிததன போய்மறைநதான
ஆதிததன் போயமறைய அல்லியமமா ளேதுசெயதாள
அநதி யனுஷ்டானம அனைததுங கடனகழிதது
செபதபஙக ளெலலாமுஞ செயதுகொணடு அலலியமமாள
சொககரைப பூசைசெய்து செவியிலே பூசசொருகி
போஜன சாலையிலே போயபபுகுநதா ளலலியமமாள
சாககரைபபாற போஜனமும சகல விதககறியும
உணடு பசியாறி உததமியாள கைககழுவி
பஞசணை மெததையது படுககையறை சோடியெனறுள
தோழிமா ரணைவோருந திடுககென றெழுநதிருநது
கணமூன றுடையதொரு கனவயிரக கடடிலிடடு
மெததை விரிததததறகு மேலே யணைகோலி
காமபரிநத ஐஙகலபபூ கட்டிலின மேலபரபபி
தஙகத தலையணையும சாருமணைத திணடுகளும
ஒருகு தலையணையும ஒயயாரத திணடுகளும
அருகு தலையணையும அலஙகாரம பணணினாாகள
அததா புனுகுகளும அளளித தெளிததாாகள
கதமபகஸ் தூரிகளும கரைததுத தெளிததாாகள
சநதனமும பனனீரும சவவாதுந தானதெளிததாா
சநதனத தூளோடு சாமபிராணிப புகைகொடுததாா
குதது விளககுதனைக கொழுநதுபட வேறறினாாகள
மாடஙகள தோறுமஙகே மணிவிளககை ஏறறினாாகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடிஞ் செததிசையும
பஞசணை மெததையணடை தமபல வடடிலவைததாா
முததுசுடட சுணணமபு மோரஙகி வெறறிலையும
ஆரஙகிப பாககுகளும அழகுமஞசள வெறறிலையும
காசசாக களிபபாககுங கமமாறு வெறறிலையும
வாகாயச சுருளமடிதது மாணிககத தட்டிலவைததாா
கிணணிப பசுமபாலும கெணடிகையில தீாததமவைததாா

சோடித்தோ மாய்சகியெனறு தோழியருந தெணடனிட்டார
பாமபெடுததது மடியிலவைததது பததினியாள தானடநதாள்
பஞசணை மெததையிலே படுககைதனிற போயிருநதாள
மாணிககக கதவடைததது வயிரததாழ பூட்டினளே
அததணட தாதிகளும அஙகஙகே பளளிகொணடார
பஞசாதனப பாமபையுமதன பககததில வைததுககொணடாள
போஜனஙக ளுணடுமவள பளளிகொணடாள மலரணையில
அபபோது அாசசுனனும ஆயனந தானினைநது
மாயன பெருமாளை மனதிலே தானினைநது
(என) சோபந தெளியவேணடும ஸ்ரீராமா தயவுசெயயும
காம விகாரமது களைதீர வேணடுமெனறன

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மூதேவியை யழைத்து அல்லியின் மேல் பிரவேசிக்கச் செயதது

அருசசுனன தனதுயாம அறிநதாரே எமபெருமாள
சிதேவி முனபிறநத திருவினையாள மூதேவி
மூதேவி நாயகியை முகிலவணணா தானழைததது
மகுடத துரைசசியாககு மாறுத நிததிரையாய
விடிநது மொருஜாமம மெததமெதத நிததிரையாய
அநநதலநிதரை கொளளுமெனறு அனுபபினா மாயவனா
வநது நிறைநதாளே வளமபெரிய மூதேவி
ஆநநதந தெளியாமல அசைநதுநிதரை போகலுறறாள
பாமபு வடிவுவிடடு பாாததீப னருசசுனனும
எபபோதும போலாக இளவிஜயன ரூபமாகி
பாமனும பாாவதியும மருவிய பாவனைபோல
சிவனுடனே பாாவதியாள சோநதிருநத பாவனைபோல
தெனனரி ராமருககுச சீதைவநது வாயததததுபோல
கநதருடன வளளியமமை கலநதிருநத பாவனைபோல
சாரையுஞ சாபபநதானும சருவிமய லானதுபோல
மானுங கலையுடனே மருவி யணைநததுபோல
கூடி மருவினனே குஙகுமபபூ மெததையிலே
கண்ணாடி மேலேதான கடுகுருணட நாழியது
மலலிகைபபூ மேலேறி வணடுறைநதாற போலாக

மருவி யணைநதானே மகாவிடாய தீரநதானே
ஆறாத சோபமெலலாம ஆறறினா னருசசுனனும
தீராத சோபமெலலாம தீாததா னருசசுனனும
மஙகையரைப புலமபவே மருவினா னருசசுனனும
வெளளி முளைககுமபோது விடிககோடடான கூவுமபோது
பாமபு வடிவெடுததுப பககம படுததிருநதான
எபபோதும பாமபதுபோல எழிலவிஜயன வீறறிருநதான
பொழுது விடிநதவுடன பொறகொடிமாா கணவிழிததாா
தோழிமாா தாதியாகள திடுககிட டெழுநதிருநதாா
அலலிய பெருமாளுமே அசைநது நிததிரை போகிறாளே
கொமபனையைத தோழியாகள கூவி யெழுபபினாாகள
தடடி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிதது பொறகொடி தானெழுநதாள
அலைகுலையத தலைகுலைய ஆடை கலைநதிருகக
கததவைத திறநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
பாஙகியாகள தனனைசசூழ பவளதேனை வநதுவிடடாள
அலலிய பெருமாளை ஆரணஙகைத தானபாாததாள
உறறுறறுப பாாததவளும உததமியை கேடகலுறறாள
ஒருநாளு மிலலாத உசசிதஙகள காணுதமமா
வாரி முடிததகலை மயிருங கலைநததெனன
கோதி முடிததகலை கூநதல கலைநததெனன
மஞச ளழிநததெனன மாாபழிநது போனதெனன
பொடடுக கலைநததெனன பூவழிநது போனதெனன
கணணிலிடட மைகளெலலாங கரையவநத காரணமேன
கோவைப பழமபோலே * குமரிய செவவுதடும
குமரிய செவவுதடு கோதி யிருபபானேன
படுககை கலைவானேன பஞசணை கலைவானேன
காமபரிநத ஐஙகலமபூ கசஙகி நசுஙகுவதேன
மஙகையரே யுனதனககு வாடடமவநத வாறேது
அலலிய பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
பிடாரனவன சொனனவாாததை பொயயலல தாதியரே

* குமரிய = அழியா அழகுளள

மணிதருடன கூடியே மருவின பாமபிதுகாண
பஞசணை மெதகைதயிலே பககததில வைததிருநதேன
என்னவிளை யாடினதோ இளஙகொடியே நானறியேன
(என்று) முததின மிதியடியை தொடடு நடநதசைநதாள
பூஙகா வனமபுகுநது புனலகஙகை நீராடி
பாளைகொணடு பலவிளககி ஓலைகொணடு நாவழிதது
கனனி யிளஙகொடியாள கமலமுகஞ சுததிசெயது
வாயுமடல லுகளும மதிமுகமுஞ சுததிசெயது
சிவனுக கருளெனறு திருநீறு ருக காபபணிநது
சிஙகார மெததையினமேல தேனமொழியும வநதமாநதாள
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
பாமபுககுப பாலவாரததுப பழஙகளும வையுமெனறாள
கொணடுவநது வைததாரகள குடமநிறைநத பாலதனை
பஞசரதனப பாமபதுதான பாலைக குடிததது வே
அபபோது பெருமாளும ஆயரவா தாமெழுநது
பிடாரனைப போலாகப பெருமாளும வநதுவிடடார
வாசலும வாசலது படியேறுந தானகடநது
அலலியாககு முனனேவநது அடிபணிநது நேரானிடடார
ஆயசசியரே நீரகேளும அடியே னொருவாரததை
இபபாமபு இலலாமல எனனுடைய தஙகையவள
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அமுதுணண மாடடாமல
கணணீரை விடடவளுங கலஙகி யழுதாளே
கேளாத வாரததையெலலாம கேடடேனே உனனாலே
உனனாலே படடகளை உததமியே போதுமமமா
எனனுடைய பாமபிதுதான எததனை கரைநதுபோசசோ
எவவளவு * நோநதுபோசசோ எடுததுவா தீருமபோமெனறார
கொணடுவநது நீறுததாரகள கொபபெனத தராசதனில
பாரங குறைநததனால பாமபுதட டேறியது
அரைவாசி கரைநததமமா அழகான பாமபிதுதான
இனனமிரணடு நாளிருநதால இஙகேதான சாகுமமமா
அறியாமல விடடுபபோனேன அனததமவா லாசசுதமமா

---

* நோநதுபோதல = மெலிதல.

கொஞச எடைககெடையாயக கொணடுவாரும ரததினததை
மாணிக்க வயிரஙகளை வைததுளடை கடடிவிடடாள
பாமபெடுததுப பெடடியிலே பாரளநதார வைததபினபு

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருசசுனனுகிய பாம்பை யெடுத்துப்போனது

போகிறே னயசசியெனறு போயநடநதான பிடாரனவன
கோடடை கடநதவருங கொததளமுந தானதாணடி
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
ஆரணியந தனனிலே அரிராமா வநதுவிடடார
ஆணு லழுகுமனனன அருசசுன னேதுசொலவான
வாழவரசி யலலியரை மாலை யிடுவதெபபோ
தாலி தரிபபதெபபோ சாமி பெருமாளே
கடடின விருததுததுக கலியாணஞ செயவதெபபோ
எனறு தெளியுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
அலலிமேற சிநதையதாய அலைகிறுன அரசசுனனும

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மறுபடியும மிருகஙகளை உண்டுபண்ணினது

அனறுபோய மறறுநாள அரிராம ரேதுசெயதார
மாய மிருகஙகளை வனததிலே யுணடுபணணுர
காடடானை சிஙகஙகளும காடிபுலி யாளிகளும
ஏனங கடமைபகளும இயலான மிருகஙகளும
புளளிமான முளளமபனறி புனுகுபூனை முயலகளுடன
மயிலுங குயிலினமும வணணவணணப பகூஷிகளும
அனநதமா மிருகமெலலாம அரிராம ருணடுபணணுர
மதுரைக குடிபபடைகள வனததிலவர அஞசுகிறுர
கணடவரை எதிர்ககிறது காடடானை சிஙகஙகளும
ஓடிப பதுஙகியே ஒளிபபாரகள சனஙகளெலலாம
அழுது புலமபியே அலலியணடை ஓடிவநதார
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அனநதமபோ புலமபுகிறுர
இததனைநாள பிழைததோமே இடுககமிலலா திருநதோமே
எனனகுறை செயதோமோ எஙகளை மிருகமது

நணணித தூாததுதமமா நாடடைததுங காடிபுலி
எநதவி தமவாழநது இடுககமிலலா மறுபிழைபபோம
மிகுநதபனறி மானினமும விமமித தூாததுதமமா
வேறெருதேசததிலே வேலைசெய தயவோமெனருல
மிருநத விலஙகுகளால வேதனைக ளாகுதமமா
மறறெரு தேசததிலே மறைநது பிழைபபோமெனருா
மதுரையி லுளளசனம வலசைகுடி போவோமெனருா
அவவாாததை தானகேடடு அலஙகாாந தாதியாகள
அலலியமமாள தஙகளுககு அறிககையிடடா ரோடிவநது
மகுடத துரைசசியவள வாாததையது கேடடவுடன
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனருள
குறவா மறவாகளைக கூடடிவாருந தாதியெனருள
விலலியப பெணடுகளை வேடடைக கழையுமெனருள
கிளிமொழியாள தனவாாததை கேடடநதத தாதியாகள
ஓடடம நடையுமாக ஓடியே தேடிவாராா
கடையுங கடைததெருவுங கடநதநதத தோழியாகள
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதுபோய அழைததாாகள
வேடடைககு வருவோமெனறு மெலலியாகள வருகிருாகள
காலிற செருபபுகளும தோலிலே குலலாவும
கையிலே சிலலாகளும எடுததாாகள கனனியாகள
சுணடுவிலலுடும உணடைவிலலுடும இருதோளில வைததாாகள
பனறிகுததும பலலயஙகள * பாஙகுகளும தாமெடுததா
கததியுங கேடயமுங கையி லெடுததாாகள
பலலயஙகள மானவலையும பாஙகுகளுந தாமெடுததா
சிறறுணடை சுணடுவிலலுடும சிஙகாணி விலலெடுததா
வேடபபெணக ளுளளவாகள விருதுகடடி வருகிருாகள
வெளளித தமுககடிதது வெணகலகசோம பூதிவாராா
பொனனின தமுககடிததுப புறபபடடாா வேடபபெணகள
வேட டைநாயுஞ சஙகிலியும விருதுகடடி வருகிருாகள
கருநாயுஞ சஙகிலியும கழுததிலிடடு வருகிருாகள
அலலியமமாள வீதியிலே அனைவோரும வநதுநினருா

---

* பாஙகு = பிசசுவா = வாஙகு.

அலலியம்மாள மறுபடியும இரண்டாந தடவை வேடடைககுப் போகிறது

ஐயாயிரந தோழியரகள அடஙகலும பயணமெனறுள
பலலககைச சோடியெனறுள பததினியா ளலலியரும
கனகதணடி கொணடுவநது கனனியர முனனே வைததார
பாணடிய பெருமாளும பலலககி லேறினாளே
ஏறினாள கனகதணடி எடுததார கொடிவிருது
ஆயிரம கனனியரகள அசுவததி லேறினாரகள
பாராசாரிய புரவியொனறு பஞசகலி யாணியநது
தேசி யெனுமபுரவி சீவரதனக குதிரையொனறு
விடுகுதிரை தமமுடனே மெலலியரகள கொணடுவநதார
யானைமேறு பேரிகைதான அடிபடுதே குமுகுமெனறு
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிறதே
முழஙகிறதே மேளமெலலாம முமமண டலமசைய
மதுரைத தெருககளெலலாம மணதூ ளெழுமபியது
மதுரைத தெருககடநது வனகாடடில வருகிறாரகள
காடு செடிபுகுநது கனவேடடை யாடுகிறார
கனகதணடி விடடிறஙகி கடடழகி யலலியமமாள
ஏறினாள புரவியினமேல எடுததாளே யமபுவிலலு
தடடினாள புரவிதனனைச சாரிவிடடாள கானகததில
வளைததாளே விலலதனை வாஙகிவிடடாள அஸதிரஙகள
இழுததுவிடடாள பாணஙகளை இமய கிரிநடுஙக
தொடடாளே விலலதனைச சொரிநதாளே பாணஙகளை
காடடானை சிஙகஙகளை கணடு துரததலுறறுள
புலிகள கரடிகளைப போடுகிறாள பாணஙகளால
கலைமானும பனறிகளைக கணட கணட மிருகஙகளை
மடடிலலா மிருகஙகளை வதைசெயது போடடிடுவாள
புளளிமான தனனைககணடு போடடா ளிரணடுதுணடாய
மதயானை மிருகஙகளை மணடிபோடடுக கொலலுகிறாள
அநேக மிருகஙகளை அதமாககிப போடுகிறாள
மாயன பெருமாளும மலைசோகி யேதுசெயதார
அநத வனநதனிலே அதிகஜல மிலலாமல

தணணீா கிடையாமல சாமியவ ருணடுபணணா
அலலிப பெருமாடடகு அதிகதாக முணடுபணணா
தணணீாக களேயலவோ தாகவிடா யாகிறது
நெஞசுலாநது போகிறதே நினைவுதடபிப போகிறதே
உணணுகருத தொணடையது உலாநதுலாநது போகிறதே
காதை யடைககிறதே களேயாய வருகிறதே
தணணீாக களேயாலே தானவிழுநதாள பூமியிலே

அாச்சுனன் காரிபபிராமணனுயவநது அலலியாக்கு காசிதீாததம வாாதது

காணடீப னாசசுனனதான காரிபபி ராமணனபோல
காசிபபி ராமணனபோல கடுகி யடிவெடுததான
தொணணூறும பததுஞசென ற துவணட கிழவனபோல
நாணறபூ போலமயிரு நரைதத கிழவனுக
காசிநலல தீாததமது காவடியை நதோளிலவைதது
மூாசசைபோல விழுநதாளே மொயகுழலா ளலலியமமாள
அநத வழியாக அாசசுனனுந தானவநதான
பிராமணனைக கணடாாகள பொறகொடிமாா தோழியாகள
ஐயா பெரியவரே அழகான வேதியரே
மெததப பெரியவரே மேலநாடடு வேதியரே
பாருலகை யாளுமொரு பததினியா ளலலியமமாள
தணணீாக களேயாகிச சாயநது விழுநதாளே
தாக விடாயபிடிதது தணணீாசசோபப ணாளே
காதை யடைததவளும களேதது விழுநதாளே
காசிதீாததம வாருமையா கனநதா தெளியவெனறு
புணணியமாயப போகுமையா பிராமணரே தீாததமவாரும
எனறது கேடடுமவன இறககினன காவடியை
திறநதானே காவடியைத தீாததகுபபி தானெடுததான
மாது களேதெளிய வாாககலுறறுன தீாததமதை
தாகந தெளிவதறகுத தணணீருந தானகொடுததான
களேகள தெளிநதாளே கடடழகி பலலியமமாள
கடுகியநத அருசசுனனும காவடியைத தோளிலவைதது
காறறுயப பறநதானே காியமா லருகிலவநதான

மாயன பெருமாளே வாாதனைதயொனறு நீாகேளுமட
களைபட டிருநதாளே கனனிநலலா ளலலியருமட
தணணீரை யானகொடுததுத தாகவிடாய தீாததுவநதேன
மாலை தரிபபதெபபோ மணமுகூாததகு செயவதெபபோ
தாலி தரிபபதெபபோ சாமி பெருமாளே
எனறு தெளிநதிடுமோ எககாலகு சென றிடுமோ
அலலிமேற சிநதைவைததது அலைகிறு னாசசுனனுமட
மாதுமேற சிநதைகொணடு மயஙகுகிறு னாசசுனனுமட
மாயன பெருமாளுமட மலோாமட ரெனனசெயதாா

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனும் மாறு வேடங்கொண்டு தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தது

அததுவான கானகததில ஆரணியந தனனிலேதான
தணணீாபபநதல போடுகிறுா சாமி பெருமாளுமட
முனனுலே வெநநீருமட மோருகளுமட வைததாராமட
கொளளுநதணணீா வைததாராமட குளிாநதசலமட வைததாராமட
தணணீாபபநதல வைததபினபு சாமியெனன வடிவெடுததாா
தெயவபபி ராமணததி சிறுபெண வடிவெடுததாா
காயககுமட பிராயமவள கனனிகடடுஙு காலமவள
பூககுமட பிராயமவள பிஞசிவிடுஙு காலமவள
கொஞசமட வயதவடகுக கொழுநதெலலாமட பிஞசுகணடாய
சாலையிலே சநதிரனைச சாயததுப பிடிததததுபோல
சோலையிலே சநதிரனைச சுறறிப பிடிததததுபோல
ஈழததுத தசசனவன எழுதிவா விடடதுபோல
மேலநாடடுத தசசனவன விளைநதுவா விடடதுபோல
வேரிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே மேகவணணா வடிவெடுததாா
அழகு குலுஙகிறது ஆனநதஙு கொஞசுறது
வடிவு குலுஙகிறது மாணிககமட கொஞசுறது
இநத விதமாக எமபெருமாள வடிவெடுததாா
அாசசுன ராசதுரை அவனெனன வடிவானுன
தொணணூறுமட பததுஞசென ற துவணட கிழவனுனை
பணணைபபூ பூததததுபோல பழுதத கிழவனுனை

நாணறபூ பூததது போல நரைதத கிழவனுனன
தோலும நரமபுகளுந தொஙகிறது கிழவனுககு
ஒருகணணு நொள்ளைககணணு ஒருபககங கோணலவாயாம
ஒருகாலு நொணடிககாலாம ஒருகையும கோணறகையாம
இநத விதமாக இளவிஜயன வடிவெடுததான
தணணீரபபநத லுள்ளாகத தானிருநதான வேதியனபோல
பிடிசெமபு கைபபிடிதது பிராமணததி முனனிருநதாள
அலலிப பெருமாளும அனநதமான சேனைகளும
அததுவான கானகததில அநதவழி வருகிறாரகள
பிருநதவேடடை யாடிவிடடு வெளிபபடடு வருகிறாரகள
தணணீரபபநதல வழியாகத தையலரு முனனேவநதாள
கணடாரகள தணணீரபபநதல கனனியுளளே வநதாளாம
வநது இறஙகினாரகள மகாசேனை யுளளதெலலாம
அததணட ஜனஙகளுநதாம அலலவருந தாகமுணடாா
தணணீரக கனைகளுமே தாகந தெளிநதாரகள
அலலிப பெருமாடகு ஆசனமும போடடாரகள
ஆசனததின மேலாக அமாநதாளே யலலிநலலாள
பிராமணக கனனியரைப பெணணரசைத தானபாாததது
யாாகாணும மாதரசே யலஙகாரப பெணணரசே
எநதவூ ரெநததேசம எஙகிருநது வநதீாகாண
அததுவான கானகததில யாாவைததாா தணணீரபபநதல
இநத வனததினிலே எவா வைததாா தணணீரபபநதல
பிராமணப பாவையவள பெணணரசி யேதுசொலவாள
(என) பாவம பெரிதுகணடீா பததினியே யெனனசெயவேன
தெயவலோகம வாழுகினற தெயவப பிராமணததி
(நான) வாழும பெருமைகளும மகிழசசிகளு மெததவுணடு
ஆணடி பரதேசி அமுதுககு வநதாரகள
அளளிப பதரைமிடடு அநியாயம பணணதோஷம
சாணி திரடடிவநது சாணஙகள போடடதோஷம
ஆதிசிவன சநநிதிமுன அழகாய வளாநததுகாண
மகாதேவா சநநிதிமுன மலையாய வளாநததுகாண
சாணி மலையதுதான சமாததாய வளாநததுகாண

பிட்டுத் திருநாட்குப புறபபட்டாா மகாதேவா
முபபதது முககோடி முனிவாகளுந தேவாகளும
வானவரு மிநதிரரும மகாதேவா தாமமுதலாய
கைலாயஞ சுறறிககொணடு கடவுள வருமபோது
சாணி மலையததைச சஙகரனாா கணடுவிட்டாா
எனனாலே வநதெதொரு இடறதனைத தாமறிநதாா
பொலலாத சாபமிடடுப பூமியிலே போஙகளெனறாா
சாபந தொலைவதறகுத தணணீாபபநதல வைததேனமமா
அணணனிலலை தமபியிலலை அரிய மனிதரிலலை
தாய்வீட்டுச செனஙகளிலலை * தாபரிகக மனிதரிலலை
மாமிவீட்டுச செனஙகளிலலை மறறும மனிதரிலலை
தாஙகி நுழைவதறகு தாழவார மிலலையமமா
எட்டி நுழைவதறகு † இறவான மிலலையமமா
வாவென றழைபபதறகு மனித ரொருவரிலலை
தோலும நரமபுகளும தொஙகுகிற கிழவனுககு
மாளுஙகிழவனுககு மாலையிட்டே னெனறுயசசி
இநதக கிழபபிணமும இறநது மடியவிலலை
பாவந தொலையவிலலை பததினியே யெனனசெயவேன
ஏவல பணிகள்செயது எஙகாகி லுமபிழைபபேன
அவ்வாாததை தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
என்தனககுத தோழியாகி எனனருகில நீயிருநதால
சகலமான பாககியமுஞ சமபததுந தருவேனெனறாள
கூட வருவாயோ கொமபனையே யெனறழைததாள
எபபடி வருவேனமமா இளமையிலே யுனபிறகே
லட்சுமி நோனபதுதான நாளை வருகுதமமா
விரதநோனபு தானமுடிய வேணடுமெனறன தாயாரே
எனறைக்கு முனனடிமை யாக விருககிறேனயான
மகுட்டத துரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
என்த னரணமனையில உனதனது நோனபுதனனை
குறையாமற செய்து வைபபேன கொமபனையே யெனறுயசசி
வேணடுமெனற சாமானகள மெலலியரே நானதருவேன

* காபரிகக = காபபாறற † இறவானம = இறபபு = தாழவாரம.

வாருமமமா எனறுசொலலி வருநதி யழைததாளே
இநத முடததையுமநா னெஙகுவிடடு வருவேனமமா
* டோலியி லேபோட்டு தூககிவரச சொலலுமெனறாள
பலலககின மேலே பததினியா ளேறினளாம
கிழவனைத தூககிவநது டோலியிலே போடடாரகள
தோழிமாா தாதியாகள தூககி யெடுததாாகள
காடு செடிகளதாணடி கடுகி வருகிறாாகள
ஆறு சுனைதாணடி அநிக வனஙகடநது
மதுராபுரி படடணததில மகிழசசியுடன வநதாாகள
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
மாளிகை வாசலிலே வநதாளே அலலியமமாள
கனகதணடி விடடிறஙகி கனனியரும போகலுறறாள
இநதக கிழபபிணததை இவவாசல வையுமெனறாள
ஐநதாஙகடடு வாசலிலே ஆரியனை வையுமெனறாள
அபபோது பிராமணததி அரிராம ரேதுசொலவாா
தனியேவிடடுப போவதறகுத தரிககுமோ வெனமனது
முடவனை விடடுவிட முறையலல வெனதனககு
அவராலே யெனனகுறறம ஆயசசி வரடடுமெனறாள
அலலிப பெருமாளும அரணமனைபபிற போயபபுகுநதாள
முததுசெமபொன வாசலது மூனறுகடடுந தானகடநது
ஆசார வாசலது அரணமனையிற போயசசோநதாள
அநதி யனுஷ்டானம அனைததுங கடனகழிததாள
போஜன சாலையிலே புகுநதாளே மாதுகனனி
பிராமணக கனனியாககும பினனையவள புருஷனுககும
† அமுதுபடி காயகறியும அவாககுக கொடுஙகளெனறாள
அநதிகால மானதிலை ஆதிததன போயமறைநதான
போஜனஙக ளுணடபினபு பூமெததைமாா பளளிகொணடாா
மறறுநாட காலையிலே வானிரவி வநதுதிததான
திஙகட கிழமையது தெசமி புநபூசம
அனறைத தினததிலே அரிராம ரேதுசொலவாா
அலலிப பெருமாளே அரசுதுரை நாயகமே

* டோலி = சிறுபலலககு † அமுதுபடி = பச்சரிசி

எனவிரதம முடியவேணடும இனறுநோனபு தீரவேணடும
சாலுங கரகஙகளும தையலரே வேணடுமமமா
பரியமுளள சாமானைப பிராமணததி வாஙகிககொணடாள

அருசசுனன் அலலியமமாளைச சூதாகத தாலிகட்டி விருதறுததுபபோனது

பநதறகால நாட்டியே பநத லலஙகரிததார
பசசோலைப பநதலது பாஙகா யலஙகரிததார
நிலததை மெழுகியே நிலககோல மிட்டாரகள
சாலுங கரகஙகளும சதுராய நிறுததினாரகள
* பாலிகை வைததாரகள பாஙகாய முளைதெளிததார
அரசாணிக காலநாட்டி அமமி குழவிவைததார
அநதிகால மானதினால ஆதிததன போயமறைநதான
ஆயிரம பெருவிளககு அஙஙனமே ஏறறிவைததார
குததுவிளககுகளும குடவிளககு மேறறிவைததார
மாட விளககுகளும மணிவிளககும ஏறறிவைததார
மாயன பெருமாளும மலைராம ரேதுசெயதார
அததணட தோழிகடகும அலலிப பெருமாடகும
மயககததை யுணடுபணணா மாயன பெருமாளும
மூதேவி தனையழைதது முகததில நிறையுமெனறார
வநது நிறைநதாளே வாடையிட்டாள மூதேவி
சுறறி நிறைநதாளே சூழநதாளே மூதேவி
சொரணைதபபித தோழியாகள சோரநது படுததாரகள்
அபபோது பெருமாளும அருசசுனனைத தானழைதது
ஓமம வளாததுமெனறார உலகளநத பெருமாளும
வேதஙகள தபபாமல வேளவி வளாததினனே
ஆயன பெருமாளும அருளாள ரேதுசெய்தார
தேவேநதர பகவானைச சிநதையிலே தானினைததார
அருசசுன ராசனிவன அலலியை மணபபதறகு
மணமுகூாததஞ செய்வதறகு மஙகிலியம வேணடுமையா
யானைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம

*பாலிகை = முளைகிளமபிய விததுகள நிரமபிய கரகம.

துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும வரவனுபப வேணடுமெனறாா
இநதிரு மபபோது இருதயததிற றுமறிநது
உளள மகிழநதவராய உடபாபிரா ணிநதிரும
யானைத தலைபோலே அழகுதிரு மஙகிலியம
துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும மகிழசசியுடன தாமெடுதது
தூதனகை யிறகொடுதது சுவாமியின கைககொடெனறாா
வாஙகிவநது தூதனவன மாயவனா கைகொடுததான
ஆய ரவாவாஙகி அருசசுனன கைககொடுததாா
லககினந தபபாமல நலவிசயன கைககொடுததாா
* தாரா பலனபாாததுத தரியுமெனறா மஙகிலியம
மாயனது பாதமலா வணஙகியநத அருசசுனனும
ரசுவரசைப பாாவதியை இருதயததில தானினைநது
பிடடுககு மணசுமநத பெமமானைத தானினைநது
தேவேந திரனதனையுஞ சிநதையிலே தானினைநது
அலலிப பெருமாளாம ஆரணஙகு தனகழுததில
சிவசிவா வெனறுசொலலி தோவிசயன கடடலுறறன
அரகரா வெனறுசொலலி அழுததினை மஙகிலியம
பிரமமுடி மூனறுமுடி போடடானே அருசசுனனும
ரசுவரனா வெணணீறறை இடடானே நெறறியிலே
மாயன பெருமாளும வரமெனன கொடுததாராம
(இநத) மஙகிலியந தனனையவள வாளகொண டறுததாலும
கோடாலி யாலேயிவள கொததிப பிளநதாலும
ரமபததைப பூடடியவள நலமா யறுததாலும
கததிகொண டறுததாலுங கடடூசி மஙகிலியம
அறுமவிருககவெனறு அக்ஷய வரஙகொடுததாா
மாயத திருநீறும மநதிரிததுப போடடுவிடடாா
அருசசுனனைக கூடடிககொணடு அரிராமா தாநடநதாா
பததுசுறறு கோடடைகளும பாாததீபன தாணடிவநதான
மஞசட கொடிகளையும மகுடநலல தோரணமும

தாராபலன = நக்ஷததிரபலன

பொமமைத் தலைகளையும பூதநலல விருதுகளும
அலலிக கொடிவிருதை அறுததெறிநதா னருசசுன னும
முசசுகொடடா கொடிவிருதை முனைவீர னறுததெறிநதான

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனும் தருமாபுரம் வந்து சேர்ந்தது

வீராதி வீமனதமபி விசயன வெளியானை
மாயனுந தானுமாக வழிநடநது போனாாகள
மதுரா புரிகடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனநதாணடி
பொலலா வனநதாணடி போயசசேர்நதாா தருமாபுரம
மாளிகை வாசலிலே வநதுசோநதா ரிருவருமாய்
பொறகோழி கூவியலலோ பொழுது விடிநததுகாண
சுககலா தேவிபுததிரன சூரியனும வநதுதிததான
அருணனுடன தேரேறி ஆதிததன வநதுதிததான
தோழியருந தாதியரும தூககம விழிததாாகள
அததணட தோழியரும அனைவோரும கணவிழிததாா
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை கணவிழிததாள
அலலிப பெருமாளின அருகாக வநதாாகள
தட்டி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிததாள பொறகொடி அலலியரும

அலலியரசாணி மங்கிலியததைக்கண்டு பரிதவிக்கிறது

கழுததிலே மஙகிலியம கணடாளே அலலியமமாள
அததணட தோழிகளும அனைவோரும பாாததாாகள
மிடாபபோலே தாலியது முனமாாபில தொஙகிறதே
கடுக இடிவிழுநதாள கடடழகி யலலியமமாள
பாாததுப பதஙகொலைநதாள பததினியா ளலலியமமாள
இஙகிருநத பாாபபாததி எஙகுபோனாள பாருமெனறாள
தேடிப பிடிததுஙகள சீககிரமாய வாருமெனறாள

எஙகெங்குந தேடினாரகள இனியவிட மாராயநதார
தேடி யலைநதாரகள திசையெடடுங கணடதிலலை
வாடி யலைநதாரகள வநதுசொனனார தாதியரகள
தேடி யலைநதோமெனறார திசையெடடுங காணோமெனறார
வாடி யலைநதோமெனறு வநதுசொனனார ரலலியணடை
எணணாத வெணணமெணணி இடிவிழுநதா ளலலியமமாள
கததி யெடுததாடி கடுக அறுககவெனறாள
கததிகொண டறுததாளே காரிகையா ளலலியமமாள
கததிகொண டறுததாலும கததி மடியுதஙகே
ரமபங்கொண டறுததாலும நாலுதுணடா யாகுதஙகே
வாளகொண டறுததாலும வாளு மொடியுதஙகே
மெததவி சாரமிடடு மெலலி புலமபலுறறாள
கட்டின விருதறுததுத தாலிதைக கடடினதார
யாரெனறு நானறிவேன ஆரணஙகே பவளசேலை
எவரெனறு நானறிவேன எலப பசுஙகிளியே
ஆறாயிரம பாணடியரை அழைததோடி வாருமெனறாள
பொனனினமலை நாடாளும பேரெடுதத அணணரையும
அழைததோடி வாருமெனறு அனுபபினாள தாதியரை
ஓடடம பெருநடையாய ஓடினார தாதியரகள
ஆறாயிரம பாணடியரகள அனைவருககுஞ செயதிசொனனார
மாதுகனனி யலலியரககு மஙகிலியந தரிததாரகள
கட்டின விருதுகளைக கடுகி யறுததாரகள
அலலிய பெருமாளும அழைததோடி வாருமெனறாள
வாருஙகளையாவெனறு வருநதி யழைததாரகள
அவவாரததை தாஙகேடடு ஆறாயிரம பாணடியரகள
மனது துயரமதாய வநதாரகள பாணடியரகள
அலைகுலையத தலைகுலைய அரைப * புடவை நழுகிவிட
அலலியமமாள வாசலுககு அனைவோரும வநதாரகள
மகளாரைத தாமபாரதது வாயிறெறிநது புலமபினாரகள
ஐயோ மகளேயுனனை அநீதம பணணினவனார
யானைத தலைபோல அழகான மஙகிலியம

* புடவை = வஸதிரம.

மிடாபபோலே தாலியைததான முனமாரபில கட்டினதார
இதுஎனன காரணமோ வெனறமுதார பாணடியாகள
கணணீரை விட்டாாகள கதறிப புலமபுகிருா
மகுடத துரைசசியவள வாயதிறந தேதுசொலவாள
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குட்டிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செயததிலலை
அஙகயறகண கிருபையாலே அலலியிலே பெணபிறநதேன
சொககா கிருபையாலே தாமரையிற பெணபிறநதேன
ஏழு பிராயததிலே எதிாததுவநத ரீனமுகனை
வெட்டித துணிததுநான வீரபட்டங கட்டிககொணடேன
பனனிரணடு பிராயமட்டும பாருலகை யாணடேனே
கொளள வருவாாககுக குறடா கொடுபபேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை யடிபபேனெனறேன சேருபநதால
கலியாண மெனறவரைக கணணைப பிடுஙகிடுவேன
எனறு விருதுகட்டி எலலையர சாணடேனே
பொமமை விருதுகளும பூததலை கட்டினேனே
முசசுகொட்டா தெருவிறகட்டி முடிசூட்டி யாணடேனே
காண வருவாரும கைகட்டி நிறபாரும
எதிரிக ளிலலாமல எலலையர சாணடேனே
அடியெனறழைததவாகள அவனியி லொருவரிலலை
வாடிபெணணே எனறவாகள வையகததி லாருமிலலை
மகிககும படியாக மணடலததை யாணடேனே
கட்டின விருதறுததுத தாலியைக கட்டினவா
ஆரோ தெரியாது அநீதம பணணினுரே
அநதாததில வாழகினற கநதருவ ரெனறறியேன
மணடலதது ராசாககள மநதிரிக ளெனறறியேன
திககெட்டை யாளுகினற துரைகளெனறு நானறியேன
பாமபையைபபோல தாலிகட்டி பறையனமகன போனுனே
மிடாவைபபோல தாலிதொஙக முடிசூட்டி யாளவேணு
கணடாா சிரிபபாரே கலியுகததா ரேசுவாரே
பாாததாா நகைபபாரே பரிகாசம பணணுவாரே
சறறு மதியாரே தாணிதனி லுளளவாகள

நான்செதது மடிந்திடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன மணணி லிருபபதிலலை
வல்ல பிராணனைத்தான் கலலோடே மோதிடுவேன
சாவேன கெடுவேனே சமுததிரததிற போயவிழுவேன
என்று-முடடிஞள தாஞேடே முகததி லறைநதுகொணடாள
மாரபி லறைநதுகொணடு மணமேற புரணடாளே

பாண்டியர்கள் அல்லியராணிக்கு மனத்தேறுதல் சொல்லுதல்

ஆறு யிரவரும ஐயனமா ரேதுசொலவார
அஞசாதே யெமமகளே ஆலோசனை சொலலுகிறோம
கடடின தாலியைநீ கடுக அறுகதெறிநது
விருதெடுததுக் கடடிகொணடு வெறறியுடன ஆளுமெனறூா
அவவாரதைத தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
கத்திகொண டறுததாலும கததி மடிகிறதே
வாளகொண்டு வெடடிஞலும வாளு மொடிநதிடுதே
ரமபமகொண் டறுததாலும ரமப மொடிநதிடுதே
படடிமாடு போலாகப பறையன்மகன கடடிஞனே
கழுததுமிக நோகுதையா கடடினதோா தாலியிஞல
எடுக்க முடியவில்லை என்னசெய்வேன ஐயாவே
யாரெனறு நானறிவேன் ஐயாவே சொலலுமெனறாள
கண்டு பிடிபபதறகுக கருத்தெனககுச சொலலுமென்றாள
அறிநதேனே யாமாஞல ஐநதுதுணடாயப போடடிடுவேன
தெரிநதேனே யாமாஞல சிவனவதை செயதிடுவேன
வநத வரலாறறை மகளேநீ சொலலுமெனறூா
இஙகே நடநததொரு இயறகைபறைதச சொலலுமென்றூா
ஆறைகே ளையாவே அதிசயததைச சொலலுகிறேன்
* பாரிவேடடை போனேனையா பார வனநதனிலே
யாரோ வொருவனவன் அமபு பொறுக்கிததநதான
பார்ததேனே யாமாகிற பாணததாற போடடிடுவேன

---

* பாரிவேட்டை=வேடடை.

அறிந்தேனே யாமாகில அமபுக கிரைகொடுபபேன்
காலும பிடிததானே கதையெனககுச சொனனானே
அவனமுகததை நானபாாதது ஆயுத மெடுததேனே
ஓடடம பிடிததானே ஓடிவிடடான பாவிமகன
மறறொரு நாளையிலே மதுரையிலே யொருவனவன்
பயிததியக் காரனைபபோற பவளகடடுத திருககுளததில
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைததானே
வமபுதுமபுஞ சொல்லிக்கொண்டு மருநதை யவனுரைததான
அவனைப பிடிததுவநது ஆககினைகள செயவதறகு
ஆற்று மணலதனில அவனைப புரடடுமெனறேன
அதனாலுஞ சாகவிலலை அருமபாவி யானவனறான
தூககு மரநதனிலே துஷ்டனைப போடுமெனறேன
போடடப்போன தாதியவள பலியானாள செஙகமலம
காளியமமன கோவிலிலே கடுகிபலி போடுமெனறேன
அககாளி செலவியமமன ஆணபலி வேணடுமெனறாள
பூதக கிடஙகிலே போடடவனைக கொலலவைததேன
பூதஙக ளுளளவெலலாம போதபபணி செய்தவையா
அதனாலுஞ சாகவிலலை அருமபாவி யானவனதான்
எவளோ சிறுகனனி இநதரமபை போலேவநதாள
தன்கணவ னெனறுசொலலித தனிததுப புலமபிவநதாள்
அவனைத தூததிவிடடேன அவளழைததுப போனாளே
ஆணடியைப போலொருவன அழகான படமெழுதி
எனனைபபோல படமெழுதி இஙகே மடலூாநதான
சொலலாத வாாததைசொலலிச சோளிககுச சேலைகேடடான
கொடுததாலே யலலாது கொடுமபாவி போகேனெனறான
பாமபுகளை விடடேனே பாவியைக கொலலுகைககு
யானையை மதமேறறி ஆணடியைக கொலலவிடடேன்
எதனாலுஞ சாகாமல இருநதான மகாபாவி
மறறொருநாள பிடாரனவன வகைவகையாய்ப பாமபெடுததது
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகியிஙகே வநதானே
கூததுக ளாடடினானே கொணடா னடிககவைததான

தும்பி பறக்கவைத்தான் தோளமீதி லேறறிவைத்தான்
பாடாத பாம்புகளைப் பாடவைத்தான் வாசலிலே
ஆடாத பாம்புகளை ஆட்டிவைத்தான் வாசலிலே
மற்றொரு நாளையிலே வனத்திற்கு வேட்டைபோனேன்
தண்ணீரக களையாலே தாகவிடாயப் பட்டுவிட்டேன்
காசிப பிராமணன்போல கனத்தீர்த்தம வார்த்ததுண்டு
வனவேட்டை யாடியபின் மாளிகைக்கு வரும்போது
தண்ணீரப்பந்தல் போட்டிருந்தாள் சந்நான பிராமணத்தி
பரதேசி யென்றழுதாள் பரிதாபப் பட்டேனே
மாளிகை வாசலுக்கு மயிலனையைக் கூட்டிவந்தேன்
லட்சுமி நோன்பென்று நடத்தினாள் பாவியவள்
கலியாணச் சடங்குபோலே கலசம் நிறுத்தினாள்
வேள்வி வளாத்தியவள் வேதங்கள் ஓதினாள்
பார்த்து மிருந்தேனே பண்ணின நோன்புகளை
கண்டு மிருந்தேனே கண்ணுறங்கித் தூங்கிவிட்டேன்
பார்ப்பானைப் போலிருந்த பாவியவன் கட்டிவிட்டான்
கழுத்திலுந் தாலிகட்டி கனவிருந்து மறுத்துவிட்டான்
யாரென் றறிவேன்யான் ஐயாவே சொல்லுமென்றாள்
ஆரு யிரவர்களும் ஆலோசனை யேதுசொல்வார்
தேவனே என்றாலே ஜெயிக்க முடியாது
மண்டலத்து ராஜாவென்றால் மாதே யறிந்திடலாம
சீமைசீமை ராஜருக்குத் திருமுக மெழுதிவிடும்
ஆதிசிவன் தன்னுடைய அழகான கோவிலிலே
அங்கயற்கண் ணம்மைமவாழும் ஆலயத்தின் முன்பாக
மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம் மகாதேவர் சந்நிதிமுன்
கோவிற் கெதிராகக் கொப்பரையில் நெய்காச்சி
சத்தியம் பண்ணச்சொன்னால் சற்று மறிந்திடலாம்
மண்டலத்துக் கணக்கெழுதும் மதியுள்ள மந்திரியை
ராயசச் சமர்த்தெழுதும் நன்மையுள்ள மந்திரியை
வாக்கணக்கப் பிள்ளைகளை உத்தமனார் தானழைத்து

இராசாக்களுக்குத் திருமுகமெழுதி அனுப்புதல்

சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுக மெழுதுமெனறா
என்னவெனறு ஓலைகளை எழுதி முடிபபதெனறா
அஙக மவநதிவஙகம அருணந தருமாபுரி
மாடம குருநாடு வஙகாளம வீமாபுரி
கிராடங கலிஙகமுடன கேரளம விஜயபுரி
மகதம விதறபபுரி மசச மயோததிபுரி
குலிநதந துவாரபுரி கோசலங காஞ்புரி
புலிநதங காஸமீரம பொடமீளங காநதாரம
சிநதிலா டஙகாசம திராவிடம காமபோஜம
குநதளம நேபாளம கூாசசரம பாஞசாலம
தெஙகணஞ சவவீரம சிஙகளம கனனடம
கொஙகணஞ சூரசேனம குருகுமக தஞசீனம
கொசசி மலையாளம குடகு சகஞசோழம
அசசி அளகாபுரி யவனம நிடதபுரி
சோனகம யாழபபாணந துளுவமாந திரஙகருசம
ஆனைகுநதி யததிபுரம ஆரியமும மாளவமும
பலலவமும சாலவமும பபபரமுங கேகயமும
எலலாததே சததாாககும எழுதுஙக ளோலையிபபோ
தேசதேச ராஜருககுத திருமுக மெழு துமெனறா
மதுரா புரியாணட வாழவரசி யலலியமமாள
சொகக ரருளாலே சுநதரியாள தானபிறநதாள
அஙகயறகண ணருளாலே அலலியருந தானபிறநதாள
ஏழு பிராயததிலே எதிாததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலைதுணிதது வீரபபடடங கடடினவள
பனனிரணடு பிராயமடடும பாருலகை யாணடகனனி
விருதுகொடி கடடிவைதது மேதினியை யாணடவளகாண
ஆறுயிரம பாணடியாககு அரிய துரைமகளகாண
அலலி யவளகழுததில ஆரோ தெரியாது
தேனமொழியாள தனகழுததில திருடடுததாலி கடடினனே

கழுததிலே தாலிகட்டி கட்டின விருததுததான
இனனவ னெனறுசொலலி யெனககுத தெரியாது
சீமையி லுளளதொரு துரைகளமே லெனதனககு
சநதேகந தோன்றுவதால சகலதேச மனனாகளும
சீமைசீமை ராஜாககள சீககிரம வரவேணடும
எலலை யரசாளும இராஜாகக ளிஙகேவநது
கழுததிலே தாலியது கடடவிலலை எனறுசொலலி
நலல துரைகளெலலாம நமபிககை செயயவேணடும
வநத திருமுகததை மனனாககணடு வாராவிடடால
கோடடையை நாணிடிதது கொடடைமுததை நடுவேனே
அரணமனையை நாணிடிதது ஆமணககு விதைததிடுவேன
ஆண்பெண சிறையாக அடஙகலும நானபிடிபபேன
வெடடித தலைபிளபபேன வீரசொாககளு சோதிடுவேன
ஓலைகணட நாழிகைககு ஒருகணததில வாருமெனறு
எழுதுமெனறுள ஓலையது இளஙகொடியா ளலலியமமாள
அவவாாததை தானகேடடு அனபான மநதிரியும
சேமக குருததோலை சீககிரமாயத தானெடுததாா
ஏழுப பனையோலை இருபககங காமபரிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபரிநது
வாரிய ஓலையிலே வககணைகள தானெழுதி
* செநதிரிககம போடடு சீலமுததிரையும வைததது
அலலிமுன பாகவநது அடிபணிநது தெணடனிடடாா
ஆரடா ஜெடடி மலலா ஆயிரமபே ரெழுநதிருஙகள
சீமையில ராஜருககுச சுருளோலை கொணடுபோஙகள
மலல ரெழுநதிருநது வாஙகிறு ரோலைதனனை
காலால நடவாமல காறறுயப பறநதாாகள
மதுரை கடநதாாகள வனஙகள புகுநதாரே
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுகங தநதாாகள்
ஓலைச சுருளவிரிதது உததமாகள தாமபடிததாா

* செநதிரிககம=ஓலைத திருமுகததுககுமேல ஓலைமூடி.

அதிலிருநத மாமமெலலாம அனைதது மறிநதுகொணடார்
நாமும வருவோமகாண ராஜாததி சொறபடிககே
நமபிககை தானகொடுதது நலமுடனே வருவோமெனறா
தருமா புரமாளுந தருமருககு ஓலைதநதா
சநதன வடிவழகா தருமரவ ரேதுசொலவார
சீாககணக கரையழைததுச சுருளோலை படியுமெனறா
அபபோது கணககபபிளளை அபபாயச சுருளவிரிதது
படிததாக ளோலைதனனைப பாரவெநதா கேடடுவிடடார
சநதன வடிவழகா தருமாது கேடடுவிடடார
நாமும வருகிறோம ராஜாததி கொலுவுககெனறா
மாயன பெருமாடகு வநததே ஓலையது
ஓலை யதுபடிதது உலகளநத எமபெருமாள
நாமும வருகிறோம நடவுஙகள தூதரெனறா
சீமைசீமை ராசருககுச செபபிவநதாா தூதரவா
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதாா தூதரவா
அலலியினை முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிடடார்
சீமைசீமை ராஜருககுச செபபிவநதோம ஆயசசியெனறா
மணடலதது ராஜாககள மகிழசசியுடன வருகிறாகள
திககெடடை யாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாகள்
சநதன வடிவழகா தருமரவ ரேதுசொனனா
ஆரடா தூதுவரே அகஙகார மலலாகளே
மாயன பெருமானை வரவழைதது வாருமெனறா
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதாா தூதுவாகள
மாயன பெருமாடகு வநதுதெணடன பணணினாாகள
சநதன வடிவழகா தருமருமமை யழைககசசொனனா
கூடடி வரசசொனனா கோபால சுவாமியெனறா
அபபோது பெருமாளும அனபுடனே தானெழுநதாா
தாரகனை எசசரிததாா சாமிரதம வேணடுமெனறா
கொணடுவநதான தாரகனும கொபபனவே சிதாரதம
ஏறினா தேரமேலே எமபெருமா ளாணடவரும
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதாா தருமாபுரம

கோபுர வாசலண்டை கோபாலா தேரிறங்கி
மாயன் பெருமாளும் மாளிகையில் வந்துவிட்டார்
தாணி யளந்தமாயன் தருமருக்குத் தெண்டனிட்டார்
சிங்கா தனம்போட்டு ஸ்ரீராமா வீற்றிரென்றார்
இட்டசிங்க காதனத்தில் எம்பெருமாள் வீற்றிருந்தார்
என்னை யழைத்ததற்கு ஏது கருமமென்றார்
தருமா புரமாளும் தருமராவ ரேதுசொல்வார்
மதுராபுரி யாளுகின்ற வாழ்வரசி யல்லியவள்
காணுதே மங்கிலியம் கட்டியே போனோரும்
திக்கெட்டை யாண்டதொரு தேசதேச ராஜருக்கும்
சுருளோலை யெழுதியவள் தூதாவசம் அனுப்பிவைத்தாள்
நம்பிக்கை செய்துபோக நமக்கோலை வந்ததையா
அரசசனனும் நீருமாய ஆரணியம் போனீரே
காசியாத்திரை போனபோது களவுசெய்து வந்தானோ
தறிதலைப் பட்டிமகன் தாழ்வுசெய்து வந்தானோ
குற்றங்க ளுண்டானால் கோபாலா சொல்லுமென்றார்
அருச்சுனன் தனனாலே அழும்புண்டோ சொல்லுமென்றார்
(நான்) ஒக்க நடந்தேனோ ஒன்று மறியேனே
கூட நடந்தேனே கொலைகளவு ஒன்றறியேன்
அழும்புக ளுண்டானால் *அறமைந்தா சொல்லுவேனகாண
என்தனக்கு மோலையொன்று எழுதிவரவிட்டாள் காண
நானுமிதோ போகிறேனே நனமதுரைப் பட்டணத்தே
வீட்டுக் கொருவருந்தான் வேலவேந்தே போகவேணும்
ஐவருக்குள் ளேஒருவா யாரேனும் வாருமென்றார்
யாரை யழைத்துப்போறீர் அரிராமா சொல்லுமென்றார்
வெற்றி மதயானை வீமனைக் கொண்டுபோறேன்
நம்பிக்கை தந்துவிட்டு நாமவருவோம ராஜமனனே
போயவாரு மென்றுசொல்லிப் புண்ணியனார் செல்வுதந்தார்

---

* அறமைந்தன = அறம + மைந்தன = தரும குமாரன = தருமராஜன.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் வீமராசனும் மதுரைக்குப் போகுதல்

வெற்றி மதயானை வீம னெழுந்திருந்து
சந்தரகாந்தித் தட்டி கட்டித் தாமரைப்பூச் சுங்குவிட்டு
அம்புவில்லுங் கைபிடித்து அம்பறாத் தூணிகட்டி
தேரின்மே லேறினானே திக்குசெயங் கொண்டவீமன்
மாயன பெருமாளும மச்சுரத மீதேறி
இருவரு மாகவேதாம இரதமேறி வருகிறாரே
தருமா புரங்கடந்து வீமா புரந்தாண்டி
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தானதாண்டி
ஆறு சுனைதாண்டி அதிகவனந் தானதாண்டி
வனமா வனந்தாண்டி வந்துவிட்டார் தெனமதுரை
மண்டலத்து ராஜரெல்லாம வந்தார் மணிபுரத்தில
முடியோடே முடிநெருங்க முடிமன்னா வந்துவிட்டார்
வயிரம இழைத்திருக்கும் மகுடமுடி நெருங்குதங்கே
எல்லையுள்ள ராஜரெல்லாம யாவாகளும வந்தமாந்தா
ஆறு யிரவருடன அலலியருந தாமறிந்தா
மகுடத் துரைச்சியவள மயிலனையா ளேதுசொலவாள
மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம் மகாதேவா கோவிலண்டை
கோபுர வாசலண்டை கொப்பரையை வையுமென்றாள
ஆயிரக்கல நெய்வார்த்து அக்கினியை மூட்டுமென்றாள
பாதாளக் குழிபறித்துப பாங்கான பள்ளமவெட்டி
இருப்புநல்ல கொப்பரையை யெடுத்துவந்து வைத்தார்கள
ஆயிரக்கல நெய்வார்த்து அக்கினியை மூட்டினாகள
நெய்யைக் கொதிக்கவைத்து நேரிழைக்குச செயதிசொன்னா
பதினகல நெலலெடுத்துப பாங்கியரே வையுமென்றாள
அம்பாரம போடுமென்றாள ஆண்டவனா சந்நிதிமுன்
சமபாவும கார்நெலலும அம்பாரம போட்டாாகள
மகுடத் துரைச்சியாக்கு மணியா சனமபோட்டார
ஆறு யிரவாகளும அலலியருந தாமெழுந்தா
ஆலயந் தன்னருகே வந்தாரே யாவர்களும

கோபுர வாசலண்டை கோபமென்றே வந்தார்கள்
மகுடத் துரைச்சியவள் வந்தமர்ந்தா ளாசனத்தில்
வந்தவந்த ராஜாக்கள் மறுபக்கம் வீற்றிருந்தார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்கு மேதுசொல்வாள்
கேளுங்கள் ராஜாக்களே கீர்த்திபெற்ற மன்னர்களே
ஆலவாய்ச் சொக்கலிங்கம் ஐயா கிருபையினால்
அங்கயற்கண் ணம்மைஅவள் அம்பாள் செயலாலே
அல்லியிலை யின்மேலே ஆரணங்கு பெண்பிறந்தேன்
வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததில்லை
குடலிற் பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமை செய்ததில்லை
ஓடுகிற நீர்தனில் உள்ளேமணற் சேறுமுண்டு
அடிக்கிற காற்றதனில் அலைகாற்றில் துரும்புமுண்டு
கால்கால் கண்டருக்குக் கண்டத்திற் கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்கு மச்சமுண்டு சற்றே கறுப்புமுண்டு
[1] குண்டுமணிக் கானாலும் கொஞ்சங் கறுப்புமுண்டு
மயிரோ கறுப்பொழிய மற்றைக் கறுப்புமில்லை
புருவங் கறுப்பொழிய பின்னைக் கறுப்புமில்லை
மாசிலாப் பெண்பிறந்தேன் மீனாக்ஷி கிருபையினால்
ஏழு பிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த சீனமுகனை
வெட்டித் தலைதுணித்து வீரப்பட்டங் கட்டிக்கொண்டேன்
பன்னிரண்டு பிராயமட்டும் பாருலகை யாண்டிருந்தேன்
அடியென் றழைத்தவர்கள் அவனிதனில் யாருமில்லை
வாடியென் றழைத்தவர்கள் வையகத்தில் யாருமில்லை
வம்புதும்புஞ் சொன்னவர்கள் மண்டலத்தி லாருமில்லை
ஆரோ தெரியாது அநியாயம் பண்ணினார்கள்
காணாமல் மங்கிலியங் கட்டினா னென்கழுத்தில்
இன்னா ரினியாரென்று எனக்குத் தெரியாது
ஆகையி னாலேதான் அழைப்பித்தே னுங்களைநான்
நானறியே னென்றுசொல்லி நம்பிக்கை தந்திடுங்கள்
கொதிக்கிற நெய்தனிலே கொப்பனவே கைதோய்த்து

[1] குண்டுமணி = குன்றிமணி.

அம்பார நெலலதனில அள்ளி நிமிட்டிடுங்கள்
அலலாதே போனககால அவளை விடுவதிலலை
கைகளது கொபபுளிககக கணடேனே யாமானால
வெட்டித தலைபிளபபேன வீரசொாககளு சேரததிடுவேன
நாகலோகம போனாலும நானவளை விடுவதிலலை
ஆகாயம போனாலும அமபாற பிடிததிடுவேன
வானததிற பறநதாலும வலைகட்டி நானபிடிபபேன்
பாதாளம போனாலும பாணைததாற கொணறிடுவேன்
விடடுவிடு வேனெனறு சறறுமனை மெணணவேணடாம
சததியததைச செயதுநீஙகள தயவுடனே போய்விடுங்கள்
என்ற-அவவாரததை தானகேட்டு அஙகிருநத ராசரெலலாம
சுறறியிருநத ராசாககள துரையாந துரைகளெலலாம
எழுநதாாக ளசசபையில ஏதுசொலவாா மனனவர்கள
அனனநடை மாதரசே ஆரணஙகு நாயகமே
பாருலகை யாளபவளே பாணடியன தன்மகளே
செஙகோல முடிசூட்டித துரைததனம செய்பவளே
உன்-ஊரறியோம போறியோம ஒருசெயதி நாமறியோம
மஙகிலியந தொட்டதனைக தரிததவகை நாமறியோம
அறிநதோமே யாமாகில அழுமபுவரு மெஙகளுககு
என்றே-அககினிககு எதிராக அனைவோருமவநதுநினறாா
மகுடமுடி ராஜாககள வநதவர்கள தாமெழுநது
அககினிக்கு முனனாலே அநநெயக கிடாரமுனனே
இருகையைக கூபபியவா ஏதுசொலவாா ராசாகளும
ஐயன பிடாரிகளே ஆகாய துாககைகளே
அநதா தேவதையே சநதிர சூரியரே
இநதிரா பிரமாவே கநதாவா இருடிகளே
ஆலவாயச சொககலிஙகம அஙகயறகண ணுயகியே
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா ஆணடவரே
ஏது மறியோமே எபபாவ மொனறறியோம
ஏது மறியோமெனறு இருகையைத தானெடுதது
காய்கிற நெய்தனிலே கையைத துவைததாாகள

அமபார நெலலதனில அளளி நிமிட்டினாகள
ஒவவொரு ராஜாவாயச சோதனை தநதாாகள
அமபார நெலலையெலலாம அடஙகலும நிமிட்டிவிட்டாா
மாயன பெருமாளும வநதுசததியம பணணிஞரே
வெறறி மதயானை வீமாசன தானெழுநதான
செயககிடாரம தனனருகே நோய வருகையிலே
அககினியாய் வீசுகுது அருகிலவா வொணணுமல
செநதணலாயப பறறுதஙகே சோவா வொணணுமல
வெநது கருகிறதே வீமாசன தேகமெலலாம
முன்னிட்ட காலையவன பினனிட்டு வாஙகிகொணடு
மாயன பெருமாளே மைததுனரே களளழகா
எனனபாவம யானறியேன ஏதுவினை யெனறறியேன
சோவா வொணணுமல செநதணலாய வீசுதுகாண
அருகிலவா வொணணுமல அககினியாய வீசுதுகாண
எனன புதுமையிது எமபெருமா ளெனறுகேட்டான
ஆயன பெருமாளும யாரை நினைககலுறருா
அககினி பகவானை ஆயனா தாமதொழுதாா
ஒருநனறி செய்தவரை உளளததில வைககவேணடும
அககினி பகவானே அருசசுனனு முனதனககு
எததனை சகாயஞசெயதான எலலா மறநதாயோ
மாளுகினற வுனனையவன வாளவிஜயன காததானே
அநதச சகாயமது அருசசுனனமேல வைககவேணடும
பெணடுடைய ராசனவன பெணணரசை மாலையிட்டான
உனதனககுக கோபமெனன உறுததுவானேன செநதணலே
கோபததை வையாதே குளிாநததணணீா போலிருபபாய
எனறு தொழுதாரே எமபெருமாள அககினியை
ஆயாது சொறகேட்டு அககினிதேவ ரபபோது
குளிாநத சலமபோலக கொபபனவே நினறுவிட்டாா
பினன ராயாவா வீமன முகமபாாததது
வாராய் மதவீமா வாாததையொன்று நீகேளாய்
மாதினுககு மஙகிலியம மதவீமா தரிததது ணடோ
செய்ததே யுணடானுல சோவா வொணணுது

கலககஙக ளுணடானல கடடழகா தூரகிலலு
மனதிற கபடுகளும வஞசனைக ளிலலையெனறல
ராஜாககள போலேநீ நமபிககை செயயுமெனறா

வீமராசன் நெய்யைக் குடிததுவிட்டு கொப்பரையை உருட்டிவிட்டது.

மறுபடியும வீமராஜ மனனவன தானுமவநது
கொதிககிற நெயயருகே கொபபெனவே நினறுகொணடு
மணககிற நெயயதனை மதவீமன பாரததுவிடடான
தூககினன கொபபரையைத துரிதமாய நெயயையெலலாம
குடிததா னரைககணததில கொபபரையை யுருடடிவிடடு
வெறறி மதயானை வீமனவன வநதுவிடடான
மாய னுடனகூ வழிபிடிததுத தானடநதான
மதுரைத தெருககடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
தருமாபுரி படடணததில தாரவேநதா வநதுவிடடார
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
இததனை பேரகளிலே யெவனைத திருடனெனபோம
அநநதஙகோடி ராஜரிலே யாரைத திருடனெனபோம
சததியஞ செயதாரே தரணியுளள ராஜாககள
நெயயிலே கைதோயததுநெலலை நிமிடடினாகள
சோதனை காடடிவிடடுத துரைகளெலலாம போகலையோ
அனைவோரைப போலாக அவனுஙகை தோயககவேணும
கொதிககிற நெயயதனைக குடிகக விதிமுறையோ
திருடருககுத தெயவமுணடோ சூதருககு நேசமுணடோ
வானஞ சுழலவதறகு மருநதுணடோ அவனிடததில
பூமி சுழல்வதறகுப பொடியுணடோ அவனிடததில
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைததானே
வபபுதுபபுப பேசியவன வாயபபழுதனு சொலலலையோ
ஆறறிலே தானபுரடடி அவனையும கொலலுமெனறேன

அவனுடைய மநதிரமும ஆறறைக தடுககலையோ
தூககிலே போடடவனை தோழியரே கொலலுமெனறேன
தாதியரைக கொனறுவிடடான தநதிர விததையினால
காளியமமை கோவிலிலே காவு கொடுஙகளெனறேன
வடவாசல செலவியரை வாயததடை கடடிவிடடான
பணடாரம போலேவநது [1]படகபடிததான வாசலிலே
வமபுகளும தும்புகளும வாயபபழுது சொனனானே
அரவததை விடடுநான ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
பாமபுததடை கடடினானே பாதக னவனும
யானையை மகமேறறி ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
யானைததடை கடடினானே அருடபாவி யானவனும
வேதியனைப போலவநது வேளவி வளாததினானே
மறையவனைப போலவநது மஙகிலியந தரிததானே
நெயயைக குடிககவகை நினைவறிய மாடடேனே
மலையாள விததைகளும மநதிரமுங கறறபாவி
எநதலூர ராஜாவோ எனககறியச சொலலுமெனறாள
தருமா புரமாளுந தருமாதமபி யெனறுசொனனார
நெயயைக குடிததவனதான நீதியுள்ள வீமராஜன
வெறறி மதமுடைய வீமசேன னெனறுசொனனார

அலலியரசாணி பஞ்சபாண்டவரோடு சண்டைக்கு வருகிறது.

அவவாரததை தானகேடடு அலலிப பெருமாளும
எடடிப பழமபோலே இருகணணுந தானசிவநது
உருககிய செமபொனனும உதிரமும்போல கணசிவநது
தருமா புரமெலலாந தவிடுபொடி யாயிடிதது
தஙகமதிற கோபுரததைத தரையோடே சாயததிடுவேன
ஆமணககும பருததியுமாய அடர விதைததிடுவேன
ஆணபெண சிறையாக அடஙகலும யானபிடிபபேன
தணடு பயணமெனறு தனிபேரி போடுமெனறாள்
வெடடியானைத தானழைதது வீரமுரசறையுமெனறாள்

---

[1] படகம - தமபடடம.

ஆறாயிரம பாண்டியர்கள அடஙகலும பயணமெனறாள
இனறுவெளிக கூடாரம இயலுடனே போடுமென்றாள
சணடாளை நாடடுமெனறாள தமுககை யடியுமெனறாள
அபபோது சாமபவனும யானையின மீதேறி
அடிததான பறையோசை அமமதுரை தானதிர
மதுரைய படைகளெலலாம வாருஙக ளெனறுசொலலி
ஆயுதஙகள கடடிககொணடு அனைவோரும வாருமெனறு
அடிதத பறையோசை அமமதுரை நகாகேடக
மதுரைப படைகளுடன பகாசனஙக ளுளளவரும
எணணூனகு ஆயுததைத யெடுததரையிற கடடிககொணடார
அதிரதருஞ சமாதரும அததராத ரானவரும
கலிஙகா தெலுஙகாகளும கனனடிய ரானவரும
ஈழதது வஙகணரும இளநாடடுச சோனகரும
ஆரியரும வீரியரும ஆனமலை துளுவாகளும
உடையவருஞ சூதகரும ஒடடியரும பபபரரும
குறவா மறவாகளும குசசிலிய ரானவரும
வனனியா துலுககாகளும மாராடடிய ரானவரும
வேடாகளும விலலியரும வேணசன முளளவரும
படடயஞ சூரிகளும பாரியவில சமுதாடு
நிமிசா பெரியலகு நேரிசமாா பெரியகததி
குலிசமுஞ சூலிசமுங குணடுதுப பாககிகளும
மணவெடடி கோடாலி வலலயம இருபபுலககை
வாளுகளும வேலுகளும வளைதடியுஞ சககரமும
கணடகோ டாலிகளும கவுணடுககல உருணடைகளும
சிஙகாணி பூசசுவிலலும சேனைவித ஆயுதமும
ரமபமும பாசஙகளும நாலெடடு ஆயுதமும
எணணூனகு ஆயுததைத யெடுததரையிற கடடினார்கள்
ஆயுதஙகள கடடிககொணடு அநேகசனம பயணமானார
சட்டைதமான வச்ரகபாய் தரிததாக ளெலலவரும

* சாமபு = பறை, சாமபு + அன = சாமபவன = பறையடிபபோன = பறையன

சண்டைக்கு முஸ்தீபாய்ச சமாததரெலலாம வருகிறாகள்
வநது நிறைநதாரகள வளமபெரிய சேனையெலலாம
யானைகளோ ஆறுலடசம அசுவஙக ளேழுலடசம
ஒடடகங்கள பததுலடசம ஒனறுகக கூடடினாரகள
காரமேகம போலாகக கறுததானைக கூடடஙகளும
வானதது மேகமபோல மதயானைக கூடடஙகளும
செவவானம போலாகச சிவநத புரவிகளும
வநது நிறைநதனவே வளமபெரிய அலலியணை
பொனனினமலை நாடாளும புகழபெரிய அணணாலகளை
அணணாலைத தானழைதது அமமதுரை யாளுமெனறுள
வெனறு செயமடைநது விருதுகடடி வருமளவும
செயிதது வருமளவுந தெனமதுரை யாளுமெனறுள
முததுப படுநதுறையும மூபபிமார படடுடையும
யானைப படுநதுறையும யாவும பதனமெனறுள
பவளம படுநதுறையும படடணமும பததிரஙகாண
கபபற படுநதுறையுங கடறசோஙகும பததிரஙகாண
செயிதது வருமளவுஞ சீமதுரை யாளுமெனறுள
பயணம பயணமெனறுள பயணபோரி யடியுமெனறுள
அமபெடுதது விலலெடுதது அமபறாத தூணிகடடி
எலலாரும பயணமெனறு ஏறினாள தோமேலே
வானதது மீனபோலே மணிரததஙகள வருகிறவே
ஆறு யிரநதேரும அணிஅணியாயப போகிறவே
சொககலிஙகந துணையெனறு தேரை நடததினாளே
அசசு கிறுகிறெனனும யானைநெடுந தேரசையும
வணடில கிறிசசியிடும மதயானை கோஷமிடும
குதிரை கனைததுவர கோடிமனனா சததமிட
வெயிலுக கெடுததாரகள வெளளைநலல கூடாரம
கானலுக கெடுததாரகள கறுபபுநலல கூடாரம
பனிகளுக கெடுததாரகள படடுநலல கூடாரம

* சமுதாடு = ஒருவிதககததி, நேரிசம = எறிகினற ஆயுதம; வசசிரா யுதம; சூலிசம = சூலம, ஓராயுதம

கறுப்பு [1]நிசான் சிவப்புநிசான் கலந்து பறக்கிறதே
அல்லிக் கொடிவிருது அசைகிறது தேர்மேலே
மஞ்சட் கொடிபறக்க மகாரதா ரணமசைய
வருகிறதே மூலபலம் மண்ணிலிடம் கொள்ளாதே
ஆற்றுமணல் போலே அடுக்கிட்டுச் சேனைவரும்
மீன்குஞ்சின் குழுவைப்போல வேண சனங்களவரும்
காட்டுக் களாப்பூவும் காளானும் முளைத்ததுபோல
சுற்றிக் குடைபிடித்தார் சூரியனும் தோற்றோட
பக்கம் குடைபிடித்தார் பகலவனைக் காணாமல்
செந்தூ ளெழும்பினதே சூரியனைக் கப்பினதே
கருந்தூ ளெழும்பினதே கதிரோனைக் கப்பினதே
அடிபட்டதே பேரிகைதான் அந்தரந் தானதிர
யானைமேல் பேரிகையாம் குதிரையின்மேல் [2]டங்காவாம்
ஒட்டகமேல் [3]நகபத்து ஓசை யெழும்பினதே
வெண்கலப் பேரிகைகள் விருது முழங்கிறதே
பாஞ்சசன்யம் தேவதந்தம் பலவிருதுந் தான்முழங்க
சச்சரிகை வீணைகளும் தாக்கி முரசறைய
ஒற்றைவால் சங்கந்தான் ஊதிப்பேற யுலகதிர
வருகிறதே மூலபலம் மண்ணும்விண்ணுந் தானதிர
மதுரா புரியைவிட்டு வனகாட்டிற் போகலுற்றார்
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தான்கடந்து
ஆறு சுனைதாண்டி அதிக வனங்கடந்து
வேங்கை யடர்ந்தவனம் வெண்களாப் பூத்தவனம்
கோங்கு பெருத்தவனம் கொன்றைகளாய்ப் பூத்தவனம்
அண்டாகண் டறியாத தண்ட வனங்கடந்து
அல்லியம்மாள் தருமாபுரி அடுத்தாள் தளத்துடனே
பட்டணத்தைச் சுற்றியெங்கும் பாளையங்கள் சூழ்ந்தனவே
பஞ்சவர்ணக் கூடாரம் பலதிசையும் போட்டார்கள்

1 நிசான (இந்துஸ்தானி) = கொடி
2 டங்கா = ஒருகடபறை 3 நகபத = (இந்துஸ்தானி) வாத்தியம்

[1] முத்திரிக்கை போட்டாளே முடிமன்ன ராசாத்தி
[2] சண்டாவை நட்டார்கள் தமுக்கடித்தார் பாளையத்தில
சண்டையின பேரிகையைத் தானடித்தார் பாளையத்தில
அடிபடுதே ரணபேரி அடிவானத் திடி போலே
கோடைகாலத் திடிபோலே குமுறுதே ரணபேரிகை
செவவானத் திடிபோலே சேர முழங்கிறதே
சத்தத் தொனிகளெல்லாம் தருமராசா கேட்டுவிட்டார்
காணுமல மஙகிலியம கட்டினு ரவளகழுத்தில
பொயசசத் தியமபணணிப புகழ்வீமன வநதுவிட்டான
ஆகையினுற சணடைசெயய அநேகதளங கூட்டி வநதாள
சணடைபணணி கெலிககசசொலலுமி சாமாதய ராஜாவை
வநதாலே யாசசுது வாரம விருநதாககால
நாளை-கோட்டை தனைபிடித்து கொததளமுந தாணிடிபபோம
தஙகமதிற கோபுரததைத தரையோடே சாயததிடுவோம
ஆமணககும பருததிகளும ஆடா விதைததிடுவோம
ஆணபெண சிறையாக அடஙகலும பிடிததிடுவோம
கடுகி வரசசொலலும கடடமுக ராஜாகளை
எனற-அவவாரதைதை தானகேடடு அலஙகாரத தூதுவனும
சநதன வடிவழகா தருமராணடை வநதுவிட்டான
வணஙகி நமஸ்கரிதது மநதிரியு மேதுசொலவான
மதுரா புரியாளும வாழவரசி யலலிககு
காணுமல மஙகிலியம கட்டினு ரவளகழுததில
பொயசசத் தியமபணணிப புகழ்வீமா வநதாராம
ஆகையி னுலேதான அலலிதளம கூட்டிவநதாள
சணடைககு வநதாலே அலலாது தாரவேநதே
கோட்டையை பிடிததுவிடடுக [3] கொமமையழிப பேனெனருள
சணடைககு வரசசொனனுள தருமலிஙக ராஜாவே
எனறு சாணமிட்டான இயலான மநதிரியும
தககப புகழுடைய தருமாவா தாஙகேடடு
மாயனபெருமாளின மதிமுகததைத தாமபாரதது

[1] முததிரிகை - முறறுகை [2] சணடா - கொடி
[3] கொமமை - கொததளம

தைய விளஙகொடிக்குச சததியஞ செய்யவென்று
தெனமதுரை போனீரே சேதியென்ன சொலலுமெனறார்
அஙகே நடநததொரு அதிசயததைச சொலலுமெனறார
[1] மறவிமைநதா தருமருககு மாயவனு மேதுசொலவார
மண்டலதது ராஜாககள வநதுசததியம பணணினாகள
வெற்றி மதயானை வீமராஜ னேதுசெய்தான
கொதிககிற நெய்தனிலே கொபபெணவே கைதுவைதது
சததியததைச செய்யாமல தாமஙகள வாழுமாபன
கொதிககிற நெயயிருநத கொபபரையைத தாஎெடுதது
நெய்யைக குடிததுவிடடு நிமிஷ முருடடிவிடடான
மதபபடட வீமனசெய்த வனமையினு லிபபோது
சண்டைககு வநதாளே சாமாாததிய முளளகனனி
சண்டைககு வநதவளைச சறறுமவிட லாகாது
சண்டை களைசசெயது சமாததறிய வேணுமெனறா
வநதசணடை விடலாமோ வளமபெரிய கருமரேகீா
பினனுக கிடைநதாலே பெணணரசி விடுவாளோ
வென்று செயிககவேணடும வீரபடடஞ சூடடவேணடும
எனற-இவவாாததை கேடடவுடன எமனமைநத ரேதுசொலவாா
யாரை யனுபபிவைபபோம அமாசெயது வருவதறகு
எவரை யனுபபிவைபபோம எமபெருமாள சொலலுமெனறா
நகுல சகாதேவ ராஜாககள தஙகளையும
வெற்றி மதயானை வீமனையு மனுபபுமெனறா
கூட வெகுசனததைக கூடடி யனுபபுமெனறா
நானுஙகூடப போகிறேனகாண ராஜாவே அஞசாதீா
வென்று செயமாகி வெளிபபடடு வருவேனெனறா
மனதுக கிசைநதபடி மாயனே செயயுமெனறா

பாண்டவர் அல்லியரசாணியோடு சண்டை செயய வருதல்.

தருமாது சேனைகளே சகலசெனம வாருமென்றா
இனறு வெளிக்கூடாரம இயலுடனே போடுமெனறா

---

1 மறவிமைநதா - எமனுடையகுமாரா

அலலி பஞசபாணடவரோடு யுததஞசெயதல

சண்டைபேரி யடியுமென்றார் சண்டாளவை நாட்டுமென்றார்
பாளையங்க ளுள்ளவெல்லாம் பயணபேரி யடியுமென்றார்
ஆடா தேர்ப்பாகா அலங்கரிந்ந தேரையென்றார்
தேர்ப்பாகன் தானும்வந்து தேரை யலங்கரித்தான்
ஆறுவண்டி நூறுசட்டம் அழகான குத்துக்கால்கள்
குத்துக்கால் சொப்பனிட்டு கொடுங்கைத் திரைவளைத்து
கும்ப கலசமது கொடுங்கை யலங்கரித்து
தேரை யலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன் கொண்டுவந்தான்
அலங்காரச் சேலையினால் அலங்காரம் பண்ணினார்
நாலுபக்கஞ் சாலாகளும் நவரத்ன தோரணமும்
கண்ணாடிச் சல்லிகட்டிக் கவரிமான் சங்குவிட்டு
[1] ஐந்துகொத்து ஆராய்ச்சி அநந்தமணி கட்டினார்
நவகண்ட வீரமணி நான்குபக்கங் கட்டினாரே
மாவிலைத் தோரணமும் வாழைமரங் கட்டினார்கள்
நான்கு புரவிகளை நன்றாயக் குளிப்பாட்டி
நான்குகால் வண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற் கொலுசுகளாம்
முன்னாலே சுட்டிகளும் பின்னாலே குச்சுகளும்
மாணிக்கக் கடிவாளம் வாயிற் கொடுத்தானே
நான்கு குதிரைகளை நன்றா யலங்கரித்தான்
தேரிலே கட்டினானே சீரான புரவிதனை
சாய்ந்திருந்து சண்டைசெய்யச் சாருமணை போட்டானே
குனிந்திருந்து சண்டைசெய்யக் கூடவே மேடையிட்டான்
ஒஞ்சரித்துச் சண்டைசெய்ய ஒருகுதலை யணைகளிட்டான்
சந்தனப் பொட்டுமிட்டு சாம்பிராணித் தூபமிட்டான்
தேரை யலங்கரித்துத் தேர்ப்பாக னோட்டிவந்தான்
அலங்கரித்தே னென்றுசொல்லி அடிபணிந்து தெண்டனிட்டான்
வெற்றி மதயானை வீமராசன் தானெழுந்தான்
நகுல சகாதேவ ராச ரெழுந்திருந்தார்
ஆயர் பெருமாளும் அரிராமர் தாமெழுந்தார்

1 ஐந்துகொத்து ஆராய்ச்சி - வளைந்தகாம் பொன்றில் ஐந்துமணிகள் கோத்தாயிருப்பன.

வாகுவல யநதோளில மகுட மணிமுடியில
வாளுகளும கததிகளும வலதுகையில தானணிநதா
அமபுவிலலும தாமெடுததா அமபறாத தூணிவைததா
சடடைதமான வசரகபாய தாமணிநதா ராசாகளும
சிறுஉருணடை சுணடுவிலலும சிஙகாணிப பூசசுவிலலும
கணடகோடாலிகளும கவணகலலும சககரமும
வசசிர கதையணிநதான மதவீம ராசனவன
தணடாயுதமெடுததான சததிவேல தாமெடுததான
சணடைககு முஸதீபாயச சமாததன வெளியானான
அருசசுன னதுவறிநது ஆயாணடை யோடிவநதான
மாயன பெருமாளை மலரடியில யானசரணம
அலலி யவளோடே அமருககுப போகிறீரோ
அவளமேலே யமபுபடடால ஆவி யுருகிவிடும
சீவ னழிநதிடுவேன செலவழிநது போவேனெனறான
மாணடு மடிநதிடுவேன மாதருககுப பாணமபடடால
எநதவித மானாலும இடடுவர வேணடுமையா
பொறகொடி மாதரசைப பிடிததுவநது சேருமையா
நலலது அருசசுனரே நமககுத தெரியவரும
எநதவித மானாலும இடடுவநது சேரககிறேனபோ
உன-மன துககிசைநதபடி மனனவனே செயகிறேனபோ
எனறது சொனனாரே எமபெருமாள ஆணடவரும
அபபோது அருசசுனனும ஆணழகன தானெழுநது
வெறறி மதயானை வீமனணடை யோடிவநதான
மதகரியான வீமனுககு வணஙகி நமஸகரிததான
அணணா மதவீமா அடியே னொருவாரததை
அலலி யவளமேலே அமருககுப போறீரோ
அணணா அவளமேலே அமபு தொடுககாதீர
விலவிததனை செயயவேணடாம மெலலியநத அலலியைத
தநதிர மாயபபிடிதது தமையரே கொணடுவாரும
எனறு தொழுதானே எழிலவிசய னருசசுனனும
அபபோது வீமராசன ஆணழகன ஏதுசொலவான

நல்லது தமபியரே நமககுத தெரியவருமெ
என்றுசொலலி மதவீமன ஏறினன தோமேலே
ஏறவே தோமேலே எடுத்தார நெடுஙகுடையை
முததுக குடைகளொஙகும முழுவயிர நறகுடையும
படடுக குடைகளொஙகும பலதிசையுந தானபிடிததார
கிருஷ்ணரது தோமேலே கெருடக கொடி பறகக
வீமரது தோமேலே வீரசிஙகக கொடிபறகக
நகுலரது தோமேலே நாமக கொடி பறகக
சகாதேவன தோமேலே சாஸதிரக கொடிபறகக
அசசு கிறுகிறெனனும யானைநெடுந தோளையும
வணடில கிறிசசியிடெ மதயானை கோஷடமிடெ
குதிரை கனைததுவாக கோடிமனனா சததமிட
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலும வருகிறதே
செநது ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபுறது
கருநது ளெழுமபுவது கதிரோனைக கபபுறது
மணது ளெழுமபுவது மணடலததைக கபபுறது
அடிபடுதே ராயபேரி அநககாந தானதிர
வெணகலப பேரிகைதான விருது முழஙகிறது
சண்டைசணடை யெனறதிாநது சணடைபேரி யடிபடுதே
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிநகா ரடிபடுதே
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரியடிபடுதே
கோடைகாலத திடிபோலே குமுறுதே ரணபேரி
அடிவானத திடிபோலே அடிபடுதே ரணபேரி
அணடங கிடுகிடெனன அடிபடுதே ரணபேரி
மணதூளுஞ செநதூளும மணடலததைக கபபினவே
வருகிற சனஙகளெலலாம மடடு மிதஙகளிலலை
படடணததைத தானகடநது பாளையம வருகிறதே
யூகம பிரிததாாகள யுததஙகள செயயவெனறு
வநது முனைதொடுததார வளமபெரிய சேனையெலலாம
இருதாததுப பாளையஙகள எடடி நெருஙகினவே
[1] உததி பிரிததாாகள யுததமும பணணுகிறாா

1 உததி - இசைவானவகுபபு

விலவளைதது நாரிபூடடி வேணபாணந தொடுததாாகள
சரமேற சரமபொழிநதாா சாமாததிய முளளவாகள
அதிரதரும சமாதரும சமரதரும அதிரதரும
கலிஙகா தெலுஙகாகளும தெலுங்கா கலிஙகாகளும
கனனடியா வனனியாகள வனனியாகள கனனடியா
சததிரியா முகதிரியா முகதிரியா சததிரியா
யானையோடு யானைதாகக அசுவததோடு அசுவநதாகக
ஒடடகமும ஒடடகமும ஒனறாகப போாசெயயும
ஒருவருக கொருவராக யுததஙகள பணணுகிறா
எடடிறறே நலலசணடை எழுபபிறறே ரணபேரி
மூளகிறதே நலலசணடை முழஙகிறதே ரணபேரி
வநது முனைதொடுததாள வாழவரசி யலலியமமாள
வெறறிமதயானை வீமராசன தான பாாதது
வநது வளைநதானே வலலிடிபோல தோதிருபபி
தேரைத திருபபிககொணடான செஙகையில விலலெடுததான
விலவளைதது நாரிபூடடி விலலைக [1]குணைத தொனிசெயது
அமபு தொடுததானே அலலியவள மேலாக
வாரிப பொழிநதானே வளமபெரிய அஸதிரததை
வாயுவாஸ திரஙகளுடன வருணாஸ திரஙகளுடன
இமையாஸ திரஙகளொடு இநதிராஸ திரஙகளுநதான
சூரியனது அஸதிரமாம சுபபிரமணியா அஸதிரமாம
ராமசசநதிரா அஸதிரமாம லக்ஷமண ரஸதிரமாம
மூடுபனி போலாக முடுகிவிடடான பாணமது
பாணமவரும வேகநதனைப பாாகக முடியாது
சரவருஷம போலாகச சரமேற சரநதொடுததான
கணடாளே அலலியமமாள கணகள சிவநதாளே
சீறி யெரிபறநது சிஙகததைப போறகதமபி
கழுததிலே மஙகிலியங கடடினது ஆராடாசொல
திருடடுப பயலேயுன சீவன பறிததிடுவேன
சணடிப பயலேயுன சமாததை யழிபபேனபாா

[1] குணம தொனி - குணதொனி - விலலின கயிறறோசை.

என்சமர்த்துஞ் சேவகமும் இப்போ தெரியுமடா
அல்லி பெயரைச்சொன்னால் அழுதபிள்ளை வாயமூடும்
அல்லி பெயரைச்சொன்னால் அண்டரண்டம் கிடுகிடுக்கும்
அல்லி பெயரைச்சொன்னால் கலங்கித்தயவங் கூத்தாடும்
அரைநாழிகை கொள்ளையிலே அந்தகனூர் சேர்த்திடுவேன
என்று-சேதைரத் திருப்பினுள் செங்கையிலே வில்லெடுத்தாள்
பம்பரம் போலாகப் பார ரதந்திருப்பி
சக்கரந் திகிரிபோலே சமர்த்துடனே தேர்திருப்பி
வில்வளைத்து நாரிபூட்டி விட்டாள் சரபாணம்
தொட்டாளே வில்லதனை தொடுத்தாளே சரபாணம்
விட்டாள் சரபாணம் மேகங்கள் தாமமறைய
ஆகாய முள்ளதெல்லாம் அம்பாலே பந்தலிட்டாள்
அம்பு வருமவிதங்கள் ஆறமுடியாது
பாணம் வருமவிதங்கள் பார்க்கமுடியாது
கார்த்திகை மாதத்திலே கனத்தமழை வந்ததுபோல
ஐப்பசி மாதத்திலே அடாந்தமழை வந்ததுபோல
சோனை மழைபோலே சொரிகிறாள் பாணங்களை
அக்கினி அஸ்திரங்கள் அனந்தம் பொழிகிறாளே
நெல்லிப பழம்போலே நெருங்கிறதே கொப்புளங்கள்
அருநெல்லிப பழம்போலே அஸ்தமெல்லாங் கொப்புளிக்க
நான்குநாள் மட்டாக நல்லசண்டை பண்ணுகிறார்
தனமேலவரும் பாணமெல்லாம் சங்கரிப்பான வீமராசன
ஒருவர்விட்ட பாணமது ஒருவர் விலக்கிக்கொண்டார்
இருவர்சமானமாக இனியசண்டை பண்ணுகிறார்
வீமனவிடும் பாணத்தினால் வெகுசனங்கள் மாளுகிற
யானையின்மே லிருந்ததுரை அறுந்து விழுகிறார்
குதிரையின்மே லிருந்ததுரை கொக்கரித்து விழுகிறார்
ஒட்டகமே லிருந்ததுரை ஓலமிட்டு விழுகிறார்கள்
அம்மாடி யென்றுசொல்லி அறுந்து விழுவார்கள்
தென்னங்காய போலாகச் சேனைதலை யுருளவிட்டான்
பனங்காய்கள் போலாகப் பறித்தெறிவான் வேண்டதலை

அறுந்த தலைகளெல்லாம் [1] அம்மானை யாடுதங்கே
பெட்டியும் பேழைபோலே பெலிகொடுத்த தலைகள்போலே
சட்டிகள் பானைபோலே தலைகள் உருள்விட்டான்
அம்மாடி யென்றுசொல்லி அநேகந் தலையருளும்
கால்களற்றுப் போய்விட்டே கைகளற்றுப் போய்விட்டே
ஈரல் குடல்சரிந்து இருநிலத்தில் விழுவாரும்
பண்டிக்குடல்கள் தான்சரிந்து மண்ணில் விழுவாரும்
நிலம்பூச்சிப் போலாக நிலத்தில் நசுங்கலுற்றார்
சாகிற உண்ணிபோலே தரையில் நசுங்கலுற்றார்
செத்த சனங்களென்றால் செப்ப முடியாது
அல்லியின்றன் பாளையங்கள் அலைந்தலைந்து ஓடறவே
சண்டைபண்ண மாட்டாமல் சலாம்பண்ணி ஓடலுற்றார்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணுவாராம்
பண்டார மென்பாராம் பரதேசி யென்பாராம்
நாமத்தைக் காட்டுவாராம் நான்தாத னென்பாராம்
பூணூலைக் காட்டுவாராம் பிராமண னென்பாராம்
பிச்சை யிரந்துண்ணப் புறப்பட்டோ மென்பாராம்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணி
ஐயகோ தெய்வமென்று அலைகிறவே பாளையங்கள்
வடுக ரெல்லாம் நீரென்பார் வண்டமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்க ரெல்லாம் பாணியென்று சொல்லிப் புலம்புகிறார்
தண்ணீர் தண்ணீரென்று தவித்துப் புலம்புகிறார்
மாப்பளவு ரத்தாறு வழியவிட்டான் வீமசேனன்
பிடாரியத்து கோவிலிலே பலிகொடுக்கும் கடாக்களைப்போல
அம்மையார் கோவிலிலே ஆடுவெட்டும் பாவனைபோல
துள்ளுகிற தலைகளெல்லாம் செருக்களங்கள் கொள்ளவில்லை
ரத்தாறு யோடினதே ரணமுண்டங் கொக்கரிக்க
இந்த விதமாக இனியபோர் செய்வதிலே
தேவாதி தேவரெல்லாரு செப்புவா ரோர்வார்த்தை
ராமரது சண்டையென்பார் ராவணன் சண்டையென்பார்

[1] அம்மானை - இது மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று

[illegible]

சூரபத்மா சண்டைஎன்பார் சுப்பிரமணியர் சண்டைஎன்பார்
வீரபத்திரன் தன்னோடு வேளவிக்கினன் சண்டைஎன்பார்
வீமனைப்போற் சண்டைசெய்வார் யாருமில்லை மேதினியில்
வெற்றி மதயானை வீமனவன் பின்னிடையான்
நான்குநாள் மட்டுமவன் நல்லசண்டை பண்ணுகிறான்
அல்லிப் பெருமாளும் [1]ஆக்கிரமித்துப் பற்கடித்து
ஆலவாய்ச் சொக்கரென்னும் ஆண்டவரைத் தானினைந்து
திவ்வியாஸ் திரமதனைத் தூபமிட்டுத் தானெடுத்தாள்
மந்திர தூபமிட்டு வீமன்மேல் ஏவிவிட்டாள்
மாரபளவு வாங்கியே தோளபிளக்கத் தொடுத்துவிட்டாள்
அது-மேவிட்டு வருகிறதே வீமனது தோள்மேலே
வாயில் நெருப்பெரிய வந்து விழுந்ததுவே
தேரு முடைந்ததே செம்புரவி செத்ததே
போட்டசட்டை வச்ரகப்பாய் பொடிபொடியாய்ப் போச்சுதே
சட்டைதமான வச்ரகப்பாய் தவிடுபொடி யாச்சுதே
சரீரங்க ளுள்ளதெல்லாம் சல்லடைக்கண் ணாச்சுதே
மானங் குலைந்தானே மதகரியான வீமசேனன்
விழுந்து எழுந்தவனும் வெட்கங்கெட் டோடிவிட்டான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யுத்தம்

மாயன் பெருமாளும் மலைராமர் கண்டுவிட்டார்
கைமோசம் வந்ததென்று கரியமால் தேர்திருப்பி
வந்துமே சண்டைசெய்தார் மயிலனையாள் முன்னாலே
பம்பரம்போல் தேர்திருப்பிப் பாணந் தொடுத்துவிட்டார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆக்கிரமித்துப் பற்கடித்து
சொக்கரைத் தானினைந்து தொட்டாள் நெடும்பாணம்
இருவ ரிரதங்களும் இருநிலத்தில் தாமசுழல
விட்டாள் சரபாணம் மேகவண்ணன் தேர்மேலே
வாயுவாஸ் திரங்களவை வருணாஸ் திரங்களவை
வச்சிர பாணமதை வாரிச் சரம்பொழிந்தாள்

[1] ஆக்கிரமித்து=கோபித்து

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒருகோடி பாணமிட்டாள்
சூரியனைத் தானமறைத்தாள் தொடுத்தவித பாணந்தம்மால்
ஆகாய முள்ளதெல்லாம் அம்பாலே பந்தலிட்டாள்
பெருமாளும் அல்லியரும் பிரியாத சண்டைபண்ணா
மாளுந்தசெனங்களென்றால் மட்டு மிதங்களில்லை
செத்த செனங்களென்றால் செப்ப முடியாது
ஐயகோ தெய்வமென்று அலறுதே பாளையங்கள்
யானைமே லுள்ளவர்கள் அம்பமிட்டு மண்ணைக்கவ்வ
குதிரைமே லுள்ளவர்கள் கொக்கரித்து மண்ணைக்கவ்வ
ஒட்டகமே லுள்ளவர்கள் ஓலமிட்டுக் கீழ்புரள
யானைத் தலைகளவை அம்பமிட்டுக் கீழ்புரள
குதிரைத் தலைகளவை கொக்கரித்துத் தானவிழவே
ஒட்டகத்தின் தலைகளவை ஓலமிட்டுக் கீழ்புரள
இந்த விதமாக இனியசண்டை பண்ணுகிறா
அலைகடல் சத்தம்போலே அம்பமிட்டார் வெகுசனங்கள்
கூக்குர லிடுகிறவே கூட்டமிடும் பாளையங்கள்
அய்யம் சிவாவென்று அலைகிறவே வெகுசனங்கள்
வடுகரெல்லாம் நீரென்பார் வண்டமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம் பாணியென்று துடிதுடித்துக் கூவுகிறார்
தண்ணீர்தண்ணீ ரென்றுசொல்லித் தவிக்கிறவே பாளையங்கள்
அப்போது அல்லியம்மாள் அதிகமான கோபமதாய்
வச்சிர பாணந்தன்னை மந்திர தூபமிட்டு
மாயாது தேர்மேலே வலிந்து இழுத்துவிட்டாள்
இந்திர னஸ்திரமாம் இடிபகவா னஸ்திரமாம்
ராமசந்திரன அஸ்திரமாம் நாராயணன அஸ்திரமாம்
அக்கினியின் அஸ்திரமாம் அனந்தம் பொழிகிறளே
ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒருகோடி பாணமிட்டாள்
வாரிப் பொழிந்தாளே வரம்பெற்ற அஸ்திரங்கள்
எடுத்துப் பொழிந்தாளே எழுலட்சம் பாணங்களை
விழித்தகண் சிமிட்டாமல் பொழிந்தாள் ஒருசாமம்
பார்த்தாள் மூடுருவப் பாணந் தொடுத்தாளே

அல்லி நகுலனோடு யுத்தஞ்செய்தல்

ஆயன் சரீரமெல்லாம அஙகம பிளககடி ததாள
மாயன சரீரமெலலாம ரததமய மாககிவிடடாள
சலலடைக கணபோல சரீரமெலலாந துளைததுவிடடாள
மயிருக கொருபாணம மஙகைநலலாள தானகொடுததாள
விலபிடி தத கைககளெலலாம மெததச சிவநதன வே
கைகளும சோரநதிடவே கனனியரும பாணமவிட டாள
ஆகாய தேவரெலலாம அலலியரைப புகழநதாரகள
இநதப படியாக இடாசெயயும வேளையிலே
இவளோ வெகுபாரட மனறு மனதிலெணணி
இடிபாண மொனறை யெடுததாளே யலலியரா ள
மாாபளவு வாஙகியே தோளபிளககத தொடுததுவிடடாள
வாயில நெருபபெரிய வநது விழுநததுகாண
தேரு மொடிநததே செமபுரவி நாலுமபோய
சடடைதமான வசாகபாய தவிடு பொடியாகியது
செஙகையில விலலழிநது தேகசடடை தானழிநது
பாததியா யோகிறார பாரளநதா ரமபெருமாள
கைமோசம வநததென்று கரியமா லோடிவிடடார

சகாதேவன யுததம.

கணடான சகாதேவன கரியமா லோடுவதை ந
தேதைத திருபபினன செஙகையிலே விலலெடுததான
வநது வளைநதானே வலலிடிபோல சகாதேவன
பேரிகை யடிபடவே போயெதிரததான அலலியுடன
சணடைபே ரிகையறைநது சமாததுடனே வநதெதிாததான
கணடாளே அலலியவள கணணிரணடுந தாமசிவகக
ஒருபாணம விடடாளே உலகமெலலாந தானதிர
பேரிகையைக கிழிததாளே பெரியடமா தானகிழிததாள
இடிக ளிடி ததததுபோல இளையோனதன தேருடைததாள
வசசிர பாணமவிடடு மாாபைபபததை லாயககிழிததாள
விழுநதா னெழுநதிருநதான வெடகஙகெடடு ஓடிவிடடான

சகாதேவன் அல்லியைப் புலிக்கூண்டு செய்து அதில் பிடித்தது.

எநத விதததிஞலே இவளைச செயிததிடலாம
அடஙகாத ரீலிதனனை அடககுமவழி யெபபடிதான
எனறது தானினைநது இனபச சகாதேவன
உளளஙகை சாஸதிரததை உததியுடன தானபாாததான
பாதாள அஞசனததைப பாாததான சகாதேவன
பததுசுறறு புலிககூணடைப பாஙகுடன கொணடுவநது
சூதுபணணி யலலியரைப [1]போணி லடைககவேணடும
இலலாமற போனுககால இவளைச செயிககமாடடோம
இவளகையால மாளுவது எலலவருமநிசசயநதான
எனறு-சாஸதிரததைத தானபாாததுத தளாநதான சகாதேவன
[2] செருககளததை விடடவனுஞ சீககிரமாயப போகலுறறுன
மாளிகையில போயசசோநதான மனனன சகாதேவன
விசுவபிரமா தசசாகளை விரைநதோடி யழையுமெனறுன
அபபோது காவலாகள அழைததோடி வநதாாகள
ஆயிரந தசசாகளை அழைததுவநது விடடாாகள
வநது பணிநதாாகள மனனனசகா தேவனைததாம
எமமை யழைததபணி யாதெனறு கேடடாாகள
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமிபபீா புலிககூணடு
ஒருபககம பாாததாலே உசசிததோ போலிருகக
மறுபககம பாாததாலே மசசுவீடு போலாக
மறறெரு பககமது வளமபெரிய கோடடையதாய்
பததுசசுறறுக கோடடையதாயப பககங கதவுவைதது
வாசலுககு வாசலது வசசிரததாள போடடுவைதது
சாவியுஞ சஙகிலியுந தாழபபாளும வையுமெனறுன
ஆயிரந தசசாகளும அககணமே சொபபனிடடாா
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமிததாா விசுவபிரமா

1 போண - பொறி   2 செருககளம - யுததகளம

சோடி தேதோ மென றுசொலலித தொழுதவாகள போனாகள
அபபோது சகாதேவன அககணமே தானெழுநது
தேரைத திருபபுகிற சூதனைத தானழைததது
குதிரை யலஙகரிததுக கூணடிமேல கடடுமெனறான
சாததிரக கொடிவிருதைச சமாததுடனே கடடுமெனறான
அபபோது பாகனவன அதிதுரித முடனெழுநது
பாராசாரி குதிரைகளைப பாஙகா யலஙகரிததுக
கூணடுக கழகாகக குதிரைகளைக கடடினனே
சாஸ்திரக கொடிவிருதைச சமாததுடனே கடடினனே
அஙகே சகாதேவன அமபுவிலலுங கைபபிடிதது
ஏறினன கூணடதனில எடுததடிததார பேரிகையை
திறவுகோல கைபபிடிததுச சூதனவ னேறினனே
கூணடைத திருபபியே கொணடுபோனன பாளையததை
செயமபெறற சகாதேவன செஙகையிலே விலலெடுததான
சணடைசணடை யெனறுசொலலி சணடைபேரி யடிபபடுது
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிநகா ரடிபபடுது
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரி யடிபபடுது
கணடாளே அலலியமமாள காறறைபபோல தேர்திருபபி
வநது வளைநதாளே வலலிடிபோல விலவளைததாள
மடடுமே நலலசணடை மழுபபுமே ரணபேரி
மூணுமே நலலசணடை முழஙகுறதே ரணபேரி
விடடாள சரபாணம மேனியெலலாந தானமறைய
ஒருவா விடுமபாணம ஒருவா விலககிககொளவார
இருவா விடுமபாணம இருவா விலககிககொளவார
ஆததசநதர பாணமதி லலலியொரு பாணமவிடடாள
சகாதேவன விலமுறிய சமாததுடனே பாணமவிடடாள
வேகாள மாகவநது விலலை முறிததததது
விலலு முறிநதிடவே வேநதன சகாதேவன
வாளகே டகமெடுதது மணணிற குதிததானே
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியவள கோபமதாய்
கேடயமும வாளெடுததுக கொசசிததுக கீழகுதிததாள

முனகநது பினகாது முபபத திரணடுகநது
இநதரசால விததையினால எழுமபிவநதான சகாதேவன
அபபோது அலலியவள ஆரணஙகு மேதுசெயவாள
கரணஙகள போடுகிறாள கைலாகு பணணுகிறாள
கருடபாசசல தாவெடுததுக கடுகவே பாயுகிறாள
புலியும புலியுமாயப போயெதிரதத பாயனைபோல
யானையும யானையுமாயச சீறி யெழுநததுபோல
கொககரிதது ரவுளியிடடுக கொறறவனும பாயுகிறான
துளளுமான குடடியைபபோல துளளுகிறா ளலலியமமாள
ஓடி யொளிபபவனபோல உபாயமாயச சகாதேவன
கூணடிற குதிககதானே கொபபெனவே சகாதேவன
ஓடிபபோனா னெனறெணணி உததமியா ளலலியமமாள
கூடக குதிததாளே கூணடிமேல பாயநதாளே
முனவாசற புகுநதவனும பினவாச லோடலுறறான
அவவாசற பாயநதாளே அலலிமலா நாயகியாள
மூனறாம வாசறபுகுநது நாலாமவாசல ஓடலுறறான
அவவாச லிறபுகுநது அலலியமமாள தேடுகிறாள
எஙகுபோனான களளனெனறு இளஙகொடி தேடுகிறாள
ஐநதாவது வாசலிலே அலலியமமாள தானபுகுநதாள
அவவாசற கதவடைதது அருநதாழபபாள பூடடினாளே
சநதனக கதவடைததுத தாழபபாளும பூடடிவிடடான
ஐநதுவாசற கதவடைதது ஆணழகன வெளியானான
அகபபடடா ளலலியெனறு அடியுமெனறான செயபேரி
செயஙகள செயஙகளெனறு செயபேரி போடுமெனறான
அகபபடடா ளலலியெனறு அடிபடுதே ரணபேரி
சிககினா ளலலியெனறு சினனஙக ளூதுகிறார
அததணட போகளுமே எலலோருங கேடடுவிடடார
சநதோஷப படடாரகள தருமராஜன சேனையெலலாம
தபபிமீநத சனஙகளெலலாம தனிமதுரை யோடிவிடடார்
தேனமொழியாள சேனையது தெனமதுரை யோடினதே
அபபோ சகாதேவன ஆனநதமாய வருகிறானே

கூண்டைத் திருப்பியவன் கொண்டுவந்தான் பட்டணத்தில்
அருச்சுனன் தன்னருகே அடி பணிந்து தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்ட சகாதேவன் சொல்லுவா னொருவார்த்தை
அல்லியுடன் சண்டைபண்ண அமருக்குப் போனபோது
அகங்காரப் பெண்புலிதான் அகப்பட்ட தென்கையில
வேங்கைப் புலிதனையே விடுகூண்டி லடைத்துவந்தேன்
மதுரா புரியாண்ட வாழ்வரசி யல்லியரை
தேரேறிச் சண்டைசெய்து தாரமதாகக் கொண்டுவந்தேன்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அருச்சுனன் மனமகிழ்ந்தான்
சந்தோஷப் பட்டானே [1]தாமங்கள் வாழ்மார்பன்
அன்னநடை துரோபதையாம் ஆரணங்கைத் தானழைத்து
நாக மடந்தையரை நறுநுதலைத் தானழைத்து
சேரவள நங்கையவள் சுபத்திரையைத் தானழைத்து
நான்செய்த காரியத்தை நாயகமே நீகேளாய்
மாயவரும் யானுமாக வனவாசம் போனபோது
தீர்த்தயாத்திரை போகையிலே செய்தபிழை நீகேளாய்
ஆதி சிவனையுநான் அடிவணங்க வேண்டுமென்று
மதுரா புரியிலே மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம்
பிட்டுக்கு மண்சுமந்த பித்தனைக் காணவென்று
மதுரைக்குப் போகின்ற வழியிலே யங்கொருவன்
அழுதகண்ணுஞ் சிந்தையுமாய் அங்கு புலம்பிநின்றான்
ஏதுக்க அழுகின்றாய் என்றவனை நான்கேட்டேன்
மதுரா புரியாளும் வாழ்வரசி யல்லியாக்கு
அன்றாட முத்தெடுத்து அளப்பாளும் நேரிழைக்கு
படிமுத்துக் குறைந்ததென்று பாரில் விழுந்தழுதான்
அல்லி யரசாணி அரசுநிலை யாளுகிறதும்
அவள்பிறந்த வண்மை யதுவிபரஞ் சொல்லுமென்றேன்
ஆறாயிரம் பாண்டியர்கள் அரிய தவஞ்செய்ததுவும்
அகிலாண்ட சொக்கலிங்கம் அங்கயற்கண் கிருபையினால
அல்லி யிலைமேலே அவள்பிறந்த வண்மைகளும்
ஏழு பிராயத்திலே எதிர்ந்துவந்த நீள்முகனை

1 தாமங்கள் - மாலைகள்

வெட்டித் தலைதுணித்து வீரபட்டங் கட்டினதும்
கொள்ளவரு மாப்பிள்ளைக்குக் குறடா கொடுப்பேனென்றாள்
சேரவரு மாப்பிள்ளைக்குச் சேர்ப்பந்து தருவேனென்றாள்
ஆளவருஞ் சம்பந்தியை அடிப்பேனென்றாள் சேர்ப்பந்தால்
முச்சுக்கொட்டா தெருவிற்கட்டி மொய்குழலா ளாண்டிருந்தாள்
இவ்வார்த்தை நான்கேட்டு என்மனது தாளாமல்
கட்டின விருதறுத்துக் கலியாணஞ் செய்யவேண்டும்
என்று மனதிலெண்ணி எட்டுநாள் காத்திருந்தேன்
பத்தினியா ளல்லியவள் பார்வேட்டை வந்தாளே
பெண்வேஷம் போட்டலவோ பின்னே தொடர்ந்தேனே
வரிபுரவி மேலேறி மானவேட்டை யாடையிலே
ஆனந்த மாரியாக்கு அம்பு பொறுக்கித்தந்தேனே
வேட்டைக ளாடிவிட்டு மெத்தக் களைத்தவளும்
ஆலமரத்தடியில் அங்கே படுத்தாளே
காலும் பிடித்தேனே கதையொன்று சொன்னேனே
அடையாளங் காட்டவென்று ஆழி கழற்றிவந்தேன்
மற்றுநாள் குறத்தியிடம் மருந்துக் குளிகைகொண்டு
பித்தம் பிடித்ததென்று பெரும்பயித்தியங் கொண்டவன்போல
அல்லியது பட்டணத்தில் அழகு திருக்குளத்தில்
வண்ண மருந்தெடுத்து வளம்பாடி யானுரைத்தேன்
அவள்தாதி மாரைவிட்டு ஆற்றிற் புரட்டுமென்றாள்
அதனாலுஞ் சாகாமல் அல்லிநினை வாயிருந்தேன்
தூக்கு மரந்தனிலே தோகையரும் போடுமென்றாள்
உபாயமாய்ச் செங்கமல உத்தமியைக் கொன்றுவிட்டேன்
காளியம்மன் கோவிலிலே காவுபோடச் சொன்னாளே
பூதக் கிடங்கதனில் போட்டடைக்கச் சொன்னாளே
பூதம் பணிமாறப் பிழைத்திருந்தே னவ்விடத்தில்
மாயனொரு பெண்ணாகி வரவழைத்துக் கொண்டுவந்தார்
ஆண்டியைப்போல வடிவெடுத்து அல்லிதலை வாசலிலே
வண்ண மடலெடுத்து மாதுபிச்சை வாங்கிவந்தேன்
மாயன் பிடாரனா வண்ணவிதப் பாம்பானேன்

பாமபுருவாய்ப போயிருநது படுககையில தூஙகினேனே
பொறகொடி மாதினுககுப புததிரனுண டாககிவைததேன
வேறுவித வேஷஙகொணடு மறறுநாள வடிவெடுததோம
பெருமாளநத மாயவனா பிராமணப பெணணுனா
நான்-மெததக் கிழவனைபபோல வேதியனய வேஷஙகொணடேன
ஆரணிய மானகாடடில அஙகுதணணீரப பநதலவைததோம
அவவேஷந தனனுடனே அரண்மனையிற போயிருநதோம
தேவேநதிரனை நோககிச செயதேனனை பெருநதவசு
யானைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம
தும்பிககை போலாகத திருமஙகிலியச சரடும
கொடுததனுபப வேணுமெனக கொமபெனத தவசுசெயதேன
தேவேந திரபகவான சிததமிரஙகி யெனமேல
மாயகைத திருநீறும மஙகிலியந தநதுவிடடார
மாலைப பசுஙகிளிக்கு மஙகிலியந தரிததுவிடடேன
யாரு மறியாமல அககணமே நானெழுநது
கடடின விருததுததுக கடுகியே வநதுவிடடேன
நானகுமாதங கர்பபநதான நடககுதநத மாதினுககு
இன்னவ னெனறுசொலலி எனனை யறியமாடடாள
கழுததிலே மஙகிலியம கடடினவனைத தெரியாமல
தரணியுள்ள ராசாகளைச சததியம பணணவெனறு
மணடலதது ராசாகளை வாவெனறு தானழைததாள
நெயதனைக காயச்சியவள் கைதனைத துவையுமெனறாள
மண்டலதது ராசரெலலாம வநதுசததியஞ செயதாரகள
வெறறி மதயானை வீமன குடிதது விடடான
ஆகையி னாலேயவள அமருககு இங்கேவநதாள
தரும முடியழகன சகாதேவன பிடிததுவநதான
புலிககூண்டி லேயடைததுப பூவையைக கொணடுவநதான
இநத வயணமெலலாம ஏநதிழைககு நீருரைதது
நமபிககை வாஙகியே நாயகியை வெளிவிடுஙகள
கோபஙக ளாறறியநதக கொமபனையாள நாயகியை
மனந்தேறச சொலலுஙகள மாலையிடப பாருங்கள

சததியததைச் செய்தபினபு தையலரை விட்டுவிடும்
ஆயுததததை வாஙகியபின அபபுறததில விட்டுவிடும
எனறது சொலலியே எழிலவிஜய னனுபபிவைததான

துரோபதை முதலானவாகள் அல்லியரசாணியை மாலையிடச்செய்தது.

அபபடியே யாகவெனறு அனனநடை மாதாகளாம
துரோபதை நாககனனி சுபததிரை வருகிறாகள
மநதாரக குநதியமமாள மறறுமுளளோா வருகிறாகள
வாசலும வாசலது படியேழுந தானகடநது
புலிககூணடு தனனருகே போயசசோநதாா மாதரெலலாம
தோரா வடிவழகி துரோபதையா ளேதுசொல்வாள
ஆரடி யமமாளே அழகான கூணடிலேதான
இபபெரிய கூணடிலேதான் இருககிறவள யாரோதான
வாயைத திறநதுநீ வநதவகை சொலலுமெனறாள
மகுடத துரைசசியவள வாய்திறந தேதுசொலவாள
எனனசெயவே னையசசியரே எனதலை விதிபபயனோ
யாருககு மடஙகாமல அரசுநிலை செயதிருநதேன
பெணசன்ம மெடுததததுதான போதுமமமா எனதனககு
ஒருவா-வயிறறில பிறநததிலலை வனகொடுமை செய்ததிலலை
குடலில பிறநததிலலைக குலநகொடுமை செய்ததிலலை
ஓடுகிற தண்ணீரில உளளேமணற சேறுமுணடு
அடிககிற காறறதனில அலைகாறறில துருமபுமுணடு
காலகால கணடருககுக கணடததிற கறுபபுமுணடு
[1] குணடுமணிக் காணுங கொஞசங கறுபபுமுணடு
என-மயிரோ கறுபபொழிய மறறுக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழியப பினனைக கறுபபுமிலலை
ஆறுயிரம பாணடியாகள அரியதவஞ செய்தாாகள
மாளுவோ மெனறுசொலலி மலைமேற றவமிருநதாா
மாளாதீ ரெனறுநான மலரிலே பெணபிறநதேன்

[1] குணடுமணி=குனறிமணி.

அலலி யிலைமேலே ஆயசசியரோ யானபிறநதேன
ஏழு பிராயததிலே யெதிரததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலைபிளநது வீரபபடடஞ சூடடிககொணடேன
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடடங கடடினேனே
எலலை யரசாணடு இருநதேனமமா இககாலம
கொளளவரும மாபபிளளைககுக குறபடா கொடுபபேனெனறேனே
சேரவரு மாபபிளளைககுச சேறுபநது தருவேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை அடிபபேனெனறேன சேறுபநதால
பொமமை விருதுகடடிப பூமியரசாணடிருநதேன
எவனோ திருடடுபபயல எனகழுததில மஙகிலியம
தெரியாமற கடடினானே தனிவிருதை யறுததுவிடடானே
அறிநது பிடிககவெனறு அனைவரையும யானழைததேன
நெயதனைக காயசசியே கைதனைத துவையுமெனறேன
காயநதவொரு நெயதனிலே கையைத துவைககாமல
நெயதனைக குடிததுவிடடான நிரமூடனானவனும
சணடைககு வநதவிடததில சபாததுகளைக காடடாமல
எனனைமோசஞ செயதவனும இககூணடி லடைததுவிடடான
சரியாக நிறகவேணடுஞ சணடைகளைச செயயவேணடும
எதிரே யிருநதலவோ எனசமாததைப பாரககவேணடும
எனனைமோசஞ செயதலவோ இககூணடி லடைததானே
வெளியே விடசசொலலும வீரியததைக காடடுகிறேன
இநத மொழிகேடடு வதுசொலவாள துரோபதையாள
கழுததிலே மஙகிலியங கடடின வணமையெலலாம
அநத அதிசயததை ஆரணஙகே சொலலுகிறேன
காடடிலே வேடடையாடிக கடுகிநீ வருமபோது
பெணவேஷம போடடுனதன பினனே தொடரலையோ
அமபு பொறுககலையோ ஆரணஙகே யுனதனககு
காலும பிடிககலையோ கதையொனறு சொலலலையோ
பிததம பிடிததவாபோற பெருமருநது கையெடுதது
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலையோ
அலலிப பெருமாளேநீ அதிகோபங கொணடலவோ

ஆற்றிலே போட்டுநீ அவரை அமிழ்த்தலையோ
தூக்கிலே போடுமென்றாய் துய்ய பசுங்கிளியே
காளியம்மன் கோவிலிலே காவு கொடுக்கச்சொன்னாய்
பூதக் கிடங்கிலே போட்டு அடையுமென்றாய்
மற்றுநாள் தெய்வகன்னி மணவாள னென்றழுது
தன்புருஷ னென்றுசொல்லித் தானழைத்துப் போகலையோ
ஆண்டியரைப் போலேவந்து அல்லியுன்றன் வாசலிலே
மடலூர்ந்து உன்றனது வாசல்வந் திருக்கும்போது
பாம்புகளை விட்டதன்றே பண்டாரத்தைக் கொல்லுமென்றாய்
யானையை விட்டுநீ ஆண்டியைக் கொல்லுமென்றாய்
பாம்புப் பிடாரனைப்போற் பத்தினியே வரவிலையோ
பாம்பாக வேஷங்கொண்டு பள்ளியறை யடையலையோ
நாலுமாசங் காப்பமல்லோ நாயகிநீ யிப்போது
பாரப்பானைப் போலேவந்து பணிமாலை சூட்டலையோ
தாலி தரித்தவர்தான் தருமர்தம்பி யருச்சுனர்காண்
உன்னைத்-தாலிகட்டி வந்ததுதான் சமர்த்தென்று பாராதே
அல்லி யிலைமேலே அதிசயமாய் உதித்ததுவும்
மெத்தப் பெரிதென்று மெல்லியேநீ பாராதே
நான்-அக்கினியிற் பெண்பிறந்த அதிசயத்தை நீகேளும்
வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததில்லை
குட்டிற் பிறந்ததில்லைக் குலக்கொடுமை செய்ததில்லை
சந்திரற்கு மச்சமுண்டு சற்றே கறுப்புமுண்டு
எனக்கு-மயிரோ கறுப்பொழிய மற்றைக் கறுப்புமில்லை
புருவங் கறுப்பொழிய பின்னைக் கறுப்புமில்லை
மாசில்லாப் பெண்பிறந்தேன் வளருகின்றே னக்கினியில
நெருப்பிற் பிறந்தேனே நீலப் பசுங்கிளியே
பாஞ்சால னெக்கியத்தில் பிறந்தேன் பதிவிரதை
மந்திரகிரி மேடையிலே மச்சறையிற் பெண்பிறந்தேன்
அருச்சுனரை மாலையிட அக்கினியிற் பெண்பிறந்தேன்
அரக்குமா ளிகையில ஐவ ரிறந்தாரென்று
சொல்லும் பிறந்ததுகாண் துயரங்கொண்டான் எனதப்பன்

ஐவ ரிறநதாரெனறு ஆயாசப படடிருநதான
யானைமீறி வளாநதேனே மெலலிமஙகை யானேனே
போத வளாநதேனே பிளளைபெறும நாளானேன
எனனைக் கொளளவே வநதவாகள கோடான கோடியுணடு
மாலையிட வநதவாகள படடு மிதஙகளிலலை
அபபோது அருசசுனரும அனறொரு பாாபபானுய
குஷ்டரோகி போலாகக கொறறவனும வேஷஙகொணடு
பாஞசாலன பநதலிலே பாாபபானபோல வநதிருநதாா
அபபோது எனதகபபன ஆலோசனை யேதுசொலவாா
விலலை வளைததவாககு மெலலியாளைத தருவேனெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அரசுமுடி ராஜாககள
மணடலதது ராஜாககள வநதலலோ விலவளைததாா
திககரசை யாணடதொரு துரைகளெலலாம விலவளைததாா
தேசதது ராஜாககள சிலையை வளைததாாகள
வானவாகோ னிநதிரனும வநது சிலைவளைததான
விணணுலக ராசாவும விலலை வளைககவிலலை
தேசதது ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
அரசுமுடி ராசாககள அவவில வளைககவிலலை
திககரசு ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
வெடகஙகள கெடடாரே வேநதரநத ராசாககள
யாராலு முடியவிலலை அவவில வளைபபதறகு
வநதவநத ராசாககள மானங குலைநதாாகள
அபபோது உனபுருஷன அருசசுன ராசதுரை
பாாபபானைப போலிருநத பாாததீபன தானெழுநது
தேவாதி தேவாமெசசத துரைகளெலலாம பாாததிருகக
விஷ்ணுவும பிரமாவும வியாதது நடுஙகிடவே
அணடாணடந தானதிர அவவில வளைததாரே
நீாபாாதது மீனெய்தாா நிததிலஞசோ பூமுடியாா
எனனைமாலை யிடடாரே எழிலவிஜய ராசசுனரும
எனககொரு குறைவுமுணடோ எனனுடைய தஙகையரே
எனறுரைதத மொழிகேடடு ஏதுசொலவாள நாககனனி

அலலியரே [1] அபபியரே அதிசயததை நீரகேளும
நான-இநத வுலகமலல இநநாடடு மனுஷியலல
நாகலோகம பெணபிறநத நாககனனி நானலலவோ
ஊருமொரு மாணிககமாம பேருமொரு மாணிககமாம
மாணிககந தனனாலே வடிவுடைய பொறபாவை
எனனைவநது மாலையிடடார இயலான வுனபுருஷர
நான-எனன குறையாக இருககிறேணடி அபபியரே
இவவாரததை தானகேடடு எழுநதாள சுபததிரையும
பூவிற பிறநதவளே பொறகொடியே நீரகேளும
மகுடத துரைசசியரே வாரததை யொனறு நீரகேளும
ஆயரது தஙகையாகாண அமமான மகளலவோ
எனனைச சிறையெடுகக இயலான வுனபுருஷர
சநநியாசி வேஷஙகொணடு தாவிசயா வநதிருநதார
மாயப பொடிமருநதை மயககததைதத தூவிவிடடார
எனனைச சிறைபிடிதது இடடுவநதா ருனபுருஷர
நான-எனன குறைவாக இருககிறேணடி அபபியரே
அருசசுனரைப பாரததாலே ஆவல தெளியாதோ
மீசை முறுககழகா விழியிற கறுபபழகா
நாவிலே நக்ஷததிரம நயனவிழிப பாரவைகளும
தோளில துளசிமாலை தொபபுளிலே அமிரதகலசம
பலவிற பாசவிணை பாததிற செநதாமரை
முதுகிலே மசசரேகை முழஙகாலில முததுமணி
அழகிலே மதனரடி அரிவையாககு மணவாளா
அருசசுனரைப பாரததாலே அருஙகளைகள தீரநதுவிடும
அவவாரததை தானகேடடு அலலியவ ளேதுசொலவாள
அழகுவேணடு மெனறுசொலலி யாரடி காததிருநதார
மாபபிளளை வேணடுமெனறு மயஙகினவ ராரடிதான
கணவனை வேணடுமெனறு காததிருநதா ராரடிதான
வேணடுமென றிருநதாலலலோ விஜயனை வேணடுவது
இராசாககள தமமைபபோல யானுமமகுடஞசூடடி

---

[1] அபபி = அககாள.

மாணிக்கக் கிரீடமது மகுடஞ் சிரசிலிட்டு
கததிகட்டிச் சேனைகளை கனனியரே ஆளலையோ
எதிாததவரைச சஙகரிததது எலலையா சாளலையோ
மண்ணுணட ராசாததி மனையாட்டி யாயிருந்தால
பூமியாண்ட ராசாததிப பெணசாதி யாயிருந்தால
கணடார நகையாரோ கலியுகததா ரேசாரோ
பாாததார நகையாரோ பாருலக மேசாரோ
இவவாாததை தான்கேட்டு ஏதுசொலவாள பாணுசாலி
மகுடத துரைசசியரே வாாததைபொனறு நீர்கேளும
தலையி லெழுதியதைதத தளளிவைபபார யாருமிலலை
ஏட்டி லெழுதியதை எடுததெறிவார யாருமிலலை
அனறெழுதும ஆதிசிவன அழிததெழுதப போவதிலலை
கதியைத தொலைககலாம காவேரி நீநதிடலாம
விதியைத தொலைபபதறகு வேறுவிதம நாமறியோம
கழுததிலே தாலியது கட்டி யிருககையிலே
வயிறறிலே பிளளையது வநது மிருககையிலே
ஆயாசப படுவதனால அநநியாககுப பேசசாகும
தாணியுளளோர கேட்டாலே சறறே நகைபபாாகள
மாலை தரிததுநீ மணமுகூாததம செயயவேணடும
எபபோதும போலேநீ இராசசியம போய்சசோவாய
மதுரா புரியெனனும மணடலததை யாணடிருபபாய
எநநாளும போலேநீ எலலையா சாணடிருபபாய
எனறுரைதத திதுகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
நலலது ஆயசசியரே நமமை வெளியேவிடும
மெலலியா மனதினபடி விவகாரம பேசிடுவோம
கூணடி லடைததெனனை விவகாரம பேசுவதேன
விழிபெதிரே நிறகவேணடும விவகாரம பேசவேணடும
வெளியே விடுஙகளெனறாள மெலலி யிளஙகொடியாள
அவவாாததை தானகேட்டு அனனநடை துரோபதையாள
தோகை மயிலாளும துரோபதையு மேதுசொலவாள
கையி லிருககுமவாளை கனனியே விட்டுவிடு

சந்திரா யுதத்தைநீ ஜன்னலிலே வீசிவிடு
என்வார்த்தை தள்ளிவிட்டு யாதொன்றும் பேசவேண்டாம்
நம்பிக்கை தந்தாலே நானவிடுவேன் வெளியேதான்
சத்தியந் தந்தாலே தையலுன்னை விடுவேனம்மா
என்றுசொன்ன உரைகேட்டு அல்லியுஞ் சம்மதித்து
அப்படியே யாகவென்று ஆரணங்கு மேதுசொல்வாள்
சொக்கர் திருவாணை ஸ்ரீராமர் தம்மாணை
ஆதிசிவன் றனதாணை ஆறு பிரவாணை
அங்கயற்கண் ணம்மையொடு அலர்மேலு மங்கையாணை
ஆகாய வாணியம்மை ஐயன் பிடாரிகளும்
சந்திரா சூரியருஞ் சமஸ்தமான தேவதைமேல்
ஈசுவரரும் ஈசுவரியும் இருடியர்மே லாணையென்றாள்
இந்திரரும் பிரமாவும் எல்லார்மே லாணையென்றாள்
சத்தியந் தவறுவேனென் றெண்ணாதே தையலேநீ
காலம் புரண்டாலும் கலியுகம் பொய்த்தாலும்
சந்திரா சூரியர்கள் நேற்குவடக் காணாலும்
சத்தியந் தவறுவேனென் றெண்ணாதே தையலேநீ
கதவைத் திறந்தலவோ கடுக விடுவாயென்றாள்
அப்போ துரோபதையாள் ஆரணங்கு மேதுசொல்வாள்
சகாதேவ ராசாவைச் சடுதியில் தானழைத்து
கதவைத் திறந்துமிப்போ கன்னியை விடுங்களென்றாள்
அப்போது சகாதேவன் அன்புடனே தானெழுந்து
தந்திர வுபாயத்தினாற் சாத்துங் கதவுதனை
எட்டித் திறந்தானே இயலான பொற்கதவை
சூத்திர மாகவேதான் திறந்துவிட்டான் கதவுதனை
மின்னலொளிபோலே வெளிப்பட்டா ளல்லியம்மாள்
சந்திரனைப் போலே தளும்புகிறாள் தோகைநல்லாள்
குன்றின்மேற் சந்திரனுங் குதித்தெழுந்த பாவனைபோல்
மகுடத் துரைசியவள் வந்தாள் வெளியாக
மூடு சிவிகைவைத்தார் முன்னாலே அல்லியாக்கு
ஏறினாள் சிவிகைதனி லெடுத்தார்கள் தாதியர்கள்

அந்தப் புரத்தினிலே ஆரணங்கைக் கொண்டுசென்றார்
பத்தாங்கட் டாணமனையிற் பத்தினியைக் கொண்டுசென்றார்
சிவிகைதனை விட்டிறங்கிச் சென்றாளே மாளிகையில்
கெண்டியிற் நீரத்தமது கொண்டுவந்து முன்புவைத்தார்
கைகாலுஞ் சுத்திபண்ணிக் கனிவாயைக் கொப்பளித்து
அமுதுண்ணு மண்டபத்தில் ஆரணங்கு போய்ச்சேர்ந்தாள்
பந்திப்பாய் மேலாகப் பாங்குடனே வந்தமர்ந்தாள்
வாழை யிலைபோட்டு வரிசையுடன் நீர்தெளித்து
மல்லிகை [1]மொக்குபோலே மாற்றுவெள்ளி நிறம்போலே
போசனமும் பாயசமும் பொரிக்கறியும் வைத்தார்கள்
பத்து வகைக்கறியும் பதினெட்டு பச்சடியும்
சாக்கரைப்பால் போசனமும் முப்பழமும் பாயசமும்
உண்டு புசித்தார்கள் உரிமையுட னெல்லவரும்
கைகா லலம்பினார்கள் கனிவாய்கள் சுத்திசெய்தார்
மற்றுமொரு மண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தா ரெல்லவரும்
சந்தன புஷ்பமுடன் தாம்பூலந் தானகொடுத்தார்
வாங்கித் தரித்தவர்கள் மண்டபத்திற் கொலுவிருந்தார்
அன்னநடை துரோபதையை அருச்சுனரும் தாமழைத்தார்
கல்யாண முகூர்த்தமது கடுகினாள் வையுமென்றார்
ஓலை யெழுதியே யூருருக் கனுப்புமென்றாள்
ஆறுயிரம் பாண்டியர்கள் அனைவோர்க்கு மோலையது
எழுதி யனுப்புமென்றாள் இன்பத் துரோபதையாள்

கல்யாண ஓலையெழுதி இராசராசருக்கு அனுப்புதல்.

அவ்வார்த்தை கேட்டு அருச்சுனனும் மனமகிழ்ந்து
அண்ணலரும் ராயருக்கு அறிக்கையிட்டா னருச்சுனனும்
மாயன் பெருமாளும் மற்றுமுள்ளோர் யோசனையாய்
சாஸ்திரி பிராமணரைச் சடுதியிலே தாமழைத்து
ஊர்க்கணக்கப் பிள்ளைகளை உத்தமரை வரவழைத்து

[1] மொக்கு = மொட்டு

சீமைக கணக்கரைச சேருடனே தாமழைததது
திஙகட கிழமையிலே தசமிநலல முகூாததமவைதது
அலலியாககும அருசசுனறகும அழகு முகூாததமவைதது
ஆறாயிரம பாணடியாகள அனைவோரும வாருமெனறு
எழுதுமெனறு ரோலையது இனபமுடன தாமலிஙகம
அபபோது கணககபபிளளை அனபுடனே ஓலைகொணடு
ரழப பனையோலை இருபககம காமபரிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபரிநது
வாரிய வோலையிலே மஞசளை மேறபூசி
ஆறாயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா தஙகளுககும
வககணை யாகவேதான வைதது எழுதினாாகள
எழுதிய ஓலைதனனை யெடுததுச சுருளமடிதது
செநதிரிககம போடடுத திருவடிககீழ் வைததாாகள
நமஸகார மெனறுசொலலி நடநதாா கணககாகளும
ஓலை தனனையெடுதது உததமனாா தருமலிஙகம
காறறி லதிகமான கடுநதூதா தமையழைதது
மலையுடனே தலைகொடுககும மனனவரைத தாமழைதது
ஓலைகொணடு போமெனறாா உததமனாா தருமலிஙகம
இநதிர புரநதாணடி இயலான காடுவிடடு
காடு மலைதாணடிக கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
குனறு மலைதாணடிக கொபபெனவே தூதாடகள
மதுராபுரி படடணததில வநதுவிடடாா தூதாடகள
பாணடிய ராசாமுனனே பாஙகுடனே ஓலைவைததாா
ஆறாயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா முனபுவைததாா
சாஷடாஙக மாகவே சரணமிடடாா தூதாடகள
ஓலை தனைபபடிதது உததமாகள தாமுமெததச
சநதோஷப படடாாகள தாமமுடி ராசாககள
நாமும வருவோமெனறாா நலலதொரு பநதலுககு
ஆறா யிரவராம ஐயனமாா பயணமானாா
பொன்னினமலை நாடாளும போாவழுதி யாாகூட

மறறுமுளள ராசாககள மனனா பயணமானா
யானை பரிவாரம அடஙகலும பயணமானா
துரியோதன ராசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
துருபத தேசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
மாததிர தேசனுககு வநததே ஓலையது
மணடலதது ராசருககு வநததே ஓலைகளதாம
கலயாண வேலைதனனைக கணட வுடனுகச
சகலமான ராசாகளும சநதோஷமாய வருகிறாகள
திககெடடை யாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாகள
மணடலததை யாணடவாகள வருகிறாக ளபபோது
முழஙகின மேளஙகள முமமணடலந தாமதிர
செநதூ ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபினதே
கருநதூ ளெழுமபுவது சதிரோனைக கபபினதே
முததைப பிளநதாகள மூனறுஙகால நடடாகள
பவளம பிளநதாகள பநதறகால நடடாகள
வெளளியாற காலநிறுததி வெறறிலையாற பநதலிடடு
மூஙகிற பிளநதாகள [1]முசசூடும பநதலிடடார
கருமபாலே காலநிறுததி அருமபாலே பநதலிடடார
பாககுப பிளநதாகள எஙகெஙகும பநதலிடடார
பசசோலைப பநதலது பதிநதாகள எததிசையும
வணணமான கமுகுமாம வாசலெலலாம நாடடினாகள
தெனனைப பலாமாமுந தெருவெலலாம நாடடினாகள
வாழை மரஙகளவை வாசலெலலாம நாடடினாகள
மாவிலைத தோரணமும வாசலெஙகுங கடடினாகள
எஙகெஙகுஞ சாலாகளாம எததிசையுந தோரணமாம
கணணாடி சலலிகடடிக கவரிமான குசசுகடடி
பஞசவாணக கிளிகளதமமைப பநதலிலே தூககிகடடி
அனனமும மயிலினமும அழகுபெறக கடடினாகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடினா ரெததிசையும
நிலககோல மிடடாகள நிலமெலலாம பூததெளிததாா

[1] முசசூடும = முழுவதும

அத்தா புழுக்களை யள்ளித் தெளித்தார்கள்
பட்டுத்தனப் பாயபோட்டார் பந்தலுக் குள்ளாகச்
சாரத் தலையணையுஞ் சகலாத்துத் திண்டுமவைத்தார்
அந்தச் சமயத்தில அநந்தங்கோடி ராசாக்கள்
வருகிற துரைகளென்றல் மட்டு மிதங்களிலலை
வாகனங்கள் விட்டிறங்கி வந்தார் துரைகளெல்லாம்
சந்தன வடி வழகா தருமருக்கே தெண்டனிட்டார்
பந்தலில் வந்தமாந்தார் பாங்குள்ள ராசாக்கள்
அத்தண்ட பெண்டுகளும அனைவரும சிவிகை விட்டு
அந்தப் புரத்திலே அனைவரும போயச் சேர்ந்தார்
சாஸதிரி பிராமணாகள் சகலபேரும வந்தமாந்தார்
செநநெலலைக கீழபரபபிச சேஷ மணை போட்டு
மணயறைப பந்தலுககு மாபபிளளையைக கூட்டி வந்தார்

அல்லியரசாணியை அருச்சுனன் மாலையிடுதல.

மாபபிளளையும பெண்ணுமாக வந்தமாந்தார் பந்தலிலே
சேஷ மணை மேலே சிருட்டுன வந்தமாந்தார்
செந்நெல லரிசிகொண்டு தெறகுநோககிப பொங்கலிட்டார்
நாவிதன வந்துநின்றன நலலமணப பந்தலிலே
பாலால முகநதுடைததான பததுவிரல நகங்களைந்தான
பணிசெய்வன சங்கூதப பாராததீபா குடைகவிகக
சங்கீத மேளங்கள சபையில முழங்கிநிறக
வெறறிசசங கூதினாகள விருதுமேள மடிபடவே
சீககுக கழிததாரகள சீரா யிருவருக்கும
முன்னூறு பிராமணபபெண் மூன்று நலங்குசெய்தார்
ஐநநூறு பிராமணபபெண் ஐநது நலங்குசெய்தார்
எழுநூறு பிராமணபபெண ஏழு நலங்குசெயதார்
மஞசனச சாலையிலே மஞசனீ ராட்டிவைததார்
தீரததங்க ளாடினார தரும புடியாரும
நீர்துவட்டி யுலாததினாகள நிலங்கிள்ளிக காப்புமிட்டார்

ஈரத் துகில்களைந்து இழைசோரந்த பட்டுடுத்தி
நனைத்த துகில்களைந்து நாகத்தளிர் பட்டுடுத்தி
மாப்பிள்ளையைப் பெண்ணுடனே மண்டபத்திற் கூட்டிவந்தார்
அலங்காரம் பண்ணலுற்றார் அழகர் இருவரையும்
எழில் விஜயராஜனை யெப்படி யலங்கரித்தார்
கோதி முடித்தார்கள் கொண்டைமுடி போட்டார்கள்
உச்சிக்கொண்டை போட்டார்கள் உறுமால் கட்டினார்கள்
வண்ணத் தலைப்பாகை மன்னனுக்குத் தாம்தரித்தார்
முத்துக் கடுக்கனைத்து முகப்புகாயக் காதிலிட்டு
முத்துத்துராயக் கலிங்கத்துராய் முன்னெற்றிப் பிறசொருகி
ஒட்டுக் கடுக்கனது உலகம் விலைபெறுமே
பச்சைக்கல் லாலுருக்கு பதித்தார்க ளருச்சுனற்கு
வச்சிரக் கடுக்கனுடன் மாணிக்கக் கடுக்கனிட்டார்
கண்ட சரங்களொடு கனவுதர சஞ்சமுடன்
மோகன மாலையென முத்துச் சரப்பணியும்
ஐந்தாம் பிறைபோலே அடுக்கடுக்காய் மார்பதக்கம்
சிங்க முகக்கடகம் சீரான பாஜிபந்து
அரைநாண் கயிறுகளும் ஐந்துவிரல் மோதிரமும்
நீட்டிவைக்கும் கால்களுக்கு நெருஞ்சிப்பூச் சல்லடமாம்
மண்டியிடும் கால்களுக்கு மாதளம்பூச் சல்லடமாம்
சந்திரகாந்தித் தட்டிகட்டித் தாமரைப்பூச் சுங்குவிட்டுப்
பூவிழைத்த அங்கிகளும் பூட்டி யலங்கரித்தார்
பொன்னிழைத்த பட்டாடை போட்டார்கள் வல்லவாட்டு
சிவசிவா வென்றுசொல்லித் திருநீற்றுக் காப்பணிந்து
சந்தனப் பொட்டுமிட்டார் தருமர்தம்பி அருச்சுனர்க்கு
மல்லிகை மாலைதன்னை மார்பி லணிந்தார்கள்
அருச்சுனரைச் சோடித்தார் அழகுபெற்ற தோழரெல்லாம்
ஆயிரம் பெண்களவர் அல்லியரைச் சோடிப்பார்
சம்பங்கி யெண்ணெய்கொண்டு தடவி மயிராற்றி
சீவி மயிராற்றிச் சிமிள்கொண்டை போட்டார்கள்
ஒவ்வொரு மயிர்தனக்கும் ஒவ்வொரு பொன்னிதழாம்

பூவிதழும பொனனிதழும பூட்டி யலஙகரிததார
கட்டி முடிததகொணடை காதினகீழச சோதிமினன
சுறறி முடிததகொணடைச சூரியனைப போலிருககும
பொனனாயிரம பெறறதொரு வனனசவுரி யுடசொருகி
ஆணமயிலைப பெணமயிலை அணடையிலே கோததாரகள
சநதிரனைச சூரியனைத தானும பிறையணிநது
பககததிற கோததாரகள பலலியாழ வாழபிறையும
பவளீடு மேலீடு பககப புகடிகளும
அழகுகொபபு சொருகுவாளி அனனவாளி புனனைவாளி
பசசைககல முருகுகளும பதிததாரகள அலலியாககு
மூககுததி சிநதாககு முருகுமேற காதுகளில
நாகரீகக [1]காறையது நடுககழுததில பூஷணமாம
ஒறறைச சரடுகளாம ஒருபுறமாம பொறசரிகை
இரடடைச சரடுகளாம இருபுறமாம பொறசரிகை
முதது வடஙகடடுடன மோகன மாலைகளாம
வடடச [2]சரபபணியாம மாநிறைநத தாழவடமாம
ஐநது விரலகளுககும அழுததிய மோதிரமாம
பதது விரலகளுககும பதிநதகலை யாழிகளாம
பாடகந தணடைகளாம பருஞசிலமபுக காலாழி
காலாழி கலலணையாம பீலாழி பிலலணையாம
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரம பணணிஞாகள
சோடிததோ மெனறுசொலலித தோழியாகள தெணடனிடடார
அருசசுனனை அலலியனை அழைததுவநதார பநதலிலே
மணவறையின மேலாக வநதமாநதா ிருவருமாய
அரசாணி நாடடிஞாகள அமமிக குழவிவைததார
சாலுங காகஙகளும சடடமுடன வைததாரகள
அமமி வலமாக அரசாணி முனபாக
குதது விளககுகளுங குடவிளககு முனபாக
பாரததீப னருசசுனாமுன பாலி யெதிராக

[1] காறை = கணடசரம
[2] சரபபணி = கழுததிலணியும பொறசஙகிலி.

ஓமப புகையதனில உடனிருநது வேதஞசொலல
ஆயிரம பிராமணாகள அருகிருநது வேதஞசொலல
காபபரிசி தானவழஙகிக கஙகணங தரிததாாகள
ஆயிரம பாணடியாகள ஐயமாா தாமெழுநதாா
மஞசளுடன நெலலிவிதை மாவுங கழுநாலும
தாலியுங கூறைகளும தநதாரே பாணடியாகள
காலுககு மிஞசியிடடாா கைககுககணை யாழியிடடாா
காலைக கழுவியே கனனியைத தானமிடடாா
தநதேன உனககிநதேன தாரைநீா பிடியுமெனறாா
ஈநதேன உனககிநதேன இஷடநீா பிடியுமெனறாா
தாரைநீா வாாததாாகள தநதுவிடடாா பெணணாரை
மாவுங கழுநாலும மஞசளுடன அரிசிகளும
அததணட பிராமணாகள அஸதமிடடாா மஙகிலியம
மணடலதது ராஜாககள மனனவாகள அஸதமிடடாா
ஆறாயிரம பாணடியாகள அலலவரும அஸதமிடடாா
மாயன பெருமாளும மலோரமா அஸதமிடடாா
அரகரா வென றுசொலலி அழுததுகிறான மஙகிலியம
சிவசிவா வெனறுசொலலித தோவிஜயன கடடுகிறான
மாது தலைகுனிய மனனன தரிககுறான
பிரமமுடி மூனறுமுடி போடடானே புணணியனாம
தேவதுநதுமிமுழஙகித தேவாபூ மாரிபெயதாா
சஙகீத மேளமது சபையில முழஙகியது
அடிபடுதே ராஜபேரி அநநகரந தானதிர
முபபததுமுககோடி முனிவருந தேவரெலலாம
ஆகாய வீதியிலே அருசசுனனை வாழததினாாகள
முபபுரததைத தானெரிதத முககணணா வாழததினரே
அருசசுனாககும அலலியாககும அகூஷதை யெறிநதுவிடடாா
அரசாணி சுறறினாாகள அமமி மிதிததாாகள
அபபோது அருசசுனனும அலலிப பெருமாளும
அருநததி பூசைபணணி அனளிப பொரியிறைததாா
கணையாழி மாறறினாா கடடழக ரிருவருமாய்

மாலைகளை மாறறினார்கள வநதமாநதா ிருவருமாய்
அததணட ராஜாககளும அளளியே சேஷையிடடாா
வநதிருநத ராசாககள வருநதியே சேஷையிடடாா
ஆறு யிரவாகளும ஐயனமாா சேஷையிடடாா
சேஷை தரிததபினபு சீருடனே மொய்யுமிடடாா
மகுடமுடி ராசாககள வநதவாகள மொயயுமிடடாா
காபபாிசி தானவழஙகிக கஙகணம அவிழததாாகள
அவனையும தெணடனிடடு அரணமனையி னுடபுகுநதாா
பாலியப பாயமேலே பாஙகுடனே போயசசோநதாா
பாலும பழஙகளுணடு பசியாறி வீறறிருநதாா
அநதமணப பநதலிலே அழகான தருமலிஙகம
மொயபபாககும வெறறிலையும முடிமனன ராசருக்கு
சநதன புஷபஙகளும தாமபூலம வழஙகினாே
ஆரியா பிராமணாககும அதிதிபா தேசிகடகும
பலதானங கொடுததாாகள பாாபபாாக ளெலலவாககும
தானதா்ம முளளதெலலாம தருமா வழஙகினாே
பலதானம வாஙகிவநத பாபபாரும போனாாகள
மணடலதது ராசாககள வநதிருநத துரைகளெலலாம
போசனச சாலையிலே போயபபுகுநதா ரெலலாரும
பநதிபபாய போடடாாகள பாஙகுடனே வநதமாநதா
வாழை யிலைபோடடு வரிசையுடன நீரதெளிததாா
அபபமுடன தோசைகளும அதிரசமும எளளுருணடை
முபபழமும சாககரையும முடிமனனா வைததாாகள
புததுருககு நெயவாாததுப போசன முணணுமெனறுா
அததளிகை யுணடபினபு மறுதளிகை முனனைவைததாா
மலலிகை மொககுபோலே மாறறு வெளளி நிறம்போலே
போசனம பாலிததாாகள பொரிககறியும வைததாாகள
பதது விதககறியும பதினெடடுப பசசடியும
பொனபோல பருபபுவைததுப புததுருககு நெயசொாிநதாா
அததளிகை யுணடபினபு மறுதளிகை வைததாாகள
இளநதோய்ச்சல தயிருமவிடடாா எலுமிசசங காயுமிடடாா

போசனஙக ளுண்டபின்புப பொடியிடுக கைதிமிறி
கைகா லுஞ சுததிபணணிக கனிவாயுங கொபபுளிததாா
மணவறைப பநதலிலே வநதமாநதாா துரைகளெலலாம
சமபநதத தாமபூலந தடடோடே வழஙகினாாகள்
உறவின்முறைத தாமபூலம உததமாகள வழஙகினாாகள
யானை யலஙகரிதது அருசசுனாககுக கொணடுவநதாா
ஏறினு ரிருவருமாய எடுததாா நெடுஙகுடைகள
சண்டாா பறககவிட்டாா தனிபே ரிகையடிததாா
யானையின்மேல பேரிகையாம குதிரையினமேல டஙகாவாம
ஒடடகமேல நகாரடிககும ஓசை முழஙகவேதான
சங்கீத மேளமது சபையில முழஙகவேதான
எக்காளச் சினனஙகளும எழிலபெறவே யூதிவா
பாஞசசனனியம தேவதததம பலவாத தியமுழஙக
சாமரஙகள சஙகுசினனம தனிககாளம ஊதிவா
பகலவததி மததாபபு படடபபகல போறபிடிததாா
புருசு வெடிபாணம போத முழஙகியதே
நகூததிர பாணமது நனறாய முழஙகியதே
ஆடாத கூததுக்களும அருமபவனி நாடகமும
கேளிககை தனனுடனே கீததிமனன ரருசசுனருமா
நானகுதெரு வூர்கோலம நனறாய் வருகிறாரே
தணணீா தெளிபபாாகள சாமபிராணி போடுவாாகள
வாழைமரங கமுகுமரம வாசலெலலாம நாடடுவாாகள
தெனனை பலாமரஙகள தெருவெஙகும நாடடுவாாகள
திலகமகோல மிடுவாாகள நிலமெலலாம பூததெளிபபாா
ஊாகோல மாகியவா உததமாகள வநதாாகள
ஆலஞ சுழறறினாாகள அருசசுனாககும அலலியாககும
திருஷ்டிகள் சுறறிவநது தெருவிலே கொடடுவாாகள
வாகனஙகள விடடிறஙகி மணடபததிற போயபபுகுநதாா
பாலும பழஙகளுணடு பசியாறி வீறறிருநதாா
ஐநதுநாள் சென்றபின்பு அததணட ராசாககள
அவரவர் மாளிகைககு அனைவோரும் போகவென்று
தருமர் செலவதனுல் தானடந்தார் மாளிகைக்கு

பாண்டியரும் அல்லியும் விடைபெற்று மதுரைக்கு வந்தது.

ஆறு யிரவரும ஐயனமாா முதலாக
மூடுசிவி கையிலே மெலலியரை வைததுககொணடு
காலாளுஞ சேவகருங கடுகிய பயணமானா
தருமா செலவதினுற சநதோஷ மாயெழுநது
யானைகளுஞ சேனைகளும யாவாகளு மாகவேதாம
மேள முழுஙகிவா முடிமனனா போகிறாாகள
மதுராபுரி படடணததில வநதாாக ளெலலவரும
நானகுதெருக கோலமவநது நாயகிபோயச சோநதாளே
மணடபததுக குளளாக வநதமாநதா செலலாரும
அபபோது அலலியரும அரசுகுண மானுளே

அல்லியரசாணி பாலகனைப் பெற்றது.

ஓராநதான மாதமது ஒருதிஙகட கிழமையிலே
இரணடாநதான மாதமது இரணடுதிஙகள நாளாசசு
மூனறுநதான மாதமது முததுககொஙகை முகஙகறுதது
நானகாநதான மாதததிலே நனமசககை யானுளே
ஐநதாநதான மாதததிலே அடிவயிறு கனததிடவே
ஆறுநதான மாதததிலே அஙகமெலலாந தஙகநிறம
ஏழாநதான மாதததிலே இராசநதசீ மநதஞசெயதாா
எடடாநதான மாதததிலே இளைபபுந தவிபபாளுள
ஒனபதாம மாதததிலே உடமபெஙகும நோகுதெனறுள
பததாநதான மாதததிலே பாலகனைப பெறறெடுததாள
பபபுர வாகனெனறு பாணடியாகள பெயருமிடடாா
மாணிககத தொடடியிலே வளருகிறு னிநதிரனும
சொககா ருளாலே சுகமாக வாழநதிருநதாா
பாரிலுளள ஆடவரும பாலகரும மஙகையரும
ஆரியரும் மறறோரும யாவாகளும இககதையைப
படிககும பலனுகப பலநனமையு மடைநது

ஆல்போல தழைத்து அறுகுபோல வேரூன்றி
பாலபோல ருசிக்கப பாரிலமிகத தானவாழி
மூங்கிலபோல அனனைசுறறம முசியாமல தானவாழி
ஓங்கிய நாலவேத முயிரபலவுந தாமவாழி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவத தோாகள வாழக மறறுளள தேவா வாழக
வேதமுமவாழக வீர சைவாகள தாமும வாழக
ஆதுலா முனிவா வாழக அருநதவ ருஷிகள வாழக
பூதலம வாழக விநதப புவியுளோா வாழகத தானே

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

இபபெருங கதையை யுரைததவா படிததோா
ரெழுதினோா பொருளவிரித திசைநதோா
செபபரு மனபாற கேடடுளோா ரிதனபோ
செபபினோா திமையிற றீாநதே
ஒபபெருஞ சிறபபு மைநதரும வாழவு
மிசைநததீாக காயுளு மெயதி
ஓபபருங கதியி னிலைபெற விளங்கி
யுமபரும புகழவாழ குவரே

அல்லியரசாணிமாலை

முற்றிற்று

அலலியரசாணிமாலையின

அரும்பத விளக்க அகராதி

அ

அகம் - இறுமாப்பு.
அக்குமணி - சஙகு.
அங்காடிக்கூடை - கடைவீதியில பணடஙகள வைத திருக கும கூடை
அசுவம் - குதிரை.
அஸ்திரம் - அமபு.
அஞ்சனம் - மை
அடசயபாத்திரம் - பிசசையெடுக கும பாததிரம
அட்டாளும் - உணடுபெணணிஆளும
அணங்கு - தெயவபபெண
அண்டர் - தேவா
அதிரதர் - முழுததேரரசா
அந்தகன் - யமன
அந்தணர் - பிராமணா
அப்பிங்கனம் - அபபியஙகனம - எணணெய ஸநானம
அமர் - சணடை, யுததம
அரதேசி - உளளூரான
அரப்பு - அரைபபு - இலுபபைப புணணாககு
அரவம் - பாமபு
அரன் - சிவன.
அரிக்குட்டி - சிஙககுடடி
அரிவை - பெண
அருகு - சமீபம
அர்த்தாதர் - ஒருவகைததேரவீரா
அழிம்பு - அழிவு
அழும்பு - அழிமபு
அனந்தல் - நிததிரை, தூககம.
அனல் - நெருபபு.

ஆ

ஆகடியம் - அநியாயம.
ஆகிடும்பு - ஆகடியம
ஆக்கிரமித்து - கோபிதது.
ஆக்கினை - தணடனை.
ஆங்காரம் - அகஙகாரம - காவம
ஆதரி - காபபாறறு
ஆதித்தன் - சூரியன
ஆலயம் - கோயில

இ

இடர் - துனபம
இடுக்கம் - துனபம
இணை - இரணடு
இயம்பு - சொல
இரணமுரசு - போாமுரசு
இருநிலம் - விசாலமான பூமி
இன்பம் - சநதோஷம

ஈ

ஈழம் - இலஙகை.

ஏ

ஏகாந்தம் - தனிமை
ஏனுதி - காவிதன

உ

உகந்த - பிரியமான
உச்சிதம் - வெகுமதி
உந்திச்சுழி - கொபபூழ.
உய்வோரம் - பிழைபபோம
உருமம் - மததியானம

ஔ

ஔவை - கிழவி

க

கணை - அமபு
கண்டிகை - உருததிராடசம
கதம்பம் - வாசனைபபொடி
கதிரோன் - சூரியன
கமண்டலம் - கெணடிகை, சுரைக குடுகைக
கமலம் - தாமரை
கழுது - பாககுமரம
காம் - கை
கருமம் - வேலை
களிகூர்ந்து - சநதோஷிதது.

கனகதண்டி - தஙகபபலலககு
கனி - பழம

கா

காண்டீபன் - அாசசுனன
காந்தி - பிரகாசம
காலகண்டர் - சிவபெருமான.
காலன் - யமன
கானகம் - காடு
கானம்மை - ஞானமபாள

கி

கின்னரி - வீணை

கு

குழு - கூடடம
குளிகை - மாததிரை

கூ

கூடல் - மதுரை.

கொ

கொக்குமணி - ஒருவகை முதது
கொண்டாணடித்தல் ஒருவகை விளையாடடு
கொப்பென - விரைவாக, சீககிர மாக.
கொசவணம் - கொய்சகம - விடுந தலைபபு
கொற்றவன் - அரசன

கோ

கோகிலம் - குயில
கோமான் - அரசன

ச

சங்கமர் - சிவனடியாா.
சடலம் - உடமபு
சதி - ம
சதுர்முகன் - பிரமா.
சமரதர் - ஒருவகைத தோ வீரா
சமுதாடு - ஒருவிதககததி
சம்பிரங்கள் - சமபிரமஙகள - சந தோஷககொணடாடடம
சரம் - அமபு
சருவி - கொஞசி
சல்லி - தொஙகல
சன்னதம் - ஆவேசம.

சா

சாகரம் - சமுததிரம்.
சாம்புவன் - பறையன

சி

சித்தசன் - மன்மதன
சிந்தை - மனம

சு

சுங்கு - மடிப்பு

செ

செந்திரிக்கம் - ஓலைததிருமுகத துககுமேலமுடி
செருக்களம் - யுததபூமி.
செவி - காது

சே

சேநபந்து - சேபநது - சவுககு
சேனைவிதம் - அநேகவிதம.
சோங்கு - ஒருவகைக் கபபல.
சோபம் - சோாவு, களைபபு
சோளி - பிசசைககாரன பை

சோ

சோனைமழை - பெருமழை.

த

தட்டி - கசசை
தரணி - பூமி
தரணிபதி - அரசன
தனஞ்சயன் - அாசசுனன
தனிமதுரை - ஒபபறற மதுரை

தா

தாமக்குழல் - பூமாலை அணிநத கூந தல
தாமணி - கயிறு
தாரகன் - தோசசாரதி

தி

திங்கள - சநதிரன.
திருநீறு - விபூதி

து

துகில் - வஸதிரம
துணையடி - இரணடு பாதஙகள
தும்பி - வணடு
துயய - பரிசுததமான
துரவு - கிணறு
துரிதம் - வேகம

தொ

தொழுதல் - வணஙகுதல
தொழுவம் - மாடடுககொட்டில.

தோ

தோழன் - சினேகிதன
நடபாவி - வழிகிணறு
நடடனை - பரிகாசம, வேடிககை
நண்ணி - நெருஙகி
நயனம் - கண.

நா

நான்முகன் - பிரமா.

நி

நிகழ்த்துதல் - சொல்லுதல்

நீ

நீர்முட்டை - நீர்க்குமிழி

நீளு - (தெலுங்கு) தண்ணீர்

ப

படுகளம் - யுத்தபூமி.

பட்டடை - தானியக்களஞ்சியம்

பணிதல் - வணங்குதல்

பண்டு - பழம்

பதாதி - வாகனமில்லாதவர்

பரி - குதிரை

பரிமளித்தல் - வாசனைவீசுதல்

பருவதம் - பர்வதம் - மலை

பல்லவம் - கொப்பு

பவுத்திரம் - மோதிரம்

பன்னுதல் - சொல்லுதல்

பா

பாட்டை - வழி

பார - பெரிய

பாரளந்தார் - கிருஷ்ணர்

பார் பூமி

பார்த்தன் - அர்ச்சுனன்

பாலீசர் - கபாலீசர் - சிவன்

பானி - (துலுக்கு) தண்ணீர்

பானு - சூரியன்

பி

பிடாரன் பாம்பாட்டி

பிராயம் - வயது

பு

புகல் - சொல்

புயங்கம் - பாம்பு

பூ

பூஷணம் - பாம்பு

ம

மகடி - ஒருவகை ஊதுகுழல்

மசங்குதல் - கசங்குதல்

மஞ்சன் - மகன்

மடல் - பனைமடைக்கங்கு.

மடிதல் - சாதல்

மடை - வாய்க்கால்

மணம் - கலியாணம், வாசனை

மண்டலம் - பூமி.

மத்தகஜம் - மதங்கொண்டயானை

மதி - புத்தி, சந்திரன்

மதுரம் - இனிப்பு

மறலி - யமன்

மறலிமைந்தன் - வீமன்

மறையவன் - பிராமணன்

மா

மாசு - குற்றம்

மாரன் - மன்மதன்

மி

மிஞ்சி - காலமோதிரம்

மு

முகந்து - மொண்டு

முகில்வண்ணர் - மேகநிறத்தர், கிருஷ்ணர்

முஸ்தீபு - தயார்

மே

மேனி - உடம்பு

வ

வரன் - சிவன்

வருஷித்தல் - (மழை) பெய்தல்

வலசைவாங்கிப்போதல் - கூட்டத்தோடே எடுபட்டுப்போதல்.

வல்லவி - சக்தியுள்ளவள்

வல்லியம் புலி

வளவன் - சோழன்

வன்மை - கொடுமை

வா

வானவர்கோன் - தேவர்களுக்கு அரசன், இந்திரன்

வி

விடாய - தாகம்.

விடுதி - வீடு.

விஜயன் - அர்ச்சுனன்

விந்தை - ஆச்சரியம்.

விமலர் - சிவன்

விருதி - ஜெயம்

விலங்கு - மிருகம்

விளம்புதல் - சொல்லுதல்

வெ

வெங்கானல் - கொடிய சூரிய கிரணம்

வே

வேதியர் - பிராமணர்

வேஷ்டை - களைப்பு

வேழம் - யானை

வேள்வி - யாகம்